

வெரியபுராணம்

சமுகப்பார்வை

தொகுதி - 1

மெய்யப்பன்
தமிழ்நாடு

A-No: 3124

Q23

மிகுக்காவலர்

சுதமபுரம் மயில்வாகனன்

பெரியபுராணம் சமூகப் பார்வை

தொகுதி - 1

செந்தமிழ்க் காவலர்
சிதம்பரம் மயில்வாகனன்

முதல் பதிப்பு : டிசம்பர், 2001

திருவள்ளூர் ஆண்டு : 2032

உரிமை : ஆசிரியர்க்கு

விலை : ரூ. 75-00

மெய்யப்பன் தமிழாய்வக வெளியீட்டு எண் : 36

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ச. மெய்யப்பன்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

தமிழகப் புலவர்குழுவின் துணைத் தலைவர்.

பல்கலைக்கழகங்களின் பதிப்புக்குழு உறுப்பினர்.

பல பல்கலைக்கழகங்களில் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியுள்ளார்.

தமிழக அரசின் தமிழ்ச்சங்கப் பலகை - குறள்பீடத்தின் பொதுக்குழு உறுப்பினர்.

'வள்ளுவம்' இதழின் சிறப்பாசிரியர்.

பத்து நூல்களின் ஆசிரியர். இவர் எழுதிய தாகூர் நூல் தமிழக அரசின் முதல் பரிசு பெற்றது.

குன்றக்குடி அடிகளார் தமிழவேள் என்னும் விருது வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

பதிப்புச்செம்மல் என அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டுவர்.

கிடைக்குமிடம் :

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001.

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.

9, சிவப்பிரகாசம் தெரு, தி.நகர், சென்னை - 600 017.

110, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625 001.

15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641 001.

28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620 002.

தொலைபேசி :

சிதம்பரம் : 30069

சென்னை : 5361039

தி. நகர் : 4357832

மதுரை : 622853

கோயமுத்தூர் : 397155

திருச்சி : 70645

அச்சிட்டோர் : மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 600 021.

தொலைபேசி : 5954528

நூல் உருவாக்கம் பெறுவதற்கு துணை நின்ற

தியாகராஜசுவாமி

அவர்களுக்கு

நன்றி !

திருச்சிற்றம்பலம்

36. S.R. நகர், சிதம்பரம்

பெரியபுராணக் களஞ்சியம்

பதிப்புச்செம்மல் ச. மெய்யப்பன்
நிறுவனர் : மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்

ஆசிரியர் மயில்வாகனன் இந்நூலை பெரியபுராணக் களஞ்சியமாக உருவாக்கியுள்ளார். நிரம்பச் செய்திகளைத் தொகுத்தார்; வகைப்படுத்தினார். ஒவ்வொரு தலைப்பையும் விரித்தார். ஒரு குடைக்கீழ் அனைத்துச் செய்திகளையும் கொணர்ந்தார். அறிமுக நூலாகத் தொடங்கினார். ஆய்வு நூலாக வளர்த்தார். திருமுறை ஆய்வு நூல்களில் இந்நூலால் இடம் பெற்றார். திருத்தொண்டர்புராணத்தைக் கற்று, கரையேற விரும்புவோர்க்கு இந்நூல் தோணியாய்த் துணை நிற்கும். தொடர் சொற்பொழிவுகளைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்தியதால் பெரியபுராணத்தின் அருமை, பெருமைகளை அறிந்து, உணர்ந்து எடுத்துரைக்கும் திறம் பெற்றார். அதனால் ஏற்றம் பெற்றார்.

தமிழ்நெறிச் செம்மலாகிய செந்தமிழ்க்காவலர் இவ்வரிய நூல் வாயிலாக சிவநெறிச் செம்மலாகிச் சிறந்து விளங்குகிறார்.

பெரியபுராணம் அரங்கேறிய தில்லைத் திருக்கோயிலிலும், தில்லைக் காளியம்மன் கோயிலிலும் சிவனடியார் பெருமையைச் சிந்தை மகிழ்ச்சில் ஆண்டுகள் பேருரை வாயிலாக எடுத்துரைத்த பெருமையர் மயில்வாகனன்.

பள்ளி ஆசிரியராக வாழ்வைத் தொடங்கியவர்; பைந்தமிழ்ப் பணிகளால் இன்று செந்தமிழ்க்காவலராய்ச் சிறந்து விளங்குகிறார்.

மேடைத்தமிழ் வாயிலாகத் தமிழ் இயக்கத்திற்கு இவர் ஆற்றி வரும் தொண்டுகள் தனிச் சிறப்புடையன. பிறர் பிறர் சீரெலாம் பாராட்டி இவர் வளர்ந்துள்ளார், உயர்ந்துள்ளார்.

செந்தமிழ்க்காவலர் சிறியன சிந்தியாதவர், வெள்ளை உள்ளமும், வெள்ளை உடையும் உடையவர், தூய வாழ்வினர், தொண்டினால் சிறந்த தலைவர்.

இவர் அறியாத தமிழறிஞர்கள் இவர். இவர் வாழ்வு செவ்வறங்களால் சிறந்தது. சீலங்களால் செழுமை பெற்றது. சேக்கிழார் தொண்டர் பெருமை பேசுகிறார். இவர் சேக்கிழாரின் பெருமை பேசும் தொண்டர். இத்தொண்டருக்குத் தனக்கென்று தனி வாழ்வு இல்லை. தமிழறிஞர்கள் பெறும் சிறப்பைத் தான் பெறும் சிறப்பாகக் கருதி, தான் பெற்ற பேறு இவ்வையகம் பெற உழைக்கும் செந்தமிழ்க்காவலர் சிதம்பரம் மயில்வாகனனை நண்பராகப் பெற்றது நான் பெற்ற பேறு.

எளிய வாழ்வும், உயர்ந்த நோக்கமும், கொண்டு உழைக்கும் மயில்வாகனன், சிதம்பரத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் பெருமகனார். இவர் நல்லவர், வல்லவர், இவர்தம் எழுத்து முயற்சிகள் நாளுக்கு நாள் மெருகேறுவதைக் கண்டு என்னைப் போல் மகிழ்பவர் வேறு எவரும் இல்லை.

பன்னிரெண்டாம் திருமுறையாகிய பெரியபுராணம்பற்றி நூல் எழுதத் தொடங்கிய நல்லாசிரியர் மயில்வாகனன் திருமுறைகள் பற்றி விரிவாக, விளக்கமாக ஆராய்கிறார்.

முதல் 75 பக்கங்களில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய திருத்தொண்டத் தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி பாடல்கள் அனைத்தையும் வெளியிட்டு உள்ளார். பாடற் செய்திகளை எண்ணிட்டு, வரிசைப்படுத்தி, வகைப்படுத்தி உரைநடையிலும் விவரித்துள்ளார். அட்டவணைகள் வாயிலாகவும் செய்திகளைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விடுகிறார். முதற்பகுதி பெரியபுராண ஆய்விற்குத் தோற்றுவாயாக, தோரண வாயிலாக அமைகிறது.

தான் எடுத்து விளக்குகிற செய்திகளுக்கு ஆசிரியர் நிரம்ப அகச்சான்றுகள் தருகிறார். சான்றாதாரங்களாக, பெரியபுராண ஆய்வு முன்னோடிகளான சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், மா. இராசமாணிக்கனார் முதலியோரின் எழுத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைக்கிறார். புத்தம் புதிய ஆய்வுச் செய்திகளுக்குப் பேரறிஞர் அ.ச. ஞானசம்பந்தனார், பேராசிரியர் செல்வகணபதி ஆகியோருடைய கருத்துக்களை மேற்கோள் காட்டுகிறார். பொதுவாக இந்நூல் பகுப்பு ஆய்வியல் நெறியில் அமைந்துள்ளது. பெரிய புராணத்தின் பெருமை பேச வந்த ஆசிரியர் சைவ சமயத்தின் தொன்மையை, தூய்மையை, வளமையை வகைப்படுத்தி உரைத்துள்ள திறன் பாராட்டுதற்குரியது.

பெரியபுராணம் கற்க விழைவோர்க்கு இந்நூல் மிகச்சிறந்த வழிகாட்டி. நூலின் அமைப்பும், அழகும் சிறப்பாக உள்ளது. ஆசிரியர் சில பகுதிகளை மிக விரிவாக விளக்கிச் செல்கிறார். அவ்வாறு செய்வது கூட நூல் உருவாக்க நெறியில் தேவை என்று கருதத் தோன்றுகிறது. 'தானாட்டி தனாது நிறுத்தல்' என்னும் உத்திக்கேற்ப, தான் கொண்ட கருத்துக்களுக்குக் கூடிய மட்டும் பெரியபுராணத்தில் இருந்தும் திருமுறைகளில் இருந்தும் உரிய சான்றுகளைக் காட்டிச் செல்வது நூலுக்குத் தனிச் சிறப்பு நல்குகிறது.

பெரியபுராணச் சிறப்பினைச் சொல்லுவதை வாழ்நாள் பணியாக மேற்கொண்டுள்ள மயில்வாகனன் முதல் தொகுதியிலேயே முத்திரை

பதித்துள்ளார். இன்னும் சில தொகுதிகளுக்குரிய இடங்களை இதில் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். இனி வரும் நூல்களிலும் உரிய சிந்தனைக் களங்களை இவர் கண்டு வெளிப்படுத்துவார் என்பதற்கு இந்நூல் கட்டியம் கூறுகிறது.

சமூகப்பார்வை என்னும் தலைப்பிற்கேற்ப தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய அரிய செய்திகள் பெரியபுராணத்தில் பதிவு செய்யப் பெற்றிருப்பதை ஆசிரியர் கூர்ந்து கவனித்து விளக்குகிறார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் கல்வி கற்றவராதலால், தமிழ்ச் சமூகத்தில் நின்று நிலைத்தவை, அழிந்தவை, எஞ்சியவை பற்றிய குறிப்புக்களையும் இவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

சிறப்பாக நூல் நுவலும் பொருளும், அவைகளில் சொல்லப்பட்ட முறையும் ஆசிரியரின் சைவ சமயப் பற்றும் மனித நேயமும், சமூகப்பார்வையும், இந்நூலுக்கு வலிமை சேர்ப்பதைக் கண்டு உளம் மகிழ்கின்றேன்.

பாரதி சொன்னது போல் "மெச்சி உன்னை ஊரார் புகழ்ந்தால் மேனி சிலிர்க்கிறது!" என்ற வகையில் என் நண்பர் மயில்வாகனின் இந்த நன்முயற்சி நாளும் சிறக்க வாழ்த்துகிறேன். அவர்தம் சீரிய முயற்சிகள் சிறந்து விளங்க நான் நாளும் வழிபடும் ஆடவல்லான் அருளை மன மெய் மொழிகளால் இறைஞ்சுகிறேன்.

அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து வரும் ஜெயகாந்தம் அம்மாள் - துரைக்கண்ணு இவர்களின் அறக்கட்டளைச் சார்பில் சிதம்பரம் தவத்திரு. ஆறுமுக நாவலர் அறக்கட்டளைச் செயலர் திரு. க. சுவாமிநாதன் அவர்களால் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட
சேக்கிழார் மணிமண்டபம் சிதம்பரம்

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் திருத்தொண்டர்புராணம் அநபாயச் சோழனால் அரங்கேற்றம் செய்யப் பெற்றக் காட்சி
சேக்கிழார் மணிமண்டபம் சிதம்பரம்

வாழ்த்துரை

க.சுவாமிநாதன், B.Sc.,B.T.,

முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர்

ஆறுமுக நாவலர் மேல்நிலைப்பள்ளி

அறங்காவலர்

சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை அறக்கட்டளை

நிர்வாகத் தலைவர்

கரந்தை ஜெயக்காந்தம் துரைக்கண்ணு

சேக்கிழார் விழா அறக்கட்டளைச் செயலர்

சிதம்பரம் - 608 001.

எழிலாபு கம்

20(7), தெற்கு தேர்வீதி

சிதம்பரம் - 608 001

திருச்சிற்றம்பலம்

“இங்கித னாமங் கூறி னிவ்வுல கத்து முன்னாட்
டங்கிரு ளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து
நின்ற

பொங்கிய விருளை யேனைப் புறவிருள்

போக்குகின்ற

செங்கதி ரவன்போ நீக்குந் திருத்தொண்டர் புராண
மென்பாம்”

- திருத்தொண்டர்புராணசாரம்

புறஇருளை போக்கும் கதிரவன் போல் அகஇருளைப் போக்கும் நூல் திருத்தொண்டர்புராணம் என்பது சேக்கிழார் வாக்கு. அளவிலாத பெருமையராகிய அடியார் வரலாறுகளைக் கூறும் நூல்.

எனவே தொண்டர் சீர்பரவுவார் பெருமையைப் பேசி, அவர்வழியில் இறைப்பணி புரியும் தொண்டர். நமது நூலாசிரியர் சிதம்பரம் மயில்வாகனன் இவர். அவர் சிறந்த சிந்தனையாளர், ஆராய்ச்சியாளர்; பேச்சாளர், எழுத்தாளர் என்ற பல நிலைகளில் சிறந்து நிற்பவர். இவர் எனது இனிய நண்பர். என்னுடைய தொண்டுகள் முழுமைபெற உதவி செய்து வருபவர்.

30-ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆசிரியர் பணியை நிறைவாகச் செய்தவர். பணி ஓய்வுப்பெற்ற பின்பும், தமிழ்ப்பணிக்குத் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்.

தில்லைத் தமிழ்ச் சங்கம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதன்மூலம் தமிழ்த் தொண்டைத் தொடர்ந்து செய்து வருபவர்.

இந்திய திருநாட்டின் பல இடங்களுக்குச் சென்று தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின் பெருமையை விளக்கி வருபவர்.

இவர் எழுதிய “சிதம்பரம் பெருமக்கள்”- என்ற நூல்; பலராலும் பாராட்டப் பெற்றது. அத்துடன் இவர் பல்வேறு தலைப்புகளில் பலக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளவர். சைவ சமயத்தின் அரியச் சொத்தாகிய திருமுறைகளில் ஆர்வம் மிக்கவர். அதுவும் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணத்தில் மிகுந்தப் பற்றுக் கொண்டு, பல இடங்களில் பெரியபுராண தொடர் சொற் பொழிவுகளை நிகழ்த்திப் போற்றப்பட்டவர்.

பெரியபுராணத்தில் சமூகப் பார்வை என்ற ஆய்வுநூல் இவர் பலகாலம் படித்த, கேட்ட, சிந்தித்த ஆய்வுகளின் தொகுப்பு. இது முதல் தொகுப்பு; மேலும் சிலத் தொகுப்புகளை வெளியிட எண்ணியுள்ளார். இவருடைய இந்த நல்லெண்ணம் விரைவில் நடந்தேற, ஸ்ரீ நடராசர் பெருமான் திருவருளை வேண்டுகிறேன்.

இந்நூலில் பெரியபுராண அடியார்களின் தொண்டு நெறி, குறிக்கோள் வாழ்க்கை, இல்லற வாழ்வு போன்றப் பலச் செய்திகளை அழகுறச் சித்தரித்துள்ளார். சிறப்பாக அடியவர்களின் கருத்தறிந்து, அவர்கள் வழிநின்று,

அவர்களுடைய தொண்டுகளுக்குப் பேருதவியாக இருந்த பெண்களின் பெருமைகளை வலியுறுத்துவது மிகப் பொருத்தமானது.

பெரியபுராணத்தைப் பல அறிஞர்கள், தம் சிந்தனை வளத்துக்கு ஏற்ப அது ஒரு பக்தி நூல் என்றும், இலக்கிய நூல் என்றும், சமுதாய நூல் என்றும், வடலாற்று நூல் என்றும் சொல்வார்கள். ஆனால் இவர் பெரியபுராணத்தை சமுதாய நூல் என்ற அடிப்படையில் ஆழ்ந்து அகன்று ஆய்வுச் செய்துள்ளார்.

அடுத்து, இவருடைய தன்னலமற்ற சேவையையும், உயர்ந்தப் பண்பாட்டையும், அனைவரிடமும் பழகும் இனிய பண்பையும் பாராட்டி இவ்வூர்ப் பெருமக்கள், அறிஞர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், வணிகர்கள், ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் மற்றும் அனைத்து தரப்பு பொது மக்களும் இவருக்கு நாளும் பேராதரவு அளித்து வருகின்றனர்.

இவர் தான் மட்டும் வாழ்க்கையில் உயர்ந்தால் போதாது என்று கருதி; தம்மைச் சார்ந்த அனைவரும் உயரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்; பல இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக்கியப் பெருமைக்குரியவர். இவருடையப் பொதுப்பணிக்கு இது ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அதனால் தான் இவரைத் தேடி பட்டங்களும், விருதுகளும் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு அரசு நல்லாசிரியர் விருது அளித்துச் சிறப்பித்தது. கடந்த 30-ஆண்டுகளாக, இந்நகரில் இவர் ஆற்றியத் தமிழ்ப் பணி கண்டு, சிதம்பரம் பெருமக்கள் இவருக்கு 'செந்தமிழ்க்காவலர்' என்ற பொருத்தமானப் பட்டத்தை அளித்துச் சிறப்பித்தார்கள்.

இவரது பணியின் சிறப்பை ஆராய்ந்த சென்னை V.G.P. நிறுவனத்தார், இவ்வாண்டு "ஞானஒளி திருத்தொண்டர்" என்ற விருதை வழங்கிச் சிறப்பித்தமைக்கு; சிதம்பரம் நகரம் மக்கள் தங்கள் பாராட்டையும் இவருக்கு தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.

இவர், ஒரு பெரிய சமய நூலாகிய பெரியபுராணத்தை, புதிய கோணத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து, அரியச் சிந்தனைகளை தேக்கி வெளியிட இருப்பது கண்டு, தமிழகம் பெருமைப் படுகிறது.

நல்ல வரவேற்பையும் இந்நூல் தமிழக மக்களிடையே பெறும் என்பது என்னுடைய திண்ணிய எண்ணமாகும். இந்நூலின் ஆய்வு கண்டு அறிஞர்களும் ஏற்றிப்போற்றுவர். தொடர்ந்து பெரியபுராணத்தில் ஆய்வு நூல்களை வெளியிடவும், தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் சிறந்த ஆய்வாளர் என்றப் புகழினை பெறவும் வாழ்த்துகின்றேன். இவருக்கு அம்பலக்கத்தன் திருவருள் துணை நிற்க பெருமானை வணங்குகின்றேன்.

நன்றி! வணக்கம்.

அன்பன்
க. சுவாமிநாதன்
சிதம்பரம்

தமிழ்சான்றோர்
தமிழிசைக் காவலர்
கயிலைச் செல்வர்

இரத்தின. இராமநாதன் செட்டியார்
ஸ்ரீ நடராஜ விலாஸ் ஜிவல்லரி ஹால்
26-28, காசுக்கடைத் தெரு,
சிதம்பரம் - 608 001.

அணிந்துரை

அன்பு நண்பர் திரு. மயில்வாகனன் அவர்கள், எழுதிய பெரியபுராண ஆய்வு நூலைப் பார்த்து, படித்து, பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இந்நூல் தில்லை அம்பலக்கூத்தன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோயிலில், தெய்வச் சேக்கிழார் பெருமான் அவர்களால் அருளிச்செய்யப் பெற்றது. தில்லையில் இன்றைக்கு 800-ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அநபாயச் சோழன், 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்னும் நூலை யானை மீது வைத்து, தெய்வச்சேக்கிழாரையும் அமரவைத்து, தில்லையின் திருவீதிகளில் உலாவரச் செய்து, தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் மக்களும் சிவநேயச் செல்வர்களும், தொழுதுவணங்கிட அரங்கேற்றம் செய்யப் பெற்றது.

இந்நூல் எழுந்த வரலாற்றினை புராணமாக சிவத்திரு. உமாபதி சிவாச்சாரியார் அவர்கள், "சேக்கிழார் புராணம்" என்னும் "திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு" என்ற தலைப்பில் பாடிப், பரவிப் போற்றியுள்ளார்.

தில்லைவாழ்ந்தணரே முதலாகச் சீர்ப்படைத்த
தொல்லையதாந் திருத்தொண்டத் தொகையடி யார்
பதம்போற்றி
ஒல்லையவர் புராணகதை யுலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி.

தாய்மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறு நுழையாம லுலகுய்யத்
தீமலர்ந்த சடைக்கூத்தர் திருவருளாற் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம்.

- (சேக்கிழார்புராணம்)

என்ற இப்பாடல்கள் மூலம் பெரியபுராணச் சிறப்பும்
சேக்கிழார் வரலாறும் அறியப்படுகின்றது.

இவ்வாறு சமயஞ் சார்ந்த பெரியபுராணத்தில் பக்தியும்
சமூகநோக்கமும் பெரிதும் எடுத்துச் சேக்கிழாரால் விளக்கப்
பட்டுள்ளது. எனவே இக்காப்பியம் பக்திச் சுவை மிகவும்
பொலிந்துப் பாடுகின்றது. இப்புராணத்தில் 63
நாயன்மார்கள், அவர்களின் தொண்டு, பக்தி, வாழ்வியல்
நெறிகள், அவர்கள் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள், அவர்களால்
சமூகம் பெற்றப் பயன்கள் அனைத்தையும் இந்த நூலில்
ஆசிரியர் அவர்கள் மிகநுட்பமாக ஆய்வுச் செய்து
விளக்கியுள்ளார்.

எப்பொழுதும் சிவன் கழல் போற்றும் அடியார்களின்
சமய வாழ்விற்கும், இறைத்தொண்டுக்கும்; அவர்தம் பெண்டிர்
பெரிதும் துணைபுரிந்துள்ளனர் என்பது இவ்வாய்வில்
சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

இந்த நூலில் பெரியபுராண சமய பெண்டிர்களின்
பண்புநலன், இல்லறப்பாங்கு, இல்லறக் கோட்பாடுகள், தன்
நாயகனுக்குத் துணை நிற்கும் கடமை உணர்வு ஆகிய
அனைத்தும் முறையாகத் தொகுத்து ஆய்வு செய்யப்
பெற்றுள்ளன.

இவ்வாய்வில் கண்ட படி பெரியபுராணத்தில் அன்பு,
அறம், இறைக்கோட்பாடு, ஒழுக்கம், தவநெறிச் சிறப்பு,
தொண்டு புரிதல், அடியார்க்கு அமுதளித்தல், குறிக்கோள்

வாழ்க்கை, விருந்தோம்பல், கற்புநெறி நின்றல், கணவர் சொற்காத்தல், கணவனோடு இணைந்து சமயப்பணிச் செய்தல் போன்ற செய்திகள் ஆய்வு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறு, மக்கள் பயன் பெறும் வகையில், குறிப்பாக பெண்கள் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கிலும், பக்தியும், சமயமும், தொண்டும், மனித நேயமும், மக்களிடம் வளரவேண்டும் என்ற நோக்கிலும், இந்நூல் எழுதப் பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு சேக்கிழார் நெறி பரப்பும், இந்நூல் வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டும் என்று உணர்ந்து, அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் மற்றும் சைவ சமயமும் வளர வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றேன். நூலாசிரியர் நான் நடத்திய தமிழகப் புலவர் குழு மாநாடு, சைவ சமய சித்தாந்த மாநாடு, திருமுறை வளர்ச்சி மாநாடு, போன்ற அனைத்துப் பணிகளையும் சிறப்பாகச் செய்து எனக்கு துணை நின்றவர். அவர் இயற்றிய இந்நூல் நன்றாக அமைந்து வெளிவரவும், அவர் எல்லா வளமும் பெற்று வாழவும், தில்லை அம்பலக்கூத்தன் திருவடிகளை நினைந்து இறைஞ்சிகின்றேன்.

வணக்கம்

அன்பன்
இரத்தின. இராமநாதன்
சிதம்பரம்

முன்னுரை

‘பெரியபுராணம் சமூகப்பார்வை’ என்ற என்னுடைய ஆராய்ச்சி நூல், சிதம்பரம் ‘மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்’ என்ற நிறுவனத்திலிருந்து வெளிவருவது நான் செய்த பெரும் பேறாகும். இத்தகையச் சிறப்புக்குரிய ஆய்வு நூலை எழுதுவதற்கு எனக்கு பல்லாற்றானும் துணை நின்றவர், ஆய்வு நெறிகளை வகுத்துத் தந்தவர், அரிய நூல்களை அளித்து உதவியவர், செந்தமிழ்க்காவலர் - தமிழவேள், பதிப்புச் செம்மல் பேராசிரியர் முனைவர் ச.மெய்யப்பனார் அவர்களுக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அவர்களுக்கு என் நன்றியையும், அன்பையும், தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நூல் வெளிவருதற்கு பேருதவி செய்தவர்கள், சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜ விலாஸ் ஜிவல்லரி தருமபூஷணம் செ. ரெத்தினசாமி செட்டியார் அவர்களின் தவப்புதல்வர்கள், தருமபூஷணம் திரு. இரத்தின. பாலசுப்பிரமணியம் செட்டியார்

கயிலைச்செல்வர் இரத்தின. இராமநாதன் செட்டியார்,
சிவநேயச்செல்வர்

திரு. இரத்தின. திருநாவுக்கரசு செட்டியார்

ஆகிய பெருமக்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

இந்நூல் எழுதுவதற்கு எனக்கு பெரிதும் உதவி செய்தவர் சிதம்பரம் எஸ்.ஆர். நகரைச் சேர்ந்த சைவப்பெரியவர் தியாகராஜ சுவாமி அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி.

இந்நூலை அழகாக அச்சிட்டு வெளியிட உதவிய பெருமகனார் சிதம்பரம் மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின் இயக்குநர் திரு. மெ.மீனாட்சி சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை நிறுவனத்தின் மேலாளர், திரு. R. குருமூர்த்தி அவர்களுக்கும், சிதம்பரம் நிறுவனத்தின் மேலாளர், திரு. K.T. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் என் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு ஒத்துழைத்த, என் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் நன்றி.

பல்வேறு சிறப்புகள் பெற்ற இந்த நூலை தமிழகப் பெருமக்கள் ஆதரிக்க வேண்டுகிறேன்.

நன்றி வணக்கம்.

அன்பன்-

சிதம்பரம் மயில்வாகனன்

**பெரியபுராணம்
சமூகப்பார்வை**

பொருளடக்கம்

வ எண்	தலைப்பு விவரங்கள்	பக்கம்
	அணிந்துரை வாழ்த்துரை பதிப்புரை முன்னுரை படங்கள்	
1.	திருமுறைச் சிறப்பு	1-4
2.	பூநீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாறு	5-28
3.	பூநீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த திருத்தொண்டத் தொகை	29-32
4.	திருத்தொண்டத் தொகை வரிசையில் நாயன்மார்களின் பெயர்கள்	33-35
5.	நம்பியாண்டார் நம்பி வரலாறு	36-45
6.	நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த - திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி	46-76
7.	பெரியபுராணம் - அமைப்புமுறை	77 - 83
8.	நாயனார் பெயர்கள் - அகர வரிசையில்	84-86
9.	அடியார்கள் காலம்	87-89
10.	அறுபத்து மூவர்பெயர், குலம் நாடு, ஊர், தொண்டு விவரங்கள்	90-97
11.	அறுபத்து மூவர் பலவகைத் தொண்டர்	98-106

வ எண்	தலைப்பு விவரங்கள்	பக்கம்
12.	நாயன்மார் மரபுகள்	107 - 110
13.	அடியார்கள் அவதரித்த நாட்டின் விவரங்கள்	111-114
14.	சேக்கிழாரும் பெரியபுராணமும்	115-124
15.	கணவனைத் திருத்திய காரிகையார்	125-142
16.	கற்பின் மேம்படு காதலியார்	143-160
17.	அன்னம் பாவித்த அன்னை	161-188
18.	பழையாறைத் தந்தப் பத்தினிப் பெண்டிர்	189-207
19.	மங்கல நாண் தந்த மாதரசி	208-226
20.	தவமகளின் தியாகம்	226-240
21.	ஆய்வு நிறைவுரை	241-250
22.	அடிக்குறிப்புகள்	251-261
23.	பெரியபுராணம் சேக்கிழார் -பாயிரம்	262-263
24.	கொற்றவன்குடி- உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிய சேக்கிழார் புராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர்புராண வரலாறு. -பாயிரம்	263-264

திருமுறைச் சிறப்பு

திருமுறை :

திருமுறை என்னும் இப்பெயர் வழக்கினை “திருமுறை எழுதுவோர், வாசிப்போர்” எனக் கணநாத நாயனார் புராணத்தில் சேக்கிழார் சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். திருமுறையென்னும் சொல் வழக்கு மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்துக் கல்வெட்டுகளில் தான் முதன் முதற் காணப்படுகின்றது. இவ்வேந்தன் காலத்துக்கு முன்னுள்ள கல்வெட்டுகளிலெல்லாம் திருப்பாடல்கள் “திருப்பதியம்” என்றே குறிக்கப் பெற்றுள்ளன¹.

பதிகப் பெருவழி

எல்லாம் வல்ல இறைவனை இயலிசைத் தமிழ்ப்பாடல்களால் உளமுருகிப் போற்றும் முகத்தான் அப்பொருளை அடைந்து இன்புறுதற்குரிய எளிய வழியினை உலகிற்கு அறிவுறுத்திய பெரியோர் தேவார ஆசிரியர்களே ஆவர்.

“ஆற தேறுஞ் சடையான் அருள்கேவ அவனியர்க்கு, வீற தேறுந் தமிழால் வழி கண்டவன்” என திருஞான சம்பந்தரைப் பாராட்டிய நம்பியாண்டார் நம்பி, ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருப்பதிகவாயிலாக உலகினர்க்கு அறிவுறுத்திய சமய நெறியினைப் “பதிகப் பெருவழி” எனச் சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளார்.

பதிகமும் விளக்கமும்

சிவபெருமானின் சீர்த்தியும் அப்பெருமான் தன் அடியார்களுக்கு அருள் வழங்குந் திறமும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நால்வகையாக நிகழும் திருத்தொண்டுகளின் இயல்பும், எல்லா உயிர்களையும் உய்வித்தல் கருதி உடல், கருவி, உலகு, நுகர்பொருள் என்பவற்றின் உருவாக இறைவனாற் படைத்தனிக்கப் பெறும், இவ்வுலகியற் பொருள்களின் எழில் நலங்களும், ஆகிய பல்வகைப் பொருள்களையும் தொகுத்துரைப்பன இத்திருப்பாடல்களாதலின் இவை ‘பதிகம்’ எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று² என்பர் பேராசிரியர் க.வெள்ளைவாரணர். ௧௮-உ.

தேவார ஆசிரியர்கள் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்டது ஒரு திருப்பதிகமாக அருளிச் செய்துள்ளார்கள். இந்த வகையில் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய திருப்பதிகங்கள் பதினோறு பாடல்களைக் கொண்டனவாயினும், அவற்றின் இறுதி தோறும் உள்ள பதினொராம் பாடல்களாகிய திருப்பாடல்கள், அவ்வப் பதிகங்கள் பாடப் பெற்ற செவ்வியையும், அவற்றின் பொருள் நலங்களையும், பாடிய ஆசிரியர்களது பெருமையினையும் விளக்குகின்றன என்பதால் அப்பதிகங்களைப் பயின்று ஒதி இறைவனை வழிபடுவோர் எய்தும் பெரும் பயன்களையும் விளங்கவுரைக்கும் 'பாயிரம்' என்றே அழைக்கலாம். இப்பதிகத்தின் இறுதிப்பாடலை 'திருக்கடைக் காப்பு' என்ற பெயரால் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவார். மற்றும் திருநாவுக்கரசர் பாடல்களைத் தேவாரம் என்றும், சுந்தரர்பாடல்களைத் 'திருப்பாட்டு' என்றும் அறிஞர்கள் குறித்துள்ளனர்.

தேவார விளக்கம் :

“தே+ஆரம்+தேவாரம். தெய்வத்திற்கு மாலை போன்று அழகு செய்வது. தே + வாரம் = தேவாரம். தெய்வத்தினிடத்தே ஓதுவார்க்கு” அன்பை விளைவிப்பது. முதலில் தேவாரம் பாடியவர் திருநாவுக்கரசர். மகேந்திர வர்ம பல்லவன் காலத்தவர். இரண்டாவதாக தேவாரம் பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர். மகேந்திர வர்ம பல்லவன் மகன் நரசிம்மவர்ம பல்லவன் காலத்தவர். இவர்கள் காலம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் இறுதி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் ஆகும். பிறகு எட்டாம் நூற்றாண்டில் தேவாரம் பாடியவர் சுந்தரர். பொதுவாக மூவர் பாடிய பாடல்களையும் தேவாரம் என்று வழங்கி வருகின்றோம்³. என்று திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்று முறை பதிப்புக்கு ஆசியுரை வழங்கிய தருமை ஆதினம் 2வது குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீல ஸ்ரீசண்முக தேசிக ஞான சம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

பேராசிரியர். முனைவர், கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் தேவாரம் பற்றிய ஆய்வுச் செய்தியில் விளக்குவது; தேவாரம்

என்ற சொல்வழக்கு மூவர் திருப்பதிகங்களுக்கு மட்டுமே உரியதாய் வழங்கும் வழக்கம் உள்ளது.

“மூவாத பேரன்பின் மூவர்முதலிகளும்
தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட்டும்” என

இரட்டைப் புலவர்களும், பாடிய ஏகாம்பர
நாதகுலா விலும்.

“வாய்மை வைத்த தேவாரமும் திருவாசகமும்
உய்வைத் தரச்செய்த நால்வர் பொற்றாள் எம்
உயிர்த் துணையே”

எனச் சைவ எல்லப்ப நாவலராலும் விளக்கியுரைக்கப் படுகிறது⁴.

தேவாரப் பதிகங்களின் தொகை

திருஞானசம்பந்தர் பாடிய திருப்பதிகங்கள் 16,000 எனவும், திருநாவுக்கரசர் பாடிய பதிகங்கள் 49,000 எனவும் சுந்தரர் பாடிய பதிகங்கள், 38,000 எனவும் சிலர் கருதுவர்⁵ என்று பன்னிரு திருமுறை நூலில் விளக்கப் படுகிறது.

நம்பியாண்டார் நம்பியால் தேடித் தொகுக்கப் பெற்ற மூவர்திருப்பதிகங்கள் எண்ணிக்கை :

நம்பியாண்டார் நம்பி காலத்தில் கிடைத்தப் பதிகங்கள்.

1.	திருஞானசம் பந்தர் பதிகங்கள் -	383
2.	திருநாவுக்கரசர் பதிகங்கள் -	312
3.	சுந்தரர் பதிகங்கள் -	100

	ஆக -	795

இவற்றை விளக்கும் திருமுறை கண்ட புராணப் பாடல் வருமாறு :-

“பண்புற்ற திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் முந்நூற்று
எண்பத்து நான்கினால் இலங்குதிரு முறை மூன்று,
நண்புற்ற நாவரசர் முந்நூற் றேழ் முன்றினால்
வண்பெற்ற முறையொன்று நூற்றினால்
வன்றொண்டர்”⁶

பன்னிரு திருமுறைகள்

இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கும் பதிகங்கள் பாடல்கள் எண்ணிக்கை விவரங்கள்

திருமுறை	கிடைத்திருக்கும் பதிகங்கள்	பாடல்கள்
1. முதல் திருமுறை	136	1469
2. இரண்டாம் திருமுறை	122	1331
3. மூன்றாம் திருமுறை (மூன்றாம் திருமுறையில் மேலும் கிடைத்திருப்பன)	125 2	1347 22
4. நான்காம் திருமுறை	113	1070
5. ஐந்தாம் திருமுறை	100	1015
6. ஆறாம் திருமுறை	99	981
7. ஏழாம் திருமுறை (மேலும் கிடைத்தப் பதிகம்)	100 1	1026 11
8. எட்டாம் திருமுறை	-	1056
9. ஒன்பதாம் திருமுறை	29	301
10. பத்தாம் திருமுறை	-	3047
11. பதினோராம் திருமுறை	-	1400
12. பன்னிரண்டாம் திருமுறை	-	4286
ஆக பதிகங்கள் கூடுதல், பாடல்கள் எண்ணிக்கை		18,362

ஆக :-

திருமுறை ஆசிரியர்கள் -	27
நூல்கள் -	76
திருப்பாடல்கள் -	18362

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாறு

முன்னுரை :

சைவத் திருமுறைகளை, நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் தொகுத்து அளித்தார். அவற்றுள் முதலாவதாக மூவர் தேவாரத்தை ஏழு திருமுறைகளாக ஆக்கித் தந்தார். இவ்வேழு திருமுறைகளில் முதல் மூன்று திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானால் அருளப்பெற்றவை. நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் திருமுறைகள் திருநாவுக்கரசரால் அருளப் பெற்றவை. ஏழாம் திருமுறை சுந்தரமூர்த்தியால் அருளப் பெற்றது. இவர் பாடிய திருப்பதிகங்களாக இன்று கிடைத்துள்ள பதிகங்கள் 101-ஆகும்.

சுந்தாரும் திருத்தொண்டத் தொகையும்

திருவினராகிய மெய்யடியார்களின் சிவனடியே சிந்திக்கும் பெரும் பேரன்பினையும், அத்தகைய தொண்டர்களுக்கு எளிவந்து அருள் புரியும் இறைவனது பெருங்கருணைத் திறத்தையும், உலக மக்கள் நன்குணர்ந்து உய்திபெறும் வண்ணம், நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால் ஈசனடியார் பெருமையினைப் போற்றி உரைக்கும் 'திருத்தொண்டத் தொகை' என்னும் திருப்பதிகத்தை நம்பியாரூரர் அருளிச் செய்துள்ளார்.

சேக்கிழார் போற்றும் திருத்தொண்டத் தொகை

பல்வேறு நன்னெறிகளைச் செய்து, சிவனின் பேரன்பினைப் பெற்று செயற்கரும் திருத்தொண்டுகளைப் புரிந்து, இறைவனடிச் சேர்ந்த செம்புலச் செல்வர்களாகிய திருத்தொண்டர்களின், திருப்பெயர்களைப் போற்றிப் பரவுவது "திருத்தொண்டத் தொகை" என்னும் திருப்பதிகமாகும். இதனைத் 'தென்தமிழ்ப் பயனாய் வந்த திருத்தொண்டத் தொகை' எனச் சேக்கிழாரடிகள் சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளார்.

நம்பியின் திருவந்தாதி

திருநாரையூரிற் பொல்லாப் பிள்ளையார் அருள் பெற்றவர் நம்பியாண்டார் நம்பி. இவர் சுந்தரின்

திருத்தொண்டத் தொகைக்கு மேலும் விளக்கம் தரும் வகையில் பல குறிப்புக்களைச் சேகரித்து ஒரு நூலை இயற்றினார். இதற்கு 'திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி' என்று நம்பியாண்டார் நம்பி பெயர் சூட்டியுள்ளார். எனவே நம்பி இயற்றிய செந்தமிழ்ப் பனுவலாகிய இத்திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியை சுந்தரருடைய திருத்தொண்டதொகைக்கு அடுத்து வந்த 'வகைநூல்' என்றே அறிஞர்கள் குறிப்பர்.

காப்பிய நாயகர் சுந்தரர்

அடுத்து வரும் அருண்மொழித் தேவராகிய சேக்கிழார் அடிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பாட்டுடைத் தலைவராக கொண்டு, திருத்தொண்டத் தொகையின் விரியாக, 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்னும் செந்தமிழ்ப் பெருங்காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளார்.

பெரியபுராணம் என வழங்கும் இப்பெருங்காப்பியம், தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை காப்பிய நாயகராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளது வரலாற்றை விரித்துரைக்கிறது.

இவ்வாறு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளது வரலாற்றை உணர்ந்து கொள்வதற்கு அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களும், திருத்தொண்டத் தொகையின் வகையாகிய 'திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும்' அதன் விரியாகிய திருத்தொண்டர் புராணமும் சிறந்த ஆதாரங்களாவன. இவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு சுந்தரர் வரலாற்றை ஈண்டு ஆராயலாம்.

சுந்தரர் முற்பிறப்பு :

திருக்கயிலாயத்தில் சிவபெருமானுக்கு அணுக்கத் தொண்டராய் இருப்பவர் ஆலால சுந்தரர். அவர் மலர் கொய்யும் போது ஒரு நாள் கமலினி, அநிந்ததை என்பார் மேல் மனம் போக்கியதால், ஆலாலசுந்தரர் பூவுலகில் பிறக்க நேர்ந்தது.

அவதாரச் சிறப்பு :

சோழ நாட்டிற்கும் தொண்டை மண்டலத்திற்கும் இடையிலே திருமுனைப் பாடி நாடு உள்ளது. இந்நாட்டின்

எழில் மிக்க தலைநகராக விளங்குவது திருநாவலூர் என்பதாகும். இவ்வூரில் தான் அருமறை சைவம் வளர்க்கும் ஆதிசைவர் குலத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவதாரஞ் செய்தார்.

இவர் தம் இரு முதுகுரவர்கள்

“தாய் : இசை ஞானியார் : தந்தை : சடையனார். இவர் ஆதிசைவ அந்தணர். (சிவாச்சாரியார்) ஆதி சைவ குலத்தில் பிறந்தார். அதனால் நம்பி என்ற பெயர் இவருக்கு உரியதாயிற்று. இதனால் பிற்காலத்தவர்கள் இவரை ஆளுடை நம்பி என வழங்கலாயினர்” - என்று குறிக்கிறார் புலவர். பி.ரா. நடராசன் அவர்கள். இவரை ஈன்ற பெருமக்கள் இவருக்கு ‘நம்பியாரூரர்’ என்று திருநாமஞ் சூட்டினர்.

நம்பியாரூரர் மகன்மை போதல்

இவ்வாறு நாமம் சூட்டப்பெற்ற நம்பியாரூரர் அவர்கள் பிள்ளைப் பருவத்தில் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தையாகிய நம்பியாரூரரை, திருமுனைப்பாடி மன்னன், நரசிங்க முனையரையர் இப்பிள்ளையின் பேரழகில் ஈடுபட்டனர். மேலும் அரண்மனையில் இப்பிள்ளையை வளர்க்கவும் விரும்பினார்.

மன்னன் நரசிங்க முனையரையன் சடையனாரிடம் சென்று நம்பியாரூரரை மகன்மையாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். அவ்வாறே சடையனாரும் தம்பிள்ளையை மகன்மைக் கொடுத்தார். மகன்மையாகப் பெற்ற நம்பியாரூரரை அரசர் அரண்மனையில் வளர்த்து வரலானார். அவ்வாறே நம்பியாரூரர் அரண்மனையில் அரசர் திருவும் ஆதிசைவர் கலையும் கற்று திகழ்ந்தார்.

திருமண ஏற்பாடு செய்தல்

நம்பிக்கு திருமணம் செய்ய வேண்டியப் பருவம் வந்தெய்தியது. பெரியோர்கள் இவருக்கு புத்தூர் சடங்கவி சிவாச்சாரியார் திருமகளை திருமணம் செய்ய முடிவு செய்தனர். திருமண ஏற்பாடுகள் சிறப்புற நிகழ்ந்தன.

மணவிழாவில் நம்பியாரூரர்!

மணநாளினைக் குறித்து அனைவர்க்கும் திருமுகம் அனுப்பி வைத்தனர். பின்னர் மணத்திற்குரிய பணிகளைப் பாங்குறச் செய்தனர். திருமண நாளும் வந்தது. அதிகாலையில் நம்பியாரூரர் திருமஞ்சனம் ஆடி கண்டோர் மகிழும் வண்ணம் புத்தாடைப் புனைந்தார். புதிய மணமகனுக்குரிய கோலத்தையும் திருவினையும் பெற்றார். மணவிழாக் கோலம் கொண்டார். நெற்றியில் திருநீறு அணிந்தார். உமைபங்கரின் திருவடி பணிந்து மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க, குதிரை மீது எறி அமர்ந்து, உறவினரும் நண்பர்களும் புடைசூழத் திருமணப் பந்தல் வந்து மணத்தவசில் அமர்ந்தார்.

வேதியர் வழக்குரைத்தல்

கயிலையில் ஆலால சுந்தரருக்கு முன் வாக்களித்தப்படி, இறைவன் மறையவர் வேடம் தாங்கி வந்தான். கிழவேதியர் வடிவில் வந்து மணவிழா பந்தலில் நின்றான். முன்னர் மையல் கொண்ட மகளிர் இருவரில் ஒருவராய்க் கூட இம்மணப் பெண் அமையவில்லை என்பதை அறிந்தும் தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டி' மணப்பந்தலுக்கு வந்தான். மறை முதியோன் வேடம் தாங்கி மணப்பந்தலுக்கு வந்த அப்பெரியவரை எல்லோரும் வரவேற்று அமரச் செய்தனர். அமர்ந்த முதியவரும் அவையோரை நோக்கி தன் வழக்கை உரைத்தார். அவர் கூறிய வழக்காவது “அவையில் உள்ளப் பெரியோர்களே! நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். இம்மணக் கோலத்தில் இருக்கும் நம்பிக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கு உள்ளது. அவ்வழக்கு தீர்ந்த பின்னர் தான் இவன் மணம் செய்தல் வேண்டும்!” என்றார். ஆரூரரும், “முதியவரே!” உமக்கும் எமக்கும் வழக்கு இருப்பது உண்மையாயின் அதனைக் கூறுக!. அவ்வழக்கினைத் தீர்க்காமல் யான் மணத்தினை முடிக்க மாட்டேன்!” என்றார்.

வேதியர் ஓலை காட்டி தடுத்தல்

இந்த நம்பியாரூரன் எனக்கு வழி வழி அடிமையானவன்

என்றார். கேட்ட அவையோர் அதிர்ச்சிவுற்றனர்! முதியவரும், இவன் பாட்டன் எனக்கு எழுதிக் கொடுத்த அடிமை ஒலை என்னிடம் உள்ளது அதனைக் கண்ட பின் உண்மைத் தெளிக” ஆரூரரும், அந்தணர் பிறிதொரு அந்தணருக்கு அடிமையாதல் முறையோ! இங்ஙனம் கூறும்நீர் பித்தனே! என்றார். யான் பித்தனோ பேயனோ! என்னை நீ அறிவாய் வித்தகம் பேசுவதை நிறுத்திப் பணி செய்யமுற்படு! என்றார் முதியவர்.

நம்பியாரூரர் ஒலையைக் கிழித்தெறிதல் :

ஆரூரரும் சற்றுச் சினந்தவராய், ‘முதியவரே! அடிமை ஒலை உள்ளதாகச் கூறினீரே, அதனைக் காட்டும்!’ என்றார். முதியவர் உனக்கு அவ்வோலையைக் காட்டுவதைக் காட்டிலும் அவையினருக்கு காட்டுவேன்!’ எனக் கூறிய போது, ஆரூரர், விரைந்து ஓடிச் சென்று, அம்மறை முதியவரிடமிருந்த ஒலையைப் பற்றிக் கிழித் தெறிந்தார்.

ஒலைக் கிழிந்ததைக் கண்ட மறைமுதியவர் ஆற்றாது இது முறையோ!” என்று கதறினார். அவர் மீது இரக்கங் கொண்ட அவையினர் அவரை நோக்கிக் கூறியது” பெரியவரே இப்புதிய வழக்கைக் கொண்டு வந்த நீவிர யாவர்? நும் இருப்பிடம் எது”! என்று கேள்வி எழுப்பினர்!

முதியவர், என் ஊர் சேய்மைத்தன்று திருவெண்ணைய் நல்லூரே எம்மார்! இவ்வாரூரன் கிழித்த ஒலை, படிஒலை, என்விடம் மூல ஒலை உள்ளது என்றார். இவன் சினந்து என் ஒலையைப் பற்றிக் கிழித்து எறிந்ததிலிருந்து இவண் எனக்கு அடிமை என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறான்! என்றார். இம்மொழி கேட்ட நம்பியாரூரர், இவர் வழக்காடலில் வல்லவர் போலும், என எண்ணி நும் ஊர் திருவெண்ணை நல்லூர் என்றால் அங்கேயே வழக்கைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றார்.

திருவெண்ணைய் நல்லூரில் வழக்கு

திருவெண்ணைய் நல்லூரை அனைவரும் அடைந்தனர். அவையோர் மறை முதியவரை நோக்கி வழக்கின் விவரம் எடுத்துரைக்க என்றார். அந்தணரே

வழக்கும் புதிதாக உள்ளது. ஒரு அந்தணர் மற்றொரு அந்தணருக்கு அடிமையாதல் புதுமையாக உள்ளது. இதற்கு உம்மிடம் சாட்சி இருப்பின் உறுதிப் படுத்திடல் வேண்டும்' என்றார் !.

முதியவரும் மூலஓலையை எடுத்து, உங்களிடம் தருகின்றேன் முன் போல் இவன் கிழித் தெறியாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறித்தந்தனர்.

அவ்வோலையில், 'திருநாவலூரில் வாழும் ஆதிசைவனாகிய ஆரூரன் என்னும் நான் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழும் இப்பித்தனக்கு என் வழிவழி வருவோர் அடிமைத் தொண்டு செய்தற்கு உறுதியாய் எழுதிக் கொடுத்த ஆவண ஓலை இதுவே என்று எழுதப்பட்டு, ஆரூரன் எனக் கைச் சாத்தும் இடப்பட்டிருந்தது.

அவையோர் தீர்ப்புரைத்தல்

அவையோர், ஆரூரரை, நோக்கி, 'இது உம்பாட்டன் கைச்சாத்து. நும் இல்லில் வேறு கைச்சாத்து ஓலைகள் இருப்பின் கொணரும். அதனுடன் இதனை ஒப்பு நோக்கி உண்மை அறிவோம்,' என்றனர்.

அவையோர் மொழிந்தபடி ஒப்பு நோக்கி உண்மை அறிந்த பின் அவர்கள் ஆரூரரை நோக்கி, இம் மறையவரிடம் நீர் தோற்றுவிட்டீர். அவருக்கு அடிமை செய்தலே நும் கடமை! என்றனர்.

நம்பியாரூரரும் உண்மையை உணர்ந்து, மறையவரை நோக்கி, நீவிர் திருவெண்ணெய் நல்லூர் என்றீரே உம் இருப்பிடத்தைக் காட்டும் வருகின்றேன் என்றார். முதியவர் முன் செல்ல அனைவரும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றனர். மறையவர் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள 'அருள்துறை' என்றும் சிவாலயம் சென்று மறைந்தனர். முன் சென்ற வேதியரைக் காணாமல் மறைந்தனர். முன் சென்ற வேதியவரைக் காணாமல் பின் வந்தோர் திகைத்து நின்றனர். அவரைத் தேடிச் செல்லும் நம்பியாரூரரும் அவரைப் பன்முறை கூவி அழைத்தனர்.

இறைவன் காட்சி

இறைவன் இடபவாகனனாய்க் காட்சி தந்து, 'ஆரூரனே! நீ எம் தொண்டன். மங்கையர் மையலில் மனம் வைத்தாய். அதனால் இங்குப் பிறந்தாய். முன் கூறிய படி உம்மைத் தடுத்தாட்கொண்டோம்!' எனத் திருவாய் மலர்ந்தார்.

திருநாவலூரரும் இறைவன் திருவருளை நினைந்து நினைந்து உருகி, தாய்ப் பசுவின் கனைப்பினைக் கேட்டுக் கதறும் கன்றினைப் போன்று, அன்பினாற் கதறி, மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்துக் கைகளைக் தலை மேற்குவித்துக் இறைஞ்சி, எளியேனை வலிதில் தடுத்தாட்கொள்ள வந்த பரம்பொருளே! நும்மை எப்படிப் போற்றிப் புகழ்வேன்! என அரற்றினார். இறைவனும், 'எம்மை நீ பித்தா' எனப் பேசியதால், 'பித்தா' என்றே பாடுக!' எனப்பணித்தார். ஆரூரன் - இயற் பெயர்

சந்தரர் தாம் பாடிய திருப்பதிகங்களில் :-

1. 'திருநாவலூரன்'
2. 'மறையார் தங்குரிசில்'
3. 'சடையன்றன் காதலன்'
4. 'இசைஞானி சிறுவன்' என்ற தொடர்களால் தம்மைக் குறிப்பிடுவதால் இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் உள்ள திருநாவலூரில் ஆதிசைவ வேதியராகிய சடையனார்க்கும் அவர் தம் வாழ்க்கைத்துணைவியார் இசை ஞானியார்க்கும் தோன்றினார் என்பது நன்கு விளங்கும். இவர்தம்மை பலவிடங்களில் 'ஆரூரன்' என்று கூறிக் கொள்வதால் இவருக்குப் பெற்றோர் இட்டழைத்தப் பெயர் 'ஆரூரன்' என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

'ஆரூரன்' என்னும் பெயர், திருவாரூரில் கோயில் கொண்டருளிய சிவபெருமானுக்குரிய திருப்பெயராகும்.

இத்திருப்பெயர் தமக்குரிய இயற்பெயராக வழங்கப்பெற்றது என்பதனை 'ஆரூரன் பேர் முடிவைத்த மன்னு புலவன்' என்பதாலும்; சீருந்திருவாரூர்ச் சிவன் பேர்

சென்னியில் வைத்த ஆரூரன் -என்பதாலும் இவ்வாறு வரும் தொடர்களாலும் நம்பியாரூரர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு உள்ளார். இவருடைய தந்தையைப் பெற்ற பாட்டனார் 'ஆரூரன்' என்ற இயற்பெயரினை உடையவர் என்பது, சிவபெருமான் அற்புதப்பழ ஆவணங்காட்டி இவரை தடுத்தாட் கொண்ட வரலாற்றால் இனிது விளங்கும். இவருடைய தாயாராகிய 'இசைஞானியார்' திருவாரூரில் ஞானசிவாசாரியாருக்கு மகளாகத் தோன்றினர் என்பது திருவாரூர் கோயிலில் வரையப்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது⁵. இதனால் சுந்தருடைய பெற்றோர்க்கும் திருவாரூர்க்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்புண்மை புலனாகின்றது.

சுந்தரர் வரலாற்றில் அகச் சான்றுகள்

இறைவன் தம்மைத் தடுத்தாட் கொண்டமையைக் கூறும் அகச் சான்றுகளாகப் பத்துப் பதிகங்களில் சுந்தரரே பாடியுள்ளார். அந்தப் பத்துப் பதிகங்களும் ஏழாந் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன⁶.

அவை வருமாறு :

1. திருநாட்டியத்தான்குடி-
2. திரு நள்ளாறு
3. திருநின்றியூர்
4. திருக் கோலக்கா
5. திருக்கழிப் பாலை
6. திருநாவலூர்
7. திருவோண காந்தன்தளி
8. வடதிருமுல்லைவாயில்
9. திருவாவடுதுறை
10. திருவாரூர்

திருநாட்டியத்தான் குடி பதிகம்

இவற்றில், திருநாட்டியத்தான் குடிப் பதிகத்தில், சுந்தரர் தன் வரலாறாகக் குறிப்பிடும் செய்தி :-

வேளாண் மரபில் தோன்றிய கோட்புலிநாயனார் இவ்வூரில் அவதரித்தார். இவர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க சுந்தரர் இவ்வூருக்கு வந்தனர். கோட்புலியார் அடியாரை வரவேற்று தம் மனையில் இருக்கச் செய்தார். தம்புதல்வியர் 'சிங்கடியார்' - 'வனப்பகையார்' என்ற இருவரையும் அழைத்து வந்து சுந்தரரைப் பார்த்து 'சுவாமி' தாங்கள் இவ்விருவரையும் தங்கள் அடிமைகளாக ஏற்றருளல் வேண்டும் என வேண்டினர். அதற்கு தம்பிரான் தோழர் அம்மக்களை அழைத்து தம்மடிமேல் அமர்த்தி இவர்கள் எம் மக்கள் என நவின்றார். அஞ்ஞான்று மனம் மகிழ்ந்து பாடிய இப்பதிகத்தில் 7வது பாடலில் எடுத்துக் காட்டிப்பாடுகிறார்.

தடுத்தாட் கொண்ட செய்தியை, அவ்வாறு அவர் மொழிந்த அகச்சான்று தொடரை ஈண்டு அறிக.

“அன்று உனக்கு ஆட்பட்ட தடியேன்” என்பதாகும்
நாட்டியத்தான்குடிப் பதிகம்.

திருநள்ளாற்றுப் பதிகம்

அடுத்து வருவது திருநள்ளாறு பதிகம். சுந்தரர் திருவாரூரில் பரவையாருடன் இனிதே தங்கியபின், பிறதலங்களைக் காண வேண்டும் என்ற விருப்பில் வந்து, திருநள்ளாற்று இறைவனைக் கண்டு பெருமகிழ்வுற்று, அப்பெருமானை மறக்கலாற்றாமையை வெளிப்படுத்திப் பாடியதே இத்திருப்பதிகம் என்பதாகும்.

இப்பதிகத்தில் திருநள்ளாற்றில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனை “கற்பகத்தருவே என்றும், பெரிய பொன் மலை போன்றவனே என்றும், காமனைக் காய்ந்தவனே என்றும், நெற்றிக் கண்களையுடயவனே, என்றும் இவ்வாறு சுந்தரர் புகழ்ந்துப் போற்றும் நிலையில், தன் வரலாற்றுச் செய்தியையும் எடுத்துக்காட்டி விளக்கும் அற்புதம் காணலாம். அவ்வாறே, திருவெண்ணெய் நல்லூரில் மிக

அற்புதமாய்ப் பழமையான ஓர் ஓலையைக் காட்டி என்னை அடியவனாக ஆட்கொண்டவனை, நல்ல திருவடியை என் தலைமேல் வைத்தவனை, திருநள்ளாற்றில், மேலோர்க்கும் மேலானாய், எல்லாம் கடந்த பரம்பொருளாய் இருப்பானை, என்று இங்கு சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு தொடர்ந்து பாடும் பதிகத்தில் சுந்தரரை தடுத்தாட் கொண்டச் செய்தியை விளக்கும் பாடலை, சுந்தரரின் இன்தமிழ் தேவாரம் வழியே காண்போம்.

“வெண்ணெய் நல்லூரில்

அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி

அடிய னான னென்னை ஆளது கொண்ட

நற்பதத்தை” - என்பது பதிகம்.

சுந்தரர் தேவாரம் திருநள்ளாறு பதிகம் பாடல் - 6.

திருநின்றியூர் பதிகம்

திருநின்றியூர் பதிகத்தில் “நேசத்தினால் என்னை ஆண்டு கொண்டார்” என்பது பதிகப்பாடல் வரியாகும். தம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரர் இத்தலத்தில் இறைவனை வணங்கி பாடிய பதிகங்கள் இரண்டாகும் முதல் பதிகத்தில் இரண்டாம் பாடலில் திருநாவுக்கரசர் 4900 திருப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் என்ற செய்தியைச் விரித்துரைக்கின்றார்.

பாடல்

“இணை கொள் ஏழெழு நூறிரு பனுவல்

ஈன்ற வந்திரு நாவினுக் (கு) அரையன்” - என்பதாம்

இத்திருநின்றியூர், இரண்டாம் பதிகத்தில் 2 ஆம் பாடலில், “நேசத்தினால் என்னை ஆண்டு கொண்டார்” என வருவதால் தடுத்தாட் கொண்ட செய்தியை குறிக்கிறார் என அறிய முடிகிறது

திருக்கோலக்காப் பதிகம்

ஞான சம்பந்தருக்கு திருக் கோலக்காவில் இறைவன் பொற்றாளம் வழங்கியதலம் என்பதை அறிந்து சுந்தரர் பாடியப் பதிகத்தில்

“அன்று வந்தெனை அகலிடத் தவர்முன்
ஆள தாக என்று ஆவணங் காட்டி
நின்று வெண்ணெய் லூர்மிசை ஒளித்த
நித்தி லத்திரள் ஒத்தினை முத்திக்கு
ஒன்றினான் தனை உம்பர்பி ரானை” என்பதால்

அன்றொரு நாள், திருநாவலூரில் வாழ்வார் முன்னே, என்னை நோக்கி, எனக்கு அடிமை யாவாயாக ” என்று ஆவண ஓலையைக் காட்டி, பின் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் மறைந்து போன முத்துப் போன்றவனே” என்று குறிப்பிட்டு, தன் வரலாற்றை எடுத்து இனிய மொழிகளால் மொழிந்து காட்டுகிறார் சுந்தரர்.

திருக்கழிப்பாலைப் பதிகம்

திருக்கழிப்பாலைப் பதிகத்தில் தன் வரலாற்றைச் சுந்தரர் விளக்கிடும் பகுதி :

“விலை ஆவணம் உடையாய்” எனவரும்

பாடலில் சுந்தரர் விளக்கிடும் இனிய இத்தமிழ்ச் செய்தியாவது :- அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் சென்று, அங்குள்ள திருவேட்களைத் திருக்கோயில் சென்று, அங்கிருந்து சிவபுரியை அடைந்து திருக்கழிப்பாலைக் கோயிலைக் காணலாம். அக்காலத்தில் வந்து பெருமானைக் கண்ணாரக் கண்டு வணங்கி, அவன் பொருள் சேர் புகழினைப் பலவகையால் பாடுகின்றார். அவ்வாறு பாடும் அத்தலப் பதிகத்தில் இறைவன் தன்னை திருவெண்ணெய் நல்லூரில் தடுத்தாட் கொண்டான் என்ற முத்திப் பேற்றின் பேரின்பச் செய்தியை விளக்கிக் கூறுகின்றனர். திருக்கழிப்பாலையில் தீ ஏந்திய கையினாய் எழுந்தருளியிருப்பவனே. அடியேனை ஆட்கொண்ட ஆவணம் உன் கையில் உள்ளது.

“அடியேனை ஆட்கொண்ட ஆவணம் உன்னி
டத்தே ளளது! நீ ஆண்டவன்! நான் உன்

அடியவன்!

எனக் கென்று சுதந்திரம் எதுவுமில்லை” -

நன்றேவரினும் தீதேவரினும் நான் அறிவது ஒன்றேதுமில்லை. என் தீவினைகள் அகற்றி யருள்வாய்? என இறைவன் மாட்டு சுந்தரர் நெஞ்சருகப் பேசுகின்றார்.

திருநாவலூர் பதிகம்

பன்னிரு திருமுறைகளில் 7-ஆம் திருமுறையாய் விளங்கும், தேவாரத் திருப்பதிகங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வருமான, சமயாச்சாரியார் நால்வரில் ஒருவருமான, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவதரித்த திருத்தலம் திருநாவலூரேயாகும்.

நம்பியாரூரர், திருக்கழிப் பாலை இறைவனை வணங்கித் துதித்தப்பின் திருத்தில்லை சென்று, திருத்தினை போந்து தம் சொந்த ஊரான திருநாவலூரை அடைந்து, அங்கு தொண்டர் குழுவால் வரவேற்கப்பட்டுத், திருக்கோயிலில் சென்று இறைவனைப் பணிந்து போற்றிப் பாடிய பதிகத்தில்

வெண்ணெய் நல்லூரில்

வைத் தெனை ஆளுங் கொண்ட - 1

தன்மையி னாலடி யேனைத்தாம்

ஆட் கொண்ட நாட்சபைமுன்

வன்மைகள் பேசிட வன் தொண்டன்

என்பதோர் வாழ்வு தந்தார் - 2

..... வெண்ணெய் நல்லூரில்

வைத்தெனை ஆளுங் கொண்டார் - 5

..... வெண்ணெய் நல்லூரில்

வைத்தெனை ஆளுங் கொண்டு - 6

பலவாறு பாடிப் பரவினார்.

இவ்வாறு திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்து என்னை ஆட்கொண்ட இறைவன் இருப்பதும் திருவெண்ணை நல்லூரே! இத்துடன் தன் வரலற்றை இணைத்து சுந்தரர் விளக்கிப் பாடுகிறார். இவை அனைத்தும் அகச்சான்றுப் பாடல்களாகும்.

திருஓணகாந்தன் தளி பதிகம்

இப்பதிகத்தில் சிவன் கிழவேதியர் வடிவம் கொண்டு திருநாவலூரில், மணவிழாவில் ஓலைக்காட்டி ஆட்கொண்ட பெருமானின் கருணைத்திறத்தை வியந்து நின்று பாடுகின்றார்.

தன் உரிமையோடு, தன் உரிமையை எடுத்தியம் பியதோடு, தன்பேரருள் அன்பு காரணமாய் நகைச்சுவையுணர்வோடு, சிலேடையாகப் பேசியும், பழிப்பது போலப் புகழ்வதுமாக இத்திருப்பதிகத்தை இனிமையாக இலக்கிய நயத்தோடு புனைந்துள்ளார். இம்மட்டோடு அமையாது வழக்கம் போல் பொன்னும் வேண்டுகின்றார்.

இப்பதிகத்தில் உள்ள பத்தாவது பாடலில் தன்னை இறைவன் ஆட்கொண்ட திறத்தைப் பாங்குற எடுத்து இயம்பும் நிகழ்ச்சி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பதிகப்பாடல் :

“ஆவணம் செய்(து) ஆளுங் கொண்ட,
வரைது கில்லொடு பட்டு வீக்கிக்
கோவ ணம் மேற் கொண்ட வேடம்
பாவ ணத்தமிழ் பத்தும் வல்லார்க்குப்
பறையும் தாம்செய்த பாவந் தானே” என்பதாகும்.

வடதிருமுல்லை வாயில் பதிகம்

திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டிய சுந்தரர், முன்னர் தாம் சங்கிலியாருக்குச் செய்து கொடுத்த உறுதியினின்றும் மீறியதால் கண்ணொளி இழக்க, மிக இடர்பட்டுவர, வழிச் செல்வோர் வழிகாட்டிட, முல்லைக் கொடியை தல விருட்சமாக கொண்டுள்ள, வடதிருமுல்லை வாயிலை அடைந்து, அப்பெருமானிடம் தாம்படும் துயர்களை மனங் கசிந்து, வருந்திய நிலையில் பாடுகின்ற பதிகமே இத்திருப்பதிகமாகும்.

இப்பதிகத்தில் 8 வது பாடலில் வரும் அடிகளைக் காண்போம்:

௮௮.3.

“நம்பனே அன்று வெண்ணெய் நல் லூரில்
நாயினேன் தன்னை ஆட் கொண்ட
சம்புவே .....” என்ற இவ்வடிகள்
சுந்தரர் வரலாற்றுக்கு அகச்சான்றாக, சுந்தரர்
திருவாக்கே
சான்றாக மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.

சுந்தரர் இறைவனிடம் தன்னுடைய துன்பங்களைக்
களைவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல் ஆகும்.
இப்பாடலில் சுந்தரர் விளக்கும் இறைவன் பண்புகள்
அனைவராலும் விரும்பப்படுவனே! அன்று
திருவெண்ணெய் நல்லூரில் நாயனைய அடியவனை
அடிமை கொண்ட சம்புவே! விண்ணவர் போற்றி
வணங்குகின்ற, பெரிய கடலில் தோன்றின நஞ்சினையுண்ட
கண்டனே! செம்பொன்னால் ஆன மாளிகைகள் சூழ்ந்த
திருமுல்லை வாயிலில் உன்னைத் தேடித் திரிவேன்! பசும்
பொன்னே! பாகபதனே! பேரொளியே! அடியேன் படுத்துயர்
களையாயோ! என்று சுந்தரர் விண்ணப்பித்திலே, அவரது
வரலாறும், இணைந்து விளங்குவது மிக்கச் சிறப்புக் குரிய
தாகும்.

திருவாவடுதுறைப் பதிகம் :

“மண்ணின் மேல் மயங் கிக்கிடப் பேனை
வலிய வந்தெனை ஆண்டு கொண் டானே”

என்ற பதிகவரிகள் இப்பதிகத்தில் புனையப் பட்டுள்ளன.
சுந்தரர் இறைவன் பெருமைகளை வியந்து பாடுகிறார்.
முப்புரங்களை தீயால் எரித்தவனே! அறம் உரைப்பதற்காக
ஆல மரத்தின் கீழ் வீற்றிருந்த செல்வனே! திருவாவடுதுறை
உறையும் தந்தையே! உன்னையன்றி எனக்கு யார் உறவு?
எனக்கு ஆறுதல் தாராயோ! யான் கண்ணொளியை
இழந்தேன்! மேலும் உடம்பில் வருந்துகின்ற பிணியால்
மனமும் நொந்து உனக்கே சுமையானேன்! இம் மன்னுலகில்
மயங்கிக் கிடக்கின்ற எளியேனை வலிய வந்து ஆட்
கொண்டவனே! உன்னையன்றி எனக்கு வேறு உறவாவார்
உளரோ! என்று வேண்டுகின்றார்.

இறைவன் இடம் இடர்களைய வேண்டும் என்று பாடுவதுடன், தன்னை இறைவன் தடுத்தாட் கொண்ட வரலாற்றையும் இணைத்தும் சுந்தரர் இப்பதிகத்தில் பாடும் மாண்பு போற்றத் தக்கதாகும்.

திரு அஞ்சைக்களத்திலிருந்து

திருவாரூரை நினைந்து பாடல் :-

திருவஞ்சைக் களத்தில் சேரமானின் போற்றுதலை ஏற்றுத் தங்கியிருந்த சுந்தரர் தனக்குத் தாயும், தந்தையுமானவனும், நீடுநினைக்கவும், நித்தமும் கைதொழுது ஏத்துதற்கும் உரியவனுமான ஆரூர்ப் பெருமானின் பிரிவாற்றாமையை எண்ணி ஏங்கிக் கலங்கி, அவன் தனக்குச் செய்த பல்வேறு நலன்களை நினைத்துத் தன் ஆற்றாமையை வெளிய படுத்தும் முகத்தான் அவனை மறக்கவும்! இயலுமோ?" எனப்பாடுகின்றார்.

இப்பதிகத்தில் திருவெண்ணை நல்லூரில் வந்து, என் திருமணத்தை தடுத்து, வழக்கிட்டு, நான் அடிமை என்று ஒலை காட்டி என்னை ஆட்கொண்டு, அதன் பின் திருக்கோயிலுக்குள் சென்று மறைந்த நண்பகல் காலத்துப் போலும் ஒளியுடையவன் என்று சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். இவ்வாறு இறைவன் தன்னை தடுத்தாட் கொண்ட காலம் 'உச்சிப் போதன்ன'-என்பதால் நண்பகலின் ஒளியை உணர்த்திற்று.

இத்தகைய பொருள் செறிந்த சுந்தரரின் பாடல் அனைவரும் நயந்து உணரத்தக்கது ஆகும்.

இனி சுந்தரர் தேவாரத்தில் வரும் இக்கருத்தமைந்தப் பாடலைக் காண்போம்.

'ஓட்டி ஆட்கொண்டு போய் ஒளித் திட்ட

உச்சிப் போதனை நச்சரவு ஆர்த்த' - என்பது

சுந்தரர் தேவாரம்

மேற்கண்ட பத்துப் பதிகங்களில் சுந்தரர் வரலாறு குறித்த அகச் சான்றுகளை ஆய்ந்து பார்த்தோம். இதனைத் தொடர்ந்து வரும் சுந்தரர் தலயாத்திரை நிகழ்ச்சிகள் குறித்து சிந்திக்கலாம்.

தவநெறி வேண்டுதல்

வன்றொண்டராகிய நம்பியாரூரர், தம்மை வலிய ஆட்கொண்டருளிய அருட்டுரை இறைவறை இறைஞ்சித் தம்முடைய திருநாவலுரை அடைந்தார். அங்குக் கோயில் கொண்டருளிய சிவபெருமானைப் பணிந்து, செந்தமிழ்ப் பாமாலை பாடிப் போற்றினார்.

பின்னர், அருகேயுள்ள திருத்துறையூரை அடைந்தார். அவன் சிவனை நறுமலர்களால் அருச்சித்து வழிபட்டு வணங்கி, “எளியேன் பிறவிக்கடல் வீழ்ந்து துயருறா வண்ணம் தடுத்தாட் கொண்டருளிய பெருமானே! ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கப் பெற்று நின்னை வழிபட்டு மகிழும் வண்ணம், அடியேற்குத் தவநெறி தந்து அருள்புரிவாயாக”! என வேண்டிப்பாடுகின்றார்.

திருத்துறையூர் பதிகம்:

“மலையார் அருவித் திரள்மா மணிஉந்திக்
குலையாரக் கொணர்ந்தெற்றி யோர் பெண்ணை
வடபால்
கலையார் அல்குற்கன் னியர் ஆடும் துறையூர்த்
தலைவா உன்னை வேண்டிக் கொள்வேன் தவ
நெறியே”

க.தே. பதிகம் - 1.

இப்பதிகம் பாடி, பொய்யாத் தமிழ் ஊரானாகிய - நாவலூர் மன்னன், தவநெறிப்பெற்று, ஆடல் வல்லானைக் கண்டு மகிழ வேண்டுமென்ற பெருவிருப்பால், தில்லைக்குச் செல்லும் வழியில் திருவதிகை வீரட்டானத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கு வந்த பின்னர் இத்திருத்தலம் ‘அப்பர் பெருமான் திருத்தொண்டு புரிந்த தலம்’ என்பதனை அறிந்து, அவ்வூர் புறத்தேயுள்ள சித்தவடமடத்தில், தங்கித்துயின்றனர். அதுபோது வீரட்டேசுவரப் பெருமான் அந்தணர் உருக் கொண்டு வந்து சுந்தரர் தலையில் படுமாறு தம் திருவடிகளைப் பதித்து துயின்றார். சுந்தரர் “தம் தலையில் கால்வைத்து துயில் பவர் யார்?” என வினவ, பிறகு சுந்தரர் வேறு திசையில் படுக்க, மீண்டும் தம் தலையில்

திருவடிகள் பதிவதைக் கண்ட ஆரூரர் 'இங்ஙனம் செய்யும் நீவிர் யார்?' என மொழிய. 'எம்மை அறியாயோ? என மறுமொழி கூறி, அந்தணர் உருவில் வந்த பெருமான் மறைந்து அருளினான்.

உடனே சுந்தரர்,

'தம்மானை அறியாத சாதியார் உளரே' - என்று பதிகம் பாடிக்கொண்டே சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருள் நுழைந்தார். சோலைகள் சூழ்ந்த நகருள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவக் கொழுந்தினை இறைஞ்சினார். தில்லைநகர் அணைதல் :-

இவ்வாறு பலத் திருத்தலங்களை வழிபட்டுக் கொண்டே, தேவர் பிரான் திருநடம் புரியும் தில்லை நகரின் எல்லையை அணுகினார். அந்நகரின் புறத்தே யமைந்த தண்ணிழல் தரும் சோலைகளையும், நறுமணம் மிகுந்த நந்தவனங்களையும், மதிலைச் சூழ்ந்து விளங்கும், அரண்களையும் கண்டுகளித்தார். பின்பு வடதிசை வாயில் வழியாக தில்லை நகரத்தின் உள்ளே புகுந்தார். இம் மாநகர் வாழ் சிவனடியார்கள் எதிர் கொண்டு அழைத்துப் போற்ற, திருவீதியினை வலமாக வந்து வணங்கி, பேரம் பலத்தைத் தொழுதார். சைவமும் தமிழும் செய்த தவப்பயனாய் விளங்கும், தில்லை நகரில் அம்பலக் கூத்தன் எழில் நடனக்காட்சி கண்டு, வடக்கு கோபுரவாயிலை நண்ணி, உள்ளே வந்தணைந்தார் சுந்தரர் என்பர்.

தில்லைக் காட்சி

திருவளர் ஒளியின் ஞான மயமான திருச்சிற்றம் பலத்தின் முன்னேயுள்ள திருவணுக்கள் திருவாயிலை யடைந்தார். ஆனந்தக் கூத்தனைக் கண்டு அன்புமீதுரத் தலைமீது குவித்த கையினராய்த் திருக்களிற்றுப் படியின் மருங்கே வீழ்ந்து வணங்கினார்.

ஆடவல்லப் பெருமானைக் கண்டு கும்பிடும் நம்பியாரூரர், தம்முடைய ஐம்பொறிகளின் அறிவெல்லாம், கண்களாகிய ஒருபொறியினைவிலேயே சென்று அடங்கவும், முக்குணங்களும் இறைவனது திருவருள்

உணர்வில் தோய்ந்தமையால், திருந்திய சாத்துவிக குணமேயாக மனம் திகழ்ந்தார். இத்தகைய இறைவனுடைய பேரின்ப வெள்ளத்தில் சுந்தரர் திளைத்தார். எனவே இந்த மனிதப் பிறவியே அடியேற்கு தூய்மையான பேரின்பத்தை நல்குவதாயிற்று, என்று கூறிக் கண்களின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியக் கைகளை உச்சிமேற்குவித்துப் பண்ணினால் இன்னிசைத் திருப்பதிகத்தைப் பாடி இறைவனைப் பரவிப் போற்றினார்.

திருவாரூர் வருக !

இவ்வாறு தில்லையில் சுந்தரர் இறைவனை வணங்கிப் பேரின்ப வெள்ளத்தில் திளைத்து, இறைவன் திருக்காட்சி கண்டுகளிக்கின்ற நிலையில் “சுந்தரர் பெருமானுக்கு நீ திருவாரூருக்கு வருக” என்று அசரீரி வாக்கு எழுந்தது. இத்திருவருள் மொழி கேட்ட நம்பியாரூரர் அவ்வருளாணைக் கேட்டு, கூத்தப் பெருமானைத் தொழுது விடைபெற்றுப் பொன்னம்பலத்தை வலம் வந்து வணங்கினார். எழுநிலை கோபுரத்தையும் திருவீதியையும் இறைஞ்சித் தில்லை நகரத்தின் தென் திசை வாயில் வழியாகப் புறப்பட்டுச் சென்றார். வழியிடையே சிவபெருமானது திருவருட்டிறத்தையே நினைந்து கொள்ளிடம் திருநதியைக் கடந்து திருக்கழுமலம் என்னும் சீகாழிப் பதியினை நண்ணினார்.

கழுமல வளநகர்க் காட்சி

அறம் வளர்த்த அம்மையாகிய உமா தேவியார் அளித்த திருமுலைப் பாலுண்டு வளர்ந்து, உலகம் உய்ய திருநெறிய தமிழ் பாடியருளிய, திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அவதாரஞ் செய்த சிறப்புடைய நகர் திருக்கழுமலமாகிய சீர்காழிப் பதியாகும். என்பதை அறிந்த ஆரூரர் புறத்தே, தொழுதார். மற்றும் இத்திருத்தலத்தைத் தம் பாதங்களால் மிதித்தல் கூடாது எனக் கருதிய வன்றொண்டர், அப்பதியினை வணங்கி வலஞ் செய்வாராயினார். அடியார்கள் பால் ஆரூரர் கொண்ட அன்பின் திறத்தை உணர்ந்து மகிழ்ந்த காழிப் பெருமான் அம்மையப்பராக விடை மீது தோன்றிக்காட்சி கொடுத்தருளினார். அத்தெய்வீகக் காட்சி கண்டு மனம் களித்த நம்பியாரூரர்.

என்னை தடுத்தாட் கொண்ட பெருமானைக் கழுமல வளநகரில் கண்டு கொண்டேன்' என்று உணர்ச்சித் ததும்பும் இன்னிசைத் தமிழ்ப் பதிகம் பாடினார். அவர் பாடியப் பதிகத்தை கீழேக் கண்டு, உணர்ந்து மகிழலாம்”.

பதிகம் :

“சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்த்தெனை வகுத்துத்
தன்னருள் தந்தஎம் தலைவனை மலையின்
மாதினை மதித்தங்கொர் பால் கொண்ட மணியை
வருபுனல் சடையிடை வைத்தஎம் மானை
எதிலென் மனத்துக்கோர் இரும்புண்ட நீரை
எண்வகை ஒருவனை எங்கள்பி ரானைக்
காதில்வெண் குழையனைக் கடல்கொள மிதந்த
கழுமல வளநகர்க் கண்டு கொண் டேனே”
என்பதாகும்

இவ்வண்ணமே திருப்பதிகத்தினைப் பாடிப் போற்றினார். இப்பதிகத்தில் பாடல் தோறும் நம்பியாரூரர் இறைவனைப் போற்றுவதாலும், கழுமலநகர் கண்டு கொண்டனே - என பாடல் தோறும் போற்றுவதாலும், அவருக்கு இறைவன் காட்சிக் கொடுத்த செய்தியை இங்கு உறுதிப்படுத்துகிறார் என்பது இனிதே புலனாகின்றது.

இவ்வாறு பலத் திருத்தலங்களை தரிசித்துப் பரவிப் போற்றி, செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடிக் கொண்டே செல்கின்றார். மயிலாடுதுறை, அம்பர்மாகாளம், திருப்புகலூர் போன்றத் தலங்களை இறைஞ்சித் திருவாரூர் அருகே சென்று தொழுது நின்று வணங்கினார்.

திருவாரூர் சென்று சேர்தல் :-

ஆரூர் திருவாரூர் சென்று சேர்ந்ததும், அந்நிலையில் திருவாரூரில் கோயில் கொண்டருளிய இறைவர், ஆரூரில் வாழும் அடியார்களுக்கு முன்னே தோன்றி, “நம் ஆரூரனாகிய வன்றொண்டன், நாம் அழைக்க இங்கு வருகின்றான். நீங்கள் மகிழ்ந்து எதிர் கொண்டு அழைப்பீராக!” என அருள் செய்து இறைவன் மறைந்து அருளினார்.

இறைவனது திருவருள் உணர்ந்த அடியார்கள் காலையில் ஒருங்கு கூடினர். சுந்தரரை எப்படி வரவேற்பது என்று கலந்து மகிழ்ந்தனர். இவ்விதம் அடியார் பெருமக்கள் திருவாரூர் நகரை அழகுபடுத்தினர். இல்லங்கள் தோறும் விளக்குகள் ஏற்றியும் நகரை அழகுப் படுத்தி அலங்கரித்தனர். மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க, வீதிகள் எங்கும் வெண்ணீர் ணிந்த அடியார்கள் புடைசூழ்ந்து உலா வந்தனர்.

பின்னர் அடியார் பெருமக்கள் ஆரூர் திருமதில் வாயில் புறத்துச் சென்று நம்பியாரூரை எதிர் கொண்டு வணங்கினார்கள். திருநாவலூரரும், தம்மை எதிர் கொண்டழைத்த அடியார்களைக் கைகூப்பித் தொழுது, எந்தையாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பெருஞ்சிறப்புடைய திருப்பதியும் இத்திருவாரூரே!, இங்கெழுந்தருளிய இறைவர் எளியேனையும் ஆட்கொண்டருளும் இசைவுடையாரோ என்பதனை அன்பு கூர்ந்து அவர்பால் கேட்டுத் தெரிவிப்பீராக' என வினவினார். இக்குறிப்பை விளக்கும் பாடல் வருமாறு :

“கரையுங் கடலு மலையுங் காலையு மாலையு
மெல்லாம்
உரையில் விரவி வருவான் ஒருவன் உருத்திர
லோகன்
வரையின் மடமகள் கேள்வன் வானவர் தானவர்கு
அரையன் இருப்பதும் ஆரூர் அவர் எம்மையும்
ஆள்வரோ கேளிர்”

- (சு.தே. 7)

எனவரும் பதிகத்தைப் பாடிக் கொண்டே திருக்கோயில் வாயிலை அனுகினார். சிவனடியார்கள் வீற்றிருக்கும் சிறப்புடைய தேவாசிரிய மண்டபத்தைக் கைகூப்பித் தொழுதார். புற்றிடங் கொண்ட பெருமான் எழுந்தருளிய திருமூலட்டானத்தைச் சூழ்ந்த திருமானிகை வாயிலை இறைஞ்சி உள்ளே புகுந்தார். பூங்கோயில் பெருமான் திருவடிகளை இறைஞ்சி இன்னிசைத் தமிழ்ப் பாமாலைகள் பாடிப் போற்றினார். அப்பொழுது யாவரும்

கேட்கும் படி 'நம்பியாருரனே தோழமையாக உனக்கு நம்மைத் தந்தனம். நீ எம்மால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்ட அந்நாளில் நீ கொண்ட திருமணக் கோலத்தையே எப்பொழுதும் மேற் கொண்டு இந்நிலவுலகில் இன்புற்று வாழ்வாயாக! என்ற அருள் வாக்கு வானிடை எழுந்தது. அன்று முதல் அடியார்கள் எல்லாம் அவரைத் 'தம்பிரான் தோழர்' என அன்பினால் அழைத்துப் போற்றுவராயினர்.

இவ்வாறு சிவபெருமான் நம்பியாருரர்க்குத் தன்னைத் தோழனாகத்தந்தருளிய அற்புத நிகழ்ச்சியை. விளக்கும் பாடல்கள்.

“தன்னைத் தோழமையருளித் தொண்டனேன் செய்த
துரிகுகள் பொறுக்கும், நாதனை”

7-68-81 எனவும்

என்னுடைய தோழனுமாய் யான் செய்யும்

துரிகுகளுக்கு உடனாகி

-7-51-1 எனவும்

‘என்றனை ஆள் தோழனை’

7-54-1

எனவும் வரும் தொடர்களால் தம்பிரான் தோழர் மனம் நெகிழ்ந்து இறைவனைப் போற்றியுள்ளமை சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

பரவையார் திருமணம்

இவ்வாறு தம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரர் வழக்கம் போல் திருக்கோயில் சென்று தியாகேசப் பெருமானை வணங்கி வந்தார்.

திருக்கயிலையில் பார்வதி தேவியாரின் பாங்கியார் இருவரில் ஒருவரான 'கமலினி' என்பவர் திருவாரூரில் உருத்திரகணிகை குலத்தில் பிறந்து பரவையார் என்ற பெயர் கொண்டு பேரழகும் நல்லறிவும் ஒருங்கே அமையப்பெற்று வளர்ந்து மங்கைப் பருவம் எய்தினர். பரவையாரும் நாடோறும் தன் தோழிமாருடன் புற்றிடங் கொண்டாரைக் கண்டு வணங்கி வரும் நிலை பெற்றிருந்தார்.

முன்னைய உணர்வின் தூண்டலால் ஒருநாள் பரவையார் தன் தோழிமாருடன் திருக்கோயிலினுள்

செல்லவும், தம்பிரான் தோழர் பெருமானை வணங்கித் திரும்பிவரும் நிலையில் ஓரிடத்தில் பரவையாரைக் காணவும்; பரவையார், தம்பிரான் தோழரை நோக்கவும் திருவருள் கூட்டியது. ஆரூரர்காண பரவையார் நோக்கினார். அந்நிலையில் அவ்விருவரும் தம் நெஞ்சங்களில் மாறி உட்புகுந்தனர். அவர்கள் கொண்ட அன்பிற்கு எல்லையே இல்லை! நொடிப்பொழுதே தன்னிலை இழந்த பரவையார் உடன் தன் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தித் தன் தோழிமாருடன் பெருமானை வழிபட உட்சென்று விட்டனர்.

பரவையார் பேரெழிலில் மயங்கி நின்ற சுந்தரர் தன்னருகில் நின்றவரை நோக்கி, 'என் உள்ளம் கவர்ந்த இம்மங்கை யார்?' என வினவ, அவர்களும், 'அந்நங்கை நல்லாள் பரவையார் எனப்படுவர். மாசற்ற நிலையினர்' எனவிடை கூறினர்.

பரவையாரை மணக்க விரும்பிய தம்பிரான்தோழர் 'புற்றிடங் கொண்டாரிடம் சென்று இசைவு பெறுவேன்' எனத் தன்மனத்துள் நினைத்துத் தான் எண்ணிய எண்ணம் எண்ணியாங்கு ஈடேறத் தியாகேசப் பெருமானிடம் சென்று முறையிட்டார்.

பரவையாரும் தன் வழிபாட்டினை விரைவாக முடித்துப் புறம் போந்து என் முன்னே வந்தெதிர் தோன்றியவர் 'முருகனோ, மன்மதனோ, வானுலகத்தேவனோ, சிவந்த சடையையுடைய பெருமானாரின் உண்மைப் பொருள் அறிந்தவனோ, என் மனம் ஒருநிலை கொள்ளாது உழல்கின்றதே' என வருந்துவாராயினர்.

தியாகேசப் பெருமானிடம் முறையிட்டுத் திரும்பிய ஆரூர்திருக்கோயிலினுள் பரவையாரைக் காணாது மனம் கழன்று, 'எவ்வாறு சென்றனள் என் இன்னுயிர் அன்னம்?' என்றனர்.

தன் மனை அடைந்த பரவையாரும் தன் தோழியரிடம் 'என் முன்னே வந்தவர் யார்?' என வினவ அவர்களும் 'அவர் இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்ற நம்பியாரூரர், தம்பிரான் தோழரும் ஆவர்' எனக் கூறியதைக் கேட்ட பரவையாரின் வேட்கை மீதுர்ந்தது. 'எங்ஙனமாயினும் அந்நம்பியை அடைதலே வேண்டும்' என்று உறுதியாய் மனத்தினுள் கொண்டு 'இறைவன் அருளைப் பெறுவேன்' என தியாகேசரின் திருவருளை மனமொழிமெய்களால் வேண்டி உறங்கச் சென்றார்.

புற்றிடங்கொண்டவரும் அன்றிரவுன் அடியார்களின் கனவில் தோன்றி 'நம் தோழருக்கும் பரவையார்க்கும் திருமணம் செய்து முடிக்கும்படி' பணித்தார். தம்பிரான் தோழரின் கனவில் தோன்றி, 'மங்கைப் பரவை தன்னை உமக்குத் தந்தோம்' எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

திருத்தொண்டத் தொகை அருளியது

பொழுது புலர்ந்தது. அடியார்கள் மிகுந்த மகிழ்வோடு கூடி தம்பிரான் தோழருக்கும் பரவையார்க்கும் இனிதே திருமணத்தை முடித்தனர். கைத்தலம் பற்றிய இருவரும் சிவனருட் கடலில் திளைத்து மகிழ்ந்தனர். பூங்கோயில் சென்று புனிதனைப் போற்றி வணங்கினர்.

பின்னை ஒரு நாளில் வழக்கம் போல் திருக்கோயிலுக்குப் புறப்பட்டுத் தேவாசிரிய மண்டபத்தை (இன்றைய ஆயிரக்கால் மண்டபம்) அடைந்தார் ஆரூரர். அங்கு அடியார் பலர் கூடி இருப்பதைக் கண்டு, இவர்கட்கெல்லாம் 'யான் அடியவன் ஆகும் நாள் எந்நாளோ?' என மனத்தினுள் நினைந்து வான்மீகநாதரை அடைந்தார்.

பெருமானும் ஆரூரரின் கருத்தறிந்து அடியார் பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்த விரும்பித் தம் தோழரை நோக்கி 'அடியவர் பெருமையை எடுத்துக் கூறி, அவர் கூட்டத்தையும் நீ அடைவாயாக. பிறர், அறிய அவ்வடியார்களின் சிறப்பினை எடுத்தோதுக' எனப் பணிந்தார்.

இதனைச் செவிமடுத்த ஆரூரர் மனமகிழ்ந்து 'யான் அடியார் பெருமையை எங்ஙனம் பாடவல்லேன்! செய்தற்கரிய செயல்கள் செய்த அவர்கள் எங்கே? நான் எங்கே? அந்நிலை பெற்றிலேனே?' என வேண்டவும், இறைவன் மறை கூறிய தம்திருவாயால், 'தில்லை வாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என அடி எடுத்துக் கொடுத்துப் பாடுமாறு பணித்தனர். (திருநாவலூரரைத் தடுத்தாட்கொள்ளும்போது 'பித்தா' என அடி எடுத்துக் கொடுத்ததையும், ஈண்டுத் 'தில்லைவாழ் அந்தணர்' என அடி எடுத்துக் கூறியதிலும் சிவனார் இருமுறைத் தம் தோழருக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்துள்ளதை உன்னுக). உடன் ஆரூரரும் தேவாசிரிய மண்டபம் அடைந்து அங்குக் கூடியிருந்த அடியார் பெருமக்களை வணங்கித் திருத்தொடண்டத் தொகையை அருளிச் செய்தார்⁷.

இவ்வாறு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாற்று முறைத் தேவாரத்தில் பக்கம் 66-67ல் பேராசிரியர் புலவர். பி.ரா.நடராசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த

திருத்தொண்டத் தொகை

ஏழாந்திருமுறை

பண்-கொல்லிக்கெளவாணம்

1. தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கு அடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்தன் குடிமாறன் அடியார்க்கும்
அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
விரிபொழித்குழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க்கு
அடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.
2. இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தர்க்கு(கு) அடியேன்
ஏனாதி நாதன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க்கு(கு) அடியேன்
கடலூரில் கலயன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயர்க்கு(கு) அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கே ஆளே!
3. மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கு
அடியேன்

மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதான் மழுவினால்
எறிந்த

அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக்கு)
அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே!

4. திருநின்ற செம்மையே செம்மையாகக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கும்
அடியேன்

ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஒலிபுனல்குழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க்கு) அடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே!

5. வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்டமிகு தண்டிக்கும் முர்க்கர்க்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு) ஆளே!

6. வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டர்க்கு)
அடியேன்

கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கும் அடியேன்
கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆர்கொண்ட வேல்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே!

7. பொய்யடியை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க்கு
அடியேன்

மெய்யடியான் நரசிங் கமுனையரையர்க்கு அடியேன்
விரிநிறைசூழ் கடல்நாகை அறிபத்தர்க்கு

அடியேன்

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சக்தி விரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே!

8. கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக் கொண்டிருந்த
கணம்புல்லன் நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றும்
சோதித்

தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும்
அறைக் கொண்ட வேல் நம்பி முனையடு வார்க்கு
அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே!

9. கடல்கூழ்ந்த உலகெலாம் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும்
அடியேன்

மடல்கூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
மன்னவனாம் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும்
அடியேன்

படைகூழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவுஆட ஆடி
பொன்னடிகே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும்
அடியேன்

10. பக்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
 திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கும் அடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
 அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே!
11. மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
 வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
 தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க்கு அடியேன்
 திருநீலகண்டத்துப் பாணனார்க்கு அடியேன்
 என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
 இசைஞானி காதலன் திருநாவலூர்க் கோன்
 அன்னவனாம் ஆரூரன் அடிமைகேட்டு உவப்பர்
 ஆரூரில் அம்மானுக்கு அன்பர் ஆவாரே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டத்தொகை வரிசையில் நாயன்மார்களின்
பெயர்கள்

I. தில்லைவாழ் அந்தணர்

1. திருநீலகண்டர்
2. இயற்பகையார்
3. இளையான் குடிமாறனார்
4. மெய்ப்பொருளார்
5. விறல்மிண்டர்
6. அமர்நீதியார்
7. எறிபத்தர்
8. ஏனாதிநாதர்
9. கண்ணப்பர்
10. குங்கிலியக்கலயர்
11. மானக்கஞ்சறார்
12. அரிவாட்டாயர்
13. ஆனாயர்
14. மூர்த்தி
15. முருகர்
16. உருத்திரபசுபதி
17. திருநாளைப் போவார்
18. திருக்குறிப்புத் தொண்டர்
19. சண்டேசுரர்
20. திருநாவுக்கரசர்
21. குலச்சிறையார்
22. பெருமிழலைக் குறும்பர்
23. பேயார்
(காரைக்காலம்மையார்)
24. அப்பூதி அடிகள்

34

25. நீலநக்கர்

26. நமிநந்தி அடிகள்

27. திருஞானசம்பந்தர்

28. ஏயர்க்கோன் கலிக்காமர்

29. திருமூலர்

30. தண்டி அடிகள்

31. மூர்க்கர்

32. சோமாசிமாறர்

33. சாக்கியர்

34. சிறப்புவி

35. சிறுத்தொண்டர்

36. சேரமான் பெருமாள்

37. கணநாதர்

38. கூற்றுவர்

II. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்

39. புகழ்ச்சோழர்

40. நரசிங்க முனையரையர்

41. அதிபத்தர்

42. கலிக்கம்பர்

43. கவியர்

44. சத்தி

45. ஐயடிகள் காடவர்கோன்

46. கணம்புல்லர்

47. காரி

48. நின்றசீர் நெடுமாறனார்

49. வாயிலார்

50. முனையடுவார்

51. கழற்சிங்கர்

52. இடங்கழி
 53. செருத்துணை
 54. புகழ்த்துணை
 55. கோட்புலி
 III பத்தராய்ப்பணிவார்
 IV பரமனையே பாடுவார்
 V சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்
 VI திருவாரூர்ப் பிறந்தார்
 VII முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்
 VIII முழுநீறு பூசிய முனிவர்
 IX அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்
 56. பூசலார்
 57. மங்கையர்க்கரசி
 58. நேசர்
 59. கோச்செங்கட் சோழர்
 60. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
 61. சடையனார்
 62. இசைஞானி
 63. சுந்தரர்

நம்பியாண்டார் நம்பி

வரலாறு

முன்னுரை :-

தொன்மைச் சிறப்புடைய சமயமாக விளங்குவது சைவ சமயம். இச்சமயம் மக்களுக்கு நல்வழி காட்டி அவர்களை உய்விக்கும் ஆற்றல் பெற்றது. இச்சமயத்தின் பெருமையைச் சான்றோர் பலர் விளக்கியுள்ளனர். அந்த வகையில் சைவச் சான்றோராகிய பெரியவர். திருவாளர் சைவ எல்லப்ப நாவலர் சைவ சமயத்தின் சிறப்பை ⁸

‘சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறில்லை அதிற் சார்
சிவமாம்

தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் இல்’

- என்று விளக்குகிறார்.

சாத்திர தோத்திர நூல்கள்

இச்சமயத்தின் வழி இறைவனை வாழ்த்தியும் தத்துவக் கோட்பாடுகளை விளக்கியும் எண்ணிறந்த நூல்கள் செய்துள்ளனர். இவற்றுள் சிவபெருமானை வாழ்த்துவதாக அமைந்த நூல்கள் தோத்திர நூல்கள் என்றும், சைவ சமயக் கோட்பாடுகளை விளக்கும் நூல்கள் சாத்திர நூல்கள் எனவும் கூறப்படும். சாத்திர நூல்களில் பதினான்கு சாத்திர நூல்களும், தோத்திர நூல்களில் பன்னிரு திருமுறை நூல்களும் மிகவும் சீரும் சிறப்பும் பெற்றவை.

இத்தகைய தோத்திர சாத்திரச் செல்வங்களுள் இறைவன் சிவஞானச் செல்வமாய் மிளிர்வதை

“சொல்லும் பொருளெலாம் ஆனார் தாமே
தோத்திரமும் சாத்திரமும் ஆனார் தாமே ”

என்னும் அப்பர் அடிகளின் அருள் வாக்கினால் அறியலாம் என்று பேராசிரியர் ந.வீ.செயராமன் அவர்கள் தமது திருமுறைச் செல்வம்⁹ என்ற நூலில் குறிக்கின்றார்.

திருமுறைகள் பன்னிரண்டு. இவற்றைப் பாடிய ஆசிரியர்கள் இருபத்தெழுவர். கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு

முதல் கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலத்தை சைவத் திருமுறைகள் எழுந்த காலமாகக் கொள்ளலாம் என்பர்.

திருமுறைகள் தோன்றிய நிலைகள் பற்றியும், திருமுறைகள் தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செய்தியும், அவற்றைத் தொகுத்த நம்பியாண்டார் நம்பி பற்றியும் ஆய்வது பெரிதும் துணை செய்யும்.

அடுத்து திருமுறைகளைத் தொகுத்த செய்தியைப் பற்றிய வரலாற்றை ஈண்டு ஆராயலாம். பொதுவாக திருமுறைகளைத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

திருமுறை - தொகுப்புக்கு பெரிதும் துணையாக, வரலாற்றுச் சான்றாக, அமைவது “திருமுறை கண்ட புராணமே” ஆகும். திருமுறை கண்ட புராணத்தை இயற்றியவர் உமாபதி சிவாசாரியார் ஆவர். இவரது புராணத்தின் படி நம்பியாண்டார் நம்பி வரலாற்றை ஆராய்வோம்.

நம்பி அவதாரச் சிறப்பு :

திருநாரையூரில் பொல்லாப் பிளையார்க்குப் பூசனை புரியும் ஆதிசைவக் குடும்பத்தில் நம்பியாண்டார் நம்பி பிறந்தருளினார். அவரது உரிய பருவத்தில் உபநயனஞ் செய்யப் பெற்றது. மற்றும் வேதம் முதலிய கலைகளைக் கற்பித்து வந்தனர். ஒரு நாள் தந்தையார் வேற்றூர்க்குச் செல்ல நேர்ந்தது. அன்று பொல்லாப் பிள்ளையாருக்குச் செய்ய வேண்டிய பூசையைத் தம்புதல்வரைச் செய்யும் படி சொல்லி விட்டு அவர் வெளியூர்க்குச் சென்றார்.

பிள்ளையாரை வேண்டுகல் :

தந்தையார் சொல்லியபடி பொல்லாப் பிள்ளையார்க்குப் பூசனைப் புரியச் சென்ற அவ்விளைஞர், பிள்ளையார்க்கு திருமஞ்சனம் எல்லாம் செய்து திருவமுதினைப் பிள்ளையார் திருமுன் வைத்து ‘எம் பெருமானே! நீ திருவமுது செய்தருளல் வேண்டும்’ என வேண்டி நின்றார்.

அற்புதம் நிகழ்ந்தது

பிள்ளையார் திருவமுது செய்யவில்லை. நிவேதனம் என்பது தெய்வத்திற்குத் திருவமுது காட்டுதல் என்னும் பொருளில் வழங்கும் சொல்லாகும். நிவேதிக்கும் திருவமுதை இறைவனே உட்கொள்வான் என்பது, அவ்விளங் குழந்தையின் எண்ணமாகும். அவ்வெண்ணத்தால் தூண்டப்பட்ட இளைஞர், அடியேன் ஏதேனும் தவறு செய்த துண்டோ? அடியேன் நிவேதித்த திருவமுதினை உண்ணாதது ஏன்? என்று சொல்லிக் கொண்டு, தமது தலையைக் கல்லிலே மோதப் புக்கார், உடனே பொல்லாப் பிள்ளையார் 'நம்பி பொறு' என்று சொல்லித் தடுத்து, நிவேதனம் முழுவதையும் உட்கொண்டருளினார். அதுகண்ட இளைஞர் மனம் மகிழ்ந்து 'எம்பெருமானே! இன்று மிகவும் நேரங் கடந்த நிலையில் பள்ளிக்குச் செல்ல இயலவில்லை. ஆதலால் எல்லாக் கலை நூல்களையும் தேவரீரே! அடியேனுக்கு ஒதுவித்தல் வேண்டும்' எனக் குறையிரந்து நின்றார்.

பிள்ளையார் ஆட்கொண்டார்

அவர் விரும்பிய வண்ணமே பிள்ளையாரும் அவ்விளைஞருக்கு எல்லாக் கலைகளையும் ஒதுவித் தருளினார். இங்ஙனம் பொல்லாப் பிள்ளையாரால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றமையால் அவ்விளைஞர் 'நம்பியாண்டார் நம்பி' என அழைக்கப் பெற்றார்.

தம்மையாட்கொண்ட பொல்லாப் பிள்ளையாரைப் போற்றிப் பரவினார். பொல்லாப் பிள்ளையார் பெருமைகளை விளக்கி 'திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை' என்னும் தமிழ்ப்பதிகம் பாடினார்.

இராசராசன் திருநாரையூர் எழுந்தருளுதல்

இந்த அற்புத நிகழ்ச்சி நாடு முழுவதும் பரவியது. இதனைக் கேட்டு வியந்தான், தஞ்சையை ஆண்ட மன்னன் இராசராசன் மன்னன், திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரை வழிபடுதுற் பொருட்டுப் பழுவகைகள், தேன்,

அவல், எள்ளுருண்டை முதலிய படைப்புப் பொருள்களை நிறைய கொண்டு வந்து, திருநாரையூரை அடைந்தான். பின்னர் நம்பியாண்டார் நம்பியை வணங்கினான்.

இராசராசன் வேண்டுதல்

நம்பியும் அவன் விரும்பிய வண்ணம் அவன் கொணர்ந்த நிவேதனப் பொருட்களை பிள்ளையார் திருமுன்னர் வைத்தார். பின்னர் அன்பினால் படைத்த சுவையெல்லாவற்றையும் பிள்ளையார் திருவமுது செய்தருளினார். அது கண்டு மகிழ்ந்த மன்னன், நம்பியாண்டார் நம்பியை வணங்கி, “வேதியனே! சமயக்குரவர் மூவர் அருளிச் செய்த தேவாரத் திருமுறைகளும் திருத்தொண்டர் வரலாறும் இந்நிலவுலகத்தில் விளக்கம் தருதல் வேண்டும்” என வேண்டிக் கொண்டான்.

திருமுறைகளைக் கண்டெடுக்க வேண்டுதல்

அதன் பின்னர் நம்பியாண்டார் நம்பி, பொல்லாப் பிள்ளையாரை இறைஞ்சினார். “எம்பெருமானே தேவாரத் திருமுறைகள் இருக்கும் இடத்தையும் திருத் தொண்டர்களுடைய வரலாறுகளையும் எனக்கு அருளிச் செய்தல் வேண்டும்” என வேண்டிக் கொண்டான்.

அவரது வேண்டு கோளுக்கிசைந்தப் பொல்லாப் பிள்ளையார், “தில்லையில் கூத்தப் பெருமான் திருநடஞ் செய்யும் பொன்னம்பலத்தின் அருகிலே, தேவார ஆசிரியர்கள் மூவருடைய அழகிய கைகளின் அடையாளமுள்ள, அறையுனுள்ளே தேவாரத் திருமுறைகள் வைத்துப் பூட்டப் பெற்றுள்ளன” என்று கூறித் திருத் தொண்டர்களுடைய வரலாறுகளையும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

தில்லைக்குச் செல்லுதல்

அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பியும் அபயகுல சேகரனும் தில்லையை அடைந்து கூத்தப் பெருமானை வணங்கினார்கள்.

பின்பு சோழமன்னன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு மேற்றிசையிலுள்ள அறையிலே தேவாரத் திருமுறைகள் இருத்தலைத் தில்லைவாழ் அந்தணர்களிடம் தெரிவித்தான். அவ்வறையைத் திறக்கும்படி வேண்டினான். தேவார ஆசிரியர்கள் மூவருடைய கைகளின் இலச்சினையுடன் பூட்டப்பட்டுள்ள அறையினை அம்மூவரும் வந்ததாலன்றித் திறத்தவியலாது என தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் கூறினார்கள்.

மூவர் திருமேனிகள் எழுந்தருளுதல்

மன்னன் மூவர் முதலிகளைப் போலச் செப்புத் திருமேனிகளைச் செய்வித்து அவைகளைத் தனித் தனியே பல்லக்கில் ஏற்றி, வழிபாடியிற்றி அத்திருவுருவங்களைத் திருவீதிக்கு எழுந்தருளச் செய்து, திருப்பதிகங்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்ட அறையின் முன்னர் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

அறையினை திறக்க அரசன் பணித்தல்

தில்லை வாழ் அந்தணர்களைப் பார்த்து, மூவரும் வந்தனர், அறையினைத் திறந்திடுமின் எனப் பணித்தான். அரசனது ஆணையால் அறை திறக்கப்பட்டது. அவ்வறையினுள்ளே சென்று பார்த்த பொழுது தேவாரப் பதிகங்கள் எழுதப்பெற்ற ஏடுகள் கரையான் புற்றால் மூடப்பட்டு சிதைந்த நிலையில் இருந்தன. புற்று மண்ணால் மூடப்பெற்றுள்ள அவ்வேடுகளின் மீது எண்ணெய் சொரிந்து அவற்றைப் புறத்தே கொணர்ந்து பார்த்தனவில் அவற்றுட் பெரும்பாலான ஏடுகள் பழுதுப்பட்டிருந்தன. மன்னன் அளவிலாத்துயர முற்றான். அந்நிலையில் “தேவாரப் பதிகங்களிலே இக்காலத்துக்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் வைத்துவிட்டு மற்றவைகளைச் செல்லரிக்கச் செய்தோம்” என்ற தொரு அருள்வாக்கு அங்குள்ளார் அனைவரும் கேட்க எழுந்தது. அதனையுணர்ந்த வேந்தன் ஒருவாறு ஆறுதலடைந்தான்.

தொகுத்தருளும் படி வேண்டுதல்

எஞ்சியுள்ள ஏடுகளையும் செல்லெரிக்காது, எஞ்சியுள்ள திருப்பதிகங்களை மட்டும், சிதையாமலெடுத்து, முன்போலத் தொகுத்துத் தரும்படி நம்பியாண்டார் நம்பியை வேண்டிக் கொண்டான்.

நம்பியாண்டார் நம்பி திருமுறைகளைத் தொகுத்தருளுதல்

முதல் ஏழு திருமுறைகள் :-

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், அருளிச் செய்த திருப்பதிகங்களை முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும், திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்த திருப்பதிகங்களை நான்கு, ஐந்து, ஆறு திருமுறைகளாகவும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த திருப்பதிகங்களைத் ஏழாந் திருமுறையாகவும் தொகுத்தார்.

எட்டாம் திருமுறை :-

இவ்வாறு தேவாரத் திருப்பதிகங்களை ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்த பின்பு, மாணிக்க வாசகர் அருளிச் செய்த 'திருவாசகம்' திருக் கோவையார் என்னும் இரண்டு நூல்களையும் எட்டாம் திருமுறையாகவும் தொகுத்தருளினார். மற்றும் மணிவாசகர் காலம் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு என்பது அறிஞர்கள் கருத்தாகும்.

ஒன்பதாம் திருமுறை :-

இதனை அருளியவர்கள் ஒன்பதின்மர் ஆவார்.

ஆசிரியர்கள் பெயர்		பதிகவிளக்கம்	பதிகங்கள் எண்ணிக்கை
1.	திருமாளிகைத் தேவர்	-	4
2.	சேந்தனார்	திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு	3 1
3.	கருவூர்த் தேவர்	-	10
4.	பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி	-	2
5.	கண்டராதித்தா	-	1
6.	வேணாட்டடிகள்	-	1
7.	திருவாவியமுதனார்	-	4
8.	புருடோத்தம நம்பி	-	2
9.	சேதிராயர்	-	1
ஆகத் திருப்பதிகங்கள்			29

பத்தாம் திருமுறை :-

திருமந்திரம்:- பாடல்கள் எண்ணிக்கை : 3081

இந்நூலை திருமூல நாயனார் அருளிச் செய்தார்.

ஆசிரியர் காலம் : கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டு.

பதினொராம் திருமுறை :-

ஆசிரியர்கள் பெயர்	நூல்களின் பெயர்	பதிகங்கள் எண்ணிக்கை
1. திருவாலவாயுடையார்	1. திருமுருகப் பாசரம்	1
2. காரைக்காலம்மையார் காலம் கி.பி 5-ஆம் நூற்றாண்டு	2. திருவாலங்காடு மூத்த திருப்பதி கங்கள்	22
”	3. திருவிரட்டை மணிமாலை	20
”	4. அற்புதத் திருவந்தாதி	101
3. ஐயடிகள் காடவர்கோன் காலம் கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு	5. கேஷத்திரத் திருவெண்பா	24
4. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் காலம் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு.	6. பொன்வண்ணத் தந்தாதி	101
”	7. திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை	30
”	8. திருக்கைலாய ஞான உலா (கண்ணிகள்)	199
5. நக்கீரதேவநாயனார்	9. கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி	100
”	10. திருவீங் கோய் மலை எழுபது	70

ஆசிரியர்கள் பெயர்	நூல்களின் பெயர்	பதிகங்கள் எண்ணிக்கை
”	11. திருவலஞ்சுழிமும் மணிக்கோவை	15
”	12. திருவெழு கூற்றிருக்கை	2
”	13. பெருந்தேவ பாணி	2
”	14. கோபப் பிரசாதம்	1
”	15. கார்எட்டு	8
”	16. போற்றித் திருக்கலி வெண்பா	45
”	17. திருமுருகாற்றுப் படை	317 அடிகள்
”	18. திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்	10 வெண்பா 2
6. கல்லாட தேவ நாயனார் காலம் கி.பி. 10 அல்லது 11 ஆம் நூற்றாண்டு	19. திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்	1
7. கபிலதேவ நாயனார் காலம் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு	20. மூத்த, நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை	20
”	21. சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணி மாலை	37
”	22. சிவபெருமான் திருவந்தாதி	100

ஆசிரியர்கள் பெயர்	நூல்களின் பெயர்	பதிகங்கள் எண்ணிக்கை
8. பரண தேவ நாயனார் காலம் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு	23. சிவபெருமான் திருவந்தாதி	100
9. இளம்பெருமானடிகள் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு	24. சிவபெருமான் திருமும்மணிக் கோவை	30
10. அதிரா அடிகள் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு பிந்தியவர்	25. மூத்தப் பிள்ளை -யார் திரு மும் மணிக்கோவை	24
11. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் காலம் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு	26. கோயில் நான்மணி மாலை	40
"	27. திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை	12
"	28. திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை	30
"	29. திருவேகப முடையார் திருவந்தாதி	100
"	30. திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபது	10
12. நம்பியாண்டார் நம்பி காலம் கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டு	31. திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை	20
"	32. கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம்	70
"	33. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி	89

ஆசிரியர்கள் பெயர்	நூல்கள் பெயர்	பதிகங்கள் எண்ணிக்கை
”	34. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி	101
”	35. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்	11
”	36. ஆளுடையப் பிள்ளையார் திருமும்மணிக் கோவை	30
”	37. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருஉலா மாலை	143 கண்ணிகள்
”	38. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்	49
”	39. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை	1
”	40. திருநாவுக்கரசு தேவர் திருவேகாதச மாலை	11

பதினோராம் திருமுறை பாடிய ஆசிரியர்கள் : 12 பேர்

பாடிய நூல்கள் : 40

பாடல்களின் எண்ணிக்கை : 1388

பன்னிரண்டாம் திருமுறை :-

ஆசிரியர் காலம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு	சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் புராணம்	4286

நம்பியாண்டார் நம்பி
அருளிச் செய்த
திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னி வடகரை சேர்நாரை
யூரிற் புழைக்கைமுக
மன்னன் அறுபத்து மூவர்
படுதேம் மரபுசெயல்
பன்ன அத் தொண்டத் தொகைவகை
பல்கும் அந் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற்
பாதத் துணைதுணையே.

தில்லைவாழ் அந்தணர்

செப்பத் தகுபுகழ்த் தில்லைப்
பதியிற் செழுமறையோர்
ஒப்பப் புவனங்கள் மூன்றினும்
உம்பரின் ஊர்எரித்த
அப்பர்க் கமுதத் திருநடர்க்
கந்திப் பிறையணிந்த
துப்பர்க் குரிமைத் தொழில்புரி
வோர்தமைச் சொல்லுதுமே

1

புழைக்கைமுக மன்னன் - பொல்லாப் பிள்ளையார்.
பதி-ஊர். தேம் - நாடு. தொண்டத் தொகையின்
வகையாகப் பல்கிய. விநாயகர் சொல்ல, நம்பியாண்டார்
நம்பி அந்தாதி சொன்னார்.

திருநீலகண்டக்குயவ நாயனார்

சொல்லச் சிவன் திரு வாணை தன்
 தூமொழி தோள்நசையை
 ஒல்லைத் துறந்துரு மூத்ததற்
 பின்உமை கோன் அருளால்
 வில்லைப் புரைநுத லாளோ
 டிளமைபெற் றின்பமிக்கான்
 தில்லைத் திருநீல கண்டக்
 குயவனாஞ் செய்தவனே

2

இயற்பகை நாயனார்

செய்தவர் வேண்டிய தியா தும்
 கொடுப்பச் சிவன் தவனாய்க்
 கைதவம் பேசிநின் காதலி
 யைத்தரு கென்றலுமே
 மைதிகழ் கண்ணியை ஈந்தவன்
 வாய்ந்த பெரும்புகழ்வந்
 தெய்திய காவிரிப் பூம்பட்
 டினத்துள் இயற்பகையே.

3

-
1. துப்பர்க்கு - பவளம் போன்ற வண்ணமுடையவருக்கு;
 வலிமையுடையவர்க்கு எனலும் ஆம்.
  2. ஒல்லை - விரைவில்.
  3. செய்தவர் - தவத்தைச் செய்தவர். கைதவம் -
 வஞ்சனைச் சொல்.
  4. இயலாவிடை - அளிக்க முடியாத சந்தர்ப்பத்தில்.

இளையான்குடிமாத நாயனார்

இயலா விடைச்சென்ற மாதவந்
 கின்னமு தாவிதைத்த
 வயலார் முளைவித்து வாரி
 மனை அலக் கால்வறுத்துச்
 செயலார் பயிர்விழத் தீங்கறி
 ஆக்கு மவன்செழுநீர்க்
 கயலார் இளையான் குடியுடை
 மாறன்எங் கற்பகமே.

4

மெய்ப்பொருள் நாயனார்

கற்றநன் மெய்த்தவன் போல்ஒரு
 பொய்த்தவன் காய்சினத்தாற்
 செற்றவன் றன்னை அவனைச்
 செறப்புக லுந்திருவாய்
 மற்றவன் தத்தா நமரே
 எனச்சொல்லி வான்உலகம்
 பெற்றவன் சேறிபன் மெய்ப்பொரு
 ளாமென்று பேசுவரே.

5

ஹன்மிண்ட நாயனார்

பேசும் பெருமையவ் வாரு
 ரனையும் பிராவைனாம்
 ஈசன் றனையும் புறகுதட்
 டென்றவன் ஈசனுக்கே
 நேசன் எனக்கும் பிரான்மனைக்
 கேபுக நீடுதென்றல்
 வீசும் பொழிற்றிருச் செங்குன்றம்
 மேயவிறன் மிண்டனே.

6

-
6. புறகு - விலக்கு
  7. முண்டம் - திரிபுண்டரம்

அமர்நீதி நாயனார்

மிண்டும் பொழிற்பழை யாறை
 அமர்நீதி வெண்பொடியின்
 முண்டந் தரித்த பிராற்குநல்
 லூரின் முன் கோவணம்நேர்
 கொண்டிங் கருளென்று தன்பெருஞ்
 செல்வமுந் தன்னையுந்தன்
 துண்ட மதிநுத லாளையும்
 ஈந்த தொழிலினனே.

7

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

தொழுதும் வணங்கியும் மாலயன்
 தேடருஞ் சோதிசென்றாங்
 கெழுதுந் தமிழ்ப்பழ ஆவணம்
 காட்டி எனக்குன்குடி
 முழுதும் அடிமைவந் தாட்செய்
 எனப்பெற்ற வன்முரல்தேன்
 ஒழுகு மலரினற் றார்எம்பி
 ரான்நம்பி யாருரனே.

8

எறிபத்த நாயனார்

ஊர்மதில் மூன்றட்ட உத்தமற்
 கென்றோர் உயர்தவத்தோன்
 தார்மலர் கொய்யா வருபவன்
 தண்டின் மலர்பறித்த
 ஊர்மலை மேற்கொள்ளும் பாகர்
 உடல்துணி யாக்குமவன்
 ஏர்மலி மாமதில் சூழ்கரு
 லூரில் எறிபத்தனே.

9

-
9. ஊர்மலை - யானை.
 10. எயினை - எயினனார்.
 ௧௫-5.

ஏனாதிநாத நாயனார்

பத்தனை ஏனாதி நாதனைப்
 பார்நீ டெயினை தன் னுள்
 அத்தனைத் தன்னோ டமர்மலைந்
 தான்நெற்றி நீறுகண்டு
 கைத்தனி வாள்வீ டொழிந்தவன்
 கண்டிப்ப நின்றருளும்
 நித்தனை ஈழக் குலதீபன்
 என்பரிந் நீணிலத்தே.

10

கண்ணப்ப நாயனார்

நிலத்தில் திகழ்திருக் காளத்தி
 யார்திரு நெற்றியின் மேல்
 நலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற்
 குருதிகண் டுண்ணடுங்கி
 வலத்திற் கடுங்கணை யால்தன்
 மலர்க்கண் இடந்தப்பினான்
 குலத்திற் கிராதன்னங் கண்ணப்ப
 னாமென்று கூறுவரே.

11

குங்குலியக்கலய நாயனார்

ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்திற்
 பூட்டி எழிற்பனந்தாட்
 சாய்ந்த சிவன்நிலைத் தானென்பர்
 காதலி தாலிகொடுத்
 தாய்ந்தநற் குங்குலி யங்கொண்
 டனற்புகை காலனைமுன்
 காய்ந்த அரற்கிட்ட தென்கட
 வுரிற் கலயனையே.

12

-
13. பஞ்சவடி - மயிரினாற் செய்து அணியும் கயிறு.
 அலகம் - வருந்துவாள். கஞ்சை - கஞ்சாறு.

மானக்கஞ்சாற நாயனார்

கலச முலைக்கன்னி காதற்
 புதல்வி கமழ்குமுலை
 நலசெய் தவத்தவன் பஞ்ச
 வடிக்கிவை நல்கெனலும்
 அலகம் எனக்கரு தாதவள்
 கூந்தல் அரிந்தளித்தான்
 மலைசெய் மதிற்கஞ்சை மானக்கஞ்
 சாறன் எனும்வள்ளலே.

13

அரிவாட்டாய நாயனார்

வள்ளற் பிராற்கமு தேந்து
 வருவோன் உகலும் இங்கே
 வெள்ளச் சடையாய் அமுதுசெய்
 யாவிடில் எந்தலையைத்
 தள்ளத் தகுமென்று வாட்பூட்
 டியதடங் கையினன் காண்
 அள்ளற் பழனக் கணமங்
 கலத்தரி வாட்டாயனே.

14

ஆனாய நாயனார்

தாயவன் யாவுக்குந் தாழ்சடை
 மேல்தனித் திங்கள் வைத்த
 தூயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல்
 சீர்துளை யாற்பரவும்
 வேயவன் மேன்மழ நாட்டு
 விரி புனல் மங்கலக் கோன்
 ஆயவன் ஆனாயன் என்னை
 உவந்தாண் டருளினனே.

15

15. வேயவன் - புல்லாங்குழலை உடையவன்.

16. அருட்டுறை; திருவெண்ணெய் நல்லூர்த் திருக்கோயில்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

அருட்டுறை அத்தற் கடிமைப்பட்
 டேன்இனி அல்லனென்னும்
 பொருட்டுறை யாவதென் னேஎன்ன
 வல்லவன் பூங்குவளை
 இருட்டுறை நீர்வயல் நாவற்
 பதிக்கும் பிரான் அடைந்தோர்
 மருட்டுறை நீக்கிநல் வான்வழி
 காட்டி வல்லவனே.

16

மூர்த்தி நாயனார்

அவந்திரி குண்டமண் ஆவதின்
 மாள்வனென் றன்றாலவாய்ச்
 சிவந்திரு மேனிக்குச் செஞ்சந்
 தனமாச் செழுமுழங்கை
 உவந்தொளிர் பாரையில் தேய்த்துவ
 காண்டவொண் மூர்த்திதன்னூர்
 நிவந்தபொன் மாட மதுரா
 புரியென்னும் நீள்பதியே.

17

முருக நாயனார்

பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக்
 கரம்பயில் நாவினன் சீர்
 மதியஞ் சடையாற் கலர் தொட்
 டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
 துதியங் கழற்சண்பை நாதற்குத்
 தோழன்வன் றொண்டன் அம்பொன்
 அதிகம் பெறும்புக லூர்முரு
 கன்னெனும் அந்தணனே.

18

-
18. சண்பைநாதற்கு - திருஞான சம்பந்தருக்கு, வன்றொண்டன் பொன் அதிகம் பெறும் என்றது புகலூருக்கு விசேடணம்.

உருத்திர பசுபதி நாயனார்

அந்தாழ் புனல்தன்னில் அல்லும்
 பசுலும்நின் றாதரத்தால்
 உந்தாத அன்பொடு ருத்திரஞ்
 சொல்லிக் கருத்தமைந்த
 பைந்தார் உருத்ர பசுபதி
 தன்னற் பதிவயற்கே
 நந்தார் திருத்தலை யூரென்
 றுரைப்பரிந் நானிலத்தே.

19

திருநாளைப்போவார் நாயனார்

நாவார் புகழ்த்தில்லை அம்பலத்
 தான் அருள் பெற்றுநாளைப்
 போவா னவனாம் புறத்திருத்
 தொண்டன்தன் புன் புலைபோய்
 மூவா யிரவர்கை கூப்ப
 முனியா யவன்பதிதான்
 மாவார் பொழில்திகழ் ஆத்னூர்
 என்பர்இம் மண்டலத்தே.

20

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்

மண்டும் புனற்சடை யான்தமர்
 தூசெற்றி வாட்டும்வகை
 விண்டு மழைமுகில் வீடா
 தொழியின்யான் வீவனென்னா
 முண்டம் படர்பாறை முட்டும்
 எழிலார் திருக்குறிப்புத்
 தொண்டன் குலங்கச்சி
 ஏகா வியர் தங்கள் தொல்குலமே.

21

20. புலை - புலைச்சாதித் தன்மை

21. தூசு எற்றி - ஆடையைத் துவைத்து. முண்டம் - நெற்றி.

சண்டேசுர நாயனார்

குலமே நியசேய்ஞ லூரிந்
 குரிசில் குரைகடல்கூழ்
 தலமே நியவிறற் சண்டிகண்
 டீர்தந்தை தாள் இரண்டும்
 வலமே நியமழு வால்எறிந்
 தீசன் மணிமுடிமேல்
 நலமே நியபால் சொரிந்தலர்
 சூட்டிய நன்னிதியே.

22

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

நிதியார் துருத்திதென் வேள்விக்
 குடியாய் நினைமறந்த
 மதியேற் கறிகுறி வைத்த
 புகர்பின்னை மாற்றிடுன்று
 துதியா அருள்சொங்னன வாறறி
 வாரிடைப் பெற்றவன்காண்
 நதியார் புனல்வயல் நாவலர்
 கோனென்னும் நற்றவனே.

23

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

நற்றவன் நல்லூர்ச் சிவன்திருப்
 பாதந்தன் சென்னிவைக்கப்
 பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற
 வீரட்டர் பெய்கழற்றாள்
 உற்றவன் உற்ற விடம் அடை
 யார்இட ஒள்ள முதாத்
 துற்றவன் ஆமுரில் நாவுக்
 கரசெனுந் தாமணியே.

24

23. புகர் - குற்றம்.

24. அடையார் - பகைவர். துற்றவன் - உண்டவன்

மணியினை மாமறைக் காட்டு
 மருந்தினை வண்மொழியால்
 துணியன நீன்கத வந்திறப்
 பித்தன தெண்கடலிற்
 பிணியன கன்மிதப் பித்தன
 சைவப் பெருநெறிக்கே
 அணியன நாவுக் கரையர்
 பிரான்றன் அருந்தமிழே.

25

குலச்சிறை நாயனார்

அருந்தமி ழாகரன் வாநில்
 அமணைக் கழுநுதிமேல்
 இருந்தமிழ் நாட்டிடை ஏற்றுவித்
 தோன்எழிற் சங்கம்வைத்த
 பெருந்தமிழ் மீனவன் றன் அது
 காரி பிரசம்மல்கு
 குருந்தவிழ் சாரல் மணமேற்
 குடிமன் குலச்சிறையே.

26

பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்

சிறைநன் புனற்றிரு நாவலூ
 ராளி செழுங்கயிலைக்
 கிறைநன் கழல்நாளை எய்தும்
 இவனருள் போற்றஇன்றே
 பிறைநன் முடியன் அடியடை
 வேனென் றுடல்பிரிந்தான்
 நறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக்
 குறும்ப னெனுநம்பியே.

27

காரைக்கால் அம்மையார்

நம்பன் திருமலை நான்மிதி
 யேனென்று தாள் இரண்டும்.
 உம்பர் மிசைத்தலை யால்நடந்
 தேற உமைநகலும்
 செம்பொன் உருவன்என்
 அம்மை எனப்பெற் றவள் செழுந்தேன்
 கொம்பின் உகுகாரைக் காலினின்
 மேய குலதனமே.

28

அப்பூதியடிகள் நாயனார்

தனமா வதுதிரு நாவுக்
 கரசின் சரணமென்னா
 மனமார் புனற்பந்தர் வாழ்த்திவைத்
 தாங்கவன் வண்தமிழ்க்கே
 இனமாத் தனது பெயரிடப்
 பெற்றவன் எங்கள் பிரான்
 அன்னமார் வயற்றிங்க ளூரினில்
 வேதியன் அப்பூதியே.

29

திருநீலநக்க நாயனார்

பூதிப் புயத்தர் புயத்திற்
 சிலந்தி புகலும் அஞ்சி
 ஊதித் துமிந்த மனைவியை
 நீப்பஉப்பாலவெல்லாம்
 பேதித் தெழுந்தன காணென்று
 பிஞ்ஞகன் காட்டுமவன்
 நீதித் திகழ்சாத்தை நீலநக்
 கன்னெனும் வேதியனே.

30

-
30. உப்பால வெல்லாம் - மற்ற இடங்களெல்லாம்.
 31. வேதமாகிய மானைக் கையில் உடையவர். அட்டா
 விட - ஊற்றாமற் போக.

நமிநந்தியடிகள் நாயனார்

வேத மறிக்கரத் தாருர்
 அரற்கு விளக்குநெய்யைத்
 தீது செறி அமண் கையர் அட்
 டாவிடத் தெண்புனலால்
 ஏத முறுக அருகரென்
 ரன்று விளக்கெரித்தான்
 நாதன் எழில்ஏமப் பேரூர்
 அதிபன் நமிநந்தியே.

31

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

நந்திக்கு நம்பெரு மாற்குநல்
 லாசூரில் நாயகற்குப்
 பந்திப் பரியன செந்தமிழ்
 பாடிப் படர்புனலிற்
 சிந்திப் பரியன சேவடி
 பெற்றவன் சேவடியே
 வந்திப் பவன்பெயர் வன்றொண்டன்
 என்பர்இவ் வையகத்தே.

32

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

வையம் மகிழயாம் வாழ
 அமணர் வலிதொலைய
 ஐயன் பிரம புரத்தரற்
 கம்மென் குதலைச் செவ்வாய்
 பைய மிழற்றும் பருவத்துப்
 பாடப் பருப்பதத்தின்
 தையல் அருள்பெற் றனன் என்பர்
 ஞானசம் பந்தனையே

33

பந்தார் விரலியர் வேள்செங்கட்
 சோழன் முருகன்நல்ல
 சந்தார் அகலத்து நீலநக்
 கன்பெயர் தான் மொழிந்து
 கொந்தார் சடையர் பதிகத்தில்
 இட்டடி யேன்கொடுத்த
 அந்தாதி கொண்ட பிரான் அருட்
 காழியர் கொற்றவனே.

34

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்

கொற்றத் திறல் எந்தை தந்தைதன்
 தந்தைஎங் கூட்டமெல்லாம்
 தெற்றச் சடையாய் நினதடி
 யேந்திகழ் வன்றொண்டனே
 மற்றிப் பிணிதவிர்ப் பான்என்
 றுடைவாள் உருவி அந்நோய்
 செற்றுத் தவிற்கலிக் காமன்
 குடிஏயர் சீர்க்குடியே.

35

திருமூல நாயனார்

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குலம்
 மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு
 முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன்
 றன்னை முழுத்தமிழின்
 படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி
 யேபர விட்டென்உச்சி
 அடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல
 னாகின்ற அங்கணனே.

36

36. குரம்பை - உடல்

37. தொட்டலும் - தோண்ட

தண்டியடிகள் நாயனார்

கண்ணார் மணிஒன்றும் இன்றிக்
 கயிறு பிடித்தரற்குத்
 தண்ணார் புனற்றடந் தொட்டலுந்
 தன்னை நகும் அமணர்
 கண்ணாங் கிழப்ப அமணர்
 கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண்
 விண்ணா யகனிடைப் பெற்றவன்
 ஆரூர் விறற்றண்டியே.

37

மூர்க்க நாயனார்

தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட்டுர்
 மன்னன் தகுகவற்றாற்
 கொண்டவல் லாயம்வன் சூதரை
 வென்றுமுன் கொண்டபொருள்
 முண்டநன் னீற்றன் அடியவர்க்
 கீபவன் மூர்க்கனென்பர்
 நண்டலை நீரொண் குடந்தையில்
 மேவுநற் சூதனையே.

38

சோமாசிமாற நாயனார்

சூதப் பொழில் அம்பர் அந்தணன்
 சோமாசி மாறனென்பான்
 வேதப் பொருளஞ் செழுத்தும்
 விளம்பியல் லால் மொழியான்
 நீதிப் பரன்மன்னு நித்த
 நியமன் பரவையென்னும்
 மாதுக்குக் காந்தன்வன் றொண்டன்
 றனக்கு மகிழ்துணையே.

39

38. கவற்றால் - சூதினால், நண்டு அலைகின்ற.

39. சூதப் பொழில் - மாஞ்சோலை, காந்தனாகிய
 வன்றொண்டனுக்கு.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

துணையும் அளவுமில்லாதவன்
 றன்னரு ளேதுணையாக்
 கணையுங் கதிர்நெடு வேலும்
 கறுத்த கயலினையும்
 பிணையும் நிகர்த்தகட் சங்கிலி
 பேரமைத் தோள் இரண்டும்
 அணையும் அவன்திரு வாருரன்
 ஆகின்ற அற்புதனே.

40

சாக்கிய நாயனார்

தகடன ஆடையன் சாக்கியன்
 மாக்கற் றடவரையின்
 மகடனந் தாக்கக் குழைந்ததிண்
 தோளர்வண் கம்பர் செம்பொன்
 திகழ்தரு மேனியிற் செங்கல்
 எறிந்து சிவபுரத்துப்
 புகழ்தரப் புக்கவன் ஊர்சங்க
 மங்கை புவனியிலே.

41

சிறப்பூலி நாயனார்

புவனியிற் பூதியுஞ் சாதன
 மும்பொனி வார்ந்துவந்த
 தவநிய மற்றுச் சிறப்புச்செய்
 தத்துவ காரணனாம்
 அவனியிற் கிர்த்தித்தென் னாக்கூர்
 அதிபன் அருமறையோன்
 சிவனிய மந்தலை நின்றதொல்
 சீர்நஞ் சிறப்புவியே.

42

---

41. வரையின் மகள் - பார்வதி

42. சாதனம் - ருத்திராட்சம்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார்

புலியின் அதளுடைப் புண்ணியற்
 கின்னமு தாத்தனதோர்
 ஒலியின் சதங்கைக் குதலைப்
 புதல்வன் உடல் துணித்துக்
 கலியின் வலிகெடுத்தோங்கும்
 புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன்கண்டர்
 மலியும் பொழிலொன்செங் காட்டங்
 குடியவர் மன்னவனே.

43

சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

மன்னர் பிரான்எதிர் வண்ணான்
 உடல்உவர் ஊறிநீறார்
 தன்னர் பிரான்தமர் போல
 வருதலுந் தான்வணங்க
 என்னர் பிரான்அடி வண்ணான்
 என அடிச் சேரன் என்னும்
 தென்னர் பிரான்கழ றிற்றறி
 வானெனுஞ் சேரலனே

44

சேரற்குத் தென்னா வலர்பெரு
 மாற்குச் சிவன் அளித்த
 வீரக் கடகரி முன்புதன்
 பந்தி இவுளியைவத்த
 வீரற்கு வென்றிக் கருப்புவில்
 வீரனை வெற்றிகொண்ட
 குரற் கென துள்ளம் நன்றுசெய்
 தாய்இன்று தொண்டுபட்டே

45

-
45. நாவலர் பெருமாற்குச்சிவன் அளித்த கரியின் முன்பு
 தன் இவுளியை வைத்த; இவுளி - குதிரை.
 46. கண்டல் - தாழை.

கணநாத நாயனார்

தொண்டரை யாக்கி அவரவர்க்
 கேற்ற தொழில்கள் செய்வித்
 தண்டர்தங் கோனக் கணத்துக்கு
 நாயகம் பெற்றவன்காண்
 கொண்டல்கொண் டேறிய மின்னுக்குக்
 கோல மடல்கள் தொறும்
 கண்டல்வெண் சோறளிக் குங்கடற்
 காழிக் கணநாதனே.

46

கூற்றுவ நாயனார்

நாதன் திருவடி யேழுடி
 யாகக் கவித்துநல்ல
 போதங் கருத்திற் பொறித்தமை
 யால்அது கைகொடுப்ப
 ஓதந் தழுவிய ஞாலம் எல்
 லாமொரு கோலின்வைத்தான்
 கோதை நெடுவேற் களப்பாள
 னாகிய கூற்றுவனே.

47

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

கூற்றுக் கெவனோ புகல்திரு
 வாரூரன் பொன்முடிமேல்
 ஏற்றுத் தொடையலும் இன்னடைக்
 காயும் இடுதருமக்
 கோற்றெத்து கூனனுங் கூன்போய்க்
 குருடனுங் கண்பெற்றமை
 சாற்றித் திரியும் பழமொழி
 யாம்இத் தரணியிலே.

48

---

48. கோலைத் தொத்தும் கூனன்.

பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்

தரணியிற் பொய்ம்மை இலாத்தமிழ்ச்
 சங்க மதிற்கபிலர்
 பரணர்நக் கீரர் முதல்நாற்பத்
 தொன்பது பல்புலவோர்
 அருள்நமக் கீயுந் திருவால
 வாய் அரன் சேவடிக்கே
 பொருளமைத் தின்பக் கவிபல
 பாடும் புலவர்களே.

49

புகழ்ச்சோழ நாயனார்

புலமன் னியமன்னைச் சிங்கள
 நாடு பொடிபடுத்த
 குலமன் னியபுகழ்க் கோகன
 நாதன் குலமுதலோன்
 நலமன் னியபுகழ்ச் சோழன
 தென்பர் நகுசடர்வாள்
 வலமன் னியஎறி பத்துனுக்
 கீந்ததொர் வண்புகழே.

50

நரசிங்க முனையரைய நாயனார்

புகழும் படிஎம் பரமே
 தவர்க்குநற் பொன்னிடுவோன்
 இகழும் படியோர் தவன்மட
 வார்புனை கோலமெங்கும்
 நிகழும் படிகண் டவனுக்
 கிரட்டிபொன் இட்டவன்நீள்
 திகழு முடிநர சிங்க
 முனையர சன்நிறமே.

51

-
50. கோகன நாதன் குலம் - சூரிய குலம்.
 51. எம் பரமே - எம்முடைய ஆற்றலுக்குட்பட்டதா?

அதிபத்த நாயனார்

நிறமமர் மீன்படுக் கும்பொழு
தாங்கொரு மீன்சிவற்கென்
றுறவமர் மாகடற் கேவிடு
வோன்ஒரு நாட்கனக
நிறமமர் மீன்பட நின்மலற்
கென்றுவிட் டோன் கமலம்
புறமமர் நாகை அதிபத்த
னாகிய பொய்யிலியே.

52

கலிக்கம்ப நாயனார்

பொய்யைக் கடிந்துநம் புண்ணியர்க்
காட்பட்டுத் தன் அடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத்
தான் அவன் தாள்கழுவ
வையத் தவர்முன்பு வெள்கிநீர்
வாரா விடமனைவி
கையைத் தடிந்தவன் பெண்ணா
கடத்துக் கலிக்கம்பனே.

53

கலிய நாயனார்

கம்பக் கரிக்கும் சிலந்திக்கும்
நல்கிய கண்ணுதலோன்
உம்பர்க்கு நாதற் கொளிவிளக்
கேற்றற் குடல் இலனாய்க்
கும்பத் தயிலம்விற் றுஞ்செக்
குழன் றுங்கொள் கூலியினால்
நம்பற் கெரித்த கலிஒற்றி
மாநகர்ச் சக்கிரியே.

54

சத்தி நாயனார்

கிரிவில் லவர்தம் அடியரைத்
 தன்முன்பு கீழ்மை சொன்ன
 திருவில் லவரை அந் நாவரி
 வோன்றிருந் தாரை வெல்லும்
 வரிவில் லவன்வயற் செங்கழு
 நீரின் மருவுதென்றல்
 தெருவில் விரைகம முந்தேன்
 வரிஞ்சைத் திகழ்சத்தியே.

55

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்

சத்தித் தடக்கைக் குமரனற்
 றாதைதன் தானம்எல்லாம்
 முத்திப் பதமொரொர் வெண்பா
 மொழிந்து முடியரசா
 மத்திற்கு மும்மைநன் றாளரற்
 காய்ஜயம் ஏற்றலென்னும்
 பத்திக் கடல்ஐ யடிகளா
 கின்றநம் பல்லவனே.

56

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பல்லவை செங்கதி ரோனைப்
 பறித்தவன் பாதம் புகழ்
 சொல்லவன் தென்புக லூர் அரன்
 பால்துய்ய செம்பொன்கொள்ள
 வல்லவன் நாட்டியத் தான்குடி
 மாணிக்க வண்ணனுக்கு
 நல்லவன் தன்பதி நாவலூர்
 ஆகின்ற நன்னகரே.

57

பெ.6.

கணம்புல்ல நாயனார்

நன்னக ராய இருக்குவே
 ஞூர்தனில் நல்குரவாய்ப்
 பொன்னக ராயநற் றில்லை
 புகுந்து புலீச்சரத்து
 மன்னவ ராய அரர்க்குநற்
 புல்லால் விளக்கெரித்தான்
 கன்னவில தோள்ளந்தை தந்தை
 பிரான்எங் கணம்புல்லனே.

58

காரி நாயனார்

புல்லன வாகா வகைஉல
 கத்துப் புணர்ந்தனவும்
 சொல்லின வுந்நய மாக்கிச்
 சுடர்பொற் குவடுதனி
 வில்லனை வாழ்த்தி விளங்குங்
 கயிலைபுக் கான் என்பராற்
 கல்லன மாமதில் சூழ்கட
 லூரினிற் காரியையே.

59

நெடுமாற நாயனார்

கார்த்தண் முகிற்கைக் கடற்காழி
 யர்பெரு மாற்கெதிரா
 ஆர்த்த அமணர் அழிந்தது
 கண்டுமற் றாங்கவரைக்
 கூர்த்த கழுவின் நுதிவைத்த
 பஞ்சவன் என்றுரைக்கும்
 வார்த்தை யதுபண்டு நெல்வேலி
 யில்வென்ற மாறனுக்கே.

60

60. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.

62. கொடுத்தனனே என்று விளம்புவார்.

வாயிலார் நாயனார்

மாறா அருளான் றன்னை
 மன ஆ லயத்திருத்தி
 ஆறா அறிவாம் ஒளி விளக்
 கேற்றி அகமலர்வாம்
 வீறா மலரளித் தன்பெனும்
 மெய்யமிர் தங்கொடுத்தான்
 வீறார் மயிலையுள் வாயிலான்
 என்று விளம்புவரே.

61

முனையடுவார் நாயனார்

என்று விளம்புவர் நீடுர்
 அதிபன் முனையடுவோன்
 என்றும் அமருள் அழிந்தவர்க்
 காக்கூலி ஏற்றெறிந்து
 வென்று பெருஞ்செல்வம் எல்லாங்
 கனகநன் மேருவென்னும்
 குன்று வளைத்த சிலையான்
 தமர்க்குக் கொடுத்தனனே.

62

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

கொடுத்தான் முதலைகொள் பிள்ளைக்
 குயிர் அன்று புக்கொளியூர்த்
 தொடுத்தான் மதுர கவி அவி
 நாசியை வேடர் சுற்றம்
 படுத்தான் திருமுரு கன்பூண்
 டியினிற் பராபரத்தேன்
 மடுத்தா னவனென்பர் வன்றொண்ட
 னாகின்ற மாதவனே.

63

65. கொங்கிற் கனகம் கொங்கு நாட்டிற் கிடைக்கும்
 பொன்.

கழற்சிங்க நாயனார்

மாதவத் தோர் தங்கள் வைப்பினுக்
காரூர் மணிக்குவைத்த
போதினைத் தான்மோந்த தேவிதன்
மூக்கை அரியப்பொற்கை
காதிவைத் தன்றோ அரிவதென்
றாங்கவள் கைதடிந்தான்
நாதமொய்த் தார்வண்டு கிண்டுபைங்
கோதைக் கழற்சிங்கனே.

64

இடங்கழி நாயனார்

சிங்கத் துருவனைச் செற்றவன்
சிற்றம் பலமுகடு
கொங்கிற் கனகம் அணிந்தஆ
தத்தன் குலமுதலோன்
திங்கட் சடையர் தமரதென்
செல்வம் எனப்பறைபோக்
கெங்கட் கிறைவன் இருக்குவே
னார்மன் இடங்கழியே.

65

செருத்துணை நாயனார்

கழிநீள் கடல்நஞ் சயின்றார்க்
கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீள் புகழ்க்கழற் சிங்கன்றன்
தேவிமுன் மோத்தலுமே
எழில்நீள் குமிழ்மலர் மூக்கரிந்
தானென் றியம்புவராற்
செழுநீர் மருகல்நன் னாட்டமர்
தஞ்சைக் செருத்துணையே.

66

67. சிறுவிலைத்தா - பஞ்ச காலமாக.

68. விரையாக் கவி - ஆணை. நாவற் குரிசில் - சுந்தர
மூர்த்தி நாயனார்.

புகழ்த்துணை நாயனார்

செருவிலி புத்தூர்ப் புகழ்த்துணை
 வையஞ் சிறுவிலைத்தா
 உருவலி கெட்டுண வின்றி
 உமைகோனை மஞ்சனஞ் செய் வின்றி
 தருவதோர் போதுகை சோர்ந்து
 கலசம் விழத்தரியா
 தருவரை வில்லி அருளும்
 நிதியது பெற்றனனே.

கோட்புலி நாயனார்

பெற்றம் உயர்த்தோன் விரையாக்
 கலிபிழைத் தோர் தமது
 சுற்றம் அறுக்குந் தொழிற்றிரு
 நாட்டியத் தாண்குடிக்கோன்
 குற்றம் அறுக்குநங் கோட்புலி
 நாவற் குரிசில் அருள்
 பெற்ற அருட்கடல் என் றுல
 கேத்தும் பெருந்தகையே.

68

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

தகுமகட் பேசினோன் வியவே
 நூல்போன சங்கிலிபாற்
 புகுமணக் காதலி னால்ஒற்றி
 யூர்உறை புண்ணியன்றன்
 மிகுமலர்ப் பாதம பணிந்தரு
 ளால்இவ் வியனுலகம்
 நகும்வழக் கேநன்மை யாப்புணர்ந்
 தான்நாவ லூரரசே.

69

67. சிறுவிலைத்தா - பஞ்ச காலமாக.

68. விரையாக் கலி - ஆணை, நாவற் குரிசில் -
 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பத்தராய்ப் பணிவார்கள்

அரசினை ஆரூர் அமரர்
 பிராணை அடிபணிந்திட
 டுரைசெய்த வாய்தடு மாறி
 உரோம புளகம்வந்து
 கரசர ணாதி அவயவங்
 கம்பித்துக் கண்ணருவி
 சொரிதரும் அங்கத்தி னோர்பத்தர்
 என்று தொகுத்தவரே.

பரமனையே பாடுவார்

தொகுத்த வடமொழி தென்மொழி
 யாதொன்று தோன்றியதே
 மிகுத்த இயலிசை வல்ல
 வகையில்விண் தோயுநெற்றி
 வகுத்த மதிற்றில்லை அம்பலத்
 தான்மலர்ப் பாதங்கள் மேல்
 உகுத்த மனத்தொடும் பாடவல்
 லோர்என்பர் உத்தமரே.

71

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்

உத்தமத் தானத் தறம்பொருள்
 இன்ப மொடியெறிந்து
 வித்தகத் தானத் தொருவழிக்
 கொண்டு விளங்கச் சென்னி
 மத்தம்வைத் தான் திருப் பாத
 கமல மலரிணைக்கீழ்ச்
 சித்தம்வைத் தாரென்பர் வீடுபே
 றெய்திய செல்வர்களே.

72

திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள்

செல்வந் திகழ்திரு வாரூர்
 மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார்
 செல்வன் திருக்கணத் துள்ளவ
 ரே அத னால்திகழச்
 செல்வம் பெருகுதென் னாரூர்ப்
 பிறந்தவர் சேவடியே
 செல்வ நெறியுறு வார்க்கணித்
 தாய செழுநெறியே.

73

முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவோர்

நெறிவார் சடையரைத் தீண்டிமுப்
 போதும்நீ டாகமத்தின்
 அறிவால் வணங்கி அர்ச் சிப்பவர்
 நம்மையும் ஆண்டமரர்க்
 கிறையாய்முக் கண்ணும்எண் தோளுந்
 தரித்தீறில் செல்வத் தொரும்
 உறைவார் சிவபெரு மாற்குறை
 வாய உலகினிலே.

74

முழுநீறு பூசிய முனிவர்

உலகு கலங்கினும் ஊழி
 திரியினும் உள்ளொருகால்
 விலகுதல் இல்லா விதியது
 பெற்றநல் வித்தகர்காண்
 அலகில் பெருங்குணத் தாரூர்
 அமர்ந்த அரனடிக்கீழ்
 இலகுவெண் ணீறுதம் மேனிக்
 கணியும் இறைவர்களே.

75

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்

வருக்கம் அடைத்துநன் னாவலார்
 மன்னவன் வண்டமிழாற்
 பெருக்கு மதுரத் தொகையிற்
 பிறைகுடி பெய்கழற்கே
 ஒருக்கு மனத்தொடப் பாலடிச்
 சார்ந்தவர் என்றுலகில்
 தெரிக்கு மலர்சிவன் பல்கணத்
 தோர்நஞ் செழுந்தவரே.

76

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

செழுநீர் வயல்முது குன்றினிற்
 செந்தமிழ் பாடிவெய்ய
 மழுநீள் தடக்கையன் ஈந்தபொன்
 ஆங்குக்கொள் ளாதுவந்தப்
 பொழிநீ டருதிரு வாருரில்
 வாசியும் பொன்னுங் கொண்டோன்
 கெழுநீள் புகழ்த்திரு வாருரன்
 என்றுநாங் கேட்பதுவே.

77

பூசலார் நாயனார்

பதுமநற் போ தன்ன பாதத்
 தரற்கொரு கோயிலையாம்
 கதுமெனச் செய்குவ தென்றுகொ
 லாமென்று கண் துயிலா
 ததுமனத் தேஎல்லி தோறும்
 நினைந்தருள் பெற்றதென்பர்
 புதுமணத் தென்றல் உலாம்நின்ற
 வுர்தனிற் பூசலையே.

78

மங்கையர்க்கரசியார்

பூசல் அயிற்றென்ன னார்க்கன
 லாகப் பொறாமையினால்
 வாச மலர்க்குழற் பாண்டிமா
 தேவியாம் மானி கண்டீர்
 தேசம் விளங்கத் தமிழா
 கரர்க்கறி வித்தவரால்
 நாசம் விளைத்தாள் அருகந்
 தருக்குத்தென் னாட்டகத்தே.

79

நேச நாயனார்

நாட்டமிட் டன்றரி வந்திப்ப
 வெல்படை நல்கினர்தந்
 தாட்டரிக் கப்பெற் றவன் என்பர்
 சைவத் தவர் அரையிற்
 கூட்டுமக் கப்படங் கோவணம்
 நெய்து கொடுத்த நன்மை
 ஈட்டுமக் காம்பீலிச் சாலிய
 நேசனை இம்மையிலே.

80

கோச்செங்கட் சோழ நாயனார்

மைவைத்த கண்டன் நெறியன்றி
 மற்றோர் நெறிகருதாத்
 தெய்வக் குடிச்சோழன் முன்பு
 சிலந்தியாய்ப் பந்தர் செய்து
 சைவத் துருவெய்தி வந்து
 தரணிநீ டாலயங்கள்
 . செய்வித்த வன்நிருக் கோச்செங்க
 ணானெனுஞ் செம்பியனே.

81

-
78. எல்லி தோறும் - இரவு தோறும்.
 79. தமிழாகரர்க்கு - திருஞான சம்பந்தர்க்கு.
 80. நாட்டம் இட்டு - கண்ணை வைத்து, படை - சக்க
 ராயுத்தை.

செம்பொன் அணிந்துகிற் றம்பலத்
 தைச்சிவ லோகம் எய்தி
 நம்பன் கழற்கீழ் இருந்தோன்
 குலமுதல் என்பர் நல்ல
 வம்பு மலர்த்தில்லை ஈசனைச்
 சூழ மறைவளர்த்தான்
 நிம்ப நறுந்தொங்கற் சோச்செங்க
 ணானெனும் நித்தனையே.

82.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்

தனையொப் பருமெருக் கத்தம்
 புலியூர்த் தகும்புகழோன்
 நினையொப் பருந்திரு நீலகண்
 டப்பெரும் பாணன்னநீள்
 சினையொப் பலர் பொழிற் சண்பையர்
 கோன்செந் தமிழொடிசை
 புனையப் பரன் அருள் பெற்றவன்
 என்பரிப் பூதலத்தே.

83

சடைய நாயனார்

தலம்விளங் குந்திரு நாவலூர்
 தன்னிற் சடையனென்னும்
 குலம்விளங் கும்புக ழோனை
 உரைப்பர் குவலயத்தில்
 நலம்விளங் கும்படி நாம்விளங்
 கும்படி நற்றவத்தின்
 பலம்விளங் கும்படி ஆரு
 ரனைமுன் பயந்தமையே.

84

81. செம்பியன் - சோழன்

82. பாண்டி நாட்டையும் ஆண்டமையால் நிம்ப நறுந்தொங்கலும் அணிந்தான். நிம்பம் - வேம்பு.

இசைஞானியார்

பயந்தாள் கறுவுடைச் செங்கண்வெள்
 ளைப்பொள்ளல் நீள்பனைக்கைக்
 கயந்தான் உகைத்தநற் காளையை
 என்றுங் கபாலங்கைக் கொண்
 டயந்தான் புகுமரன் ஆரூர்ப்
 புனித அரன்்திருத்தாள்
 நயந்தாள் தனதுள்ளத் தென்றும்
 உரைப்பது ஞானியையே.

85

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

ஞானவா ருரரைச் சேரரை
 அல்லது நாம் அறியோம்
 மானவ ஆக்கை யொடும்புக்
 கவரை வளரொளிப்பூண்
 வானவ ராலும் மருவற்
 கரிய வடகயிலைக்
 கோனவன் கோயிற் பெருந்தவத்
 தோர்தங்கள் கூட்டத்திலே.

86

**திருத்தொண்டத் தொகையில் உள்ள கூட்ட
 அடியார்கள் தனியடியார்கள்**

கூட்டமொன் பானொடறு பத்து
 மூன்று தனிப்பெயரா
 ஈட்டும் பெருந்தவத் தோர்எழு
 பத்திரண் டாம்வினையை
 வாட்டுந் தவத்திருத் தொண்டத்
 தொகைபறி னொன்றின்வகைப்
 பாட்டுந் திகழ்திரு நாவலூ
 ராளி பணித்தனனே.

87

**திருத்தொண்டத் தொகைப் பதிகக்
கவிகளின் முதற்குறிப்பு**

பணித்தநற் றொண்டத் தொகைமுதல்
 தில்லை இலைமலிந்த
 அணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற
 வம்பறா வார்கொண்டசீர்
 இணைத் தநற் பொய்யடி மைகறைக்
 கண்டன் கடல்குழந்தபின்
 மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய
 சீர்மறை நாவனோடே.

88

நாற்பயன்

ஓடிடும் பஞ்சேந் திரியம்
 ஒடுக்கிஎன் ஊழ்வினைகள்
 வாடிடும் வண்ணம்நின் றெத்தவம்
 செய்தனன் வானினுள்ளோர்
 குடிடுஞ் சீர்த்திருப் பாதத்தர்
 தொண்டத் தொகையின் உள்ள
 சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புகழ்
 அந்தாதி செப்பிடவே.

89

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய
திருத்தொண்டர் புராணம்

என்னும்

பெரியபுராணம்

அமைப்பு முறை

முதற்காண்டம் - சருக்கங்கள் - 5

1. திருமலைச் சருக்கம்
2. தில்லை வாழ்ந்தணர் சருக்கம்
3. இலைமலிந்த சருக்கம்
4. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்
5. திருநின்ற சருக்கம்

இரண்டாம் காண்டம் - சருக்கங்கள் - 8

6. வம்பறாவரி வண்டுச் சருக்கம்
7. வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்
8. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்.
9. கறைக்கண்டன் சருக்கம்
10. கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்
11. பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்.
12. மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்
13. வெள்ளானைச் சருக்கம்

பெரியபுராணத்தில் உள்ள சருக்கங்களின்
எண்ணிக்கை -

திருத்தொண்டர் புராணம்

பொருளடக்கம்

முதற்காண்டம்

1. திருமலைச் சருக்கம்

	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
1. பாயிரம்	10
2. திருமலைச்சிறப்பு	40
3. திருநாட்டுச் சிறப்பு	35
4. திருநகரச் சிறப்பு	50
5. திருக்கூட்டச் சிறப்பு	11
6. தடுத்தாட் கொண்ட புராணம்	203

	349
	-----

2. தில்லைவாழ் அந்தணர் சருக்கம்

புராணங்கள் - 7

	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
1. தில்லைவாழ் அந்தணர் புராணம்	10
2. திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம்	44
3. இயற்பகை நாயனார் புராணம்	36
4. இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம்	27
5. மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்	24
6. விறன் மிண்ட நாயனார் புராணம்	11
7. அமர்நீதி நாயனார் புராணம்	49

	201

3. இலைமலிந்த சருக்கம்

புராணங்கள் - 7

பாடல்கள்
எண்ணிக்கை

8.	எறிபத்த நாயனார் புராணம்	57
9.	ஏனாதி நாயனார் புராணம்	42
10.	கண்ணப்ப நாயனார்	186
11.	குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம்	35
12.	மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்	37
13.	அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்	23
14.	ஆனாய நாயனார் புராணம்	42

422
-----

4. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

புராணங்கள் - 6

பாடல்கள்
எண்ணிக்கை

15.	மூர்த்திநாயனார் புராணம்	49
16.	முருக நாயனார் புராணம்	14
17.	உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம்	10
18.	திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம்	37
19.	திருக்குறிப்புத் தொண்டர் நாயனார் புராணம்	128
20.	சண்டேசுர நாயனார் புராணம்	60

298
-----

5. திருநின்ற சருக்கம்

புராணங்கள் - 7

பாடல்கள்
எண்ணிக்கை

21.	திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்	429
22.	குலச்சிறை நாயனார் புராணம்	11
23.	பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்	11
24.	காரைக்காலம்மையார் புராணம்	66
25.	அப்பூதி அடிகள் நாயனார் புராணம்	45
26.	திருநீலநக்க நாயனார் புராணம்	38
27.	நமிநந்தியடிகள் நாயனார் புராணம்	33

633

இரண்டாம் காண்டம்

6. வம்பறாவரி வண்டுச் சருக்கம்

புராணங்கள் - 6

பாடல்கள்
எண்ணிக்கை

28.	திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்	1256
29.	ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம்	409
30.	திருமூல நாயனார் புராணம்	28
31.	தண்டியடிகள் புராணம்	26
32.	மூர்க்க நாயனார் புராணம்	12
33.	சோமாசிமாற நாயனார் புராணம்	6

1737

**7. வாரீகொண்டவனமுலையார்
சருக்கம்**

புராணங்கள் - 6

	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
34. சாக்கிய நாயனார் புராணம்	18
35. சிறப்புலி நாயனார் புராணம்	6
36. சிறு தொண்ட நாயனார் புராணம்	88
37. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம்	175
38. கணநாத நாயனார் புராணம்	7
39. கூற்றுவ நாயனார் புராணம்	9

	303

**8. பொய்யடிமையிலலாத புலவர்
சருக்கம்**

புராணங்கள் - 8

	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
40. பொய்யடிமையிலலாத புலவர் புராணம்	3
41. புகழ்ச் சோழநாயனார் புராணம்	41
42. நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம்	9
43. அதிபத்த நாயனார் புராணம்	20
44. கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம்	10
45. கலிய நாயனார் புராணம்	17
46. சத்தி நாயனார் புராணம்	7
47. ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார் புராணம்	9

பெ.7.	116
	-----

9. கறைக்கண்டன் சருக்கம்

புராணங்கள் - 5

	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
48. கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்	9
49. காரி நாயனார் புராணம்	5
50. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்	10
51. வாயிலார் நாயனார் புராணம்	10
52. முனையடுவார் நாயனார் புராணம்	7

	41
	-----

10. கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்

புராணங்கள் - 5

	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
53. கழற்சிங்க நாயனார் புராணம்	13
54. இடங்கழி நாயனார் புராணம்	11
55. செருத்துணை நாயனார் புராணம்	7
56. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்	7
57. கோட்புலி நாயனார்	13

	51
	-----

11 பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்

புராணங்கள் - 7

	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
58. பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம்	8
59. பரமனையே பாடுவார் புராணம்	2

60.	சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம்	1
61.	திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம்	2
62.	முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்	3
63.	முழுநீறு பூசிய முனிவர்	6
64.	அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்	2

24
-----

12 மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்

புராணங்கள் - 7

பாடல்கள்
எண்ணிக்கை

65.	பூசலார் நாயனார் புராணம்	18
66.	மங்கையர்க் கரசியார் புராணம்	3
67.	நேசநாயனார் புராணம்	5
68.	கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் புராணம்	18
69.	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்	12
70.	சடைய நாயனார் புராணம்	1
71.	இசை ஞானியார் புராணம்	1

58

பாடல்கள்
எண்ணிக்கை

13 வெள்ளானைச் சருக்கம்

53

சருக்கம் பதின்மூன்றுக்குத் திருவிருத்தம் - 4,286

இரண்டாம் காண்டம் முற்றிற்று

திருத்தொண்டர் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம்

நாயனார் பெயர்கள்

அகரவரிசையில்

வ. எண்	பெயர்கள்
1.	அதிபத்த நாயனார்
2.	அப்பாலுமடிச் சார்ந்தார்
3.	அப்பூதியடிகள் நாயனார்
4.	அமர்நீதி நாயனார்
5.	அரிவாட்டாய நாயனார்
6.	ஆனாய நாயனார்
7.	இசைஞானியார்
8.	இடங்கழி நாயனார்
9.	இயற்பகை நாயனார்
10.	இளையான்குடி மாறநாயனார்
11.	உருத்திர பசுபதி நாயனார்
12.	எறிபத்த நாயனார்
13.	ஏயார்கோன் கலிக்காம நாயனார்
14.	ஏனாதிநாத நாயனார்
15.	ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்
16.	கணநாத நாயனார்
17.	கணம்புல்ல நாயனார்
18.	கண்ணப்ப நாயனார்
19.	கலிக்கம்ப நாயனார்
20.	கலிய நாயனார்

வ. எண்	பெயர்கள்
21.	கழறிற்றறிவார் (சேரமான்) நாயனார்
22.	கழற்சிங்க நாயனார்
23.	காரி நாயனார்
24.	காரைக்காலம்மையார்
25.	குங்குலியக்கலய நாயனார்
26.	குலச்சிறை நாயனார்
27.	கூற்றுவ நாயனார்
28.	கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்
29.	கோட்புலி நாயனார்
30.	சடைய நாயனார்
31.	சண்டேசுர நாயனார்
32.	சத்தி நாயனார்
33.	சாக்கிய நாயனார்
34.	சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்
35.	சிறப்புலி நாயனார்
36.	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் (தடுத்தாட் கொண்ட நாயனார்)
37.	சிறுத்தொண்ட நாயனார்
38.	செருத்துணை நாயனார்
39.	சோமாசிமாற நாயனார்
40.	தண்டியடிகள் நாயனார்
41.	திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்
42.	திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
43.	திருநாவுக்கரசு நாயனார்
44.	திருநாளைப்போவார் நாயனார்

வ. எண்	பெயர்கள்	
45.	திருநீலகண்ட நாயனார்	
46.	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்	
47.	திருநீலநக்க நாயனார்	
48.	திருமூல நாயனார்	
49.	திருவாரூர்ப் பிறந்தார்	
50.	தில்லைவாழ் அந்தணர்	
51.	நமிநந்தியடிகள் நாயனார்	
52.	நரசிங்க முனையரைய நாயனார்	
53.	நின்றசீர்நெடுமாற நாயனார்	
54.	நேச நாயனார்	
55.	பத்தராய்ப் பணிவார்	
56.	பரமனையே பாடுவார்	
57.	புகழ்ச் சோழ நாயனார்	
58.	புகழ்த்துணை நாயனார்	
59.	பூசலார் நாயனார்	
60.	பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்	
61.	பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்	
62.	மங்கையர்க்கரசியார்	
63.	மானக்கஞ்சாற நாயனார்	
64.	முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்	
65.	முருக நாயனார்	
66.	முழுநீறு பூசிய முனிவர்	
67.	முனையடுவார் நாயனார்	
68.	மூர்க்க நாயனார்	
69.	மூர்த்தி நாயனார்	
70.	மெய்ப்பொருள் நாயனார்	
71.	வாயிலார் நாயனார்	
72.	விறன்மிண்ட நாயனார்	

அடியார்கள் - காலம்

1. அப்பர்-சம்பந்தர்க்கு முற்பட்ட அடியார்கள் (கி.பி. 300 - 600)

1. கோச்செங்கட்சோழர்
2. புகழ்ச்சோழர்
3. சண்டேசுவரர்
4. கண்ணப்பர்
5. காரைக்காலம்மையார்
6. திருமூலர்
7. மூர்த்தி நாயனார்
8. கூற்றுவ நாயனார்
9. ஐயடிகள் காடவர்கோன்
10. கணம்புலவர்
11. அரிவாட்டாயர்
12. நமிநந்தியடிகள்
13. தண்டியடிகள்
14. சாக்கிய நாயனார்
15. எறிபத்தர்
16. அமர்நீதி நாயனார்
17. புகழ்த்துணை நாயனார்

2. அப்பர்-சம்பந்தர் காலத்து அடியார்கள் (கி.பி. 600- 660)

1. திருநாவுக்கரசர்
2. திருஞானசம்பந்தர்
3. சிறுத்தொண்டர்
4. குங்கிலியக்கலையர்
5. முருக நாயனார்

88

6. திருநீலகண்ட நாயனார்
7. திருநீலநக்கர்
8. அப்பூதியடிகள்
9. நெடுமாறர் நாயனார்
10. மங்கையர்க்கரசியார்
11. குலச்சிறையார்
3. அப்பர்-சம்பந்தர் காலத்திற்கும், சுந்தரர் காலத்திற்கும்
இடைப்பட்ட அடியார்கள் (கி.பி. 660 - 840)
1. பூசலார் நாயனார்
2. காரி நாயனார்
3. அறிபத்த நாயனார்
4. கலிக்கம்ப நாயனார்
5. கலிய நாயனார்
6. சத்தி நாயனார்
7. வாயிலார் நாயனார்
8. முனையடுவார்
9. இடங்கழி நாயனார்
10. இயற்பகை நாயனார்
11. நேச நாயனார்
12. இளையான்குடிமாறர்
13. மெய்ப்பொருள்நாயனார்
14. திருநாளைப்போவார்
15. ஏனாதிநாத நாயனார்
16. திருநீலகண்ட நாயனார்
17. ஆனாய நாயனார்

18. உருத்திரப் பசுபதியார்
19. சிறப்புலி நாயனார்
20. திருக்குறிப்புத் தொண்டர்
21. மூர்க்க நாயனார்
22. கணநாதர்
3. சுந்தரர் காலத்து நாயனமார்கள் (கி.பி. 840 - 865)
  1. சுந்தரர்
  2. சடையனார்
  3. இசைஞானியார்
  4. நரசிங்க முனையரையர்
  5. கோட்புலியார்
  6. ஏயர்கோன் கலிக்காமர்
  7. மானக்கஞ்சாறர்
  8. பெருமிழலைக்குறும்பர்
  9. சோமாசிமாறர்
  10. கழறிற்றறிவார் (சேரமான்பெருமான்)
  11. கழற்சிங்க நாயனார்
  12. செருத்துணையார்
  13. விறமிண்டர்

அறுபத்து மூவர் பெயர், குலம், நாடு, தாது, தொண்டு விபரங்கள்

நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
2.	3.	4.	5.	6.
சுந்தரர்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	திருத்தொண்டத் தொகை, தேவாரம் பாடியது, அற்புத நிகழ்வுகள்
திருநீலகண்டர்	குயவர்	சோழநாடு	தில்லை	மட்பாண்டம் செய்து அடியார்க்களித்து
இயற்பகையார்	வணிகர்	சோழநாடு	காவிரிப்பூம்பட்டினம்	இல்லையெனாது இறையடியார்க்கு வழங்குவது
இளையான்குடி மாறர்	வேளாளர்	-	இளையான்குடி	அடியார்க்குமுதளித்தல்
மெய்ப்பொருளார்	குறுநிலமன்னர்	நடுநாடு	திருக்கோவலூர்	சிவேடத்தை சிவனாகக் கருதுவது

வ. எண்	நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
1.	2.	3.	4.	5.	6.
6.	விறன் மிண்டர்	வேளாளர்	மலைநாடு	செங்குன்றூர்	இறைவழிபாடு
7.	அமர்நீதியார்	வணிகர்	சோழநாடு	பழையாறை	கோவணம் கொடுத்தல் அமுதளித்தல்
8.	எறிபத்தர்	-	சோழநாடு	கருவூர்	அடியார் துன்பம் தீர்த்தல்
9.	ஏனாதிநாதர்	சான்றார் (ஈழக்குலம்)	சோழநாடு	எயினனூர்	படைக்கலப் பயற்சி நல்கல்
10.	கண்ணப்பர்	வேடர்	தொண்டைநாடு	உடுப்பூர்	இறைவற்குக் கண் அப்பியது
11.	குங்குலியக் கலயர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருக்கடவூர்	குங்கிலிய தூபமிடுதல்
12.	மானக்கஞ்சாறர்	வேளாளர்	-	கஞ்சாறு	மணப்பெண்ணான மகளது முடியை அடியார்க்கு நல்கியது

வ. எண்	நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
1.	2.	3.	4.	5.	6.
13.	அரிவாட்டாயர்	வேளாளர்	சோழநாடு	கணமங்கலம்	செந்நெல், செங்கீரை, மாவடு பஞ்சகவ்வியம் இறைபூசனைக்குக் கொடுத்தது.
14.	ஆனாயர்	இடையர்	மழநாடு	மங்கலவூர்	ஐந்தெழுத்தைப் புல்லாங் குழலில் வாசித்தது.
15.	மூர்த்தியார்	வணிகர்	பாண்டிநாடு	மதுரை	இறைப்பூசனைக்குச் சந்தனம் கொடுத்தது.
16.	முருகநாயனார்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருப்புகலூர்	மலர்த்தொண்டு, மடம் அமைத்து அமுது நல்கியது.
17.	உருத்திர பசுபதியார்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருத்தலையூர்	ஸ்ரீருத்ர மந்திரம் செபித்தது

வ. எண்	நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
1.	2.	3.	4.	5.	6.
18.	திருநாளைப் போவார்	புலையர்	சோழநாடு	ஆதனூர்	இசைக் கருவிகளுக்கானவையும், வாசனைத் திரவியங்களையும் கோவிலுக்குக் கொடுத்தது.
19.	திருக்குறிப்புத் தொண்டர்	ஏகாலியர் (வண்ணார்)	தொண்டை நாடு	காஞ்சிபுரம்	துணி துவைத்துக் கொடுத்தல்
20.	சண்டேசுவரர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சேய்ஞ்ஞலூர்	ஆநிரை மேய்த்தது.
21.	திருநாவுக்கரசர்	வேளாளர்	நடுநாடு	திருவாமூர்	உழவாரத் தொண்டு
22.	குலச்சிறையார்	-	பாண்டியநாடு	மணமேற்குடி	சைவத்திற்காக உழைத்தது
23.	பெருமிழலைக் குறும்பர்	-	-	பெருமிழலையூர்	பூசனை
24.	காரைக்கால் அம்மையார்	வணிகர்	சோழநாடு	காரைக்கால்	அடியார்க்கு அமுது படைத்தல்.

வ. எண்	நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
1.	2.	3.	4.	5.	6.
25.	அப்பூதியார்	அந்தணர்	சோழநாடு	திங்கனூர்	அடியார்க்கு அமுது படைத்தல்.
26.	திருநீலநக்கர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சாத்தமங்கை	இறைப்பூசனை செய்தது.
27.	நமிநந்தியடிகள்	அந்தணர்	சோழநாடு	ஏமப்பேறூர்	விளக்கெரித்தல்
28.	திருஞானசம்பந்தர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சீர்காழி	சைவசமயத்தொண்டு
29.	ஏயர்கோன் கலிக்காமர்	வேளாளர்	சோழநாடு	திருப்பெருமங்கலம்	இறைத்தொண்டு
30.	திருமூலர்	-	-	-	திருமந்திரம்பாடியது
31.	தண்டியடிகள்	-	சோழநாடு	திருவாரூர்	திருக்குளம் வெட்டியது
32.	மூர்க்கர்	வேளாளர்	தொண்டைநாடு	திருவேற்காடு	அடியார்க்கமுது படைத்தல்
33.	சோமாசிமாறர்	அந்தணர்	சோழநாடு	அம்பர்	வேத வேள்வி செய்தது.
34.	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்	பாணர்	சோழநாடு	திருளருக்கத்தம்புலியூர்	யாழ் வாசித்தல்
35.	சிறப்புலியார்	அந்தணர்	சோழநாடு	ஆக்கூர்	அடியார்க்கமுது, பொருள் கொடுத்தல்

வ. எண்	நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
1.	2.	3.	4.	5.	6.
36.	சிறுத்தொண்டர்	மாமாத்திரர்	சோழநாடு	செங்காட்டாங்குடி	அடியார்க்கமுது அளித்தல்.
37.	கழறிற்றறிவார் (சேரமான் பெருமான்)	அரசர்	மலைநாடு	கொடுங்கோளூர்	இறைத்தொண்டு
38.	கணநாதர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சீர்காழி	சரியைத் தொண்டுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.
39.	கூற்றுவர்	குறுநிலமன்னர்	-	களந்தை	பூசனை
40.	புகழ்ச்சோழர்	அரசர்	சோழநாடு	உறையூர்	இறைத்தொண்டு
41.	நரசிங்க முனையாரையர்	குறுநில மன்னர்	நடுநாடு	-	அடியார்க்கமுது, திருவாதிரை விழாச் செய்தல்.
42.	அதிபத்தர்	நுளையர்	சோழநாடு	நாகப்பட்டினம்	மீன்பிடித்தல்
43.	கலிக்கம்பர்	வணிகர்	நடுநாடு	பெண்ணாடம்	அடியார்க்கமுது அளித்தல்

வ. எண்	நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
1.	2.	3.	4.	5.	6.
44.	கலியர்	செக்கார்	தொண்டை நாடு	ஒற்றியூர்	விளக்கெரித்தல்
45.	சத்தியார்	வேளாளர்	சோழநாடு	விரிஞ்சியூர்	சமயத்தொண்டு
46.	ஐயடிகள் காடவர்கோன்	குறுநிலமன்னர்	தொண்டை நாடு	காஞ்சிபுரம்	சமயத்தொண்டு
47.	கணம்புல்லர்	-	-	இருக்குவேளூர்	விளக்கெரித்தல்
48.	காரியார்	-	சோழநாடு	திருக்கடலூர்	ஆலயப்பணி செய்தது
49.	நின்றசீர் நெடுமாறன்	அரசர்	பாண்டிநாடு	மதுரை	சைவராகித் தொண்டு செய்தது
50.	வாயிலார்	வேளாளர்	தொண்டை நாடு	மயிலாப்பூர்	மானசஞானபுசை
51.	முனையடுவார்	வேளாளர்	சோழநாடு	திருப்புகலூர்	அடியார்க்கமுது அளித்தல்
52.	கழற்சிங்கர்	குறுநிலமன்னர்	-	-	இறைத்தொண்டு

வ. எண்	நாயன்மார் பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	தொண்டு
1.	2.	3.	4.	5.	6.
53.	இடங்கழியார்	அரசர்	கோனாடு	கொடும்பாளூர்	இறைத்தொண்டு
54.	செருத்துணையார்	வேளாளர்	சோழநாடு	தஞ்சாவூர்	மலர்த்தொண்டு
55.	புகழ்த்துணையார்	ஆதிசைவர்	-	செருவிலிபுத்தூர்	இறைத்தொண்டு
56.	கோட்புலியார்	வேளாளர்	சோழநாடு	நாட்டியத்தான்குடி	பூசனைக்கு நெல் அளித்தது.
57.	பூசலார்	அந்தணர்	தொண்டைநாடு	திருநின்றவூர்	மனக்கோயில் கட்டியது சமயப்பணி செய்தது.
58.	மங்கையர்க் கரசியார்	அரசியார்	பாண்டிநாடு	மதுரை	சமயப்பணி செய்தது
59.	நேசர்	சாலியர்	-	காம்பீலி நகரம்	கோவணம் நெய்து கொடுத்தது.
60.	கோச்செங்கச் சோழர்	அரசர்	சோழநாடு	-	சிவாலயம் கட்டியது.
61.	சடையனார்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	பூசனை
62.	இசைஞானியார்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	பூசனை

அறுபத்து மூவர்-பலவகைத் தொண்டர்

கோயில் தொண்டு செய்தவர் - 6 பேர்

1. மூர்த்தி நாயனார் - சந்தனக்காப்பு
2. நமிநந்தி அடிகள் - விளக்கெரிப்பு
3. கூற்றுவ நாயனார் - பூசைகள் நடத்தினவர்
4. கணம்புல்ல நாயனார் - விளக்கெரிப்பு
5. முருக நாயனார் - பூமாலை கட்டியவர்
6. திருநாளைப்போவார் நாயனார் - தோலும், வாரும்,
நரம்பும், கோரோசனையும்
கொடுத்து வந்தவர்,
நந்தியை விலகச் செய்தவர்,
தீ மூழ்கியவர்

பாடிப் பதம் பெற்றவர் - 2 பேர்

1. நீலகண்டயாழ்ப்பாணர் - யாழ்வாசித்துப் பாடினார்:
மதுரைக் கோவிலுள்
சிவனார் கட்டளைப்படி
நுழைந்தவர்.
2. ஆனாய நாயனார் - குழல்வாசித்து முத்தி
பெற்றவர் :
பஞ்சாட்சரத்தைக் குழலில்
வாசித்தவர்; சிவானல்
ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்

மனக்கோயில் கட்டியவர் - 2 பேர்

1. பூசலார் நாயனார் - மனத்தால் கோயில் கட்டியவர்.
2. வாயிலார் நாயனார் - மனக்கோயிலில் வழிபட்டவர்.

மந்திரம் செபித்த அடியார்கள் - 4 பேர்

1. உருத்திர பசுபதியார் - கழுத்தளவு நீரில் நின்று
உருத்திர மந்திரம் செபித்தவர்
2. சிறப்புலி நாயனார் - பஞ்சாட்சரம் ஒதினவர்;
யாகம் செய்தவர்.
3. சோமாசி மாறர் - பஞ்சாட்சரம் ஒதினவர்,
சிவனடி யாரை ஆதரித்தவர்.
4. திருமூலர் - திருமந்திரம் பாடியவர்.

அடியார்க்குத் தொண்டு செய்தவர் - 10 பேர்

1. அப்பூதி அடிகள் - அப்பரை வழிபட்டவர்.
2. கணநாத நாயனார் - சம்பந்தரை வழிபட்டவர்.
3. புகழ்த்துணை நாயனார் - பொற்காசு பெற்றுத்
தொண்டு செய்தவர்.
4. இடங்கழி நாயனார் - நெல் தந்து அடியார்க்கு
உதவியவர்.
5. நேச நாயனார் - அடியார்க்கு ஆடை நெய்து
தந்தவர்.

6. நரசிங்கமுனையரையர் - அடியார்க்கு அன்னமிட்டவர்.
7. பெருமிழலைக் குறும்பர் - அடியார்க்கு அன்னமிட்டவர்;
சுந்தரரையே வழிபட்டவர்;
அவர்க்கு முன் கயிலே
சென்றவர்.
8. சடையனார் - சிறந்த அடியவர்
9. இசை ஞானியார் -
10. கூற்றுவ நாயனார் -

சமணரோடு போரிட்டவர் - 7 பேர்

1. மூர்த்தி நாயனார் - எலும்பும் தேயச் சந்தனம்
அரைத்தவர்; சந்தனக்
காப்பு; சமணர் துன்பம்; வட
அரசன் தடை; அவன்
இறக்க, இவர் அரசர்
ஆனார்; இவரால் சைவம்
பரவியது.
2. நமிநந்தி அடிகள் - சமணர் 'நீரால் விளக்கெரி'
என்றதும் அங்ஙனமே
செய்து, சமணர் வாயை
அடக்கியவர்.
3. தண்டி அடிகள் (கண் இல்லாதவர்)
- குளம்வெட்ட முயற்சி;
சமணர் பரிகசிப்பு; கண்
பெற்றுச் சமணரைத்
திருவாரூரில் இருந்து
விரட்டியவர்.

4. அப்பர் - சமணராலும், மகேந்திரவர் மனாலும் பல துன்பங்கட்கு ஆளானவர்.
5. சம்பந்தர் - சமணரை வாதிட்டுத் தோற்கடித்தவர்.
6. மங்கையர்க்கரசியார் - சம்பந்தர்க்கு உதவி செய்தவர்.
7. குலச்சிறை நாயனார் - சம்பந்தர்க்கு உதவி செய்தவர்

கோவில் கட்டிய அடியார்கள் - 2 பேர்

1. கோச்செங்கட் சோழர் - பல கோவில்களைக் கட்டியவர்; சிதம்பரம் கோவிலைக் கட்டியவர்; தீட்சிதரை வர வழைத்து மாளிகை கட்டித்தந்தவர்.
2. காரி நாயனார் - மூவேந்தர் மீது கோவை பாடிப் பணம் பெற்றுக் கோயில்கள் கட்டினார்.

**தலங்களைத் தரிசித்தவரும்
பாடினவரும் - 9 பேர்**

1. காரைக்கால் அம்மையார் - சிவனைப் பாடிக் கயிலாயம் சென்றவர்; பாடினவர்.
2. ஐயடிகள் காடவர்கோன் - பல தளிகள் தரிசித்து வெண்பாக்களைப் பாடினார், தமிழிலும் வடமொழியிலும் வல்லவர்; மகனுக்கு முடி சூட்டித் தலயாத்திரை செய்தவர்.

3. கழற்சிங்க நாயனார் - பலதளிகளில் தொண்டு செய்தவர்; மனைவியார் கையை வெட்டியவர்.
4. அப்பர் - பல தலங்களைத் தரிசித்துத் திருமுறைகள் பாடினார்.
5. சம்பந்தர் - ”
6. யாழ்ப்பாணர் - ”
7. சுந்தரர் - ”
8. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் - ”
9. விறல் மிண்டர் - பலதலங்கள் தரிசித்து அடியாருடன் இருந்தார்; திருத்தொண்டத்தொகை பாடத் தூண்டியவர் (பாடாதவர்.)

**சிவ வேடத்திற்கு மதிப்பீந்து
இறந்தவர் - 2 பேர்.**

1. மெய்ப்பொருள் நாயனார்- பகைவன் முத்திநாதன் அடியாராகவந்து குத்திக் கொன்றான்.
2. ஏனாதி நாயனார் - பகைவன் அறிகுரன் வீழ்வி அணிந்து வந்து கொன்றான்.

செயற்கரிய செய்தவர் - 11 பேர்

1. கண்ணப்ப நாயனார் - கண்ணிடந்து அப்பினவர்.
2. புகழ்ச்சோழ நாயனார் - பகைவர் தலைகளுள் ஒன்று அடியார் தலை எனக் கண்டதும் தீயில் வீழ்ந்து இறந்தார்.
3. சிறுத்தொண்ட நாயனார்- மகனை அறுத்து அழுதுபடைத்தவர்.
4. குங்குலியக் கலய நாயனார்- தாலி விற்றுக் குங்குலியம் வாங்கியவர்; சாய்ந்த லிங்கத்தை நிமிர்த்தியவர்.
5. திருநீலநக்க நாயனார் - லிங்கத்தின் மீதுவிழுந்த சிலந்தியை அப்புறப் படுத்திய மனைவி ஆகுவை செய்தனள் என்று அவளைத் துறத்து, பின் கடவுள் கூற அவளை ஏற்றார்; சம்பந்தரோடு சோதியிற் கலந்தவர்.
6. கலிய நாயனார் - திருவிளக்குப் பணி செய்தவர்; மனைவியை விற்க முனைந்தார். உதிரத்தால் விளக்கு எரித்தார்.
7. சண்டேசுவர நாயனார் - மணலைப் பிடித்து லிங்கமாக வழிபட்டவர், தந்தை காலை வெட்டியவர்.

8. கழற்சிங்க நாயனார் - திருவாரூரில் தம் மனைவி பூ
மோந்ததால் செருத்துணை
நாயனார் மூக்கரிய, இவர்
அவள் கையை வெட்டினார்.
9. அரிவாட்டாயர் நாயனார் (அரி வாள் தாய நாயனார்)
- பிரசாதம் சிந்திப்போகக்
கழுத்தை அரிய முயன்றவர்;
அவர் கையைச் சிவனார்
பற்றிக் கொண்டார்.
10. கலிக்கம்ப நாயனார் - வேலையாள் பாதம் துலக்க
நீர் விடத் தாமதித்த
மனைவியின் கையை
வெட்டியவர்.
11. கோட்புலி நாயனார் - சிவநெல்லைத் தின்றதற்காக
உறவினரைக் கொன்றவர்
வாளோடு கயிலை சென்றவர்.

சிவபிரானால் சோதிக்கப் பெற்றவர் - 8 பேர்

1. இயற்பகை நாயனார் - மனைவியை அடியவருடன்
அனுப்பியவர்; தடுத்த உற
வினரைக் கொன்றவர்.
2. திருநீலகண்ட நாயனார் - திருவோட்டுச் சண்டை;
மனைவியையும் இவரையும்
சிவனார் கூட்டுவித்தார்.
3. இளையாங்குடிமாற நாயனார்
- விதைத்ததைக் குற்றி வீட்டு
உத்திரம் முதலியன
கொண்டு சமைத்தவர்.
4. அமர்நீதி நாயனார் - கோவணச் சண்டை -
தராசில் அவர், மனைவி,
மகன் ஏறி நின்றனர்.

5. திருக்குறிப்புத் தொண்டர் - அடியார் தந்த ஆடையை
மழையால் மாலையில்
உணர்த்திக் கொணரக்
கூடாமையின் உயிரை மாய்க்க
முயன்றவர்; சிவனார் அவரைப்
பிடித்துக் காப்பாற்றினார்.
6. அறிபத்த நாயனார் - முதல் மீன் சிவனுக்கென
விட்டவர். மீனே
கிடைக்காமல் ஒரு பொன்
மீனே முதலில் கிடைக்க
அதையும் சிவனுக்கு
விட்டவர்.
7. மானக்கஞ்சாறர் - ஏயர்கோன் மாமனார்; ஒரே
மகள் கூந்தலை அடியவர்க்கு
அறுத்துக் கொடுத்தவர்.
8. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்
- குலைநோயால் வருந்திச்
சுந்தரரைக் காண மறுத்துத்
தற்கொலை செய்து
கொள்ள முயன்றவர்;
இறுதியில் சுந்தரரால் நோய்
நீங்கப் பெற்று இறைவனால்
ஆட்கொள்ளப் பெற்றவர்.

அழுத்தமான சைவப்பற்றுடையவர்
- 6 பேர்

1. எறிபத்த நாயனார் - புகழ்ச் சோழர் யானை
மாலையை அறுக்க,
அதனைக் கொண்டவர்;
பாகர் முதலியவரையும்
கொன்றவர்.
2. சத்தி நாயனார் - சிவனடியாரை இகழ்பவரின்
நாவை அறுத்தவர்.

3. மூர்க்க நாயனார் - சூதாடிப் பெற்ற பொருளைச் சிவனடியார்க்கு அமுதளிக்க உதவினார்; சூதாட்டத்தில் தவறான ஆட்டம் ஆடுபவரைக் குத்துபவர்; மூர்க்கர்.
4. சாக்கிய நாயனார் - புத்தர் - காஞ்சி சென்று பல மதங்களைச் சோதித்துச் சைவராகிக் கல்லால் அர்ச்சித்து முத்தி பெற்றவர்.
5. நந்தனார் - நந்தி விலகச் செய்தவர்; சிதம்பரத்தைத் தரிசித்தவர்.
6. முனையடுவார் நாயனார் - போர் செய்து வந்த பணத்தைக் கொண்டு சிவன் அடியார்க்கு உணவு படைத்தவர்.

மனம் சுவாஸ்தியமாகப் போவதற்கு

சுந்தரமங்கலம் பிழை

நாயன்மார் மரபுகள்

அரச மரபினர் - 12 பேர்

1. மெய்ப் பொருள் நாயனார்
2. பெரு மிழலைக் குறும்பர்
3. சேரமான் பெருமாள்
4. கூற்றுவ நாயனார்
5. புகழ்ச் சோழ நாயனார்
6. நரசிங்க முனை அரையர்
7. ஐயடிகள் காடவர் கோன்
8. நின்ற சீர் நெடுமாறர்
9. கழற் சிங்க நாயனார்
10. இடங்கழி நாயனார்
11. மங்கையர்க் கரசியார்
12. கோச் செங்கட் சோழர்

இந்த அரச மரபினருள்

1. சேரர் :- சேரமான் பெருமாள் 1
2. சோழர் :- கோச் செங்கட் சோழர், புகழ்ச் சோழர் 2
3. பாண்டியர் :- நெடுமாறர், மங்கையர்க் கரசியார் 2
4. பல்லவர்:- கழற் சிங்கர், ஐயடிகள் காடவர் கோன் 2
5. களப்பிரர்:- கூற்றுவ நாயனார் 1
6. சிற்றரசர் :- (1) மெய்ப்பொருள் நாயனார் (நடு நாடு - திருக் கோவலூர்)
 (2) நரசிங்க முனை யரையர் (நடு நாடு - திருநாவலூர்)
 (3) பெருமிழலைக் குறும்பர் (சோழ நாடு - பெரு மிழலை)
 (4) இடங்கழி நாயனார் (கோனாடு - கொடும்பாளூர்)

அந்தணர் - 12 பேர்

1. குங்குலியக் கலயர்
2. முருக நாயனார்
3. உருத்திர பசுபதியார்
4. சண்டசர்
5. அப்பூதி யடிகள்
6. திரு நீல நக்கர்
7. நமி நந்தி அடிகள்
8. சம்பந்தர்
9. சோமாசிமாற நாயனார்
10. சிறப்புலி நாயனார்
11. கண நாதர்
12. பூசலார் நாயனார்
தில்லை வாழ் அந்தணர்

வணிகர் - 5 பேர்

1. இயற்பகையார்
2. அமர் நீதி நாயனார்
3. மூர்த்தி நாயனார்
4. காரைக்கால் அம்மையார்
5. கலிக்கம்ப நாயனார்
6. கலிய நாயனார்

வேளாளர் - 13 பேர்

1. இளையாங்குடி மாறர்
2. விறல் மிண்டர்

3. மானக் கஞ்சாறர்
4. அரிவாட்டாயர்
5. அப்பர் சுவாமிகள்
6. ஏயர்கோன் கலிக்காமர்
7. மூர்க்க நாயனார்
8. சத்தி நாயனார்
9. வாயிலார் நாயனார்
10. முனையடுவார் நாயனார்
11. செருத்துணை நாயனார்
12. சாக்கிய நாயனார்
13. கோட்புலி நாயனார்

மரபுக்கு ஒருவர் - 10 பேர்

1. திரு நீல கண்டர்	- வேட்கோவர்
2. கண்ணப்பர்	- வேடர்
3. ஆனாயர்	- இடையர்
4. திருக்குறிப்புத் தொண்டர்	- வண்ணார்
5. அதிபத்தர்	- பரதவர்
6. நேச நாயனார்	- சாலியர் (காம்பீலி)
7. நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்	- பாணர்
8. நந்தனார்	- பறையர்
9. ஏனாதி நாயனார்	- ஈழவர்குலம்(சான்றார்)
10. சிறுத்தொண்டர்	- மாமாத்திரர்

மரபு கூறப்படாதவர் - 6 பேர்

1. எறிபத்தர்
2. குலச்சிறையார்
3. திருமூலர்
4. தண்டியடிகள்
5. கணம் புல்ல நாயனார்
6. காரியார்

ஆதி சைவர் - 4 பேர்

1. சுந்தரர்
2. சடையனார்
3. இசை ஞானியார்
4. புகழ்த் துணை நாயனார்

நாயன்மார் மரபு வகையில்

அரசர்	12 பேர்
அந்தணர்	12 பேர்
வணிகர்	6 பேர்
வேளாளர்	13 பேர்
ஆதி சைவர்	4 பேர்
மரபுக் கொருவர்	10 பேர்
மரபு கூறப்படாதவர்	6 பேர்

ஆக	63 பேர்

அடியார்கள் அவதரித்த நாட்டின் விவரங்கள்

1. சேரநாட்டு அடியார்கள்	2 பேர்
2. சோழநாட்டு அடியார்கள்	37 பேர்
3. மலைநாட்டு அடியார்கள்	2 பேர்
4. பாண்டிய நாட்டு அடியார்கள்	5 பேர்
5. நடு நாட்டு அடியார்கள்	7 பேர்
6. தொண்டை நாட்டு அடியார்கள்	8 பேர்
7. வட நாட்டு அடியார்கள்	2 பேர்

அடியார்கள் 63 பேர்
-----

1. சேரநாட்டு அடியார்கள் - 2 பேர்

1. விறல் மிண்டர்	- செங்குன்றூர்
2. சேரமான் பெருமாள்	- கொடுங்கோளூர்

2. சோழ நாட்டு அடியார்கள் - 37 பேர்

1. இயற்பகையார்	- புகார்
2. அமர் நீதி நாயனார்	- பழையாறை
3. குங்குலியக் கலயர்	- திருக்கடவூர்
4. மானக் கஞ்சாறர்	- கஞ்சாறு
5. அரிவாள் தாயர்	- கணமங்கலம்
6. முருக நாயனார்	- திருப்புகலூர்
7. உருத்திர பசுபதியார்	- திருத்தலையூர்
8. சண்டேசர்	- திருச்சேய்ஞலூர்
9. பெருமிழலைக் குறும்பர்	- மிழலை
10. காரைக்கால் அம்மையார்	- காரைக்கால்

112

11. அப்பூதி அடிகள் - திங்கனூர்
12. திரு நீல நக்கர் - திருச்சாத்த மங்கை
13. நமி நந்தி அடிகள் - திரு ஏமப் பேரூர்
14. சம்பந்தர் - சீகாழி
15. ஏயர்கோன் கலிக் காம நாயனார் - பெருமங்கலம்
16. தண்டி அடிகள் - திருவாரூர்
17. சோமாசிமாற நாயனார் - திரு அம்பர்
18. சிறப்புலி நாயனார் - திரு ஆக்கூர்
19. சிறுத்தொண்ட நாயனார் - திருச்செங்காட்டங்குடி
20. கண நாத நாயனார் - சீகாழி
21. புகழ்ச் சோழ நாயனார் - உறையூர்
22. அறிபத்தர் - நாகப்பட்டினம்
23. சத்தி நாயனார் - வரிஞ்சியூர்
24. காரி நாயனார் - திருக்கடவூர்
25. முனை அடுவார் - திரு நீடூர்
26. செருத்துணை நாயனார் - ஆவூர்
27. கோட்புலி நாயனார் - திருநாட்டியத்தான்குடி
28. கோச் செங்கட் சோழர் - உறையூர்
29. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் - எருக்கத்தம் புலியூர்
30. ஏனாதி நாயனார் - எயினனூர்
31. புகழ்த் துணை நாயனார் - அரிசிற்கரைப் புத்தூர்
32. எறிபத்த நாயனார் - கருவூர்
33. ஆனாயர் - மங்கலம்
34. திரு நீல கண்டர் - தில்லை
35. நந்தனார் - ஆதனூர்
36. சாக்கிய நாயனார் - சங்க மங்கை
37. கூற்றுவ நாயனார் - களந்தை

3. மலைநாட்டு (புதுக்கோட்டைச் சீமை) அடியார்கள் 2 பேர்

1. இடங்கழி நாயனார் - கொடும்பாளூர்
2. கணம் புல்ல நாயனார் - இருக்கு வேளூர்

4. பாண்டிய நாட்டு அடியார்கள் - 5 பேர்

1. இளையான்குடி மாற நாயனார் - இளையான்குடி
2. மூர்த்தி நாயனார் - மதுரை
3. குலச்சிறை நாயனார் - மணமேற்குடி
4. நின்ற சீர் நெடுமாறர் - மதுரை
5. மங்கையர்க் கரசியார் - மதுரை

5. நடு நாட்டு அடியார்கள் - 7 பேர்

1. அப்பர் - திருவாமூர்
2. மெய்ப்பொருள் நாயனார் - திருக்கோவலூர்
3. சுந்தரர் - திருநாவலூர்
4. சடையனார் - திரு நாவலூர்
5. இசை ஞானியார் - திரு நாவலூர்
6. நரசிங்க முனையரையர் - திருமுனைப்பாடி நாடு
7. கலிக்கம்ப நாயனார் - பெண்ணாகடம்

அப.9.

6. தொண்டை நாட்டு அடியார்கள் - 8 பேர்

1. கண்ணப்பர் - காளத்தி
2. திருக் குறிப்புத் தொண்டர் - காஞ்சீபுரம்
3. மூர்க்க நாயனார் - திருவேற்காடு
4. கலிய நாயனார் - திருவொற்றியூர்
5. ஐயடிகள் காடவர் கோன் - காஞ்சீபுரம்
6. வாயிலார் நாயனார் - மயிலாப்பூர்
7. கழற் சிங்க நாயனார் - காஞ்சீபுரம்
8. பூசலார் நாயனார் - திரு நின்றவூர்

7. வடநாட்டு அடியார்கள் - 2 பேர்

1. திருமூல நாயனார் - வடநாடு
2. நேச நாயனார் - காமப்பீலி (குந்தளநாடு)

சேக்கிழாரும் பெரியபுராணமும்

சேக்கிழார் அருளிய பன்னிரண்டாந் திருமுறை, பெரியபுராணமென்றும், திருத்தொண்டர் புராணமென்றும், திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரிய புராணமென்றும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

நூற்பெயர் ஆசிரியராலேயே பாயிரத்தில் ஓதப்பட்டிருக்கிறது. சேக்கிழாரின் தமிழ் அன்பும், திருமுறை நேயமும், அடியவர் பக்தியும், இன்ன பிறவும் அவரைப் பெரிய புராணம் பாடச் செய்தன என்று கொள்வது சிறப்பு.

சேக்கிழார் காலத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சியாளருள் கருத்து வேற்றுமை உண்டு. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் என்றும், நடு என்றும் கூறுவர்.

பெரியபுராணத்திற்கு முதல் நூல் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை. வழிநூல் நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி. விரிநூல் பெரியபுராணம் என்பர்.

பெரியபுராணத்தில் பொதுவாகப் பலதிறச் சுவையும், சிறப்பாகப் பத்திச் சுவையும் அமைந்துள்ளன.

“பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய
கவிவலவ”

என்று சேக்கிழாரை மகாவித்துவான். மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை போற்றினார்.

பெரியபுராணம் ஓர் அன்பு கடல். பெரிய புராணம் பத்தியை உயிராகக் கொண்டு, பிறவற்றை உடலுறுப்புகளாகக் கொண்ட காவியம் என்று சுருங்கச் சொல்லாம்.

பெரியபுராணம், பௌராணிகத்தை வித்தாகக் கொண்டு எழுந்த நூல் அன்று. அது சாத்திரத்தை வித்தாகக் கொண்டு எழுந்த காவியம். காவிய இயலுக்கு ஏற்பச் சிலச்சில விடங்களில் பௌராணிகமும் அதனிடையுழைந்திருக்கிறது.

நாயன்மார் பலர், சரித்திரத் தொடர்புடையார் என்பதைச் சரித்திர உலகம் ஏற்றுக்கொண்டது. கல்வெட்டுகளையும், வேறுபல சான்றுகளையும் ஆராய ஆராயப் பெரியபுராணம் சரித்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல் என்பது நனி விளங்கும். இவ்வாறு திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார் தம் பெரியபுராண நூலில் முன்னுரையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

டாக்டர்.மா. இராசமாணிக்கனார்
பெரியபுராண ஆராய்ச்சி

டாக்டர் . மா. இராசமாணிக்கனார் தமது பெரியபுராண ஆராய்ச்சி என்ற நூலில் சேக்கிழார் பற்றியும்; பெரியபுராணம் பற்றியும் பல அரிய செய்திகளைக் கீழேக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“சேக்கிழார் குன்றை நாட்டுக் குன்றத்தூரினர். வேளாளர் மரபினர். அவர்தம்பி பாலறாவாயர். குன்றத்தூரில் சேக்கிழார் கோவில் இன்றும் இருக்கிறது. அதற்கு அண்மையில் பாலறாவாயர் குளமும் இருக்கிறது. சேக்கிழார் மரபினர் அங்கு வாழ்கின்றனர். சேக்கிழார் ஆதரித்த அரசன் “அநபாயன்” என்பதைச் சிறப்புப் பெயராகக் கொண்டவன். சேக்கிழார் சோழ அரசனின் தலைமை அமைச்சராக இருந்தவர். அங்ஙனம் இருந்து உத்தமசோழப் பல்லவராயன்” என்றப் பட்டமும் பெற்றவர். சைவப் பற்றும், நாயன்மார் வரலாற்றுச் செய்திகளும், நிறைந்தத் தமிழ் புலமையும், அரசனும் இளவரசனும் அறிய வாய்ப்பு உண்டானது. அவர் சோழநாட்டு திருநாகேச் சரத்தில் ஈடுபட்டவர். அந்நினைவு கொண்டு குன்றத்தூரில் அப்பெயரால் கோவில் கட்டியவர். குன்றத்தூரில் இவர் பெயரால் ஒரு கோவில் இருக்கிறது. மேற்கண்ட காரணங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்தால் சேக்கிழார் தான் பெரியபுராணம் பாடியவர் என்பது தெளிவாகிறது டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவம் வளர்த்து
சோழப் பேரரசர்கள்

சோழப் பேரரசர்கள் அனைவரும் சைவ மரபினரே! விசயாலய சோழர் மரபில் வந்தவர்கள். சோழப் பேரரசர்கள் அனைவரும் சைவ சமயத்தவரே ஆவர். அவர்கள் அனைவரும் தில்லைப் பெருமானைத் தம் குல நாயகனாகக் கொண்டவர்கள். என்பது இலக்கியமும் கல்வெட்டும் கூறும் செய்தியாகும்.

ஆதித்த சோழனின் மகனே முதற் பராந்தக சோழன். இவன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக்குப் பொன் வேய்ந்தவன் (கி.பி. 907 - 953)

இவ்வாறு சோழப் பரம்பரையில் வந்தவனே இரண்டாம் குலோத்துங்கன். இவனே அநபாயன் என்ற சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவன்!.

இவனைப் பற்றி பெரியபுராணமும், கூத்தர் பாடிய உலாவும், பிள்ளைத் தமிழும், தக்கயாகப் பரணியும் பல செய்திகளைக் குறிக்கின்றது.

‘அநபாயன்’ பற்றி சேக்கிழார் கூறும் செய்திகள்

அநபாயன் பேரம்பலம் பொன் வேய்ந்தவன். சிறந்த சிவ பக்தன் செங்கோல் அரசன்,

‘தில்லை நகர் மணிவீதி அணிவிளக்கு சென்னிநீடு அநபாயன்’ (கி.பி: 1133 - 1150) என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுகிறார்.

சுந்தரர் :-

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் பாடியத் திருத்தொண்டத் தொகை பிறந்ததும், பரவையார் காதல் மணம் நிகழ்ந்ததும் திருவாரூரில் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அந்தத் திருத்தொண்டதொகையை வைத்தே - சுந்தரரைக் காப்பியத் தலைவனாகக் கொண்டு பெரியபுராணம் பாடினார் என்றும் இவ்வாறு பெரியபுராணம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளை தமது ஆராய்ச்சியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ் நூற்புலமை :

பெருங்காவிய நிலைக்கு ஒத்து விளங்கும் பெரியபுராணத்தைச் செய்த ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமான் . இவர் தமக்கு முற்பட்ட எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி என்ற பழைய இலக்கியங்களை பழுதறப் படித்தவர் என்பதும் அவரது காப்பியத்தால் அறிய முடிகிறது.

சமய நூற்புலமை மிக்கவர். திருமுறைகள் ஒன்றுமுதல் 7 திருமுறைகளில் அழுத்தந் திருத்தமாகப் படித்து இன்பப் பட்டவர் என்பது அவர் கூறியுள்ள மூவர் புராணங்களிலிருந்து நன்குணரலாம் என்பது டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் அவர்கள் ஆய்வின் மூலம் உணரமுடிகிறது.

அடிகளார் பார்வையில்

சேக்கிழார் !

சேக்கிழார், பிறந்த குடிக் கேற்ப இளமையிலேயே கல்வி, கேள்விகளிற் சிறந்து நுண்மாண் நுழைபுலம் உடையவராய் விளங்கினார். சேக்கிழாரின் அமைச்சுப் பொறுப்பால் சோழப்பேரரசு, புகழ்பெற்றது, அதுமட்டுமின்றிச் சிவ புண்ணியப் பேரரசாகத் திருவருட்சார்புடைய அருட் பேரரசாக விளங்கி இன்பம் பெருக்கிற்று. சேக்கிழார், கல்வியில் வல்லவராக இருந்தது போலவே, தேர்ந்து தெளியும் அறிவும் பெற்றிருந்தார்; சிவநெறியில் சிந்தை கலந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்; அருள் பழுத்த மனத்திராக விளங்கினார்; பத்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடும் கவியரசராக விளங்கினார். சேக்கிழாரின் நெஞ்சம், திருவருளில் தோய்ந்த நெஞ்சயாதலால் அவர் வாழ்வும் வளநிறை வாக்கும் அருளியலுக்கு ஆக்கந்தருவனவாக அமைந்தது.

பெரியபுராணம்

சேக்கிழார், திருத்தொண்டர் சீர்பரவும் செஞ் சொற்காப்பியத்தை “எடுக்கும் மாக்கதை” என்று பாடத்

தொடங்கினார் சேக்கிழார். தமது நூலுக்குப் பெரியபுராணம் என்று பெயர் சூட்டவில்லை. ஆனால், பெரியோர் வரலாற்றைக் கூறுவதாலும், ஒதுவோருக்குப் பேசரிய பெருமை சேர்ப்பதாலும். பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் பெருமையை அப்பெரியோன் அடியார்க்கு எளியனாக எழுந்தருளிய அருமையில் எளிய பெருமையை எடுத்து விளக்குவதனாலும் முன்னும் பின்னும் இதனையொத்த பெரு நூல் தோன்றாமையாலும் பெரியபுராணம் என்று பாராட்டப்படுகின்றது.

தமிழில் புராணங்கள் பலவுண்டு. அவற்றில் சிறப்புடையனவும் உண்டு; சிறப்பில்லா தனவும் உண்டு. ஆனால். அந்த வரிசையில் பெரியபுராணம் வைத்து எண்ணத்தக்கதன்று. புராணம் என்று உலக வழக்கில் கூறினாலும் பெரியபுராணம் புனைந்துரைக்கப்பட்டதன்று. அஃதொரு வரலாற்று நூல்; வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த சான்றோர்களின் சரிதநூல்; பத்திச் சுவை நலம் பாரிக்கும் பெருநூல்; இன்ப அன்பினை இடையறாது விளைவிக்கும் இன்தமிழ் மறைநூல்; “நிசையனைத்தின் பெருமையெல்லாம் தென்றிசையே வென்றேறச் செய்த நிருநூல்; அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல் வழக்கின் துறை வெல்லத் தோன்றிய அரிய பெரியஅருள் நிறை விறல் நூல்; தமிழ் மொழியின்” இசை முழுதும் மெய்யறிவும் கொண்டு விளங்கும் முழுமுதல் நூல்.

சேக்கிழாரின் செஞ்சொற் காப்பியம் தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழினத்திற்கும் தனிப்பேரரணாக அமைந்த தோடன்றி ஆக்கமும் வழங்கியது. ஆதாலால், சேக்கிழார் தந்த பெரிய புராணத்தினை ஆரக்கற்றுத் துய்க்க வேண்டும்; நாள் தோறும் பெரியபுராணத்தை ஓதும் பழக்கம் மேற்கொண்டால் மலம் மடங்கும்; மனம் கரையும், அருள் முகிழ்க்கும்; சங்கரன்தாள் சார்பு கிடைக்கும்.

பெரியபுராணம் - வரலாறு

சேக்கிழார், நிருத்தொண்டத் தொகையை முதல் நூலாகக் கொண்டு அந்நூலினின்றும் தொடங்கித்

திருமுறைகள், திருக்கோவிற் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், சீர்சால் சாசனங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து அகச்சான்றும், செவிவழிச் செய்திகளாலமைந்த புறச் சான்றும் தேடி முறையான - குறைவிலா நிறைவு சேர் - வரலாற்று நூலாகத் தமது பெரியபுராணத்தைச் செய்து தந்துள்ளார். பெரியபுராணத்தில் பேசப்பெற்றாத செய்தி யில்லை; பத்தியென்ற ஆதார சுருதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனித குலத்திற்குத் தேவையான அனைத்துச் செய்திகளும் பேசப்பெற்றுள்ளன. சேக்கிழார் பெருமான் சிந்தையின் நிறைவையே அளவு கோலாகக் கொண்டு, “திருநின்ற செம்மையுடையோர்” வரலாற்றை வகைபட விரித்துச் செய்துள்ளார். சமுதாயத்தின் அனைத்து மட்டத்திலும் அரனடிக்கு அன்புபூண்டு விளங்கிய அனைத்துப் பெருமக்களின் வராற்றையும் எந்த வித வேறுபாடுமின்றி இயல்புற எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

பெரியபுராணம், கடவுளைப் பற்றிப் பாடவில்லை; அதுபோலவே மனிதரைப் பற்றியும் பாடவில்லை! அடியார்க் கெளியராக விளங்கிய கடவுளையும், கடவுளுக்குத் தொழும்புபூண்டு கடவுளைத் தமது திருவுள்ளத்தில் எழுத்ருளச் செய்து கொண்ட அடியார் பெருமக்களைப் பற்றியுமே சேக்கிழார் பாடினார். அஃதாவது, அடியார் வழிபட்ட கடவுளையும், கடவுள் வழிபட்ட அடியார்களையுமே பாடினார். கயிலாயத்தின் உச்சியிலுள்ள இறைவனைப் பாடாமல் ஆரூர்த் திருவீதியில் நடந்த அண்டர் நாயகனையும், அருள்நிறை தில்லையில் அம்மைகாண ஐந்தொழிற் கூத்தியற்றும் அம்பல வாணரையுமே பாடினார், அரண்மனை வசித்தோரைப் பாடவில்லை; அவர்களில் அரனடிக்கு ஆளானோரையே பாடினார்.

பெரிய புராணத்தில் பாடப் பெற்றுள்ள பெருமக்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வெற்றி பெற்ற நற்றவச் சான்றோர்கள். பெரிய புராணத்தில் வருகின்ற அடியார்களுக்கு பத்தியுண்டு.

ஆனால், பத்தியென்ற ஒரு தகுதி சுருதியே சேக்கிழார் பாடிடவில்லை. சீலத்திலும், நோன்பிலும், செறிவிலும், அறிவிலும், ஆரா அன்பிலும் அருளிலும் சிறந்து விளங்கிப்

பத்திமையும் கொண்டு ஒழுகியவர்களைத் தாம் சேக்கிழார் பாடினார்.

பேராசிரியர் முனைவர். கு.சுந்தரமூர்த்தி
பார்வையில்:- “தெய்வச் சேக்கிழார்”

தமிழ் கூறும் நல்லுகத்துத் தோன்றிய அருட் கவிஞர்கள் பலர். அவருள் நம் தெய்வப்புவவர் சேக்கிழார் ஒருவர் ஆவர். சேக்கிழார் தம் புலமை மட்டும் தெய்வ நலம் வாய்ந்த தன்று. அவரது வாழ்வு நலம், பணிபுரிந்த அமைச்சியல் நலம், அவர் ஆற்றிய சமுதாய நலம் ஆகிய அனைத்திலுமே தெய்வீகத் தன்மை ஊடுருவி நின்றுள்ளது.

சேக்கிழார் பெருமான் நூல், உரை, போதக, ஞான ஆசிரியராக நான்கு நிலையிலும் வைத்துப் போற்றற்குரிய தெய்வப் புலமை பெற்று விளங்குகின்றார்.

“அளவிலாத பெருமைய ராகிய

அளவிலா அடியார் புகழ் கூறுகேன்” என்று

(பெ.பு. பா. 5)

நுதலிப் புகுந்த ஆசிரியர் அம்முதன்மை மாறாது,

“மன்றுளார் அடியாரவர் வான்புகழ்

நின்றதெங்கும் நிலவி உலகெலாம்” -

என முடித்துள்ளார்.

பெரியபுராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகும். அதற்கு முன் பதினொரு திருமுறைகள் எழுந்தன. அப்பதினொரு திருமுறைகளையும் எடுத்த எடுப்பிலேயே வழுத்தி வணங்குகின்றார் நம் தெய்வச் சேக்கிழார்.!

“மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்

துதிசெயும் நாயன்மார் தூய சொன்மலர்” -

என்பது அவர் வாக்கு.

எனவே, அவர் தம் நூலில் பல்வேறு இடங்களில் திருமுறைகள் விளக்கம் பெறக் காண்கின்றோம்.

சேக்கிழாரின் நூல், உரை, போதக முறைகளை விளக்கியப் பேராசிரியர், இறுதியில் ஞான ஆசிரியர் என்ற நிலைக் குறித்து தரும் விளக்கத்தை அனைவரும் சிந்திக்கலாம்.

பெரியபுராணம் முழுவதையும் ஊன்றி உணரின் ஞானத்திற்குரிய நெறிகளும் ஞானமும் கைவரப் பெறும் என்பது ஒருதலை.

1. “எண்ணிலாகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும் உண்மை யாவது பூசனை” -

திருக்குறிப்புத் தொண்டர் - 51

2. “மண்ணி னில்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும் அண்ண லார் அடி யார்தமை அழுதுசெய் வித்தல் கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்”
- திருஞானசம்பந்தர் புராணம் 1087

3. “ஞான மெய்நெறி தான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச் சொலாம்”

- திருஞானசம்பந்தர் புராணம் -1248

என்பன போன்ற திருவாக்குகள் ஞானத்தை அறிவுறுத்தும் பகுதிகளாகும். இவ்வாற்றான் இவர் ஒரு ஞான ஆசிரியருமாவர்.

பேராசிரியர் முனைவர். செ. வைத்தியலிங்கம்

“சேக்கிழாரும் நுண்கலைகளும்”

சேக்கிழார் மாட்சி :-

உலகத்தில் திருத்தொண்டின் பெருமையினைத் தமிழகச் சமய வரலாற்றில் பொதிய வைத்துப் பெருந்தொண்டு புரிந்தவர் சேக்கிழார் பெருமான். அருண் மொழித் தேவர் என்ற பிள்ளைத் திருப்பெயர் பெற்றவர். இப்பெயருக்கு ஏற்ப அடியவர்கள் வரலாற்றை அருண் மொழியால் உவந்து மொழிந்துயரும் தேவராகவே விளங்குகிறார்.

கலைத் திறம் வல்லவரே அமைச்சராக வரத்தக்கவர் என்ற நோக்கில் அமைச்சரைக் ‘கலைக்கணாளர்’ என்பர் திருத்தக்கத் தேவர். சேக்கிழாரும் இயல்பாகவே ‘கலைக்கணாளராக’ விளங்கியிருப்பார்; அவரது கலைக் கண்ணோட்டம், “உலகியலில் முகிழ்ந்து ஆன்மீகத்தில் கனிவதையே சிறப்பாகக் காண்கின்றோம். தமிழகக் கலைகளை ஆத்ம ஞானத்தில் நிலை கொள்ளுமாறு செய்கின்ற முயற்சியானது அவரியற்றிய திருத்தொண்டர் புராணத்துள் பதிந்து பயன் தந்துள்ளது.

சுந்தரர்.

திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலில் ஊழ்வயத்தால் சுந்தரரும் பரவையாரும் ஒருவரை யொருவர் உளங்கலக்கக் கண்டு காதலிக்கின்றனர்; அந்த அருமைக் காட்சியை வருணிக்கும் சேக்கிழார் சமயத்திலும் கலையிலும் தோய்ந்த அழகுணர்வை நன்கு நயம்படச் சித்திரிக்கின்றார். முதலில் பொற்பார் பரவையைக் கண்ட சுந்தரர் கூற்றாகக்,

‘கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்றன் பெருவாழ்வோ
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ புயல்கமந்து
விற்குவனை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
அற்புதமோ சிவனருளோ வறியேனென் றதிசயித்தார்’

(தடுத்தாட். புரா. 144)

எனக் கூறுகிறார். இதனுள், பொறியால் அநுபவிக்கப்படும் அழகானது, ‘கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்தன் பெருவாழ்வோ’ எனக் குறிக்கப்படுகிறது; முடிவில், உள்ளுணர்வால் உணர்ந்து களித்தற்குரிய அழகான ‘சிவனருளோ’ என நிறைவு கொள்கிறது.

கண் கொள்ளாக் கவின் பொழிந்த சுந்தரரின் திருமேனியிலே சொக்கிய பரவையாரின் கூற்றாகச் சேக்கிழார்,

‘முன்னேவந் தெநிர் தோன்றும் முருகனோ பெருகொளியால்
தன்னேரில் மாரனோ தார்மார்பின் விஞ்சையனோ
மின்னேர்செஞ் சடையண்ணல் மெய்யருள்பெற் றுடையவனோ
என்னெயென் மனந்நிரித்த இவன்யாரோ வெனநினைந்தார்’

(தடுத்தாட். புரா. 144)

எனக் கூறுகிறார்; தெய்வநலப் பேரழகனாக விளங்கும் முருகனோ என்று எண்ணிய அழகுணர்வானது ‘சிவனுடைய மெய்யருள் பெற்றுடையவனோ’ என்ற நிலையில் நிறைவு கொள்கிறது. ஈண்டு இரு செய்யுட்களையும் கொண்டு அழகு உணர்வு என்ற கலைநுட்பத்தை உணர்வோமாக! இவ்வாறு பேராசிரியர் முனைவர். செ. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் “பெரியபுராண சொற்பொழிவுகள்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் முனைவர் இரா. செல்வக் கணபதி

“சைவமும் பெரியபுராணமும்” என்ற கட்டுரையில் பழைய மரபை அடியொற்றி பேராசிரியரின் ஆராய்ச்சி செல்கிறது. சுந்தரரே காப்பியத் தலைவர் என்ற கொள்கை நெடுங்காலமாக இருந்து வந்துள்ளது. அதனை அடியொற்றியே இவரும் சென்றுள்ளார். “பெரியபுராணம், சைவ சமயத்திற்குத் தரப்பெற்ற கொடை” என்பது இந்நூலாசிரியரின் கருத்தாகும். இவர் கூறியுள்ள பல கருத்துகள், மரபை அடியொற்றி வந்தாலும், “பெரியபுராணம் சமுதாய நோக்கம் கொண்டது” என்று கூறியிருப்பது புதிய சிந்தனையாகும். என்று பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் பெரியபுராணத்தின் கருத்தை இவரது வழியில் மதிப்பீடு செய்கிறார்.

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி முதல், சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் தோற்றம் கொண்ட காலம் வரையில். ஆன 500 ஆண்டுக் காலத்தில், குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க, எந்த ஓர் இலக்கியமும் மனிதனை மையப் பொருளாகக் கொண்டு எழவில்லை என்பது நினைவு கூறத்தக்கது. ஐந்நூறு ஆண்டுகால இலக்கியத் தேக்கத்தைத் தகர்த்து மனிதனை மையப்பொருளாகக் கொண்டு இறைமைக் கொள்கையோடு முரண்படாது மனிதனை முன்னிறுத்தி மகத்தான திருப்பு முனை விளைத்த “மானிட இலக்கியம்” சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம். மனிதர்களை ஒருங்கிணைப்பதற்குரிய பல்வேறு சமூகப் அமைப்புகள் உண்டு. உறவு, சாதி, மொழிவழிப்பட்ட இனம், சமயம், என்பன அவை. இம்மனிதர்களை ஒருங்கிணைப்பதில், சேக்கிழாரின் அளவிலாப் புலமையையும், சமூக நல்லெண்ணத்தையும் பக்திக் கனியையும் இப்புராணத்தில் காணமுடிகின்றது. இம்மை வாழ்வைக் கடந்த மறுமை வாழ்வின் ஈடேற்றத்தில் தமிழகத்தில் பக்தி வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடிய காலத்தில், “இம்மையில் வாழ்வாங்கு வாழ்தலே சமயம்” - அதுவே வீடு பேற்றின் வாயில் எனச் சமய நெறி நின்று மக்களை இம்மை வாழ்வில் நம்பிக்கையூட்டி நெறி படுத்த முயன்ற முதல் முயற்சிகளைப் பெரியபுராணத்தில் தரிசிக்க முடிகின்றது என்று விளக்குகின்றார்.

தெய்வச் சேக்கிழாரை வணங்குவோம்!

கணவனைத் திருத்திய காரிகையார்

(திருநீலகண்டர் திருமனைவியர்)

தில்லைத் திருப்பதியில் குயவர் குலத்தில் தோன்றியவர் திருநீலகண்டர். சிவனாரிடத்து பேரன்பு பூண்டு, எப்போதும் முப்போதும் 'திருநீலகண்டம், திருநீலகண்டம்' எனக் கூறி உருகியவராதலின் அவரைத் திருநீலகண்டர் என உலகம் அழைத்தது.

அடியவர்கட்கெல்லாம் திருவோடு வனைந்துதந்து திருத்தொண்டு புரிந்துவந்தார்.

உருவும் திருவும் உடைய பெண்ணரசியை - இல்லத்தரசியைப் பெற்றிருந்தும், இல்லறத்தில் இனிதே வதிந்து வருநாளில் ஒருநாள், பரத்தை ஒருத்தியிடம் இன்புற்று இல்லம் திரும்பினார். மாட்சிமை கொண்ட மனைவி இதனை அறிந்து ஊடல் கொண்டு அவருடன் கூடாதிருந்தார்.

ஊடலைத் தீர்ப்பான் வேண்டித் தன் தவற்றுக்கு வருந்தித் துணைவியாரைத் தழுவ முனைந்தபோது, அம்மையார் வெகுண்டு, நீர் எம்மைத் "தீண்டுவீராயின், திருநீலகண்டம்" என்றார்.

அதுகேட்டு அதிர்ந்த நாயனார், இவள் 'எம்மை' எனப் பன்மையாய்ப் பகர்ந்ததனால், இனி இவளையும் இவளினமான பிற மாதரையும் மனத்தாலும் தீண்டேன் எனச் சூளுரைத்தார், என்றாலும் அயலவர் அறியாது இந்துணைவர் போல் ஒழுகிவரலாயினர்.

காலம்பல கழிந்தது, முதுமையும் எய்தினர். திருநீலகண்டரின் திருத்தொண்டின் திறத்தை உலகுக்கு உணர்த்த உன்னிய தில்லைக் கூத்தப் பெருமான், சிவயோகி வேடம் பூண்டு, நாயனார் இல்லம் போந்து, இத்திரு வோட்டினை வைத்துக் காத்துயான் வந்து வேண்டும்போது தந்திடு. இவ்வோடு வெறும் ஒரு அன்று ஒப்பரியது, பொன்னிலும், மணியிலும் மேலானது. கண்போல் காத்திடுக எனக் கூறிப்போனார்.

சிலகாலம் சென்றது. சிவயோகியார் வந்து, முந்தை நாள் உன்பால் வைத்த மொய் ஒளி விளங்கும் ஓடு தந்திடுக என்றார். நாயனாரும் ஓடுவைத்த இடத்தில் திருவோடு காணவில்லை (அதைத்தான் ஆண்டவனே மறைந்திடச் செய்துவிட்டாரே) பிறவிடத்தும் தேடினார்.

சிவயோகியார்க்கு என் சொல்வேன்! யாது செய்கேன்? என அலமந்தார், தயங்கினார், மயங்கினார். யோகியார் அதட்டவே, ஓடோடிவந்து, ஓட்டினைக் காணவில்லை. அப்பழைய ஓட்டினுக்குப் பதிலாகப் புதிய ஓடு ஒன்றினைத் தருகிறேன் ஏற்றருள்க என்றார்.

அங்ஙனமாயின், நின் பிள்ளையைப் பிடித்துக்கொண்டு குளத்தில் மூழ்கி, ஆணையிடு என்றார். பிள்ளை இல்லையே எனக்கு என்று இறங்கினார் நாயனார். அப்படியென்றால், “நின் மனைவியின் கைப்பற்றிச் சத்தியம் செய்” என்றார். எனக்கும் என் மனைவிக்கும் இடையே ஒரு சூள் உளது, அதனால் கைத்தலம்பற்றி மூழ்கிட முடியாநிலை, யான் மட்டும் மூழ்கி உண்மை உரைப்பேன் என்றார் திருநீலகண்டர்.

“தந்தது முன் தாராதே

கொள்ளாமைக்குன் மனைவி

அந்தளிர்ச் செங்கைப் பற்றி

அலைபுனலில் மூழ்காதே,

சிந்தை வலித் திருக்கின்றாய்,

தில்லை வாழ் அந்தணர்கள்

வந்து இருந்த பேர் அவையில்

மன்னுவன் யான் எனச் சென்றார்”.

(389 பெ. பு.)

நாயனாரும் தொடர்ந்தார். இருவர் கூற்றையும் கேட்ட நீதிமன்றினர், இவர் விழையும் வண்ணம் செய்வதே முறை என்றார். தீர்ப்புக்கேட்டு, தமக்கும் மனையாட்டிக்கும் இடையே தீண்டாமையைத் தெரிவிக்க வேண்டாராய், பொருந்திய வகையில் பொய்கையுள் மூழ்குகின்றேன் என்றியம்பி இல்லம் திரும்பி, துணைவியாரை அழைத்துக்கொண்டு திருப்புலீச்சுரத்திற்கு முன்புள்ள திருக்குளத்தை அடைந்து, ஒரு மூங்கில் தண்டின் முனையை மனைவியர் பற்றிட, மற்றொரு முனையினைத் தாம் பற்றிக்கொண்டு மூழ்க முற்பட்டார்.

சிவயோகியர் உடனே, நிறுத்தும், “இதனை ஒப்பேன், நின் மனைவி கை பற்றி மூழ்க” என்றார். வேறு வழியின்றித் தான் அப்படிச் செய்ய முடியாமையை யாவரும் அறிய ஊரவர் கேட்க, தம் தவறு கூறி, அதனால் திருநீலகண்டத்து ஆணையினால், தம் துணையைத் தீண்ட முடியாமை உணர்த்தி மூழ்கினார்.

“வாவியின் மூழ்கி ஏறுங்

கணவரும் மனைவி யாரும்,

மேவிய மூப்பு நீங்கி

விருப்பும் இளமை பெற்றுத்”

பெ.பு. (398)

அதுபோது சிவயோகியாராக வந்த சிவபிரான் உமையொடு விடைமீது காட்சி தந்தார். “ஐம்புல இன்பம் துறந்து சிறந்தவர்களே இவ்விளமை எக்காலத்தும் நீங்காது நம்பால் இருங்கள்” என்றருள, திருநீலகண்டரும் துணைவியாரும் சிவலோகம் எய்தி இளமைப் பேறுடன் பேரின்பம் உற்றனர். திருநீலகண்ட நாயனார் வரலாற்றினைக் கண்ணோடும் போது, அவரது துணைவியார் பற்றி பல எண்ணங்கள் நம் நினைவுக்கு வருகின்றன. அவற்றை இவ்வரலாற்றின் இறுதியில் ஆராய்வோம்.

ஆய்வுச் செய்திகள்

திருநீலகண்டர் சிறப்பு :

தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவரில் முதல் அடியாராக திருநீலகண்ட குயவனாரையே சேக்கிழார் பாடுவதால் இவரின் முக்கியத்துவம் விளங்குகிறது. “நில்லைவாழ் அந்தணர்” என்பது இறைவன் திருவாக்கு, எனவே கந்தரர் அடுத்ததாக வணங்கியது “திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கு அடியேன்” என்பதால் இவரையே ஆகும். கந்தரரின் திருத் தொண்டத் தொகையை விரித்துப் பாடும் சேக்கிழாரும் அவ்வாறே திருநீலகண்ட ருக்கே முதன்மை அளித்துள்ளார்.

மேலும் பரத்தமை நெறி, இறை பக்திக்கு இடையூராக அமைந்துவிடும் என்பதாலும், பெண்டிரேயன்றி ஆடவரும்

கற்புடன் வாழவேண்டும் என்பதாலும், சூளுரைத்த மனைவியின் உரிமையை அறிவிக்கவும் இவரை முதலில் வைத்துப் பாடத் தொடங்கினார் எனக் கொள்ளலாம் என்பதை

“பெரியபுராணத்தில் மகளிர் நிலை” என்ற ஆய்வில் திருமதி. V. சகுந்தலா அவர்கள் குறிக்கிறார்”¹¹

இல்லறச் சிறப்பு :

திருநீலகண்டர் சிவபத்தியிலும் சிவனடியார் பக்தியிலும் சிறந்து விளங்கி வாழ்ந்தார்.

“வையகம் போற்றும் செய்கை மனையறம் புரிந்து
வாழ்வார்
சைவமெய்த் திருவின் சார்வே பொருளெனச் சாரு
நீரார்” (பெ.பு. 361)¹²

இதன்மூலம் அவரது இல்லறச் சிறப்புப் போற்றப்படுகிறது.

அடுத்துவரும் சேக்கிழார் பாடல்.

“அவர் தங்கண் மனைவி யாரும் அருந்ததிக் கற்பின்
மிக்கார்” (பெ.பு. 363)¹³

என்பதால் மனைவியின் கற்புச் சிறப்பு பேசப்படுகிறது.

நாளும் திருவோடளித்துச் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வரும் இருவரும் இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி நடத்தி வந்தனர்.

கற்பின்சிறப்பு :

கற்பின் சிகரமாக விளங்கியவர், கற்பென்னும் திண்மையுடையவர், என்று போற்றப் படுபவர் திருநீலகண்டர் மனைவியார். அம்மையாரின் கற்பு நெறிச் சிறப்பு “அருந்ததிக் கற்பின் மிக்கார்” என்ற சேக்கிழார் வாக்கால் உய்த்துணர முடிகிறது.

நாயனார் வாழ்வில் திருப்பம் :

“இளமை தூர இன்பத்துறையினில் எளியர் ஆனார்” என்பதால் சேக்கிழார் திருநீலகண்டர் பரத்தையர் இல்லம்

சென்று இன்பம் துய்த்துத் திரும்பியச் செய்தியை குறிக்கிறார். இந்தச் செய்தியை நயமாகவும் நாகரிகமாகவும் உரைக்கின்றார். இளமை ஆட்சி செய்யும் பருவத்தில் பெண்ணின்பத்திற்கு ஆட்படுவது மனித இயல்பு இதற்கு நாயனார் விதிவிலக்கல்ல என்பதால் சமுதாய நடைமுறை நிகழ்வும் மனித இயல்பும் இங்குச்சட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

பரத்தையோடு நாயனார் கூடியிருந்தது பற்றி அறிஞர் அ.ச. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள் குறிக்கும் செய்தியாவது.¹⁴

“இளமைத் துடிப்பு. மேட்டுக்குடி மக்களுக்குரிய செல்வம்” தட்டிக் கேட்க ஆளில்லாத ஒரு சூழ்நிலை, இந்த சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தவர் திருநீலகண்டர். ஆதலால் தவறு செய்ய வாய்ப்பு நிரம்ப இருந்தது”.

அழகிய இளம் மனைவி வீட்டில் இருக்கவும், அந்தப் பெண்ணின்பத்தையே வெளியே நாடினார். இவருடைய செயல் மனைவியார் வரை எட்டிவிட்டது. அந்த காலத்தில் திருநீலகண்டரின் இச்செயல் புதுமையானது என்றோ, பெருந்தவறு என்றோ யாவரும் கருதவில்லை என்பர்.

மனைவியார் ஊடல் :

“ஆனதங் கேள்வர் அங்கோர் பரத்தைபால்

அணைந்து நண்ண

மானமுன் பொறாது வந்த ஊடலால் மனையின்

வாழ்க்கை

ஏனைய எல்லாஞ் செய்தே உடனுறைவு இசையார்

ஆனார் ”

(பெ.பு. 364)¹⁵

என்பது சேக்கிழார் பாடலாகும்.

பரத்தையர் தொடர்பு கேட்டு பெரிதும் பொங்கி எழுந்தார். தன்னைவிட்டுக் கணவன் வேறொருத்தியிடம் சென்றது நியாயமா? தருமமா? தனக்கு இழைக்கப்பட்ட தீங்கல்லவா? என்று கலங்கினார்!. பின் தெளிந்தார்! பெண்குலத்திற்கே இழைக்கப்பட்ட பெருத்த அவமானம் அல்லவா? என்று எண்ணினார். தனக்குமட்டுமல்ல ௮௮.10.

பெண்குலத்திற்கே மானம் போய்விட்டது என்று வேதனைப்பட்டார்.

இவ்வாறு அம்மையார் தன் மனக் குமுறல்களை அடக்கி கொண்டு, இவ்வாழ்வுக்கு வேண்டிய எல்லாக் கடமைகளையும் ஆற்றி, வேண்டியப் பணிகளை முறையாகப் செய்து, உடனுறைவு ஒன்றுக்கு மட்டும் இசையாமல் இருந்து வந்தார்.

நாயனார் மயக்கம் :

பரத்தையர் ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட நாயனார் செயல் கண்டு, மனைவியார் ஊடல் காரணமாக மாறுபட்டிருந்தார் ஊடல் தணியவில்லை. அம்மையாரின் மனவேறு பாட்டினை புரிந்து கொள்ளாத திருநீலகண்டர், சினம் தணிந்துவிட்டது என்று கருதினார். அதன் பயனாக ஒரு நாள் மனைவியிடம் நெருங்கிப் பழக முயன்றார். அன்றிரவு மனைவியாரிடம் ஊடல் நீக்கி கூட நெருங்கினார். மெய்யுறு புணர்ச்சிக்கு அவரை அணைவதற்காக சென்றவிடத்து, சற்றும் எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி அங்கு நடைபெற்றுவிட்டது. மனைவியார் சூளுரைத்தல் :

திருநீலகண்டரைப் பார்த்து அவருடைய மனைவியார்,
 “தீண்டுவி ராயின் எம்மைத் திரு நீலகண்டம்”¹⁶ என்றார்
 (பெ. பு. 365)

இவ்வாறு அம்மையாரைத் தீண்ட முனைந்த நாயனாரைப் பார்த்து மனைவியார் ஆணையிட்டார்.

“நீவீர் எம்மைத் தீண்டுவிர் ஆனால் திரு நீலகண்டத்தின் ஆணை எம்மைத் தடுப்பதாக ” என்ற பொருள்பட கூறினார்.

இந்த முன்று சொற்களையும் கேட்ட நாயனார் பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளானார். அம்மையாரின் ஆணையை பெரிதுபடுத்த வேண்டியது இல்லை என்று சிலர் கூறுவர்.

வேறு சிலர் “என்னைத தொடாதீர் திருநீலகண்டம் ஆணை” என்று கூறவந்தவர், வாய் தவறி கூறிவிட்டார். அது

வாய் தவறி வந்த வார்த்தைதான் என்பாரும் உளர். “எம்மை” என்ற சொல்லை அம்மையார் வேண்டுமென்றோ தம்விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் சொல் என்றோ கருதி, பயன்படுத்தவில்லை என்று பொருள் கொள்வாரும் உண்டு.

ஆணையால் வந்த மாற்றம் :

நில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் தொண்டு செய்து வந்தவர் நீலகண்டர். தம் சிந்தையில் சிவத்தை ஏற்றி, நாளும் திருநீலகண்டம், திருநீலகண்டம் என்று இறைவழிபாடு செய்து வந்தவர். திருநீலகண்டம் என்ற பெயரையே கொண்டவர். அப்படிப்பட்ட சிவபத்தி மிக்கவரான இவருக்கு திருநீல கண்டத்தின் மீதே ஆணையிட்டு மனைவியார் இவரது வாழ்க்கையை பெரும் மாற்றத்திற்கு ஆட்படுத்தி விட்டார்.

ஆணை கேட்ட பெரியவர் நிலை என்ன? என்பதை தெய்வச் சேக்கிழார் இதோ கூறுகிறார்.

“ஆதியார் நீல கண்டத்து
அளவு தாம் கொண்ட ஆர்வம்
பேதியா ஆணை கேட்ட
பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி
ஏதிலார் போல நோக்கி
எம்மை என்றதனால் மற்றை
மாதரார் தமையும் என்றன்
“மனத்தினும் தீண்டேன் என்றார்”¹⁷
(பெ.பு.366)

என்னைத் தொடாதே என்பதற்கு பதிலாக எம்மைத் தொடாதே என்ற சொல் வந்தது புதுமைதான்.

ஆணை கேட்ட அடியவர் அஞ்சுகிறார்! திடுக்கிட்டார்! கற்றறிந்தவராதலின், அம்மையாரின் சொல்லுக்குரியப், பொருளை நன்றாக உணர்ந்து சிந்திக்கின்றார். அவர் சிந்தனைக்கு ஏற்ப சேக்கிழார் தரும் விளக்கத்தை காண்போம்.

அம்மையார் “தீண்டுவீராயின் எம்மைத் திருநீலகண்டம்” என்று இறைவன் மேல் ஆணையிட்டு

எம்மைத்தொடாதீர் என்று கடுமையாகச் சாடினார். அம்மையாருடைய ஆணையின் மூலம் சேக்கிழார் ஓர் இல்லறப் பெண்டிரின் கடமையை எடுத்துக் காட்டுகிறார். கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு வாழ்வதே அறம்; என்பதால் மனைவியார் திருநீலகண்டரின் வாழ்வியல் நெறியையும், இறை நெறியையும் நன்கு உணர்ந்தவர். எனவே அடியவர் நாளும் வழிபடும், திருநீலகண்டத்தை நினைவு படுத்தி; திருநீலகண்டத்தின் மீது ஆணையிட்டார். மற்றும் என்னத் தொடாதே என்று சொல்வதற்கு மாறாக எம்மை தீண்டராயின் திருநீலகண்டம் என்றார்.

அடியார்க்கு பொது இலக்கணம்

இதன் மூலம் இறைவன் மீது ஆணையும், எம்மை என்றதால் பெண்ணினத்தையே தொடக்கூடாது என்ற பொது நிலை ஒழுக்கத்தையும் வற்புறுத்துகிறார். இப்போது நாயனாருக்கு இறைவனையும் முன்னிறுத்தி பெண்ணினத்தைத் தீண்டாதே என்று அறிவுறுத்தியும், நாயனாருடைய குற்றத்தை எடுத்துக்காட்டுகிற பாங்கில் மனைவியார் பேசியதால் இறைவன் அடியார்கள் பெண்ணின்பத்தில் ஈடுபட்டு வாழ்வது அறமன்று என்ற பொது இலக்கணத்தை வற்புறுத்துகிறார்.¹⁸

மனைவிக்கு மதிப்பளித்தல்

இவ்வாறு சூளுரை கேட்ட நாயனார், இறைவன் மீது இட்ட ஆணையை ஏற்றும் மனைவிக்கு மதிப்பளித்தும், “என்னை” என்று கூறாது எம்மை என்று கூறியதால், “உன்னையே அன்றி பெண்ணினத்தைச் சேர்ந்த மற்ற மங்கையர் எவரையுமே என் கரத்தால் மட்டுமல்லாமல் மனத்தாலும் இனி தீண்டமாட்டேன்” என்று ஒரு உறுதியை மேற்கொண்டார். அடியவர் நிலையிலும் தன் மனைவியின் சொல்லை உறுதி மொழியாக ஏற்று இல்லறத்துக்கும், பெண்ணினத்துக்கும் பெருமையை காட்டும் வகையில் நாயனார் சூளுரை அமைந்திருந்தது. பெண்ணுக்கு சமுதாயத்தில் அளிக்கப்பட்ட சமத்துவ நிலை இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. குடும்பத் தலைவரை - அவனது

தவற்றைச் சுட்டிக் காட்டவும் - கணவனைத் திருத்தவும் ஆணையிடுவதற்கும் பெரிய புராண சமுதாயம் உரிமைளித்திருந்தது என்பது அறிய வேண்டிய செய்தியாகும்.

மாது சூளுரை ஏற்றல்

நாயனாருக்கு இளமையிலேயே கடுமையான விரதத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை வந்துவிட்டது. மனைவி நீலகண்டத்தின் மேல் இட்ட ஆணையே காரணமாக அமைந்துவிட்டது. மனைவியின் ஆணைக்கு கட்டுப்பட்டு பெண்ணின்பத்தைத் துறந்தாரா? அல்லது திருநீலகண்டத்தின் மீது ஆணையிட்டதால் இளமையைத் துறந்தாரா? என்பது சிக்கலான ஒன்று.

இளமையும், இளமைக்குரிய பெருஞ்செல்வமும், அழகுடைய மனைவியும் இதனையும் வைத்துக்கொண்டு காமத்தை வென்றார் என்பது ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும். பொதுவாக இளமைக் காலத்தில் காமத்தை விட்டு ஒழிப்பது நினைத்துக் கூடப்பார்க்க முடியாது. செல்வம் நிறைந்தவர்கள் பெண்ணின்பத்தை துறப்பது இயலாத செயல். நாயனாரோ இல்லற இன்பத்திற்கு முழுக்குப் போட்டார். கணவன் மனைவி என்ற உறவுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். ஒரே வீட்டிலேயே வாழ்ந்தும், மனைவியோடு உறவு கொள்ளாமல் இருந்தார். மற்றும் ஊடல் கொள்ளாமலும் இருந்தார். ஆனால் ஊடல் கொள்ளாமல், எந்தப்பிரச்சனையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து காட்டினார். இறுதிவரை மனைவியாரை அயலாரைப் போலவே எண்ணி வாழ்ந்திருக்கிறார்.

கற்புறு மனைவியார்

கற்பெனப்படுவது கணவரைத் தவிர வேறேந்த ஆடவரையும் மனம், மெய், மொழியால் தீண்டாதிருப்பதாகும்.

அம்மையார் கணவரோடு சேர்ந்தும், சேராமலும் வாழ்ந்த காலத்திலும் கற்பு நெறியில் உயர்ந்து நிற்கிறார்.

இவ்வாறு திருநீலகண்டர் வரலாற்றைச் சொல்லி வந்த

134

சேக்கிழார், இடையில் அவரது மனைவியாரின் கற்பு சிறப்புப் பற்றி பேசுவது ஏன்? இங்கு சேக்கிழார் பாடும் ஒரு பாடலை எடுத்துப் பார்ப்போம். அதுவே மேற்கண்ட வினாவிற்கு விடையாக அமைவதைப் பார்க்கலாம்.

“கற்புறு மனைவி யாரும் கணவனார்க் கான எல்லாம்
பொற்புற மெய்யுறாமல் பொருந்துவ போற்றிச்

செய்ய

இற்புறம் பொழியா தங்கண் இருவரும் வேறு வைகி
அற்புறு புணர்ச்சி இன்மை அயலறி யாமை

வாழ்ந்தார்”¹⁹

இப்பாடல் மூலம் திருநீலகண்ட மனைவியாரின் பண்புச் சிறப்பு விளக்குகிறார். இவ்விடத்தில் கற்புறு மனைவியார் என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுவதை நாம் நன்கு நோக்க வேண்டும். அம்மையாரின் கற்புறு ஒழுக்கநிலைச் சிறப்பை உயர்த்துவதற்காகவே இப்பாடலை அமைத்துள்ளார்.

கட்டழகு காளை அடியவர். திருவினும் உருவம் மிக்கார் அம்மையார். இவ்விருவரும் மெய்யுறு புணர்ச்சி யின்றி முதுமைப் பருவம் வந்தெய்துமளவும் இருந்த காலத்தில் எவ்வித மனமாறுபாடும் கொள்ளாமல் தெய்வம் தொழாது கொழுநனையே தொழுதெழும் நிலையில் மாறுபடாமல் தமது நிறைக் கற்பைக் காத்தொழுகிய அருமையை வியப்பதற்காகவே அம்மையாரைக் ‘கற்புறுமனைவியார்’ என்கிறார் சேக்கிழார்.

மேலும் வள்ளுவர் கூற்றுப்படி அம்மையார் தற்காத்துக் கொண்டவரானார்”-என்றும் பேராசிரியர்-வித்துவான் ஆ.சிவலிங்கனார் தமது “பெரியபுராணப் பெண்மணிகள்”²⁰ என்ற நூலில் எழுதுகிறார்.

அம்மையார் கணவனார்க்கான எல்லாம் பொற்புற மெய்யுறாமல் பொருந்துவப் போற்றிச் செய்தார்” என்று சேக்கிழார் பாடிச் செல்லும் திறம் போற்றத் தக்கதேயாகும். தம் உடல் எவ்வகையினும் தம்கணவர் உடலில் படாதவாறு காத்து, அடியார்க்கு வேண்டியப்பணிவிடைகளைச் செய்து குறைவு நேராதவாறு தற்கொண்டாணைப் பேணிவந்தார்.

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணிய அம்மையார் தம்புகழையும் காத்து, கணவர் புகழுக்கும் குறைபாடு வராத நிலையில் தம்மைக் காத்துக் கொண்டார்.

வரலாறு தரும் பாடங்கள்

கணவர் தனக்கு மட்டுமே உரியவர். இது தமிழ் மகளிர் காட்டும் பண்பாடாகும். ‘ஒருவனுக்கு ஒருத்தி’ என்ற சமுதாய நிலையும் இங்கு விளக்கப்படுகிறது. மகளிர் எதை விட்டுக் கொடுத்தாலும், தம் கணவரை மட்டும் யாருக்காகவும் எதற்காகவும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள். மற்றொரு பெண்ணை தீண்டிய கணவனை இவர் தீண்டவில்லை. இவரையும் தம் கணவர் தீண்டுவதையும் அனுமதிக்கவில்லை. வாழ்க்கை முழுவதும் கணவரைத் தீண்டாமலேயே ஊடல் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். விழுமிய கற்புடைய வராகிய அம்மையார் “பிறனை மருவிய நாயகியை நாயகன் தீண்டாது விலக்கவது போல, பிற பெண்ணை மருவிய நாயகனையும் நாயகி தீண்டாது விலக்க வேண்டும்”²¹ என்பதே இவரது கோட்பாடாகும் என்றும், பெண்ணுரிமை என்றும் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் விளக்குகிறார்.

பரத்தை வீடு சென்று வந்த கணவரைக் கண்டித்தார் கணவரை தவறு கண்டவித்து திருத்த வேண்டும். ‘தம் கணவரது சிவபக்தியும் தொண்டும் பரத்தையர் தொடர்பால் களங்கப்பட்டு விடக்கூடாது’ என்று கருதினார். அதன் விளைவாகவே இறைவன் மீது ஆணையிட்டார். ஆணைகேட்ட பெரியவர் மனைவி மீது சினம் கொள்ளவில்லை. மனைவியின் சொல்லை மதிப்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

கற்பினைப் போற்றியும் மனையறத்தை வழுவாது காத்தும் வருவதே அம்மையாரின் வாழ்வியல் நோக்காகும். மானமுன் பொறாது வந்த ஊடல் :-

அம்மையார் மானத்தோடு வாழ்பவர். தம் கணவரையும் அவ்வாழ்விலேயே கொண்டு வர விழைந்தார். பரத்தையரால் அவருக்கு மானக்கேடு நேர்ந்தது. அதனை தனக்கு விளைந்ததாக எண்ணினார். அதனால் ஊடல்

கொண்டார். இதனையே சேக்கிழார் 'மானமுன் பொறாது வந்த ஊடல்' என்று விளக்கி கூறினார். மானம் என்பது தன் நிலையில் தாழாமையும், தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையும் என்பார். பரிமேலழகர்²².

அதனால் தன் வாழ்வுக்கு மானக்கேடு வரக்கூடாது என எண்ணினார். கணவர் இன்பத்துறையில் எளியவர் என்பதை எண்ண அவருக்கு மானம் போய்விட்டது என்று கருதினார். கணவர் செய்த பிழை அவரளவில் பொறுக்கக் கூடாததாயிற்று பிழை மானம் கெடவந்த பிழை. அதனால் பொறுக்கக் கூடவில்லை. உயிர்விடவும் மனமில்லை. ஊடல் மட்டும் கொண்டார். ஊடலைத் தணிப்பவர் யாரும் இல்லை. எப்படியாவது கணவரை திருத்த வேண்டும். நல்வழிப்படுத்த வேண்டும்.

தன்னை தீண்ட வேண்டாம் என்று கணவரைத் கடுமையாகச் சாடிவிட்டோம். அதனால் தன்னை தீண்டாமல் மீண்டும் வேறு ஒரு பரத்தையர் பால் சென்று விட கூடாது. அவ்வாறு சென்று விட்டால் உலகம் அவரைப் பழிக்கும். அப்பழிக்குக்காரணம் மனைவியாகிய தான் என்று இந்த உலகம் என்னையல்லவா பழிதூற்றும் என்று மனைவியார் எண்ணினார்.

அதனால் இவரை பரத்தையர் பாலும் நாடவிடுதல் கூடாது என்று கருதினார். அதனால் தன்னையும், தான் சார்ந்துள்ள பெண்ணினத்தையும் சேரக் கூடாது என்று உட்படுத்தியே எம்மைத் தீண்டுவீரவாயின் திருநீலகண்டம் என்று ஆணையிட்டார். பண்பிலும் இறை உணர்விலும் சிறந்தவரான திருநீலகண்டர் அன்று முதல் மனைவியையும் பிறமாதரையும் மனத்தாலும் தீண்டாதவரானார். இவ்வாறு அகவாழ்விலும் புறவாழ்விலும் கணவரைப் பேணிய காரிகையாவார்.

ஆய்வு முடிவுகள்

பெண்மைச் சிறப்பு :

பெரியபுராணத்தில் வருகின்ற மகளிர் பெரும்பாலோர் கணவர் சொல்லை ஏற்று தட்டாமல் நடந்து வந்தார்கள். மற்றும் அடியார்கள் செய்யும் திருத்தொண்டுக்கும், இறைபணிக்கும், நல்லறங்களுக்கும் துணை நின்றார்கள். இவற்றால் சேக்கிழார் பெண்மைக்கும், பெண்ணுரிமைக்கும் இல்லறத்திற்கும் அளித்த சிறப்புப் போற்றப்படுகிறது.

பெண்ணுரிமை :

திருநீலகண்டர் வரலாற்றில் பரத்தையர் ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட கணவர் கண்டிக்கப்படுகிறார். பரத்தையர் ஒழுக்கம் கண்டிக்கப்படுகிறது. இதனால் கணவர் தவறுசெய்தால் உற்ற நேரத்தில் மனைவி கண்டிக்கவும், கணவரை நல்வழிப்படுத்தவும், திருத்தவும் உரிமையுடையவள். என்பதால் சமூகம் பெண்ணுக்கு சமத்துவ உரிமையை வழங்கியிருந்தது என்பது அறிய முடிகிறது.

இல்லறக்கடமை :

மனைவி தன் கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய இல்லறக் கடமைகளைத் தவறாமல் செய்ய வேண்டும். என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்படுகிறது திருநீலகண்டர் மனைவியார் கணவனிடத்து தவறு கண்டபோது கணவனைத் திருத்தும் நோக்கத்திலேயே அம்மையார் வாழ்ந்து காட்டினார். தவறு நிகழ்ந்து விட்டது என்பது அறிந்தும் மனைவி கணவரை விட்டுப் பிரிந்து போகவில்லை; விரும்பவுமில்லை. உற்றார் உறவினரிடம் சென்று கணவன் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி நியாயம் கேட்கவில்லை.

மற்றவர்கள் இடம் சென்று கணவரைப் பற்றித் தூற்றித்திரியவில்லை. கணவர் மீது பழிச்சுமத்தவில்லை.

கணவரை அவமதிக்கவில்லை. அவர் மனம் புண்படும் படியாகவும் நடக்கவில்லை. இவ்வாறு திருநீலகண்டர் மனைவியார் இல்லற நலங்கருதி செயல்பட்ட பாங்கை இன்றைய சமுதாயப் பெண்கள்கண்டிப்பாக பின்பற்ற வேண்டும்.

தனிமனித ஒழுக்கம் :

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தனிமனித ஒழுக்கக்கேடு, உயிர்க் கொல்லி நோய்களின் இருப்பிடமாகித் தனிமனித வாழ்விலும், குடும்பம், மற்றும் சமூக வாழ்விலும், சமுதாய ஒழுக்கத்திலும் கேடுபயக்கும், சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும். என்பது இன்றைய சமூகவியலார் கருத்தாகும். என்பார் முனைவர் மா. கிருபாகரன் (பெரியபுராணம் காட்டும் இல்லற நெறி) எனவே தனிமனித ஒழுக்கம் இல்லறத்திலும் சமூகத்திலும் நிலைபெற்றிட பெண்டிரேயன்றி ஆடவரும் கற்புடன் வாழ வேண்டும் என்ற நெறியை இவ்வரலாறு ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் விளக்கி காட்டுகிறது.

ஆடவர்க்கற்பு வலியுறுத்தல்

அடுத்துவரும் பாரதியின் கருத்தையும் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கலாம். “கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்” என்ற பாரதியின் கற்புக் கோட்பாடு சேக்கிழாரிடம் அன்றைக்கே அவர் பாடலில் பொதிந்து கிடப்பது போற்றத்தக்கதாகும்.

அயலறியாமல் வாழ்தல் :

திருநீலகண்டர் தம்பதியரின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட குடும்பப்பிரச்சனைகள் அடுத்தவருக்கும் தெரியக்கூடாது என்ற நிலையில் “அற்புறுப்புணர்ச்சி இன்மை அயலறியாமல் வாழ்ந்தார்” என்பது இன்றைய சமுதாய சிக்கலுக்கு பெரியபுராணம் காட்டும் பாடமாகும்.

மனையாளைப் போற்றி வாழ்தல் :

திருநீலகண்டர் மனைவியின் சொல்லை மதித்து வாழ்ந்தார். ஒருமுறை தாம் செய்த தவறை மீண்டும் கடமைகளில் தவறவில்லை. திருவோடளிக்கும் பணியிலும் மாறவில்லை கணவனும் மனைவியும் இறையன்பும் இறை உணர்வும் பெற்று மனஉறுதியும் மனப்பக்குவமும் பெற்று- இளமை நீங்கி மூப்பு வந்தபோதும், இருவரும் தங்கள் குறிக்கோளிலிருந்து சற்றும் விலகவில்லை. என்பதால் இறைவன் “வென்ற ஐம்புலன்மிக்கீர்” என்று பாராட்டி அருள்வழங்கிய சிறப்பித்தார்.

மென்மையில் வன்மை

பெண்மை மென்மையானது தான், ஆனால் தன்னால் தாங்கமுடியாத தவறுகண்ட போது மென்மையான உள்ளம் இறுகி வன்மை பெற்றுவிடும் என்பதை இவர் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

அழகு, குணம், கற்பு அனைத்தும் கொண்ட தம்மை விடுத்துப் பரத்தையிடம் ஒரே ஒரு முறை அதுவும் இளமை மீதுற சென்றணைந்து வந்தமையைத் தாங்க முடியாது. அவர் உள்ளம்கடினப்பட்டுவிட்டது. பரத்தையிடம் சென்று வந்த அந்த புன்மைஉடல், இனித் தன் புனித உடலைத் தீண்டுவதை அறவே வெறுத்தனள், கூசினள்.

இந்த உறுதிப்பாடு பெண்டிற்கு வந்திடின, எந்த ஆடவனாவது பரத்தையர் பக்கம் கூடத் தலைவைத்துப் படுப்பானா? இந்த அச்சம் வரின், கனவிலும் நினைக்க மாட்டான், அந்தச் சலதியை, சகதியை மனைவிர்கே ஆட்பட்டு, கட்டுப்பட்டு, ஏகபத்தினி விரதர்களாக விளங்கிடுவர்.

கண்ணியம் காக்கும்
பெண்ணினம்

தன் இன்னுயிர்க் கணவன் கற்புத் தவறினன் என்பதை அக்கம் பக்கத்தார், அண்டை அயலார், உற்றார் உறவினர் எவரும் அறியாது, யாரிடமும் அம்பலப்படுத்தாது, கணவன்

கண்ணியம் காத்து, குடும்ப மானம் பேணி, கடைசிவரை கணவர் குறையினை வெளிப்படுத்தாது, காத்து நின்ற கண்ணியம் எண்ணி இன்புறத்தக்கது. இதனைச் சேக்கிழார் சிறப்புறச் சித்தரிக்கிறார்.

“அற்புறு புணர்ச்சி யின்மை
அயலறி யாமை வாழ்ந்தார்”

என அழகாகக் கூறுகின்றார். பிறரிடமெல்லாம் பறைசாற்றக் கணவன் குறையினை அம்பலப்படுத்தாது, தன்னளவில் உறுதிகாத்து, அவன் பெருமையையும் குடும்ப அருமையும் காத்த அம்மையின் செம்மை மும்மையும் போற்றத் தகும்.

இப்படித்தான் பெண்டிர் இருந்திட வேண்டும் என்பதை இக்காலப் பெண்கள் உணரவேண்டும். வேகத்தில் தூற்றிப் பின் காலமெல்லாம் வருந்தாது, கணவன் செய்த தவற்றினுக்குப் பொறுத்துக் கண்ணியம் காத்த பெண்ணினத்தை பாராட்ட வேண்டும்!

**தவிர்க்க வேண்டிய
நடைமுறைச் சிக்கல்கள்**

உலகியலில் பெண்டிர் பலர், கணவர் செய்த தப்பு தவறுகளைப் பெரிதுபடுத்தி கணவருடன் கடைசிவரைப் பேசாது போவது, உணவிடாது ஒழிவது, பிற ஒவ்வொரு நல்லது கெட்டதில் எல்லாம் தாறுமாறாக நடப்பது, வம்பிழுப்பது, வாய்ப்பேச்சால் உளையச்செய்வது காண்கிறோம். இன்றைய உலகில் பல்வேறு குடும்பங்களில் காணப்படும் செய்தியாகும்.

ஏதோ, எப்போதோ செய்த ஒரு தவறு சிறு தப்பிற்காக வாழ்நாள் முழுவதும் முரண்பட்டும் சண்டையிட்டும், அதனையே சொல்லிச் சொல்லி பிள்ளைகள் ஊரினர் உறவினர் எல்லாம் தலையிடுமாறெல்லாம் பெரிதுபடுத்தித் தாமும் துன்புறுத்து, கணவரையும் மற்றவரையும் துயருறச் செய்வதைக் காண்கிறோம். இதனால் குடும்ப வாழ்வு

குலையும், இல்லற அமைதிகளையும் என்பதையும் பெரியபுராணம் சுட்டிக்காட்டும் எச்சரிக்கை. இன்றைய பெண் சமுதாயம் இவற்றில் கருத்தில் கொண்டு இன்றைய வாழ்வில் புதிய தடம் அமைத்துக் கொள்ளுதல் நலம் பயக்கும்.

சிறியதைப் பெரியதாக்கி எல்லோர் வாழ்வினையும் பாழாக்கிவிடுவர். கணவரின் ஒரு தவறுக்காக, இறுதி மூச்சுவரை அவரோடு முரணியும், மோதியும், புண்படுத்தியும் வாழ்வினை நகரமாக்கிவிடும். இவ்வாறான தீயப்பண்புகளை பெண்கள் தவிர்த்தல் வேண்டும், என்பதே இவ்வரலாறு தரும் படிப்பினையாகும்.

மானங்காத்த மனைவியார்

இப்படித் தான் கலவியில் விலகி, பிற எல்லாவற்றிலும் முற்றிலும் ஒன்றியும் ஒத்தும் வாழ்ந்து வருநாளில் சோதனை ஒன்று எதிர்பாராது வந்துற்றது. அடியவர் ஒருவர் தந்து சென்று திருவோடு காணாமற்போனது. கொடுத்தவர் தான் தந்த அந்த ஒடே வேண்டும் என ஒற்றைக் காலில் நிற்கிறார்.

காணாமற்போனது உண்மையாயின் மனைவியின் கைபிடித்துத் திருக்குளத்தில் மூழ்கி சத்தியம் செய்து தருவீராக என ஆணையிடுகிறார் சிவயோகியார். அதனால் நாயனார் குளத்தில் மூழ்க தன் மனைவியை அழைக்கிறார். முன்னம் அவர் செய்த தவற்றினை இப்போது செல்லிக்காட்டி, மூழ்க மறுப்பின், “கணவர் கள்வர்” எனக் கருதப்படுவார்.

இந்தப் பழிபோக்க உடன் இசைந்து கோயிற்குளத்திற்கு வந்து கம்பினைப் பிடித்துக் கொண்டு மூழ்கி அடியவர் ஜயம் போக்குகிறார். இதுதான் பெண்மை, இதுவே மனையரசின் மாட்சி.

இந்தக் காட்சியும் இக்காலப் பெண்கள் கருத்தினுக்கு வரவேண்டும். கணவனுக்கு ஒரு சிக்கல், தங்களுக்கொரு பிரச்சனை என்னும் போது, முன்னம் நேர்ந்த கசப்புறு

நிகழ்ச்சியினைச் சுட்டிக்காட்டி கணவனுக்கு ஒத்துழைக்க மறுத்துவிட கூடாது என்ற நுட்பத்தினையும் இல்லத்தரசிகள் எண்ணிப் பார்த்து மனதிற்கொண்டு மேம்பட வேண்டும். கணவனை இன்னல் - இடரினின்றி காத்தல் வேண்டும், கை கொடுக்க வேண்டும், கைவிடலாகாது.

கணவனைத் திருத்திய காரிகை

இப்படித் திருநீலகண்ட நாயனாரின் துணைவியாரின் எண்ணமும் செயலும் இக்காலப் பெண்டிற்கு இனிய எடுத்துக்காட்டாகும். கணவனைத் திருத்திய அதே சமயம் வருத்தாத ஒழுகலாறுகள் பெண்மை போற்றும் பெண்டிற் கெல்லாம் வழிகாட்டுதல் ஆகும்.

கணவனைத் திருத்தலாம், தெருட்டலாம். ஆனால் கணவனுக்கு ஒன்று என்றால், அது நமக்கும்தான் என ஒன்றி ஊன்றுகோலாக ஒழுக வேண்டும். காத்திட வேணும்.

இன்றைய சமுதாய வாழ்வின் வழிகாட்டியாக விளங்கும், சமயப் பெண்டிராகிய திருநீலகண்டர் மனைவியார், தெய்வத்தை ஒம்பினார், கணவனைத் தெய்வமாகத் தொழுதார், நல்ல வாழ்க்கைத் துணை நலமாக விளங்கினார் என்பதை

“தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்” - என்ற குறள்

நமக்கு விளக்குகிறது. இவ்வாறு சமுதாய அறம் பேணி கணவரைத் திருத்தியக் காரிகையே நின்புகழ் நிலைத்து நிற்க இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

கற்பின் மேம்படு காதலியார்

(இயற்பகை நாயனார் வரலாற்றில்)

அடியவர் எவராயினும் அவர்கள் விழைவது எதுவாயினும் அதனை இல்லை என்னாது உடன் அளித்திடுவதையே தம் திருத்தொண்டாகக் கொண்டவர் இயற்பகை நாயனார்.

சோழ வளநாட்டில், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே வாழ்ந்தவர் வணிகர், இல்லற ஞானி.

அடியார் இடும் ஏவல்களை இயற்றுவதே பெரும் பேறு என எண்ணுபவர், தம்மிடம் உள்ள உடைமைகள் எல்லாம் எம் பொருள் அல்ல, அனைத்தும் அடியவர் உடைமைகள்; இதில் இம்மியும் ஐயம் இல்லை என்ற உறுதிப்பாடு உடையவர்.

“யாதும் ஒன்றும் என்பக்கல் உண்டாகில்,
அன்னது எம்பிரான் அடியவர் உடைமை,
ஐயம் இல்லை” (பெரியபுராணம் 410)²²

பெயர் :

இயற்கைக்கு எதிரானவர்; உலகியலுக்கு முரணானவர்; நடப்பியலுக்கு மாறானவர், எனவே இயற்கைக்குப் பகையானவர் - இயற்பகை நாயனார்.

எல்லாம் என்னவை என்னுடையன என எண்ணும் தன்னலமே உலகியல். இவரோ இப்போக்கினுக்கு எதிர்மாறாக, என்பால் உள்ளன எல்லாம் சிவனடியாருடையவை என்றதால், உலகியலுக்குப் பகையார் எனப் பெயர் பெற்றார்!

தான் தொட்டுத் தாலி கட்டிய தனக்கே உரிய மனையாட்டியை தன் இல்லத்துக்கே அரசியை எவனும் பிறர்க்குரியளாக எண்ணவே மாட்டான், முடியாது, நினைக்கவே நெஞ்சம் நடுங்கும், இது மானப் பிரச்சனை. தம்மை யறியாது பிறன்கவரின், தாளான்; உயிரைப் பணையம் வைத்துக் காப்பான் - காக்க வேண்டும்,

அப்படியிருக்க தானே மனமுவந்து அடியவர்
விரும்பிவந்தார் என்பதற்காக உடனே உவந்து ஈந்தமை
இயற்கைக்கு எதிரானது - பகையானது; எனவே இந்தப்
பெயர் வந்தப் பெயர் எனவே தான் சேக்கிழார் பெருமான்,

மிக்கசீர் அடி யார்கன்யார் எனினும்,

வேண்டும் யாவையும் இல்லை என்னாதே

இக்க டற்படி நிகழ்முன் கொடுக்கும்

இயல்பின் நின்றவர் உலகியற் பகையார்!²³

(பெ. பு 405)

எனச் சுருக்கிச் சொல்கிறார்.

கேட்டது :

இறைவன் ஓரடியாரிடம் (நீலகண்டர்) ஓடு-திருவோடு
கேட்டான், இன்னொருவரிடம் (இளையான்குடி மாறனார்)
நள்ளிரவில் மழையில் வந்து; சோறு வேண்டினன்;
மற்றொருவரிடம் (சிறு தொண்டர்) பிள்ளைக் கறி
வேண்டுமென்றான். ஆனால் இந்த இயற்பகையாரிடம்
கேட்டது என்ன தெரியுமா? அடாதது, அடுக்காதது!.

“மன்னுகாதல் உன்மனைவியை வேண்டி

வந்திங்கென அங்கணர் எதிரே

சொன்ன போதிலும்”²⁴

(410)

என்பதால் நாபனாரை பார்த்து உன் மனைவியை
வேண்டி இங்கு வந்தோம் என்றார்! என்றதும் நாயனார்
என்ன இயம்பினார் தெரியுமா? ‘அடிகளார் என்னிடம்
இருக்கும் பொருளையே நாடினது யான் முன்னம் பண்ணிய
புண்ணியத்தின் பயன்’ என மிக மகிழ்ந்தார்; உடனே உள்ளே
சென்றார்.

கேட்டது என்னவோ மிகச் சாதாரண பொருள் போல
எண்ணி, இவர் தம் மனைவியைப் பார்த்து “விதி மணக்குல
மடந்தையே! இன்று உனை, இம் மெய்த்தவர்க்கு நான்
கொடுத்தனன்” என்றியம்பினார்.

மனைவி மனநிலை :

கேட்டதும் கலங்கினார், உடனே தெளிவு பிறந்தது.
கணவர் சுருத்துக்கு இணங்கி வணங்கினார்.

“இன்று நீர் எனக்கு அருள்செய்தது இதுவேல்,
என் உயிர்க்கு ஒரு நாத நீர் உரைத்தது
ஒன்றை நான் செய்யும் அத்தனை அல்லால்
உரிமை வேறு உளதோ! எனக்கு என்று
தன் தனிப்பெருங்கணவரை வணங்கினார்”

(பெ.பு. 412)²⁵

மறையவரிடம் சென்று மண்டியிட்டு எழுந்தார்.
நிகைத்து நின்றார்! மனைவியின் இக்காட்சி கண்டு இதயம்
உவந்தார் இயற்பகையார்.

தன் துணையைத் தந்ததோடு, ‘இன்னும் யான் என்ன
பண்ண வேணும்’? என வினவினார். மறையவரோ,
“தையலை யான் தனியே அழைத்துப் போதல் வேண்டும்,
உம் உறவினரையும் ஊரையும் விட்டுத் தாண்டிப்
போகும்வரை, எமக்குத் துணையாக வந்திட வேண்டும்”
என்றார் மறையவர்.

இதனை யானே - தானே செய்ய முற்பட்டிருக்க
வேண்டும். இப்படி கேட்கும் வரை வாளா இருந்தது பிழை
என வருந்திப் போர்க்கோலம் பூண்டு இருவரின் பின்னே
ஏகினார்.

உற்றார் உறவினர் ஊரவர் இது கண்டு பொறாது
வெகுண்டு வளைத்துக் கொண்டனர். அந்தணர் அஞ்சினார்,
அது கண்ட அம்மையார்,

“இறைவனே அஞ்சவேண்டாம்

இயற்பகை வெல்லும்”²⁶

(பெ. பு. 419)

அம்மை சொன்ன வண்ணமே, எதிர்த்து வந்தோர்
அனைவரையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். காட்டினைக்
கடக்கும் வரை உடன் வருகிறேன் என உரைத்து
நிருச்சாயக்காடு வரை சென்றுவிட்டார். அந்தணரும், இனி
நீ இல்லம் திரும்பலாம் என இயம்பவே, இயற்பகையாரும்
அவரைத் தொழுது வணங்கித் திரும்பலானார்.

ஒலம்

பெ. II.

இவன் தன் மனைவியையும், திரும்பிப்பாராது, எதும் நடக்காதது போல் ஏடுகின்றனனே, இவன் அன்பு இருந்தவாறு என்னே, என்னே, என வியந்து, இயற்பகை முனிவ! ஓலம் ஓலம் உடன் இவ்விடம் ஓடிவருக! என ஓலமிட்டார். வந்தேன்; வந்தேன்; இன்னும் எதிர்ப்போர் எவரேனும் உளரா அவர்களையும் அழிப்பேன் என ஓடோடி வந்தார்.

வந்தவர் மறையவரைக் கண்டிலர். தோடுடைய செவியர் உமையம்மையோடு விடை மேல் காட்சியளிப்பது கண்டார், கண்டவர் கனிந்துருகி விழுந்து எழுந்து விம்மிதழுற்று நின்றார். சிவபெருமான், அன்பனே நின் தொண்டின் திறம் எமை மகிழ்வில் ஆழ்த்திற்று. நீ உன் துணைவியுடன் எம்மிடம் வரக் கடவாய் எனத் திருவாய் மலர்ந்தார்.

திருத்தொண்டத் தொகை

“இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்”²⁷

- என்றும்

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

“செய்தவர் வேண்டியது யாதுங் கொடுப்பச்

சிவன்தவனாய்க்

கைதவம் பேசிநின் காதலி யைத்தருக என்றமே,

மைதிகழ் கண்ணியை ஈந்தவன் வாய்ந்த

பெரும்புகழ்வந்து

எய்திய காவிரிப் பூம்பட் டினத்துள் இயற்பகையே”²⁸

- எனவும்,

திருத்தொண்டர் புராண சாரம்,

“எழிலாருங் காவிரிப்பூம் பட்டி னத்துள்

இயல்வணிகர் இயற்பகையார் இருவர் தேட

அழலாய பிரான் தூர்த்த மறையோ னாகி,

ஆயிழையைத் தரவேண்டி அணைய, ஐயன்

கழலாரப் பணிந்துமனைக் கற்பின் மேன்மைக்

காதலியைக் கொடுத்தமர்செய் கருத்தால் வந்த

பிழையாருஞ் சுற்றமெலாந் துணித்து மீளப்

பிஞ்ஞகனார் அழைத்தருளப் பெற்று ளாரே”²⁹

எனவும் இவ்வாறு விளக்கினார்

மனைமாட்சி

இயற்பகையாரும் அவர் மனைவியாரும், உள்ளம் ஒன்றிய நலத்தினர் - இல்லறத்தினர், இதயம் இணைந்த மனம் மாறுபாடில்லா மனை அறத்தினர். அடியார்கள் இட்டபணியினை இனிதே நிறைவேற்றுவதும், விரும்பியவற்றை விழைவுடன் கொடுப்பதுமே, தங்கள் இவ்வாழ்வின் பெரும் பேறென இருவருமே கருதியவர்கள். அதனையே உயிரினும் உயர்வாக ஆற்றியும் வந்தனர்.

கொண்ட கொள்கைக்குச் சோதனை, சோதனையைச் சாதனையாக மாற்றி ஆற்றிக் காட்டுவதே இருவரின் கருத்தும் கடனுமாகும், “காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்து அவன் காரியம் யாவினும் கை கொடுத்து” என்பதுதானே துணைவியின் பணி, அதனைத் தான் நன்றாற்றினார் அம்மையார்.

‘கற்பெனப்படுவது சொற் நிறம்பாமை’; கணவன் சொற்படி நடப்பதுதானே மனைவியின் மாட்சி, அதனைத் தான் செவ்விதின் ஆற்றினார்.

பெண்மை பெருமை பெறுவது, திருமணத்தால் ! அதனை ஆற்றுபவர்தான் கணவர். கண் + அவர் = கணவர். கல்யாண கோவிலிலே கணவர் ஒரு தெய்வம். அன்றியும் கணவன் துணையோடு தானே, அவள் காமனை வென்றாக வேண்டும்.

ஒரு பெண்ணுக்கு மனைவி என்ற நிலையினை நல்குபவனே, கணவன்; தாய்மை எனும் தகவினைத் தருவதும், கணவன் தான்! இன்றேல் ‘தமியள் மூத்தற்று’ என்ற நிலைதான்.³⁰

பெண்ணுக்கு மங்களம் தருவதே மங்கல நாண்தான் இன்றேல் அவளுக்குப் பெருமை ஏது?, வெறும் நாண் மஞ்சள் கயிறுதானே மங்கலமார்க் நிலவுகிறது, கணவனாகிய ஞாயிற்றின் ஒளியாலேயே பெண்ணாம் திங்களுக்கே ஒளி, கணவனால்தான் மனைவிக் கே எல்லாப் பெருமையும் சேரும்.

இதனால் தான் இளங்கோவடிகள் 'கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல்' என்றார். ஒரு தந்தை மறைந்தால், நான் உன் தந்தையாகத் திகழ்கிறேன் என்று கூறலாம்; தாய் இல்லையேல், நானே உன் தாய் என இயம்பலாம், மகன் மறைந்தால், கவலற்க நான் உன் மகனாக இருந்து - இலங்கி உன்குறைபோக்குவன் எனலாம். உடன் பிறப்பு இறந்தாலும், அந்நிலையில் இருந்து உன்னை ஒம்புவேன் என்று கூறமுடியும். ஆனால் கணவனை இழந்த இளம் பெண்ணிடம் சென்று நான் உன் கணவனாக இருப்பேன் - காப்பேன் கவலை மற எனக் கழற முடியுமா? முடியாது - முடியவே முடியாது! இழிவிருந்து கணவன் நிலையின் இன்றியமையாமை, பெருமை, அருமை எல்லாம் அறியலாம், தெரியலாம், புரியலாம்.

தெளிவு

இப்படி எல்லாமாக இருக்கும் கணவன் கொள்கைக்கு ஓர் இறுதி நேர்கிறது; ஒரு சோதனை வருகிறது; அப்போதுதானே உயிர் மனைவி - கற்பரசி நற்றுணையாக உறுதியளாக ஊன்றுகோல் போல் நிற்க வேணும், நங்கூரம் போலே உறுதுணையாதல் வேண்டும், இக்கட்டின் போது தானே, இடர் வந்துற்ற போதுதானே நெருக்கடி நேர்ந்த, போதுதானே நற்றுணையாக நின்றிட வேணும். அதனைத் தான் தன்னை அறவே மறந்து துறந்து, தன்னை ஈகம் செய்கிறாள்.

அதனால் தான் கணவன் கூறக் கேட்டதும், ஒரு நொடியில் ஆடிப்போனவள், இதென்ன? உலகியலுக்கு ஒவ்வாத ஒன்றாய் உளதே, உலகம் ஏகமே, ஊரவர் பழிப்பரே, கற்புக்கும், பெண்மைக்கும், இல்லத்திற்கும் ஊறு என ஆடிப் போனாள். நொடியில் கலக்கம், தெளிவாய் மாறியது.

சிவனடியார் எதனைக் கேட்டாலும், இல்லை என்னாது கொடுக்கும் கடும் கொள்கையர் தன் கணவர், இதனை நன்கறிந்து தான், சிவபிரான், யாராலும்-எவராலும் கொடுக்கவே முடியாத-மாட்டாத ஒன்றை கேட்டிட வேண்டும், அதுபோன்றே யாருமே கேட்க முடியாத கூடாத

ஒன்றினைக் கேட்க வேணும் என இறைவன் எண்ணினார். அதனை மறுக்க மாட்டாது கொடுத்தால் தானே அவர் சிறப்பும், பெருமையும் உலகறிய ஒல்லும், அவர் தொண்டின் வலிமையினை உலகவர் புரிந்துகொள்ள முடியும், அதனால் தான் கொடுக்க முடியாததை - கேட்கக் கூடாத ஒன்றை கேட்டுவிட்டார் மறையவர் வடிவில் வந்த இறைவன், அதுவும் இயற்பகையாரின் ஏற்றம் தோற்றமுற வேணும் - துவங்க வேணும் - உலகெலாம் அறிந்து போற்றிடச் செய்ய வேணும் என்ற எண்ணமே தவிர, உண்மையில் இச்சையால் வந்த கொச்சைச் செயலன்று.

இதனைத் தெளிந்திட்டார் தெய்வீகத் துணைவியார். இங்கே வந்த மறையவர் உலகமுறையில் தன்னை இச்சிக்கவும் இல்லை. கணவர் கொள்கை அசையா நிலையினதா? உண்மையானதா? உறுதியானதா என்பதற்கு வந்த ஒரு நெருக்கடி நிலையை! சமாளிக்க வேண்டும் என்று அம்மையார் எண்ணினார், அதனாலே இந்த தெளிவு வந்துற்றது.

தான் தனியில்லை, கணவனின் உடைமை. தனக்கெனத் தனி நினைவு கருத்து ஏதுமில்லை, கணவன் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுபவர், கணவன் நிழலில் மறைபவர், கணவன் பின்னே நிற்பவளே தவிர கணவனை மீறி முன்னே நிற்பவள் அல்லள் மனைவி.

நான் ஒரு ஜடப் - பொருள். பிறபொருள் போலே ஒரு சாதாரண பொருளாகிய என்னையும், என் கணவர் கொடுக்கலாம் அப்படித் தன் கொள்கை உறுதிப் பாட்டினைக் காட்ட, அளிக்கலாம் என்ற உயர் நிலையினை - உண்மையின் ஒண்மையினை உணர்ந்ததால் வந்த தெளிவு, எனவே தான் உடன் ஒப்பினார், கணவன் தாள் பணிந்தார். மனைவி தெய்வம்!

சாதாரண உலகியற் பெண்ணாக இருந்து மறுத்திடாது சற்றும் சிந்திக்காது கிஞ்சிற்றும் கருதாது உடன் ஒப்பிய உயர்வு எண்ணிய, மனைவி அல்லள், மனைவி வடிவில் வந்த உயர்தெய்வம் என உணர்ந்து நாயனாரும் வணங்கினார், இருவரும் சேர்ந்தே விரைந்து மறையவர் முன் ஏகினர்.

இவையாவும் உலகியலை ஒட்டிய உடல் நிலை அல்ல, உயர் தெய்வ நிலை, இதனை நம்மை வைத்து அளத்தல் ஏலாது, உடலால் வாழ்ந்திடும் நாம் நம் சிற்றறிவை குறையுணர்வு கொண்டு காணலாகாது, கூடாது.

கணவர் பெயர் கூறலாமா?

கணவனே கண் கண்ட தெய்வம் என வதிந்த, உயர்மாது எப்படி இயற்பகை வெல்வார், எனப் பெயர் சொல்லலாம் என வினா எழும், எழுவது இயல்புதானே.

முன்னம் அவர் கணவர், மறையவர்க்குத் தன்னை அளித்துவிட்ட பின்னே, அவர் இவர் கணவரும் அல்லர். இவர். அவர் மனைவியும் அல்லள்; மூன்றாம் மனிதர்.

வேதியரைத் தாக்க வந்துவிட்டனர் கொலைக் கருவிகளுடன் அவரோ அஞ்சி நடுங்கி அம்மையைப் பார்த்தார். அவரின் உடைமையான இவர், கலக்கமான காலத்தில் நடுக்கமான நேரத்தில் வேறு வகையில் கூறின, யார்த்துணைக்கு வருவர் என்பது புரியாது. எனவே நேரே இயற்பகை காப்பார் என்றார், இங்கே மனைவி கணவன் பெயரைக் கூறவில்லை. அந்தணரின் சொந்த உடைமை, அந்த இயற்பகை துணைக்கு வருவார் என்று மூன்றாம் மனிதர் நிலையில் மொழிந்தார்.

அன்றியும் இங்கே இயற்பகை என்பதைக் கணவர் பெயராகக் கொண்டுவிடக்கூடாது, ஒருவர் மனைவியை இன்னொருவர் கேட்டல், அடாத செயல், கொடுத்தலும் அவமானம் ஆகும். எனவே உற்றார் உறவினர் தாக்க வருதல் இயல்பு, உலகியலுக்குப் பகையானவர் என்பதால் இயற்பகை எனப் பெயர் பெற்ற ஒருவர், இங்கும் உறவினர் சூழ்ந்துவரும் போது உறவினர் எனக் கருதாது, இயல்பாகப் பழிபோக்க பழி நேராது காக்க வருபவர்களையும் பகைப்பவர் - இப்போது வந்து நம்மைக் காப்பார் என்ற கருத்தில் கூறினாரே தவிர, பெயரைக் குறிப்பிட்டதாக கொள்ளவேண்டுவதில்லை.

அந்த நிலைக்கு தெய்வீக நிலையினுக்கு நாம் உயர்ந்து நோக்கினால்தான் அந்த உயர்வு தெரியும் - புரியும். இது உணர்வு கொண்டு உணரத் தக்கதே யல்லால், உடல் நிலையில் இருந்து பார்த்தால் தப்பாகவும் தவறாகவுமே படும், உள்ள நிலையில் உன்னுதல் வேண்டும்.

கணவன் பெயரினை மனைவி கூறுதல் மரபன்றுதான், புறநடையாக கணவன் பெயரினை மனைவி மொழிந்த இடங்களும் உண்டு. சூழலோடு சிறத்தல் வேண்டும், உரிய உயரிய நோக்கில் எதுவும் சரியாகவே தெரியும். புரியும் நம் ஊனக் கண்கொண்டு பார்த்தால் விரசமாகவே படும்.

காவிரிப் புதுப்பூம் புனவில் அடித்துச் செல்லப்பட்ட காதலனைக் காணாது ஆற்றாது அலமந்து துடித்த ஆதிமந்தி ஆட்டனத்தி காணாயோ எனக் கூவினாள்.

தன் கணவன் கொலை செய்யப்பட்டது கண்டு ஆற்றாமைத் துயரில் துடித்த மனைவி கண்ணகி வேற்று நாட்டில் வேற்று வேந்தன் முன் முறையிடும் போது கணவன் குற்றவாளி அல்லன் என்பது நிறுவ முற்பட்டபோது, கோவலன் மனைவி கண்ணகி என்பது என் பெயர் எனத் தான் யார்? எதற்காக வந்துள்ளேன் எனத் தெளிவு படுத்தும் போது கோவலன் பெயரைக் கூறினாள்.

மனைவி கணவன்
பெயரைக் கூறியது குற்றமில்லை

அடியவர்க்குரிய பொருளாகத் தன்னை அறிவித்த பின்னே கணவனை விட்டு அறவே பிரிந்த பின்னே, எவ்விதத் தொடர்வும் இல்லை என்ற நிலையில் ஆபத்தான வேளையில் அரண்டு போய் இருந்த மறையவர்க்கு உடன் மனத்தில்பட இறைவனே அஞ்சவேண்டா இயற்பகை வெல்லும் என்றார். எனவே மனைவி கணவன் பெயரினைக் கூறிய குற்றம் இங்கே இல்லை என்பது தெளியலாம்.

மனைவி கணவன்
அடிச்சுவட்டில்!

இது காறும் கண்டவற்றால், கணவனே எல்லாம் எனக் கருதி அவர் அடிச் சுவட்டிலே நடந்த ஒரு பெண் தெய்வம், கணவன் கொண்ட கொள்கைக்கு ஒரு சோதனை நேர்ந்த போது - சவால் ஏற்பட்ட பொழுது, இல்லை யென்னா அறம் மேற்கொண்ட கணவன் வாக்குப் பொய்க்காது இருக்க, கேட்கக் கூடாத - கொடுக்க முடியாத பொருளைக் கேட்ட போது கணவன் கொடுத்துவிட்டேன் என்ற நிலையில் மனம் ஒப்பி அவர் சொல் வழிநின்ற இயற்பகையாரின் மனைவி இயல்பான உலகிலுக்குப் பகையான பெண்மணியாகவே பிறங்கினார். இப்படித் தான் ஒரு பெண்ணானவள் - மனைவியாகப்பட்டவள் இருக்க வேண்டும் - நடந்திட வேணும் என்ற நல்ல - சிறந்த பாடத்தினை இவர் மூலம் பெற்றோம்.

இதில் பெண்ணடிமை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. இங்கே பெண்மை இழிவுப்படுத்தப்படவில்லை. இங்கே கொள்கை உறுதி - அதற்கு உறுதுணையே தவிர கணவன், மனைவியை மற்றொருவருக்கு கொடுத்தல் என்ற இழிநிலையாகக் கருதக் கூடாது. பெண்மை இங்கே பெருமை பெறுகிறது. பெண்ணியம் இங்கே கண்ணியம் அடைகிறது எனக் கூறி அமைவாம்.

உயர்ந்தனவற்றை உன்னத்தை உரிய முறையில் உயரிய வகையில் தான் கண்டிட வேண்டும், நோக்கிட வேணும், அப்படியே நாமும் நோக்குவோம்.

ஆய்வுரை

புகார்ச்சிறப்பு

சென்னி வெண்குடை நீடு அநபாயன் தொல்புகழ் பொருந்தியும். மருதநிலங்களைப் பெரிதும் கொண்டதும், பொன்னி நதி பாய்ந்து வளம் பெற்றதும், காவிரி கடலோடு கலந்து சங்கமம் ஆகின்ற புனித தீர்த்தம் நிறைந்ததும், பல வரலாற்றுச் சிறப்புக்களைக் கொண்டதும், சோழர் தலைநகரங்களுள் தலையாயதும் ஆகிய பன்முகச் சிறப்புக்களைக் கொண்டது புகார் நகரமாகும்.

இவ்வாறு திருத்தொண்டர் புராணம் பாடவந்த சேக்கிழார் இயற்பகை நாயனார் வரலாற்றில் புகார் நகரின் சிறப்பை விளக்கும் பாங்கு, அவரது வரலாற்று நுண்ணறிவை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இப்புகார் நகரின் சிறப்புக் குறித்து சிலப்பதிகாரத்தில் புகார்க் காண்ட இறுதிச் செய்யுளில் “புகழால் அமைந்த புகார்” என்று இளங்கோவடிகள் சிறப்பிக்கின்றார்.

வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் புகார் நகரை, பூம்புகார் என்றும், காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்றும் குறிப்பர்.

இயற்பகையார் இயல்பு

புகார் நகரத்தில் அளவிலாச் செல்வமுடைய வணிகர் குலத்தில் பிறந்த ஒரு அடியவர் இருந்தார். அவர் “இயற்பகையார் என்ற பெயரை உடையவர்” அவரது திருத்தொண்டின் சிறப்புப்பற்றி சேக்கிழார்

“செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவர் அடிமைத்

திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்சிலம் படியார்

மிக்க சீரடி யார்கள்யா ரெனினும்

வேண்டும் யாவையும் இல்லைஎன் னாதே

இக்க டற்படி நிகழமுன் கொடுக்கும்

இயல்பின் நின்றவர் உலகியற் பகையார்”³⁰-என்று

குறிக்கின்றார்.

(பெ.பு. 405)

அவர் சிவபிரானிடத்து பேரன்பு கொண்டவர். அதனால் சிவனடியார்களிடத்தும் பேரன்பு கொண்டு

அவர்கள் யாவராயினும், முன்பின்னறியாதவராயினும், அவர்கள் கேட்பது எதுவாயினும் இல்லை என்னாது மகிழ்ந்து அளித்தலையே பெறும் நோன்பாகக் கொண்டவர். அடியார்கள் எதைச் சொன்னாலும் அப்படியே செய்வதைப் பெருமை எனக்கருதி வாழ்த்து வந்தார். இதுவே அவர் திருத்தொண்டாகும் ³¹

மனையறச் சிறப்பு

இயற்பகையாரும் அவர் மனைவியாரும் இணைந்து மாறுபாடில்லாத நன்னெறியில் இல்லறவாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர். அவர்கள் வாழ்க்கையில் அடியார்கள் ஏவிய பணிகளைச் செய்து முடிப்பதும், அவர்கள் விரும்பியவற்றைச் செய்கையிலே நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதுமே இவ்வாழ்க்கையின் பேரெனக் கொண்டனர். அப்பெருமையையே எண்ணி அத்தகைய கொள்கை வழியினின்றும் தவறாமல் வாழ்ந்து வந்தனர். இங்கே நாயனாரின் ஈகைத் தொண்டின் சிறப்பு வெளிப்படுகிறது.

மனைவியார் மாண்பு

“நீறு சேர்திரு மேனியர மனத்து
நினைத்த யாவையும் வினைப்பட முடித்து
மாறி லாதநன் னெறியினில் விளங்கும்
மனைய றம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த
பேரெ லாம்அவர் ஏவின செய்யும்
பெருமை யேஎனப் பேணிவாழ் நாளில்”³²

(பெ.பு. 406)

என்பது சேக்கிழார் பாடல் இப்பாடல் மூலம் சேக்கிழார் இயற்பகையாரும் அவர் மனைவியாரும் நடத்திய மனையறச் சிறப்பின் மாண்பினை விளக்குகிறார்.

இவ்விருவர், மனையறம் குறித்தும் “பெரியபுராணச் சிந்தனை” என்ற தமது நூலில் தமிழாகரர் முனைவர் சாமி. தியாகராசன்³³ செய்துள்ள ஆய்வுரை விளக்கம். “கணவனும் காரியமும்” என்ற தலைப்பில் அவர் எடுத்துக்காட்டும் பாரதியார் பாடல்.

“காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே - அவன்
காரியம் யாவினும் கை கொடுத்து

மாதர் அறங்கள் பழமைக் காட்டிலும் மிக

மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி” - என்பதாகும்

இப்பாடல் கருக்கொண்டு செய்யும் ஆய்வில், இயற்பகையார் தாம் வழிபடும் அடியவர் திறம் கருதி செய்யும் திருத்தொண்டிற்கு, அவர்தம் மனைவியார், பின்புலமாக இருந்து செயல்பட்டிருக்கிறார். அத்துடன் தம் கணவர் செய்யும் சமயத் தொண்டை, தம் உயிரினும் மேலாகக் கருதி வாழ்ந்தும், கணவர் குறிப்பறிந்து இல்லறம் நடத்தியும், வருங்காலையில் அவ்வாறு, செய்யும் கணவர் திருத்தொண்டிற்கு ஏதேனும் இடையூறு ஏற்படின், அதற்காக தம் உயிரையும் விடத் தயங்க மாட்டார் என்பதே அவ்வம்மையாரின் குறிக்கோள் வாழ்கையாகும்” - என்பார். சமயவாழ்வின் பின்புலம்

இயற்பகையார் அடியார்கள் கேட்கும் எந்த ஒரு பொருளும் அவரிடம் இருக்குமானால் அதனை அவர்கட்கு இல்லை என்னாது அளிப்பதை கொள்கையாகவும், அன்றாடச் செயலாகவும் கொண்டவர். இதனை அவருடைய மனைவி நன்கு அறிந்தவர். எந்தக்காலத்திலும் அவருடைய செயலில் தலையிடாதவர். தலையிடாது மட்டும் அல்ல. தன் கணவர் செயல்களை தலைமேல் கொண்டு ஒழுகுபவர். அச்செயல்களுக்கு உற்ற துணையாக இருப்பவர். அவர் காரியம் அனைத்திற்கும் கைகொடுப்பவர். இறைவனும் நாயனாரும்

இயற்பகையார் புராணத்தில்

“தொண்டர் மறாத வண்ணமும் காட்டுவான் வந்தார்”

(பெ.பு. 497)

“கொன்றை வார்சடை யாரடி யார்கள்

குறித்து வேண்டின குணமெனக் கொண்டே

ஒன்றும் நீர்எதிர் மறாது உவந் தளிக்கும்

உண்மை கேட்டுநும் பாலொன்று வேண்டி

இன்று நான்இங்கு வந்தனன் அதனுக்

கிசைய லாம்எனில் இயம்பலாம் என்றார்” -

(பெ.பு. 409)

சேக்கிழார் தரும் இவ்விரு குறிப்புகள். நாயனாரின் ஈகைச்சிறப்பினை விளக்கும் அடிப்படைக் கூறுகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இயற்பகையாரின் சமயவாழ்வின் ஊற்றம், இறைவன் அடியார் அன்பில் திளைக்கும் திறன், ஈகைச்சிறப்பின் உண்மை இவற்றை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

வேதியர் வடிவில் வந்தது ஏன்?

இவ்வாய்வு குறித்து ³⁴“பெரியபுராண ஆய்வு” என்ற நூலில் திரு.மறை. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் குறிக்கும் செய்தி

“வேதியர் அல்லது அந்தணர் வடிவில் வந்தது”

சாதி இறுமாப்பின் காரணமாக அவ்வாறு கேட்கும் துணிவு வேதியர்க்கன்றி வேறொரு வகுப்பு அடியார்க்கு அமையாது போலும் அல்லது வேதமறிந்த வேதியர் தவறு செய்யார் என்ற குறிப்பும் நாயனார் வேதியர்க்கே தருவார். சாதி உயர்வு என்று வழக்கிடுதல் அறியாமையாகும். ஏனெனில் அவர் பண்பை - ஈகையை குறிப்பிடுஞ் சேக்கிழார் அவர் “அடியார் யாவரெனினும் - கொடுக்கும் இயல்பில் நின்றவர்” என்பதால் சாதிவேறுபாடு கருதாதவர் என்பது அறியப்படுகிறது.

³⁵முனைவர். சாமி. தியாகராசன் இவ்வாய்வில் குறிக்கும் கருத்துக்கள் “எதைக் கேட்டாலும் இல்லை என்னாது கொடுக்கும் இயல்பு படைத்தவர் இயற்பகையார், என்பதை உலகிற்கு காட்டவே ஈசன் காமுக வேடத்தில் வேதியர் கோலம் கொண்டு, தம் செந்நிற வண்ணம் மறைத்து கருநிறம் அமைத்து இயற்பகையார் இல்லத்திற்கு எழுந்தருளுகிறார்” என்பதாகும்.

³⁶திரு.வி.க. அவர்கள் தம் பெரிய புராண உரையில் தரும் விளக்கம் “தமது தொண்டராகிய இயற்பகையாரின் எதையும் மறாது கொடுக்கும் திறத்தையும் உலகிற்குக் காட்டும் பொருட்டு” என்பதே அவர் விளக்கம்.

மனைவியை ஏன் கேட்டார்?

அடியார்கள் எதைக் கேட்டாலும் கொடுத்துவிடும் குணம் உடையவர் இயற்பகையார். இவ்வுண்மையை நன்கு அறிந்த சிவபெருமான் யாராலும் கொடுக்க முடியாத ஒன்றைக் கேட்க வேண்டும். அதுபோலவே யாராலும் கேட்க முடியாத ஒன்றை கேட்க வேண்டும் என்றும் இறைவன் எண்ணினார். ஆதலால் ஒருவரும் எண்ணிப்பார்க்க இயலாத ஒன்றைக் கேட்ட. அவரும் அதனை மறுக்காமல் கொடுத்தால் தானே அவர் சிறப்பு வெளிப்படும் என்று கருதினார். நல்ல இல்லறம் நடத்தும் கணவனும் மனைவியும் இணைந்து நடத்தும் காட்சியைக் கண்டார் இறைவன், மக்கள் இல்லாத நிலையில் மனைவியைக் கேட்டும் அவர் தந்தால் தானே அவருடைய தொண்டின் உறைப்பினை உலகத்தவர்க்கு காட்ட முடியும் அதனால் தான் இறைவன் அவருடைய மனைவியைக் கொடுக்குமாறு கேட்டான்.

மனைவியைக் கேட்க தூர்த்த வேடம் தாங்கி அந்தணர் கோலத்தில் வந்தார். நாயனார் அவரை வரவேற்று உபசரித்தார். வேதியராக வந்தவர் நாயனாரிடம் சென்றார்.

சென்ற வேதியர் நாயனாரை நோக்கி

“மன்னு காதல்உன் மனைவியை வேண்டி

வந்ததிங் கென அங்கணர் எதிரே

சொன்ன போதிலும் முன்னையிற் மகிழ்ந்து

தூய தொண்டனார் தொழுதுரை செய்வார்”³⁷

- (பெ.பு. 410)

இவ்விடத்தில் மிகவும் எச்சரிக்கையாக ஒரு சொல்லைக் கையாளுகிறார் சேக்கிழார். அச்சொல் “வேண்டி” என்பதாகும். “உன் மனைவியை வேண்டி வந்தேன்” என்ற தொடரில் உள்ள வேண்டி என்னும் சொல்லுக்குப் பதில் “விரும்பி” என்ற சொல்லை அமைத்திருந்தால் அடியார் பெருமை அழிந்திருக்கும். பெரியபுராணம் பெருமை இழந்திருக்கும் என்பது முனைவர் சாமி. நியாகராசன் அவர்கள் கருத்தாகும்.

இயற்பகையாகிய உன்னுடைய பெருமையை
 உலகத்தோர்க்கு
 அறிவிக்க உன் மனைவியை “வேண்டி” வந்தேன் -
 என்றும்
 நான் நடத்தும் இந்த நாடகத்தில் உன்னை ஓர்
 இக்கட்டான
 நிலையில் வைக்க “வேண்டி” என்றும், உன்
 மனைவியை

என் உலகுக்கு அழைக்க “வேண்டி” என்றும் எனப்
 பலவாறாகப் பொருள் கொள்ளலாம். மனைவியைக் கொடு
 என்று நாயகன் எதிரிலே கேட்டலாகாதாதலின் “சொன்ன
 போதிலும்” என்றார். உம்மை எதிர்மறை கேட்டவர் தீய
 எண்ணத்துடன் கேட்கவில்லை என்பார்.

இங்கு கேட்காத உரையைக் கேட்டும் இயற்பகைக்குச்
 சீற்றம் பிறக்கவில்லை. அவர் தம் விரதம் எதையும் இல்லை
 என்னாது கொடுப்பது. தம்மிடத்தில் இல்லாத ஒன்றைக்
 கேட்டு விடுகிறாரோ என்பதிலேயே இயற்பகையார் மனம்
 கவலையுற்றிருந்தது. உள்ள பொருளையே கேட்டாரே
 என்பதில் முன்னையிலும் மனம் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

செயற்கரியச் செயல் செய்தார்

அடுத்து இயற்பகையார் நடத்தும் அரிய செயல் பற்றி
 சேக்கிழார் தரும் விளக்கத்தை அவரது திருவாக்கில் படித்து
 அறிந்து தெளிவு பெறலாம்.

“கதும் எனச் சென்று தம் மனை வாழ்க்கைக்
 கற்பின் மேம்படு காதலி யாரை
 விதி மணக்குல மடந்தை இன்று உனை இம்மெய்த்
 தவர்க்கு நான் கொடுத்தனன் என்ன
 மதும லர்க் குழல் மனைவியார் கலங்கி
 மனம் தெளிந்தபின் மற்று இது மொழிவார்”³⁸
 - (பெ.பு. 411)

நாயனார் விரைந்து இல்லத்திற்குள்ளே நுழைந்தார். தம்
 இல்லக் கிழத்தியாரை அழைத்தார். தம் கற்பின் மேம்படு
 காதலியாரை நோக்கிக் கூறினார். விதி மணக்குலமடந்தை

“இன்று உன்னை இம் மெய்த்தவர்க்குக் கொடுத்தனன்” என்றார்.

மனைவியின் கலக்கமும் தெளிவும்

இவ்வுரை கேட்ட மனைவியார் கலங்கினார். இது என்ன உலகியலில் இல்லாத செயலாக இருக்கிறதே என்றும்; கற்புடையக் குலமகள் ஆதலின் தன் கற்பு நெறிக்கும், பெண்மைக்கும், இல்லறமாண்புக்கும் ஊறு நேருமோ என்ற கலக்கம் வந்துற்றது. ஒருவன் மனைவியைக் கேட்ட சிவனடியாரை பற்றியும், அதற்கு உடன்பட்ட தன் கணவரைப் பற்றியும் இவ்வுலகம் என்ன நினைக்குமோ என்ற கலக்கம் வந்தது. பின்னர் எவ்வாறு தெளிகிறார்? சிவனடியார்களுக்கு எதைக் கேட்டாலும் இல்லை என்னாது கொடுக்கும் கொள்கையால் தான் சிவனடியார் கேட்டதின் பேரில் தன்னைக் கொடுக்கிறார் என்பதை அறிந்தும். சிவனடியாராக இருப்பவர்களால் எந்தத் துன்பமும் வராது என்பதை உணர்ந்தும் அவர் தெளிந்தார்.

மனைவியர் கலக்கமும் தெளிவும் என்பது குறித்து திரு.வி.க. அவர்கள் தரும் விளக்ககுறிப்பும் ஈண்டு சிந்திக்க தக்கதேயாகும். அவரது விளக்கவுரையில் “தமது நாயகர் சிவநேயர், இல்லையே என்னாத நோன்புடையவர்” உலக வழி நின்று நாம் ஒன்றும் இங்கே கருதலாகாது. இது திருவருள் நிகழ்ச்சியாகவே இருத்தல் வேண்டும். மேலே விளைவதைப் பார்ப்போம் என்று அம்மையார் உலகியல் வழியில் கலங்கி என்றும், திருவருள் வழியில் தெளிந்தார் என்றும் தெளிவுபடுத்துகிறார்.³⁹

பெண்ணின் பெருமை

மனம் தெளிந்த நிலையில், இயற்பகையார் மனைவி கணவரை நோக்கி என் உயிர்க்கு ஒரு நாத “நீர் உரைத்ததை” அல்லாமல் வேறு ஒன்றைச் செய்ய மாட்டேன். நீர் சொல்வதைச் செய்வதைத்தான் எனக்குரிய உரிமையாகக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றை உரிமையாகக் கொள்ள மாட்டேன் எனக் கூறினார்.

இவ்வாறே, பெண்ணின் பெருமையை தொடர்ந்து விளக்குகிறார் திரு.வி.க. அம்மையார் அன்று நாயனாரின் வேண்டுகோளை ஏற்க மறுத்து ஒதுக்கியிருப்பரேல், நாயனாரின் இல்லையே என்னாது அறிவிக்கும் அவரது நோன்புக்கு இடையூறு நேர்ந்திருக்கும். நாயனாரின் மாண்பு நாயகியாரை ஒட்டியே நிலவியது என்க. நாயனார் பெருமையினும் நாயகியார் பெருமையே சாலச் சிறந்தது.⁴⁰

பெரியபுராணம் பெண்ணடிமை பேசப்படவில்லை

“இன்று நீரெனக் கருள் செய்த துது வேல்
என்னுயிர்க் கொரு நாத நீர் உரைத்த
தொன்றை நான் செய்யும் அத்தனை யல்லால்
உரிமை வேறுள தோளனக்கு என்று
தன் தனிப்பெருங் கணவரை வணங்கத் தாழ்ந்து
தொண்டனார் தாமெதிர் வணங்கிச்
சென்று மாதவன் சேவடி பணிந்து
துகைத்து நின்றனள் திருவினும் பெரியாள்”⁴¹

-(பெ.பு. 412)

என்ற சேக்கிழாரின் பாடல் அறி அற்புதங்களை எல்லாம் வாரிவழங்குகிறது.

மற்றும், பெரியபுராணம் பெண்ணடிமைப் பேசப்படவில்லை. பெண்ணின் பெருமையை பேசுகிறது என்பதை சிந்தித்து, சேக்கிழாரின் சமுதாயச் சிந்தனையைப் போற்றுவோம். அத்துடன் சேக்கிழாரை ஒரு “சமுதாய விஞ்ஞானி” என்று உலகிற்கு அறிவிப்போம்!.

அன்னம் பாலித்த அன்னை

(இளையான்குடி மாறனார்)

பாண்டி நாட்டில் பரமகுடிக்கு ஏழுகல் தொலைவில் இருப்பது இளையான்குடி, இங்கே பிறந்தவர் மாறனார், ஊரைஓட்டி இளையான்குடி மாறனார் எனப்பட்டார். வேளாண் மரபினர்.

பொன்னம்பலத்தில் நடம்புரியும் நடராசரின் அடிமலரை தம் முடிமீது சூடிய சிவபக்தர்- சிவனடியார் பக்தியிற் சிறந்தவர். தம் இல்லம் நாடிவரும் அடியவர் எவராயினும் அவருக்குச் சோறிடும் பெருந்தொண்டு பூண்டவர். இறைவழிபாடு ஆராதனை எனப்படும், அடியார்க்கு அன்னமிட்டுவழிபடுவது, சமாராதனை எனப்படும் பசுவிடம்

பால்கறக்கக் கன்றின் துணை வேண்டும் :

பரமனின் அருள்பெற, அடியவர் துணை வேண்டும்:

செல்வத்தின் பயன், அடியார்க்கு அமுதளிப்பதே

என எண்ணத்தார்.

வளத்தில் மட்டுமன்று, வறுமையிலும் சிறுமையின்றிச் சோறிடும் திருத்தொண்டினைத் தடையின்றித் தளராது செய்திடும் உறுதியர் ஊற்றத்தர் என்பதனை உலகுக்கு உணர்த்த உளம் கொண்டார் உமைபாகர். வளம் சுருங்கிய போதும், நிலபுலன் களைவிற்றும், பிறபொருட்களை விற்றும்அன்ன அறம் புரிந்தார், தம்மை விற்றிக் கடன் பெற்றும் திருத்தொண்டினை தொய்யாது செய்து வந்தார்.

கணவரின் அன்னத்தொண்டிற்கு உளம் ஒத்து உறுதுணை புரிந்துவந்தார் அவர் மனைவியார்.

நல்ல மழைக்காலம், பெருமழைபெய்து எங்கும் பெரு வெள்ளம் நடுநிசி. மாறனாரும் மனைவியும் பசியால் வருந்தி வாடிக்கொண்டிருந்தனர். பசி வயிற்றைக் கிள்ள, நீர்பருகி, நெஞ்சத்தில் அஞ்செழுத்தை நினைந்து படுத்தனர். உறக்கமின்றி உருண்டனர், புரண்டனர்.

௧௮.12.

இந்த வறுமையைத் தந்தவரே அந்த ஆடும் பெருமான் தான் ! அதனால் தான் சேக்கிழார் பெருமான்.

“ஒல்லையில் வறுமைப் பதம்புக

உன்னினார் தில்லை மன்னினார்” - (பெ.பு.445)⁴²

என்கிறார். அம்மையப்பர் அடியவர் வேடம்தாங்கி மழையில் நனைந்து குளிரில் நடுங்கியவாறு வீட்டுக் கதவைத் தட்டினார். “சிவாய நம” என்றார். அது கேட்டதும், ஓடிவந்து தாழ்ந்திறந்தார். அடியவரை வரவேற்றுப் போற்றி இருக்கச் செய்து, மனைவிமுகம் பார்த்தார். பசித்துவந்த அடியார் புசித்திடச் செய்ய வேண்டுமே என்ற ஏக்கத்தில்!

மாதரசியோ, இல்லத்தில் அமுது ஆக்கிடப் பொருள் ஏதுமில்லை, கடன் தருவார் யாருமில்லை. காலமோ அகாலம், என் செய்வது? ஈதல் இயலாக்கடை ஒருவழி உளது, பகலில் வயலில் விதைத்து வந்த முளை நெல், மழையில் ஒருபக்கமாக ஒதுங்கியிருக்கும். அவற்றை வாரிக்கொணர்ந்தால், அமுது படைக்கலாம். இஃதொன்றி வேறுவழியன்று என்றார்.

இந்தச் சொற்கள், மாறனாருக்கு அமுதமாக இருந்தது. அகமகிழ்ந்தார். அடியார்க்கு எப்படியாவது அமுது செய்வித்திட வேண்டுமென்ற ஒரே சிந்தையில், கூடையைத் தலையில் கவிழ்த்துகொண்டு காரிருளில் தட்டுத் தடுமாறி தடவிச்சென்று வயலில் மிதந்து ஒதுங்கிய நெல்லை வாரிப்போட்டுக்கொண்டு வந்தார்.

கணவர் கடுங்குளிரில் நடு இரவில் நனைந்துகொண்டே சென்றாரே, நெல்மணிகள் கிட்டினவா என்றெல்லாம் கவலையோடு கணவர் வரும்வரை வாயிலில் ஆவலோடு காத்திருந்த அம்மையார் விதைநெல்லை வாங்கிச்சேறுபோகக் கழுவி, விறகு இல்லையே என்றார். உடனே நாயனார் வீட்டுக் கூறையின் ஒரு பகுதியை வெட்டிச் சாய்த்தார்.

நெல்லை வறுத்துக்குத்தி அரிசியாக்கி சோறு சமைத்தார். இனிக் கறியமுதுக்கு என்ன செய்வோம் என வினவினார். உடனே நாயனார் புறக்கடைபோந்து கீரையை

வேருடன் பிடுங்கி வந்தார். மனையாட்டி கீரைக்கறி சமைத்தார்.

பின்னர் இருவரும் சென்று, பெரியீர், திருவமுது செய்ய எழுந்தருள்க என வேண்ட, அடியவர் எழுந்து பேரொளிர் பிழம்பாய்த் தோன்றினார். திகைத்தனர் இருவரும், உடனே இறைவன்,

அன்பனே! அன்பர் பூசை
அளித்த நீ அணங்கினோடும்
என்பெரும் உலகம் எய்தி
இருநிலிக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி
மொழிவழி ஏவல் கேட்ப
இன்பம் ஆர்ந்து இருக்க என்றே
அருள் செய்தான், எவர்க்கும் மிக்கான்”⁴³

(பெ.பு. 465)

இறைவன் மறைந்தருளினார். நாயன்மாரும் நற்றுணைவியாரும் பேரின்ப பெருவீடு எய்தினார்.

இக்கதையினைச் சுந்தரர், “இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்றார். நம்பியாண்டாரோ, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில்

“இயலாவிடைச் சென்றமாதவர்க்கு இன்னமு
தாவிதைத்த
வயலார் முனைவித்து வாரி மனையலக்
கால்வறுத்துச்

செயலார் பயிர்விழுத் தீங்கறி யாக்கு
மவன்செழுநீர்க்

கயலார் இளையான் குடியுடை மாறெனெங்
கற்பகமே!”⁴⁴

எனப் போற்றினார்.

திருத்தொண்டர் புராணசாரம்

மன்னியவே ளாண்தொன்மை இளசை மாறர்
 வறுமையால் உணவுமிக மறந்து வைகி
 உன்னருநள் ளிருள்மழையில் உண்டி வேண்டி
 உம்பர்பிரான் அணையவயல் உழுது வித்துஞ்
 செந்நெல்முளை அழுதுமுமனை அலக்கால் ஆக்கிச்
 சிறுபயிரின் கறியழுது திருந்தச் செய்து
 பன்னலரும் உணவருந்தற் கெழுந்த சோதிப்
 பரலோகம் முழுதாண்ட பான்மை யாரே.⁴⁵

இவ்வுலக வாழ்வின் அடித்தளம், அச்சு, மனையறம், இயைன்குடி மாறனார். அவர் துணைவியார் இல்லறம் நிறைவான நல்லறம். இவ்வரும் இதயம் ஒன்றிய இணைபிரியாத துணையினராகத் திகழ்ந்தனர்.

வளத்திலும் வறுமையிலும் ஒரே சீராக உயிராக ஒழுகியவர்கள். வளம் சுருங்கியபோதும் உளம் சுருங்காதவர்கள், நல்குரவு வந்துற்றபோதும், நடுக்கமுறாத நெஞ்சினர்.

மாறனார் திருத்தொண்டு அடியவர்க்கு உணவிடுதல், அது முழுக்க முழுக்க, வீட்டரசியை ஒட்டியது, அடுக்களை பற்றியது. அவரின்றி ஆற்றமுடியாதது.

வேளையில்லா வேளையில் நள்ளிரவில் வந்துற்றார் அடியவர். அதுவும் கடும் பசியுடன், மழை, கும்மிருட்டி, வீட்டில் ஒன்றுமில்லை, இவருமே பட்டினி!

இக்காலத்துப் பெண்டிர் எனின், அகால நேரத்தில் வந்து உயிர் எடுக்கிறதுகள், நாமே பட்டினி, இந்த நிலையில் இதுகள் வந்து உயிரை எடுக்கின்றன! என நோவர் - நோவடிப்பர். ஆனால் மாறனாரின் தரும பத்தினி, “தீரவே பசித்தார், செய்வது என்?” என அருமை மனைவியின் முகம் பார்த்தார். அவரோ முகம் கோணாது, நிலையினை விளக்கிய கையோடு உரிய அரிய ஆலோசனையினை அளிக்கிறார்.

அன்று பகலில் விதைத்த நெல் மழையில் மிதந்து ஒதுங்கி யிருக்கும். அதனை அரித்துக் கொணர்ந்தால்,

வறுத்து, குற்றி, சமைத்திடலாம் எனச் சடுதியில் கூறிய அறிவு கண்டு வியக்கிறோம், நயக்கிறோம். அம்மையார் வாழ்க்கைத் துணையாதலோடு வழிகாட்டி நடத்தும் வளமையும் கொண்டவராக - வாழ்க்கைத் துணை நலமாகத் திகழ்கிறார். அதுகேட்டு அகமகிழ்ந்தார் மாறனார். அவர் போல் நாமும் நினைக்கிறோம். உற்றுழி உடன் உதவும் ஒண்மை, உவப்பினை அளிக்கிறது. உருகச் செய்கிறது. இது தான் பெண்மை, மனைமாட்சி பெண்டிர் யாரும் இத்தகு மனைவியராய் விளங்க வேண்டும் என உளங்கொள்ள வேணும்.

அதுமட்டுமன்று போன மனிதர் வரட்டும் என உள்ளே செல்லாது வரும் வரைப் படுத்துறங்காது, வாயிலிலேயே மழைச் சாரலில் நின்று கணவர் பற்றிய கவலையும், விதை நெல் கிட்டவேண்டுமே என்ற தவிப்பும் மேவ, அவர் வரும் வரைக் காத்திருந்து, வந்ததும் வரவேற்று மேவ, ஈரநெல்லை வாங்கி விரைந்து சமைத்திட முற்பட்ட வாஞ்சை ஈடுபாடு ஒம்மை வியக்க வைக்கிறது. இதுவன்றோ மனையரசியின் மாட்சி!

சோறாக்கியதும் கறியமுது செய்ய, கொல்லையில் இலைக்கீரையைப் பறித்துவருமாறு கணவரை ஆற்றுப்படுத்தி, வந்த அந்த ஒரு கீரை கொண்டு பலவகைக் கறி சமைத்த அவரின் திறமை என்னவென்று ஏத்துவது?

நெருக்கடி நிலையில் இக்கட்டான சூழலிலும் சடுதியில் சமைத்து சோறிட கறியும் அணியமாக்கிய மனையற மாட்சியைச் சேக்கிழார் போகிற போக்கில் சுட்டிக்காட்டும் கூறாமற் கூறும் குளுமை நம்மைக் குழையச் செய்கிறது.

இக்கட்டில் உதவு பவனே நண்பன், இன்னலில் இனிதே இயங்குபவனே வாழ்க்கைத் துணை வளமார் இணை. அந்த ஈடு இணையற்ற மனையரசியாக மாறனார் மனையாட்டி மிளிக்கிறார். இதுகண்டு நம் மனதுக்குள் மழை பொழிகிறது. மனமெல்லாம் நிறைகிறது.

கணவரின் சோறிடும் தொண்டில் உயிர்நாடியே தன்னிடம் தான் உளது. அதனை உணர்ந்து நன்றாற்றிய,

கணவர் கண்ணியம் காத்த, புண்ணியராகப் பொலிகிறார்
மாறர் மனைவி.

செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருக்கும்
செவ்வியது தமிழரின் விருந்தோம்பல். “அல்லில் ஆயினும்,
விருந்துவரின் உவக்கம்” என்பது சங்கச் சாஸ்திரம்.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - குறள் (81)

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - குறள் (212)

என்பதெல்லாம் விருந்தோம்பல் வேள்வியின் அருமை
உணர்த்தும். விருந்து புரத்தலே தமிழர் பண்பாட்டின்
தலையாய கூறாகும்.

வேளாளன் என்போன், விருந்திருக்க உண்ணான்!
மற்றவர் பசித்திருக்க, பசித்திருப்பதும் பாவம் எனக்
கருதுபவன் தமிழன்.

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான் - குறள் (1062)

என்பது தமிழ்மறை. பசித்திருக்க வைக்கும் படைப்புக்
கடவுளையே அழிந்தொழியச் செய்யும் வீறு கொண்டு
சாபமே இருக்கிறது வள்ளுவன். இருபது நூற்றாண்டுகள்
கழித்தும் இதே உணர்வுடன் தான் இன்றமிழர்
இருக்கின்றனர் என்பதைப் பாரதியின்,

தனி ஒருவர்க்கு உணவில்லை யெனின் இந்த
ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்.

என்றார். மனிதநேய மாகவிஞன் பாரதியார், என்சாண்
உடம்பில் இந்த ஒரு சாண் வயிறு இருந்து கொண்டு என்ன
பாடு படுத்துகின்றது.

ஒரு சாண் வயிறே இல்லாட்டா
இந்த உலகில் ஏது கலாட்டா?

என்றான் இக்கால கவிஞன். வள்ளுவன் பசி எப்படி நம்மை
வாட்டும், புரட்டி யெடுக்கும் என்பதை, “உள்ளின்று
உடற்றுப்பசி” என்றாரே. மணிமேகலைக் காப்பியமும் பசி

வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம் என்பதை, எப்படி இயம்புகிறார் பாருங்கள்.

இப்படிப் பட்டியலிடுகிறார். குசேலோபாக்கியானமும், பசி என்ன பண்ணும் என்பதை அழியா ஓவியமாக நிறுத்துகின்றதை நோக்குங்கள்.

பல்லெல்லாம் தெரியக் காட்டி,
பருவரல் முகத்திற் கூட்டி

என வல்லூர் தேவராசப் பிள்ளை வரைகின்றாரே, நம் உள்ளம் கரையுமாறு.

இந்தப் பசியால் எந்த உயிரும் உளைந்திடக் கூடாது என்பதாலேயே வள்ளற்பெருமாள் “அணையா அடுப்பு” ஏற்பாடு செய்து சத்திய தருமச்சாலை நிறுவினார் வடலூரில். காந்தியடிகளும் “தர்மகர்த்தா கொள்கை” கடையனுக்கும் உணவு என்று கொணர்ந்தார். விவேகானந்தரும் முதலில் மனிதர்க்கு உணவு கொடு, பின் சமயம், சித்தாந்தம் எல்லாம் பேசு. பசித்தவன் கேட்கமாட்டான். கேட்க முடியாது எனச் செயல் முறை சமயம் சாற்றினார்.

தானத்திலே சிறந்தது அன்னதானம். இந்த உணர்வோடு தான் தெய்வச் சேக்கிழார் “உணவிடும் உயர் தொண்டினை ” இளையான்குடி மாறனார் மூலம் நம் உள்ளத்தே ஊன்றச் செய்கிறார்.

அன்னம் ஆக்குவதும் அளிப்பதும் அம்மையார் பணி, மனைவியர் செயல். அந்தச் செயலை அருமையாக ஆற்றுகிறார் மாறனார் மனைவி.

மனைவியர் - மனையரசியாரின் தலையாய கடமையே. பசிபோக்குவது, பசி நெருப்பு அவித்தல், வாடிடும் வயிற்றைக் குளிரச் செய்வதே மகளிர் தாராள மனமும், இருகை போதாது என்னுமாறு, போதும் போதும் என்று கூறுமாறு வயிறார உணவிடுதலே முதற்பணி என்பதுணர வேணும்.

கை சுருக்கம் கூடாது. பிறர் உண்டு மகிழக் கண்டு மகிழும் ஈர நெஞ்சம் உடையராக விளங்குதல் வேண்டும்.

பசிப்பிணி மருத்துவராகப் பெண்டிர் யாவரும் அணி செய்ய வேண்டும். “உண்பது நல்லது” உலகு பசியின்றி உலவுதல் வேண்டும். அது மகளிர் கைகளில் உள்ளது.

“உண்டி கொடுத்தோர், உயிர் கொடுத்தோர் ” என உயிர் நாடி உணர்த்துகிறது மணிமேகலை. “உண்டி முதற்றே, உணவின் பிண்டம் ” என்கிறது சங்கப்பா, எனவே அன்னம பாலிக்கும் அன்னையராக மகளிர் அனைவரும் அமைந்திட வேண்டும்.

இந்த உணவிடு அறத்தைத் தான் இளையான்குடி மாறநாயனார் மூலம், அவர் இந்துணைவியார் வாயிலாக இவ்வுலகினுக்கு இயம்புகின்றார் என்பதுணர்வோம்.

ஆய்வுச் செய்திகள்

(இளையான்குடி மாறனார்)

முன்னுரை :

விருந்து என்ற சொல் புதியவர் என்ற பொருளில் அமைகிறது. அவ்வாறு புதியவராகத் தம்மில்லம் வந்தோரைப் பேணுதலையே விருந்தோம்பல் என்று சங்கத்தமிழர் கருதினர். தமிழர்தம் பண்பாட்டில் விருந்தோம்பல் முதன்மைப் பெறுகிறது.

தொல்காப்பியத்தில் விருந்து :-

விருந்து பற்றித் தொல்காப்பியம் கூறும் கருத்தினையும் எடுத்துக்காட்டலாம் :-

“சுற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஒம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்”

(தொல்-1098)⁴⁸

விருந்தும் புறநானூரும் :

அடுத்து புறநானூற்றிலும் விருந்து படைக்கும் காட்கிகள் விளக்கப்படுகின்றன. மேலும் சங்க

இலக்கியமாகிய புறநானூறு விருந்தின் சிறப்பை பலநிலைகளில் ஆராய்ந்து சொல்கிறது. 'விருந்தினர் ஓயாதுவரினும், உணவு குறைவாக இருப்பினும், கவலையுறாது, வந்த விருந்தினரைப் பந்தலில் அமரச் செய்து முறையாக அனைவர்க்கும் பகிர்ந்து தருபவள் மனைவி ஆவாள்' என்ற செய்தியை புறநானூறு 331 ஆம் பாடலில் விளக்கப்படுகிறது.

மேலும் புறநானூற்று காலத்தில் தமிழகத்தில் விருந்து பற்றிய ஒரு அழுத்தமான செய்தியையும் இங்கு சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதாவது, 'சாவாமைக்கு காரணமாகிய அமிழ்தமே கிடைத்தாலும், விருந்தினரை நீக்கி தாம் மட்டுமே உண்ணும் பழக்கம் தமிழரிடம் இல்லை' என்பதை வரும் புறநானூற்றுப் பாடலால் விளக்கலாம்.

“உண்டா லம்மஇவ் உலகம்

இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்

தமியர் உண்டலும் இலரே” என்பதாகும்⁴⁷ -புறம். 183.

வள்ளுவரும் விருந்தும் :

அதே போன்று, திருவள்ளுவர் விருந்து பற்றி கூறும் கருத்துக்கள் முதன்மையானதாகும். 'விருந்தோம்பல்' என்ற ஒரு அதிகாரமே வகுத்துக்காட்டுகிறார்.

‘இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு’⁴⁸ - (குறள். 81).

என்ற குறளால் விருந்து பற்றியும் வேளாண்மை பற்றியும் அறியமுடிகிறது.

சிலம்பும் விருந்தும் :

இவ்வாறே வள்ளுவரைத் தொடர்ந்து இளங்கோவடிகள் தம் காப்பியத்திலும், விருந்து படைத்தல் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் காப்பிய நாயகி கண்ணகி விருந்து படைக்க முடியவில்லையே என்று வருந்திப் பேசுவதாக இளங்கோவடிகள் தம் காப்பியத்தில் விளக்கி காட்டுகிறார்.

“அறவோர்க்கு அளித்தலும், அந்தணர் ஓம்பலும்
துறவோர்க்கு எதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்துஎதிர்க் கோடலும் இழந்த என்னை” 49

(சிலம்பு 6-71.73)

தொடர்ந்து பிறகாப்பியங்களிலும், அறநூல்களிலும், பக்தி நூல்களிலும், விருந்தோம்பல் பற்றிய செய்திகள் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

சேக்கிழார் வழியில் விருந்தோம்பல் :-

அடுத்து நாம் விருந்தோம்பல் பற்றி சேக்கிழார் வழியில் சிந்திக்கலாம். அவ்வாறே பன்னிரு திருமுறைகளில் சிறந்து விளங்கும், திருத்தொண்டர் புராணத்திலும், விருந்து படைக்கும் தொண்டு சிறப்பாக விரித்துக் கூறப்படுகின்றது பெரியபுராணத்தில் வரும் நாயன்மார்கள் தம் இல்லத்திற்கு வரும் அடியவர்களுக்கு சிறப்பாகச் சோறிடும் பண்பைச் செய்து வருகின்றார்கள்.

பெரியபுராணம் காட்டும் சமுதாயத்தில், ‘தம் மனைகள் தோறும் வரும் சிவனடியார்களுக்கு, அமுது படைத்து, விருந்தோம்பிய வரலாறே ‘பெரியபுராணம்’ முழுவதிலும் நடைபெறுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வாறு சிவனடியார்களின் பசிப்பிணிப் போக்கிய வரலாறே பெரியபுராணம் என்பர்⁵⁰ அ.ச. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள். இதனை அடுத்து, பெரியபுராண ‘சமுதாயநிலை’ என்ற நூலில் விருந்துப் பற்றி விளக்கம் தரப்படுகிறது.

“விருந்து என்றாலே புதிது எனப் பொருள் படும். வீட்டிற்கு வரும் புதியவர்களை விருந்தினர் என்பது பழக்கம். பெரியபுராண சமுதாய காலத்தில் அறிமுக மற்ற புதியவர்களை வரவேற்று உபசரிக்கும் பண்பு அன்று மிகுதியும் இருந்தது. இதையே விருந்தோம்பல் என்றனர். ‘விருந்து எல்லாம் திருந்து மனை’ என்பதால் நாவுக்கரசர் காலத்தில் திருமுனைப் பாடி நாட்டில் விருந்து படைக்கப்பட்டச் செய்தியும் ஈண்டு குறிக்கப்படுகிறது. மேலும் அப்பூதி அடிகள் இல்லத்தில் அடியாருக்கு விருந்து படைக்க தந்தை இட்டப் பணியைச் செய்து முடிப்பதில் தம் மகன் மூத்த திருநாவுக்கரசு, உயிர் போனாலும்பரவாயில்லை

என்ற உறுதியும் கீழ்ப்படிதலும் ஆகிய உயர்ந்த பண்பு நிலவியிருந்தது என்று⁵¹ முனைவர். பி.காமாட்சி அவர்கள் எடுத்து விளக்குகிறார்.”

இதனைத் தொடர்ந்து நாம் அறிய வேண்டிய மற்றொரு செய்தியையும் இங்கு ஆராயலாம்.

தொண்டை

நாட்டில் விருந்து

“ தொண்டை நாட்டில் உள்ள மருத நில மக்களின் இல்லங்களில் விருந்தினரை எதிர் கொண்டு உபசரிக்கும் பழக்கமும் பெருமையும் மிகுதியாக உள்ளது என்று பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. ”⁵² (பெ.பு. 1105)

மேலும் பெரியபுராணத்தில் வரும் அரிய செய்தியாவது, “நாள் தோறும், சிறுத் தொண்டர் சிவனடியார்க்குப் படைக்கும் திருவமுது; ‘சிறந்த விருந்து படைப்பது போன்றது ஆகும்’ - என்கிறார் பேராசிரியர் நியாகராசன்⁵³. பசிபோக்குதலே சிறந்த அறம். பசியைப் பற்றி கூற வந்த மணிமேகலை ஆசிரியர் “பசிப்பிணிப் போக்கிய பாவி” என்றும், மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம் “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்றும் தம் காப்பியத்தில் விளக்கிப் பேசுகிறார்.⁵⁴

“விருந்தோம்பலுக்குப் பொதுவாக உளச் செல்வமும் வேண்டும், பொருட் செல்வமும் வேண்டும். சிலருக்கு பொருட் செல்வம் இருக்கும். உளச் செல்வம் இராது. பலருக்கு உளச் செல்வம் இருக்கும், பொருட் செல்வம் இருக்காது. இங்ஙனம் ஒன்றிருந்தால் இன்னொன்றிருக்காது. விருந்தோம்பலுக்கு பொருட்செல்வம் இல்லாவிடினும் உளவளம் இருக்குமேயாயின் சாலும், “உள்ள உடமை உடமை ” என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“செல்வத்தின் மிகுதி சிந்தையின் நிறைவே” என்றார்; எனவே மனவளமே விருந்தோம்பலுக்குப் பொதுமானது”- என்கிறார். சி.கே.சுப்ரமணிய முதலியார்.⁵⁵ (தமது திருத்தொண்டர் புராண உரையில்) பொதுவாக ஒருவருக்கு மனவளமும் பொருள் வளமும் இருக்குமேயாயின் விருந்தோம்புதல் எளிமையாகும்.

பசிபோக்குதலே பரமன் தொண்டு

விருந்தோம்பும் நிலையில், சிவனடியார்களின் சாறிகுலம், பாராது அரண் பணியாற்றுவோர் என்ற ஒரே நிலைக் கருதி அனைவருக்கும் விருந்தோம்பல் செய்தலை பெரிய புராணத்தில் முழுமையாகச் செய்து வருகின்றனர்.

இக்கருத்தினை விளக்கும் :

“மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மறி குடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல்” ⁵⁶

என்ற ஞானசம்பந்தர் திருவாக்கால், பெரியப்புராண அடியார்கள் செய்து வரும் அமுது படைக்கும் சிறப்பை நன்கு அறியலாம்.

இளையான்குடி மாறனார்

இளையான் குடிப்பதியிலே வேளாளர் மரபில் பிறந்தவர். அவர் மாறனார் என்னும் பெயருடையவர். வேளாண்மையில் ஏராளமான வருவாயுண்டு. அவர் சிவபக்தி, சிவனடியார் பக்தி இவற்றில் சிறந்தவர். அவர் தமது இல்லம் போதரும் அடியவர் எவாராயினும் அவருக்குச் சோறிடுவதை ஒரு பெருந் தொண்டாகக் கொண்டு நாளும் செய்து வாழ்ந்து வந்தார்.

சோறிடுந் தொண்டு

“ஆரம் என்பு புனைந்த ஐயர்தம் அன்பர்

என்பதோர் தன்மையால்

நேர வந்தவர் யாவராயினும் நித்த மாகிய பத்திமுன்
கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று

செவிப்புலத்து,

ஈரம் மென்மது ரப்ப தம்பரி வெய்தமுன் னுரை

செய்தபின் - பெ.பு. 442”⁵⁷

என்பதும்

“கொண்டுவந்து மனைப்புகுந்து குலாவு பாதம்

விளக்கியே

மண்டு காதலின் ஆதனத்திடை வைத்த அருச்சனை

செய்தபின்

உண்டி நாலு விதத்தி லாறு கவைத்தி றத்தினில்

ஒப்பிலா

அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில் அமுது

செய்ய அளித்துள்ளார்

(பெ.பு. 443)⁵⁸

இவ்விரண்டு பாடல்களின் விளக்கத்தையும் சேக்கிழாரின் நுட்பத்தையும் எடுத்து விளக்கப்படுவதை காணலாம்.

சிவனடியாரைக் கண்டால் அவர்கள் மகிழும்படி பேசி அழைத்து வந்து உணவிட்டார் என்றப் பொருளை தரும். முதல் பாடலில் முதல் இரண்டு வரிகள் சிந்தனைக்கு உரியன.

ஆரமும் எலும்பும் அணிந்த ஐயரது அன்பர்கள் என்ற ஒரேத் தன்மையினை உட்கொண்டு அதுவே காரணமாக வைத்து, முன்னே வந்தவர்கள் யாவரே ஆயினும் உறுதியாக நிலைத்து பக்தி கூர வந்து அழைத்து உணவிட்டார்கள் என்று⁵⁹ சி.கே.சு. முதலியார் அவர்கள் உரை வகுக்கின்றார்கள். இப்பாடல் ஒரு குழப்பம் ஏற்படுத்துகிறது என்பது உண்மையே. நேர வந்தவர் யாவராயினும் என்று பாடல் சொல்வதால், முதலடிக்கு ஐயரது அன்பர்கள் என்ற காரணத்தால் என்று பொருள் கண்டு விட்டால் - நேரவந்தவர் யாவராயினும் என்ற பகுதி நின்று வற்றும். இங்கே ஒரு நுணுக்கத்தைச் சேக்கிழார் வைக்கிறார். நேரவந்தவர் யாவராயினும் ஆரம் என்பு புனைந்த ஐயர்தம் அன்பர் என்பதோர் தன்மையால், நித்தமாகிய பக்தி முன் என்று தெளிவாக பொருள் விளங்குகிறது. சைவ சமயம் பரந்துபட்ட பொருள் உடையது. சைவசமயம் என்ற அடிப்படையில் நின்றாலும் பரந்து பட்டு உலகம் முழுவதையும் ஒன்றாக்கி காணும் பார்வை உடையவர் சேக்கிழார்.

தம்முடைய சைவம் உலகம் தழுவியது என்று நம்பியவர் சேக்கிழார் பெருமான். அவருக்கு அடியெடுத்து கொடுத்த இறைவனும் 'உலகெலாம்' என்று தான் அடி எடுத்துக் கொடுத்தார். எனவே 'பசித்தவர் அனைவர்க்கும் சோறிட்டார்' என்ற கருத்தைதான் இங்கு சேக்கிழார் கூறுகிறார்.

சோறிடும் தொண்டால் செல்வம் பெருகிற்று. செல்வம் பெருகும் என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார். அறம் செய்வதால் செல்வம் வளரும் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

விருந்தினரை வரவேற்பது எப்படி?

அவர்களுக்கு முன்னே போய் வரவேற்க வேண்டும், கைகள் குவித்து நின்று, இன்சொல் கூறி, அன்பினால் அழைத்து வரவேண்டும். தக்க இருக்கையில் அமரச் செய்தல் வேண்டும். அவர்களை வழிபட வேண்டும். பின்னர் அறுசுவை உணவை அடியவர்கள் மனம் கொள்ளுமாறு அன்புடன் அளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு அடியார்களை வழிபடும் முறையும், அடியவர்களுக்கு அமுது படைக்கும், சிறப்பும் இங்கு விளக்கப்படுகிறது. இதனால் தான் மாறனார் இல்லத்தில் செல்வம் நாளும் நாளும் வளர்ந்து வந்தது, என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார்.

மாறனார் இயல்புகள்

1. கூத்தப் பெருமான் திருவடிகளை எப்போதும் தலையில் குடிக் கொள்பவர்.
2. சிவபெருமானின் அடிமைத் திறத்தில் உயர்ந்து விளங்கும் சார்பினர்.
3. நம்பிக்கைக்குரிய குத்திர நற்குலத்தில் பிறந்தவர்.
4. மண்ணுலகில் விளக்கம் செய்ய தோன்றியவர்.

இவ்வாறு, அண்டர் நாயகர் தொண்டராக இருக்க கூடிய மாறனார், “இச்சையில் அமுது செய்ய அளித்துள்ளார்” என்கிறார் சேக்கிழார்.

நாளும் விரும்பி அடியார்களுக்கு அன்னம் இட்டதால் அவர் செல்வம் பெருகிற்று. உலகியல் நிலையில் செல்வம் குவிந்தது என்பதே நாம் அறிய வேண்டியச் செய்தியாகும். இளையான் குடியில் ஒரு ‘அளகேசன்’ என்று உலகம் இவரைப் பாராட்டியது.

உயிர்க்காக்கும் - பசிப் பிணி போக்கும் அறச் செயல், என்பதாலும் சமுதாய ஒற்றுமை, சமுதாய ஒழுக்கம், சமுதாய

அமைதி, இவற்றைக் காக்கும் அரியப் பணி, - என்பதாலும் சமுதாய உறவும் அன்பும் மக்களிடையே வளர்ச்சிப் பெறவும், ஈத்துவக்கும் இன்பம் பெருவது என்பதாலும் நாளும் நாயனார் செல்வம் வளர்ந்தது.

மாறனார் வாழ்வில்
வறுமைப் பதம் வந்துற்றது ஏன்?

செல்வம் மிகுதியாக இருந்தபோது, விருந்தினர் வந்த போது மகிழும்படி விருந்தோம்பியவர். செல்வம் சுருங்கி வறுமை மிக்க போதும், முன் போலவே விருந்து படைத்து மகிழ்தலே திறமையாகும், சிறப்பாகும். சிறப்புகளுள் சிறப்பாகும். இங்ஙனம் விருந்தோம்பியவர்கள் தாம் இளையான்குடி மாறநாயனாரும் அவர்தம் மனைவியாரும் ஆவர். மாறன் என்பது அவரது செல்வ நிலையைக் குறிக்கின்றது.

செல்வம் இருக்கின்ற காலத்து விருந்து ஒம்புவதைப் போன்றே இல்லாத காலத்தும் விருந்தோம்புகின்றனரா எனத் தனக்காக அன்றி உலகிற்கு வல்லவர் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவான் வேண்டி இறைவன் வறுமைப் பதம் வந்து செல்வம் நாளும் மறைந்துப் போக இறைவன் உன்னினார் நிலை மன்னினார்.

இக்கருத்தை சித்தரிக்கும் சேக்கிழார் பாடல் மூலம் விளக்குவோம்.

செல்வம் மேவிய நாளில் இச்செயல் செய்வ
தன்றியும் மெய்யினால்
அல்லல் நல்குர வான போதிலும் வல்லர் என்றறி
விக்கவே

மல்லல் நீடிய செல்வம் மெல்ல மறைந்து
நாடொறும் மாறிவந்து
ஒல்லையில் வறுமைப் பதம்புக உன்னினார்
நிலை மன்னினார் - (பெ.பு. 445)⁶⁰

இவ்வாறு நிலையில் உள்ள இறைவன் எண்ணினான்.

இன்ன வாறுவ ளஞ்சு ருங்கவும் எம்பிரான் இளை
யான்குடி
மன்னன் மாறன் மனஞ்சு ருங்கு தல் இன்றி உள்ளன
மாறியும்
தன்னை மாறி இறுக்க உள்ள கடன்கள் தக்கன
கொண்டுபின்
முன்னை மாறில் திருப்ப ணிக்கண் முதிர்ந்த
கொள்கை யராயினார் -(பெ.பு. 446)⁶¹

என்கிறார்⁶² பேராசிரியர் டாக்டர் சொ. பரமசிவம் அவர்கள். அவரது ஆய்வும் இங்கு இணைத்து இக்கட்டுரையில் செய்யப்படுகிறது.

மாறனார்க்கு மல்லல் நீடிய செல்வம் மெல்ல மறைந்தது நாடொறும் மாறி வந்தது. ஒல்லையில் வறுமைப்பதம் புக உன்னினார்? இவ்வாறு இறைவன் வறுமைப் பதம்புக உன்னியது ஏன்?

பேராசிரியர் த. அகரமுதல்வன் விளக்கம்

“அடியாரின் பெருமையை அகிலத்திற்கு அறிவிப்பது தானே ஆண்டவரின் அருட்செயல். ஆதலின், மாறனார் செல்வமுடைய காலத்தில் மட்டுமென்று, வறுமைக் காலத்திலும் அடியாருக்கு வழங்க வல்லவர் என்பதை உலகுக்கு அறிவிக்க அவர் செல்வத்தை குறைத்து அவரை வறுமைக்கு உள்ளாக்கினார்” என்று வெளியில் தெரியாத வேர்கள் என்ற நூலில் இந்த விளக்கத்தை அளித்துள்ளார். பேராசிரியர் முனைவர் த. அகரமுதல்வன் அவர்கள்.

கணவனும் மனைவியும்

இளையான்குடி மாற நாயனார் விருந்தோம்பும் பணியிலேயே தம் செல்வமனைத்தையும் செலவிட்டார். அதற்கு அவர் மனைவியும் உடன்பட்டார். விருந்து படைப்பதில் கணவன் மனைவி இருவரும் ஒத்த கருத்தினராய் இருத்தல் வேண்டும். கணவனின்றி மனைவி விருந்து படைக்க இயலாது. அதுபோலவே மனைவி இல்லாமல் கணவன் விருந்தளித்தாலும் அது சிறக்காது. ஆதலின் கணவனும் மனைவியும் கருத்தொருமித்துச் செய்தால்தான் விருந்து சிறக்கும்.

இவ்வாறு வேளாண்குடி பிறந்த மாறனார் நாளும் சிவனடியார்களுக்கு நாலு வித உண்டிகளை அறுவகைச் சுவையுடன் அடியார்கள் விரும்பு மாறு விருந்தளித்து வந்தார்.

தொடர்ந்து நாயனார் விருந்தளித்து சிவத் தொண்டு செய்து வருங்காலை, இறைவன் நாளும் நாளும் செல்வத்தை குறைத்து வறுமையை உண்டாக்கினான்.

நல்ல மனைவி

மாறனாரைப் போன்றே அவர் மனைவியாரும் அடியாரை உபசரிப்பதில் ஆர்வமுடையவராக இருந்துள்ளார். வறுமை வந்த காலத்திலும் அந்த அம்மையார் வருந்தவில்லை.

“இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென் இல்லவள் மாணாக் கடை” - என்ற குறள்⁵³ ஒரு நல்ல மனைவி எப்படி இருப்பாள் என்ற இலக்கணத்தை நமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

“மனைவி நல்லவளானால் ஒருவனுக்கு இல்லாதது என்ன இருக்க முடியும்? எல்லாம் உள்ளவாம். அவள் நல்லவளில்லை என்றால் அவனுக்கு உள்ளது என்பது யாது? யாவும் இல்லாமலே போம்” என்பது மேற்கண்ட குறளின் சுருத்தாகும்.

மாண்பும் பரிமேலழகரும்

நல்லவள் என்பற்கு “நற்குண நற்செய்கைகள்
உடையவர்”

என்பது பொருள்.

“நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும் விருந்தயர்தலும் வறியார் மாட்டருளுடையையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்கு வேண்டிடும், பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டில் தொழில் வன்மையும், ஒப்புரவு செய்தல் முதலாயின” என்று பரிமேலழகர் மேற்கண்ட குறளில் வரும் “மாண்பு” என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் எழுதுமிடத்து இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

பெண்கள் கடமை

இவ்வாறு மாறனார் மனைவி தம் குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட வறுமைத்துன்பத்தை பொறுத்துக் கொண்டு பொறையுடையவளாக வாழ்ந்தாள்; தம் கணவர் செய்த விருந்தோம்பும் பணியால் தான் வறுமை வந்துற்றது என்பதை அறிந்தும் கணவன் மீது எந்த குறையும் கூறவில்லை. குற்றமும் சொல்ல வில்லை.

இது போன்ற நெருக்கடியான நிலைகளில் பெண்கள் துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சில நேரங்களில் கணவன் தவறு படவும் கூடும். அதனை மனைவி தன் அறிவால் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஊழ்வினையால் வரும் வறுமை போன்ற துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் தன் கணவர் தாம் கொண்ட உறுதியான கோட்பாட்டினின்றும் சிறிதும் வழுவாது அதனைக் காத்தல் வேண்டும். இவ்வாறான சமயங்களில் ஆண்களை விடப்பெண்களே அமைதியுள்ளவர்களாகவும் அறிவுள்ளவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அப்போது ஆண்களுக்கு தக்க அறிவு கூறி எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றும்படிச் செய்வது பெண்களின் கடமையாகும். தக்க சந்தர்ப்பத்தில் அறிவு வழங்கும் பண்புடையவளே மாண்புடைய பெண்ணாவாள். இத்தகையப் பண்புகள் யாவும் வாய்க்கப் பெற்றவளே நம் இளையாங்குடி மாறநாயனார் மனைவி ஆவார்.

இறைவன் மாறுவேடம் தாங்கி மாறனார் இல்லத்துக்கு வந்தது ஏன்?

ஒரு நல்லதுறவியின் வேடம் கொண்டு, இவ்வுலகத்து உயிர்கள் நல்வாழ்வு பெற்று உய்யும்படி இளையாங்குடி மாற நாயனார் இல்லத்திற்கு நள்ளிரவு வேளையில் நல்ல மழையில் நனைந்து கொண்டே உள்ளே வந்தார். அப்போது மழைக்காலத்தில் ஓர் இரவில் உறக்கம் இல்லாது பசிக் கொடுமையால் தாங்க முடியாத நிலையில் இல்லத்தின் கதவை தாழிட்டு உள்ளே சென்றார். அப்போது சிவபெருமான் விருந்தினராக வந்து மழையில் நனைந்து கொண்டே கதவைத் தட்டினார். நாயனார் கதவைத் திறந்து

விருந்தினரை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் “வேரித் தாரான் விருந்தெதிர்” - கொண்டனன்” (பெ.பு. 448)

என்ற முறையில் வரவேற்றார்.

அன்போடு வரவேற்றல்

வறுமைத் துன்பத்தால் ஒரு குடும்பம் அடையும் இன்னல் விளக்கப்படுகிறது. இத்தகைய வறுமைத் துன்பத்தில் விருந்தினரை எதிர்கொள்ள வேண்டிய ஒரு நெருக்கடி நிலை நாயனாருக்கு ஏற்பட்டது.

இந்நிலையிலும் நாயனாரின் அறப்பண்பையும்; விருந்தினரை வரவேற்கும் உயர்ப்பண்பினையும் சேக்கிழார் விளக்குகிறார். கொட்டும் மழையில் நள்ளிரவில் தம் இல்லத்திற்கு வரும் சிவனடியாரை அன்போடு வரவேற்று, ஈரமேனியை நீக்கி, தங்கத் தக்கதோர் இடம் கொடுத்தார்.

மாறனார் மனைவியை

ஆலோசனைக் கேட்டல்

அவருக்கு இன்னமுது ஊட்டும் ஆசையால் மனைவியைப் பார்த்து ஆலோசனைக் கேட்டார் என்பதைச் சேக்கிழார்,

“தார மாதரை நோக்கித் தபோதனர்

தீர வேபசித் தார்செய்வ தென்” என்று (பெ.பு. 449)

கூறி விளக்குகிறார். இதுவரை இளையான்குடி மாறனாரின் பண்புகளையும், அவருடைய திருத்தொண்டின் சிறப்புகளையும் விளக்கி வந்தார். இளையான்குடி மாறனாருக்கு நெருக்கடியான சூழ்நிலை வந்த போதுதான், அவருடைய கற்பின் மனைவியாரை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பாங்கில் “தார மாதரை நோக்கினார்” என்றதாலும், தபோதனர் தீரவே பசித்தார் என் செய்வதெனக் கேட்பதாலும், இங்கு நாயனாரின் மனைவியை அறிமுகம் செய்கிறார். நாயனார் மனைவியை நோக்கியதும், அடியாருக்கு பசிதிர்க்க வேண்டியதற்கு ஆலோசனைக் கேட்பதும், தன் மனைவியார் மீது கொண்டுள்ள இல்லற மாண்பை வெளிப்படுத்துகின்றது.

கணவரின் குறிப்பறிந்து நடப்பவர் அவர் இல்லத்தரசியார். என்பது சேக்கிழார் வெளிப்படுத்தும் மனையறச் செய்தியாகும்.

பெண்மைக் கோட்பாடு

குடும்பத்தில் வறுமையினால் வந்தபிரச்சனையைத் தீர்க்க நாயனார் ஆலோசனைக் கேட்பதும், குடும்பத்தில் கணவன் மனைவி இருவரிடையே நிலவும் குடும்ப உறவின் சிறப்பும், ஒத்து நிலவும் இல்லற நெறியின் சீர்மையும் வெளிப்படுகிறது. பெண்மைக்கு அளிக்கப்பட்ட மதிப்பும், சமத்துவமும், பெண்ணுரிமையும் அக்காலச் சமூகத்தில் பெண்ணியச் சிந்தனை எப்படி நிலவியிருந்தது என்பதை சேக்கிழார் பாடல் மொழிகிறது.

ஆண் ஆதிக்கமற்ற சமுதாயமாக, பெண்ணின் பெருமை பேசுகின்ற சமுதாயமாக நிகழ்கிறது என்பது புராணத்தால் தெளிவு பெறுகிறது. மற்றும் சமூகம் பெண்மைக்கு அளிக்கும் விளக்கம். பெண்டிரின் பொறுப்பு, கடமையுணர்வு, சமயத் தொடர்பு போன்ற செய்திகள் இப்புராணத்தில் அமைந்துள்ளன.

விருந்தளிக்கும் வேட்கை

நாயனார் தமக்கு உண்ண உணவில்லையாயினும் தம்மை நாடி வந்துள்ள சிவனடியார்க்கு “நாம் இன் அடிசில் தகவுற - அமைக்குமாறெங்ஙனே அணங்கே” எனச் (பெ.பு. 450)

சேக்கிழார் சுட்டிக்காட்டும் வரிகள் மூலம் குடும்ப உறவு முறை, கணவனும் மனைவியும் கலந்து ஆலோசிக்கும் பண்பாடும், பலரும் பின்பற்ற வேண்டிய குடும்ப நடைமுறைப்பழக்கமாக விரித்துரைக்கப்படுகின்றது.

தாரமாதரை நோக்கி எனக் குறிப்பிடுவது, தன் மனைவியாரை குறிப்பினாலே பார்த்தார். பின்னர் தபோதனர் பசி தீர்க்க இன்னடிசில் தகவுற அமைக்க வேண்டும். அதற்கு “நல் ஆலோசனை” வழங்குவாயாக எனத்தன் மனைவியை வினவினார். இவ்வாறு கூறக்கேட்டு, கணவன் கருந்தறிந்த மனைவியார் மொழிதல்.

மனைவியார் குடும்பத்தின் வறுமைச் சூழ்நிலையை விளக்கி, நம் இல்லத்தில் உணவு படைக்க எந்தப் பொருளும் காண முடியவில்லை. கடன் கொடுக்க இனி எவரும் இல்லை. முன்பே எல்லோரிடமும் நிறைய வாங்கியாகி விட்டது. இப்பொழுது காலங்கடந்து இரவாகிவிட்டது. உணவுப் பொருளைத் தேடிச் சென்று வாங்குவதற்கு வேறு இடமும் இல்லை. இவ்வாறு சுட்டிக்காட்டி தன் கடமையைக் கழித்துக் கொள்ளாமல், தமக்கே உரிய, விருந்தோம்பும் பண்பினைச் சிறப்பிக்கவும், கணவர் அடியவருக்கு விருந்தளிக்கும் அரிய தொண்டு தடைபடாமல் நிகழவும், மனைவியார் தக்க ஆலோசனை வழங்கி நாயனாரை ஊக்கப்படுத்தினார்.

ஆலோசனை வழங்கிய அம்மையார்

மனைவியார் வழங்கிய அரிய ஆலோசனை; “கணவரைப் பார்த்து, சுவாமி நமக்கு இப்போது உண்டான துன்பம் நீங்க வேண்டுமானால், இன்று பகலில் வயலில் விதைத்த நீர்முளை நெல்லை தாங்கள் வாரிக்கொண்டு வந்தால், அதைப் பக்குவப்படுத்தி அரிசியாக்கி நான் அறிந்த வகையில் அமுதாக்குவேன்” என்றார். இதைத் தவிர எனக்கு வேறொன்றும் தெரியவில்லை என்றார். மனைவியார் வழங்கிய ஆலோசனையை சேக்கிழார் திருவாக்கினால் எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

“செல்லல் நீங்கப் பகல்வித்திய செந்நெல்
மல்லல் நீர்முளை வாரிக் கொடுவந்தால்
வல்ல வாறமு தாக்கலும் ஆகும் மற்று
அல்ல தொன்றறி யேன் என்றயர்வுற” (பெ.பு. 452)

என மொழிந்தார்.

நாயனார் முளை வாரி வருதல்

மனைவியார் கூறக்கேட்ட நாயனார் “பெற்ற செல்வம் எனப் பெரிதும் மகிழ்ந்து உடன் வயலுக்குக் கொட்டும் மழையில் சென்றார். மழை பொழியும் நள்ளிரவு, எங்கும்

நிறைந்த ஒரே இருட்டு, எவரும் துணுக்குறும் தோற்றம், இத்தகுவேளையில் மாறனார் ஒரு பெரிய கூடையைத் தன் தலையில் கவிழ்த்துக் கொண்டார். முன் நடந்து சென்ற பழக்கமான வழியில் காலினால் தடவித் தடவித் தன் வயலை நோக்கிச் சென்றார்.

வயலை அமைந்ததும், நீரில் மிதக்கும், நெல்முளைகளைக் கைகளால், தடவி எடுத்து, கூடையை நிறைத்துக் கொண்டு, தன் தலைமேல் சுமந்து கொண்டு தன் இல்லத்திற்குத் திரும்பினார். நாயனாரின் மனைவியார் மதி நுட்பமுடைய மங்கையாகத் தோன்றுகிறார். அவர் வழங்கிய ஆலோசனை மூலம் தன் கணவர் அன்று தான் பகலில் வயலுக்குச் சென்று நெல் விதைத்தார் என்பதும் அறிய முடிகிறது. நாயனார் தானே வேளாண்மைத் தொழில் செய்தார் என்பதையும், பகலில் நெல்விதைத்த செய்தியையும் அம்மையாரின் ஆலோசனையால் தான் முடிகிறது.

பகலில் விதைத்த முளை நெல், இரவில் உணவு படைக்க இயலும் என்ற பக்குவத்தை, அம்மையார் அறிந்து கூறியது அவரது அனுபவ அறிவு நுட்பத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. நாயனார் அடிக்கடி வயலுக்குச் சென்று உழவுத் தொழிலைச் செம்மையுற செய்தவர். வயலுக்குச் செல்லும் நடைப்பயிற்சியும், வேளாண்மைப் பற்றிய நல்ல மனப்பயிற்சியும் நாயனாருக்கு இருந்தமையால் இரவு நேரத்திலும், மழையிலும் குறி வழியே சென்று தன் வயலை அடைந்தார்.

நிலம் இவருக்குச் சொந்தம் என்பதும் நிலவுடைமைத் தத்துவம் அக்கால சமுதாயத்தில் நிலவியிருந்தது என்றும் அறியமுடிகிறது. அடியாருக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்ற அன்பும், ஆர்வமும், ஊக்கமும் உள்ளத்தை வசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தமையால், இரவு நேரத்திலும் சென்றார்.

மனைவியார் வாய்தலின்
நிற்றல்

கணவரின் உணவிடும் பணியில் ஆர்வங்கொண்டு கணவனாருக்குத் துணை நிற்கும் மனைவியார் பேரன்பு

மிகுதியினால் வயலிருந்து கொண்டு வந்த நெல்லை வாயிற்படியிலே நின்று, நெல் முளை நிறைந்தக் கூடையை வாங்கிச் சென்றார். உள்ளத்தில் மிக்க விருப்பத்துடன் நெல் முளையில் இருந்த சேற்றைக் நீரில் கழுவி ஊற்றினார். பின்னர் நாயனாரின் குறிப்பின் வண்ணம் தபோதனர் பசிதீர்க்கவும், இன்னடிசில் தகவுற அமைக்கவும், விரும்பி தன் நாயகரிடம் மெல்ல சென்று அன்பாக வேண்டினார். “சுவாமி இந்நெல்லை அடுப்பிலிட்டு பக்குவப்படுத்தவும் எரிக்கவும் விறகு இல்லையே” என்று இனிதே கூறினார். மனைவியாரின் நயவுரைக் கேட்ட நாயகர் தன் இல்லத்தில் பொருந்தியுள்ள கூரையை விறகின் பொருட்டு அறுத்துத் தள்ளி வீழ்த்தினார் என்று சேக்கிழார் பாடல் கூறுகின்றது. இந்நிகழ்ச்சியை குறிக்கும் பாடல்.

“வந்தபின் மனைவியாரும் வாய்தலின் நின்று வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரில், சேற்றினை அலம்பி ஊற்றி
வெந்தழல் அடுப்பின் மூட்ட விறகில்லை என்ன

மேலோர்

அந்தமில் மனையில் நீடும் அலக்கினை அறுத்து
வீழ்த்தார்”

என்று நாயனார் செயற்பாட்டை விளக்கி, நம்மையெல்லாம் திகைக்கவும் வியக்கவும் வைக்கிறார்.

அடுத்து எரிபொருளைப் பெற்ற அம்மையார் அடியாருக்கு அமுது செய்விக்கும் பணியை அழகுறத் தொடங்கினார்.

அமுதினை ஆக்கத்
தொடங்குதல்

அடுப்பில் நெருப்புமூட்டி நாயனார்கொண்டு வந்த முளை நெல்லை பக்குவமாக வறுத்தார். வறுத்த நெல்லை உரலில் குற்றி அரிசியாக்கினார். அவ்வரிசியை உலையினிட்டு அற்புதமாக அடியாருக்கு எற்ற வகையில் அன்னம் ஆக்கினார். அன்னம் ஆக்கியவுடன் மெல்ல கணவனாரிடம் சென்று “கறிக்கு இனி என் செய்கோம் என்று இறைஞ்சினார்”

இங்கு சேக்கிழார் நுட்பமான சமையல் கலைத் தொழிலின் சிறப்பினை; மாறனாரின் மனைவியார் வழிநின்று, சமையல் கலையின் இலக்கணத்தை செப்பமுற, ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிகழ்த்திக் காட்டுகிறார். மாறனாரின் மனைவியின் சமையற்கலையின் நுட்பமும் அனுபவ அறிவும் தெள்ளத்தெளிவாக இங்கு விளக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பெண்கள் சோறு ஆக்கிப்படைக்கும் பாங்கை சேக்கிழார் பாடல் கொண்டு உணரலாம். ஈங்குப் பாடலை நோக்குவோம்.

“முறித்தவை அடுப்பின் மாட்டி முளைவித்துப் பதமுன்
கொள்ள
வறுத்தபின் அரிசி யாக்கி வாக்கிய உலையிற் பெய்து
வெறுப்பில்இன் அடிசில் ஆக்கி மேம்படு கற்பின்
மிக்கார்
கறிக்கினி என் செய் கோம் என்றிறைஞ்சினார்
கணவனாரை ”
(பெ.பு.459)

என்பது படாலாகும்.

இப்பாடலில் “வெறுப்பில் இன் அடிசில் ஆக்கி” என்ற சொல் மூலம் பல்வேறு துன்பங்களுக்குமிடையில், தங்களுக்கே உணவில்லாத நிலையில் பசித் துன்பத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டும், மெய்வருத்தம் பாராமலும், இன் அடிசில் ஆக்கியமை அவருடைய தொண்டின் பணிச்சிறப்பையும் ஆர்வத்தையும் உணர்த்துகிறது.

நாயனார் மனைவியாரின் வேண்டுகோளை ஏற்று தன் கொல்லையில் குழிநிரம்பாத புன்செய்க் குறும்பயிர்களை, கையாற் தடவிப் பாசப்பழிமுதலை அடியோடு பறிப்பவர் போல் அவற்றை வேருடன் பிடுங்கி வந்து, தம் மனைவியிடம் கறிக்காகத் தந்தார். இச்செய்தியை சேக்கிழார் நயமாகப் பேசுவதை ஈண்டு தெரியலாம்.

“குழிநிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப்
பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க”
(பெ.பு.460)

மனைவியார் கணவர் தந்த கீரைகளை நீரில் கழுவித் தக்க பாத்திரத்திலிட்டு, முன் பழகிய தன் கைப்பழக் கத்தினால் வெவ்வேறாக பலவகைக் கறிகளைச் சமைத்தார்.

“வேறுவேறு கறியமுதாக்கி” கீரையை மசக்கியும், அடித்தண்டை நறுக்கிக்குட்டு செய்தும், வேறு வேறு வண்ணமாகவும் ஆக்கினார். அம்மையாரின் சமையற்கலையின் திறத்தையும் அனுபவ ஆற்றலையும், இச்சுருங்கிய காலத்தில் செய்த ஆறுவகை உணவின் சிறப்பினால் அறியமுடிகிறது.

“கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியமு தான காட்டி இணையிலா தாரை ஈண்ட அமுதுசெய் விப்போம்

என்ன

உணர்வினால் உணர ஒண்ணா ஒருவரை உணர்த்த

வேண்டி

அணையமுன் சென்று நின்றங் கவர்துயில்

அகற்றலுற்றார்.”

இறைவனை விருந்துக்கு
எழுந்தருள வேண்டுதல்

மனைவியார் தம் கணவனாரைப் பார்த்து கறியும், உணவும் சமைத்து முடித்தவற்றைக் காட்டி “ஒப்பில்லாத வரை நாம் இப்போதே விரைவாக உணவு உண்ண செய்வோம்” என்று உரைத்தார்.

முன்னமே, இன் அடிசில் தகவுற அமைக்கவேண்டும் என்ற குறிப்பினை மனதில் வைத்த மனைவியார் தாம் அமுது படைத்த பாங்கினையும் படைத்த கறிகளையும் கணவனாருக்கு விளக்கிக் காட்டினார். மாறனாரும் மனம் மகிழ்ந்து இருவரும் அமுதுபடைப்போம் என்றனர்.

அதனை அறிந்த நாயனார், அடியவராக வந்துற்ற இறைவன்பால் சென்று “உணவு தயாராகிவிட்டது. விருந்துக்கு எழுந்தருள வேண்டும்” என்று கூறி அயிலுதலும் துயிலுதலும் இல்லாத அவரை எழுப்பினார். அவ்வாறு நாயனார் உரைத்தபோது அடியவராக வந்த இறைவன் ஒரு “சோதியாய் எழுந்து தோன்றவே” வளமான நற்குணங்கள் அமைந்த மனைவியாரும் மாறனாரும் திகைத்து நின்றனர்!

இறைவன் அருள் காட்சி வழங்குதல்

மாலயன் காணாத மாமணி சோதி அண்ணல்,
நாயனாருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் அருள்புரிய
அவர்கள் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி எய்தி துதித்தனர்.

“அன்பனே அன்பர் பூசை அளித்தநீ அணங்கி

னோடும்

என்பெரும் உலகம் எய்தி இருநிதிக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல் கேட்ப
இன்பமார்ந் திருக்க என்றே அருள் செய்தான்
எவர்க்கும் மிக்கான்”

- (பெ.பு. 465)

என்பதால் இறைவன் நாயனாரைப்பார்த்து “அன்பனே
அன்பர் பூசை செய்த நீ உன் மனைவியுடன் எம்மை
அடைவாயாக, எனது தோழன் குபேரன் உமக்கு
ஏவல்புரிவான். நீ எல்லையில்லாது இன்பம் நுகர்ந்து
இனிதுவாழ்வாயாக!” எனத் திருவருள் வழங்கி இறைவன்
மறைந்தார்! என்று சேக்கிழார் அற்புதமாக வரலாற்றைப்
படைத்துக்காட்டுகிறார்.

இவண் சீலமார் பூசை செய்த திருத்தொண்டரை
இறைவன் பாராட்டுகிறார். அடியார்க்கும், இறைவன்
அன்பர்களுக்கும் நானும் அன்பர் பூசை சற்றும் வழுவாமல்
அளித்த நீ! பேரருள் பெறுவாய்! என்று இறைவனே
வாழ்த்திக் கூறினார்.

ஆய்வு முடிவுகள்

1. “அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை”
என்ற நெறியில் நின்று அறம் செய்யும் ஒரு
குடும்பத்தின் சிறப்பு விளக்கப்படுகிறது.
2. கணவன் மனைவி இருவரிடையே நிகழும் அன்பு
நெறிவாழ்க்கை எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.

3. ஒருவன் ஒருத்தி என்று வாழும் தமிழரின் இல்லற வாழ்வின் பண்பாடும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.
4. கணவன் மனைவி இருவரின் குடும்ப உறவு நிலை சீரும் சிறப்புமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது.
5. பழந்தமிழ் நூல்களில் விருந்துமணம் கமழ்வது போன்று பெரிய புராணத்தில் விருந்து மணம் கமழ்கின்றது.
6. வள்ளுவம் வலியுறுத்தும் விருந்தளித்தல் என்னும் பண்பு இப்புராணத்தின் உயிர் நிலையாய் அமைந்துள்ளது.
7. வேளாளர் சிறப்பும், விருந்தினரை வரவேற்கும் மாண்பும் நாயனார் வழிநிலையில் விளக்கப்படுகின்றது.
8. விருந்தாட்டுவதில் ஆர்வமும் எழுச்சியும் ஒருசமயக் குடும்பத்தில் காணப்படும் பண்பு போற்றத்தக்கதாகும்.
9. பெண்ணின் பெருமை பல நிலைகளில் இப்புராணத்தில் பேசப்படுகின்றது.
10. கணவன், மனைவி உறவு முறையும், ஒருவரையொருவர் மதிக்கும் மாண்பும், கருத்தொருமித்த காதலர் வாழ்வும் நடப்பியல் முறையில் விளக்கப்படுகின்றது.
11. குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் பிரச்சனைகள் எழுந்தபோது கணவன் தன் மனைவியிடம் ஆலோசனைக் கேட்பதும், கலந்து உரையாடி கருத்து பெறுவதும் உயர் பண்பாக, ஈண்டு விளக்கப்படுகின்றது.
12. பெண்ணின் பெருமையும் பெண்ணினத்திற்கு சமுதாயத்தில் சமத்துவமும் உயர் மதிப்பும் அளிக்கப்பட்டது என்பது அக்கால சமுதாய நிலையைக் காட்டுகிறது.
13. இப்புராணத்தில் ஆண் ஆதிக்கமற்ற குடும்பத்தை நடைமுறை வாழ்வில் சேக்கிழார் விளக்கிக் காட்டுகிறார்.
14. தபோதனார் தீரவே பசித்தார் என்பதும் துறவியாரின் பசிபோக்க வேண்டும் என்பதும் நாயனாரின் சிந்தனையாகும். இப்புராணம் காட்டும் நெயியில் “எல்லா உயிர்களின் பசியைப் போக்குவதும்

விருந்தளிப்பதும் இல்லறத்தாரின் கடமை” என்று சேக்கிழார் விளக்குகிறார்.

15. வறுமை வந்துற்றபோதும், வளம் சுருங்கியபோதும், மக்கள் மனம் சுருங்காது மனித நேயத்தோடு பிறரை வாழ்விக்க வேண்டும், பிறருடைய துன்பத்தை நீக்க வேண்டும் என்பது சமய வாழ்வு காட்டும் சமுதாய அறமாகும்.
16. கணவரின் உடல் நலத்தையும், மன நலத்தையும் அறிந்து இல்லறப் பணியாற்றுவது பெண்டிரின் பொறுப்பாகும் என்று பெரிய புராணம் சொல்லுகின்றது.
17. சமய வாழ்விலும் சமூக வாழ்விலும் மக்கள் சாதி, மத, இன வேறுபாடுகள் கடந்து தொண்டற்ற வேண்டும் என்ற நெறியை நடைமுறை வாழ்வில் பின்பற்றுதல் வேண்டும் என்று இப்புராணத்தில் விளக்கிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
18. வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்தல் என்பது எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டிய நெறியாகும்.
19. உலகத்தோடு ஒட்டொழுகுதல் என்ற பண்பின் தன்மை சார்ந்துள்ள மக்களிடமும் சமூகத்தோடும் ஒத்துவாழ்தல் என்ற ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
20. பெண்கள் சமையற்கலையில் பல நுட்பங்கள் அறிந்து இருக்கவேண்டிய அவசியத்தை இப்புராணம் வலியுறுத்துகிறது.
21. இளையான்குடி மாறனாரின் மனைவி சோர்விலாது சொற்காக்கும் பெண்ணாக பெருமையுடன் விளங்கிய மாதரசியாவார்.
22. நில உடமையும், நிலத்தில் உழுது பயிரிடும் பழக்கமும் வேளாளர் சமூகத்தில் சிறப்பாகப் பின்பற்றப் பட்டுள்ளது.
23. விருந்திருக்க உண்ணார் என்ற வேளாளர் நாகரிகமும் சிறப்பாக விளக்கப்படுகிறது.

பழையாறைத் தந்தப் பத்தினிப் பெண்டிர்

அடியாராக வந்து அமர்நீதி நாயனாரிடம் கோவணம் ஒன்று கொடுத்துப் பாதுகாக்கச் சொல்லி, அதை மறைக்க, அக்கோவணத்திற்கு ஈடாகத் துலையில் அமர்நீதி நாயனார் தம்மிடம் உள்ள பொருட்களையெல்லாம் வைத்தபோதும் சமன் ஆகாதது கண்டு அவரோடும், அவர்தம் மனைவியோடும், அவர்தம் புதல்வனோடும் துலையில் ஏறி நின்றவர்.

அமர்நீதி நாயனாரின் மனைவியார் கணவரின் சொற்காத்த நங்கை ஆவர். அவரையும் அவர்தம் கணவனாரையும் இவண் ஆய்வுச் செய்யப்படுகிறது.

அமர்நீதி நாயனார் பழையாறை என்னும் பழம் பதியில், வணிகர் குலத்தில் தோன்றியவர். அவருக்கு அளவில்லாச் செல்வம் உண்டு. அவர், அச்செல்வத்தை அடியவர்கட்குத் திருவமுது செய்வித்தல், அவர்கள் கருத்தறிந்து, அவர்கட்குக் கந்தை, கீள், உடை, கோவணம் அளித்தல் முதலிய திருத்தொண்டுகட்குப் பயன்படுத்தி வந்தார்.

நாயனார்க்குத் திருவருள் சுரக்கவேண்டிச் சிவபெருமான் திருவுளங் கொண்டார்; பின்னர் பிரமச்சாரி வடிவம் தாங்கி இறைவன் தன்னிரு கோவணத்துள் ஒன்றனைத் தந்து, தான் வரும் வரையிலும் வைத்திருக்குமாறு பணித்தார். பின்னர் அதை மறைத்தார்.

மீண்டும் கேட்டபோது, அமர்நீதி நாயனாரால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. இறுதியில் எடைக்கு எடை மாற்றுக் கோவணம் பெற்றுக் கொள்ள இறைவர் இசைந்தார். ஒரு துலையின் தட்டொன்றில் வைக்கப் பெற்ற இறைவரின் கோவணத்திற்குச் சமமாக அடியவரின் கோவணத்தை வைத்த போதும் சமன் ஆகவில்லை. நாயன்மார்க்கு வழங்க வைத்திருந்த, அத்தனைக் கோவணங்களையும் தட்டில் வைத்தார். அப்போதும் வைத்த தட்டு மேலே இருந்ததேயொழியச் சமன் ஆகவில்லை. இறைவனின் கோவணம் வைக்கப் பெற்ற தட்டு

முழுமையாக மேலே எழவில்லை. நாயனார் தம்மிடம் இருந்த எல்லாப் பொருட்களையும் வைத்தார். வைத்தற்குத் தகுந்து தட்டுக் கீழே செல்லவேண்டும். அங்ஙனம் ஆகாதது கண்டு வியந்தார். தாமே பொருள் என எண்ணி மனைவி, புதல்வன் ஆகிய இருவருடன் தட்டில் ஏறி நின்றார். இரண்டும் ஒத்தது. இக்காட்சியைச் செல்வமலி குன்றத்தூர் சேக்கிழார்.

42“மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடன் ஏற
அண்டர் தம்பிரான் திருஅரைக் கோவணம் அதுவும்
கொண்ட அன்பினிற் குறைபடா அடியவர் அடிமைத்
தொண்டும் ஒத்தலால் ஒத்துநேர் நின்றதத் துலைதான்”

(அமர்நீதிநாயனார் புராணம்- 545)

என்று எடுத்துக் கூறினர்.

இங்கு மூவர்தம் நிறையால் தட்டுக்கள் சமன் ஆகிவிடவில்லை. இவர்தம் பத்தியாற் பொலிந்த பண்பாட்டு வாழ்க்கையின் நிறையால் தட்டுக்கள் ஒத்து நின்றன. இறைவருடைய கோவணத்திற்குச் சமமாக இவர்தம் பண்பாடு இருந்தமையின் துலை நேர் நின்றது.

விளக்கம்

அமர்நீதி நாயனார், மனைவி, புதல்வன் ஆகிய மூவரும் ஒரே நேரத்தில் ஏன் தட்டில் ஏறி நின்றனர்? நாயனார், மனைவியையும், புதல்வனையும் ஏற்றிச் சமன் ஆயிடக் கண்டு, தாம் ஏறாமல் நின்றிருக்கலாம். அல்லது தாம் மட்டும் ஏறி நின்று சமன் ஆயிட, மற்றிருவரையும் ஏற்றாமல் இருந்திருக்கலாம்; ஏன் மூவரும் ஒரே நேரத்தில் ஏறி நின்றனர்; இதற்குப் பெரியபுராணம் முழுமைக்கும் உரை எழுதிய சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார் கீழ்க்கண்ட குறிப்பைத் தருகிறார்.

43“தாம் மட்டும் தட்டில் ஏற, சமன் ஆய்விட்டதெனின்
தாம் மட்டும் இறைவனிடம் சென்று, தம்மோடு
சிவத்தொண்டு புரிந்த மனைவியையும், புதல்வனையும்
அவ்வாய்ப்புக் கிடைக்கச் செய்யாது இவ்வுலகின்கண்
தன்னந்தனியே விட்டதாகும். மனைவியும் புதல்வனும் ஏறி

நிற்க, தட்டு சமன் ஆகிவிட்டதெனின் தம்மை மட்டும் இவ்வுலகின்கண் தன்னந்தனியே விட்டதாகும்.” “வாழ்நாள் உள்ளவரும் பிரியேன்” என்று கூறிய சொல் பிழைக்கும். துலை தாம் ஏறி நின்று நேர் நில்லாதாயின், தம்முடைய சிவத்தொண்டு குறைவுடையதாக ஆகும். இன்னும் துலை நேர் காண அவ்விருவரையும் தட்டில் ஏற்றத் தமக்கு உரிமையும் இன்றாம். ஏனெனின் தம்மை நிறுத்துக் கொடுத்த பின்பு தாம் இறைவனின் உடைமைப் பொருளாக ஆகிவிடுகின்றமையின், மற்றிருவரையும் உடைமைப் பொருளாக்கத் தமக்கு உரிமையின்றாம்; இக்காரணங்களான் மூவரும் ஒரே நேரத்தில் ஏறி நின்றனர்.

இவ்விளக்கத்தின் மூலம், மூவரும் ஒருவரை ஒருவர் பிரிய நினைக்காத, ஒத்த கருத்தினராய பண்பாடு வாழ்க்கை உடையர்⁴⁴ என்பது தெரிகின்றது என்று பேராசிரியர் டாக்டர்.சொ. பரமசிவம் அவர்கள் பெரியபுராணம் காட்டும் ‘பண்பாடு’ என்னும் நூலில் குறிக்கின்றார்.

திருநீலகண்ட நாயனாரிடம் இறைவர், தாம் வரும்வரை காக்குமாறு திருவோடு கொடுக்க, அவ்விறைவரால் அத்திருவோடு மறைய, இறைவர் அதைக்கேட்க, கொடுக்க முடியாத தொண்டர், சொல் காப்பாற்றுவான் வேண்டிச் சபதத்தால் தீண்டப்பெறாத தம் மனைவியைத் தக்கவாறு தீண்டிக் குளத்தினில் மூழ்கி எழுந்தார்.

பகலவன் சாய்வதற்குள் அடியாராக வந்த இறைவரின் அழுக்கடைந்த கந்தையைத் துவைத்துத் தருவதாகக் கூறி; இறைவர் திருவருளால் மழை பொழிந்து உலர்த்திக் கொடுக்க முடியாது போக, சொல் தவறிற்று எனத் துவைத்த கல்லிலேயே தலையால் முட்டி இறக்கத் துணிந்தார் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்.

இங்ஙனம் இந்நிலையில் இறைவன் காட்சி கொடுத்தான். அக்காட்சியை கண்டு மண்ணவர் வாழ்த்தினர், விண்ணவர் மலர் சொரிந்தனர். பிரமசாரியாக வந்த பெருமான் உமாதேவியாருடன் மழவிடைமேல் தோன்றினார். தட்டிலே நின்ற நாயனாரும், அவர்தம்

மனைவியாரும், புதல்வரும் ஆண்டவன் திருக்கோலத்தைக் காண்கிறார்; போற்றுகிறார். சிவபெருமான், மூவர்க்கும் தம்மை என்றுந் தொழுது கொண்டிருக்கும் வான்பதம் அருளி எழுந்தருளினார். திருவருளால் அத்துலையே விமானமாகி மேலே சென்றது. அமர்நீதி நாயனார் தம் மனைவியுடனும் மைந்தருடனுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

இவ்வரலாற்றில் அமர்நீதியார் மனைவியார் கணவரின் சொற்காத்து, தானும் துலையில் ஏறி, கணவரின் கொள்கையும் குறிக்கோளும் நிறைவேற துணை நின்றவர் என்பதால் கணவரின் சொல் காத்த கற்புடைய நங்கையாக திகழ்கிறார். இவ்வாறு இல்லத்தரசிகள் தன்னை கொண்டவனுக்காக தன்னையே தானம் செய்யும் தியாக மகளிராக வாழ்தல் வேண்டும் என்ற அரிய படிப்பினையை இவ்வரலாறு சமூகத்திற்கு விளக்குகிறது.

ஆய்வுச் செய்திகள்

சோழநாடு :

தமிழ்நாட்டின் கிழக்கே கடலையும், தெற்கே வெள்ளாற்றையும், மேற்கே கோட்டைக்கரையையும், வடக்கே ஏணாட்டுப் பண்ணையும் எல்லையாக கொண்டிருந்தது என்று தனிப் பாடல் ஒன்று கூறுகிறது.

45“கடல் கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொரு வெள்ளாறு குடதிசையிற் கோட்டைக் கரையாம் - வடதிசையில் ஏணாட்டுப் பண்ணை யிருபது நாற்காதம் சோணாட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்” - தனிப்பாடல்

இது பெருக் கொழியாத காவிரியாற்றாலும் அதன் துணை ஆறுகளாலும் நீர்வளம் பெறும் செழித்த நாடு. “சோழநாடு சோறுடைத்து”⁴⁶ எனப் புகழ்ந்துள்ளார் ஓளவையார். காவிரிப்பூம்பட்டினம், உறையூர், தஞ்சாவூர், குடமூக்கு, (கும்பகோணம்), கங்கைகொண்ட சோழபுரம் முதலியவை இதன் சிறந்த நகரங்களாக இருந்தன. இவற்றுள் காவிரிப் பூம்பட்டினமும் உறையூரும் சங்ககால சோழ

அரசர்களின் தலை நகரங்களாக இருந்தன. தஞ்சாவூரும், கங்கை கொண்ட சோழபுரமும் பிற்கால சோழ அரசர்களுக்குத் தலைநகரங்களாகும் என்று “தமிழர் பண்பாடு” என்ற நூலில் ந.சி.கந்தையா அவர்கள் விளக்குவர்.

ஆற்றோரங்களை சூழ்ந்து நகரங்கள் விளங்கின. வளம் செழித்தது, நகரைச் சுற்றி அகழியும் அரணும் அமைத்து இருந்தது - நகாரிகத்தின் தோற்றமே நகரம் தான் என்பர் கிரேக்க அறிஞர். புராணங்கள், காப்பியங்கள் இலக்கியங்கள் நாட்டுச் சிறப்பு நகரச்சிறப்பு என்று பாடுகின்றன. பிற்காலப் புராணங்கள் நாட்டு வளம் பற்றிப் பாடியதை அறிய முடிகிறது. நாட்டின் எல்லையில் அல்லது இயற்கை அரண் உள்ள இடத்தில் நகர் இருந்தது. கிராமங்கள் வளர்ந்து நகரங்களாயின என்பர் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள்.

திராவிட நாகரிகத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அகழ்வராய்ச்சியில் மெசபெதேமியாவின் பழைய நகரம் ஒன்றின் பெயர் ‘ஊர்’ என்றே இருந்தது⁴⁷ என்று சர்ஜான் மார்ஷல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1225 - இல் இந்நாட்டுக்கு வந்த சீனப் பயணி செள-யு-குவா என்பவர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தார். மற்றும் சோழத்தலை நகரைப் பற்றியும் - அந்த நகரில் - ஏழு சுற்றுக்குள் நானாறு வீடுகள் இருந்தன என்றும்⁴⁸ எழுதியுள்ளார். ந.சி. கந்தையா தமிழர் பண்பாட்டில் குறிக்கப் படுகிறது.

பழையாறை

இவ்வாறே தமிழகத்தில் சோழ நாட்டின் சிறப்பை சேக்கிழார் விளக்கும் பாங்கு. சோலைகள் செழித்து வளம் பெற்று திகழும் பழைய பதியே பழையாறை எனப்படும்.

இவ்வூர் ஆறை எனவும் வழங்கப்பெறும், இவ்வூரில் ஆறை, ஆறைவடதளி, ஆறை மேற்றளி எனப் பல கோயில்கள் எழுந்து நின்று பக்தி ஒளிவீசுகின்றன.

பழையாறைப் பற்றியும், அதன் சிறப்பு பற்றியும் வரலாற்றுக் கண் நோட்டத்துடன் சேக்கிழார் வரைவது ௮௮.14.

அவரது வரலாற்று அறிவையும் தமிழ்நாட்டின் புவியியல் நுட்பத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவதாகும். அடுத்து திருநாவுக்கரசர் “மணம் வீசும் மலர்கள் நிறைந்த மலர்ச் சோலைப் பழையாறை வந்து அடைந்தார்”⁴⁹ என்று பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. (பெ.பு. 502, 503)

இவ்வூர்க் கோயிலில் சமணர்கள் மறைத்த இடத்தில் நாவுக்கரசர் உண்ணா நோன்பு இருந்து, அமணர் வஞ்சனையை அழித்து, கோயிலுள் இறைவன் திருமேனியை வெளிக் கொணர்ந்தார் என்பர் சேக்கிழார்.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமான், அவரும் பழையாறை மேற்றளியை அடைந்து இறைவனைப் போற்றி செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடி பரவினார்⁵⁰ என்பது, சேக்கிழார் பாடிய பாடலால் அறியமுடிகிறது. (பெ.பு. 2287, 2288)

சுந்தரர் பெருமானும் பழையாறை நகரின் வரலாற்றுச் சிறப்பை திருப்புகழ்மயத் தேவாரத்தில் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்⁵¹. இவ்வூர் பிற்காலத்தில் முடிகொண்ட சோழபுரம் என்று பெயர் பெற்று விளங்கியது⁵² என்று தமிழகமும் ஊரும் பேரும் என்ற நூலில் பக்கம் 178ல் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

அமர் நீதியார் இயல்புகள்

பொன்னி நன்னாட்டிலே பழையாறையில் அவதரித்தார் அமர்நீதிநாயனார். அவர் பிறந்த ஊர் சிவமணம் கமழ்கிறது என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுகிறார். அவர் வணிகர்கள் சிறப்புற்று விளங்கும் ஊரில் தோன்றியவர், சிந்தை செய்வது சிவன் கழல் என்றே வாழ்வது அவரது குறிக்கோளாகும். இக்கருத்தினை விளக்கும் சேக்கிழாரின் திருவாக்கினை காண்போம்.

⁵²“சிந்தை செய்வது சிவன்கழ லல்லாதொன் றில்லார் அந்நி வண்ணர்தம் மடியவர்க் கமுதுசெய் வித்துக் கந்தை கீளுடை கோவணங் கருத்தறிந் துதவி வந்தசெல் வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள்வார்”

(பெ.பு. 504)

செம்மேனியம்மான் தொண்டர்களுக்கு கந்தை, துறவிகள் அரை நாணுக்குப் பதிலாக கட்டும் கீளாடை, கோவணம் முதலியவற்றை அன்புடன் அவர்தம் கருத்தறிந்து அளித்து வந்தார். சிவனைத் தொழுவதால் சிரப்பண்பும், அடியார் அறஞ்செய்வதால் கரப்பண்பும் ஒருங்கேப் பெற்றார்.

சிவத்தை வளர்க்கும் சிவனடியார்களுக்கு சிந்தைக்குளிர ஆடை கொடுத்தார். அவர் மானம் காத்தவர், பற்றற்றவர், துறவி, சிவன் கழல் சிந்தையர் என்றாலும் அவர்களுக்கும் மானம் உண்டல்லவா? மறைக்க வேண்டியதை மறைப்பவர்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கும் பொருளீட்டா அருளியல்ச் செல்வர்கள் என்பதால் அவர்களுக்கு மானம் காக்க ஆடை கொடுத்தார் என்பது சமூகம் பாராட்டும் செய்தியாகும்.

வள்ளுவர் நெறியில்
வாணிகம் செய்தவர்

“வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்”⁵³ - என்பார் திருவள்ளுவர்.

வணிகமே நாட்டின் செல்வ வளம்; புறவழியில் பொருளைச் சேர்த்து, குறைந்த ஊதியத்திற்கு விற்று உண்மையே பேசி; நல்லன விற்று நாளும் பெரும் செல்வம் சேர்த்தவர் அமர்நீதியார். அறவழியில் பொருளை ஈட்டுதல் அவர் பண்பாகும். அவ்வாறு அறவழியில் வந்த பொருளால் தான் இன்பம் தூய்க்க முடியும் என்பதை சமூகத்திற்கு உணர்த்தியர் அமர்நீதியார். அறத்தான் வருவதே இன்பம் என்பது வள்ளுவர் கருத்தாகும்.

பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றது. மனிதன் மனிதனாக வாழ வழிவகுப்பதே வள்ளுவம்.

அடுத்து வள்ளுவர் காட்டும் இல்லறத்தில் நல்லறம் செய்து ஈத்துவக்கும் இன்பம் பெற்றவர் அடியார். அவர் தன்னையும் தன் சுற்றத்தாரையும் சமூகத்தையும் காத்தலே செல்வத்தின் பயன் என்று உணர்ந்து சிவத்தொண்டுச் செய்தவர். இப்புராணத்தில் சமயக் கருத்துகள்

தத்துவங்கள் கோட்பாடுகள் வாழ்வியலோடு இணைந்தச் சமுதாய காரணிகள் அனைத்தும் சேக்கிழரால் விளக்கப்படுகின்றன.

திருநல்லூரில் திருவிழா!

குடந்தையை அடுத்த வலங்கைமான் செல்லும் வழியில் அமைந்த சிற்றூர் திருநல்லூர் ஆகும். இவ்வூரில் கோச் செங்கட் சோழன் கட்டிய மாடக்கோயில் ஒன்று உள்ளது. திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்கு திருவடிச் சூட்டியதும், அமர்நீதி நாயனாரை ஆட்கொண்டதுமான அற்புதத்தலம். இவ்வூரின் கண் அமைந்துள்ள மலையின் சிகரத்தில் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ளான். இம்மலைக்கு “சுந்தரகிரி” என்று பெயர். தென்கயிலாயம் என்று இத்தலமும் வழங்கப்படுகிறது. ஞானசம்பந்தர் இத்தலத்திற் பதிகம் பாடியது சிறப்புக்குரியது; மற்றும், நாவுக்கரசர் “கோவாய்முடுகி”⁵⁴ என்ற பதிகம் பாடி, தனக்கு திருவடி தீட்சை செய்யுமாறு வேண்டிக் கொண்டதும் இத்தலத்தில் தான் என்பர்.

நாவுக்கரசரை திருநல்லூருக்கு வருமாறு இறைவன் அருளினான். அவ்வண்ணமே வந்துற்றால், உன் நினைப்பதனை முடித்து வைக்கின்றோம், என்று அவர்தம் சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டியருளினார். இச்செய்தியை நம்பியாண்டார் நம்பி, தாம் அருளியுள்ள திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியுள் “நற்றவன் நல்லூர்ச்சிவன் திருப்பாதம் தன் சென்னி வைக்கப் பெற்றவன்”⁵⁵ எனக் குறித்துள்ளார். இதுபற்றியே இன்றும் இத்தலத்தில் சடாரி போன்று திருவடிச் சூட்டப்படுகின்றது. அமர்நீதியார் இறைவன் காட்சி பெற்ற இடமும். இவ்வூரே இங்குள்ள திருக்கோயிலில், அமர்நீதி நாயனார், அவர் மனைவி, குழந்தை ஆகியோரின் திரு உருவங்கள் உள்ளன.

இத்தலத்தின் சிறப்பை விளக்கி நாவுக்கரசர் பாடிய பதிகம் வருமாறு :-

“நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
இனந்துருவி மணிமகுடத்தேறத் துற்ற

இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நனைந்தனைய திருவடி எந்தலை மேல் வைத்தார்
நல்லூர் எம் பெருமானார் நல்லவாறே”⁵⁶ -

என்று அருளினார் அப்பர்

திருநல்நூலில் ஆண்டுதோறும் சிறப்புமிக்க திருவிழா காண விரும்பும்படி அவ்வூரின் கண் சென்று, தம் சுற்றத்தாருடன் வாழ்ந்து திருப்பணிகள் பல செய்து வந்தார். சிவபெருமானுக்கு சீரும் சிறப்பு மிக்க வகையில் விழா நடத்துவது அமர்நீதியாரின் திருத்தொண்டாகும். திருவிழா கண்டுகளித்து வருகின்ற, சிவனடியார்கள் தங்கி அமுது உண்பதற்கு அவ்வூரின் கண் நாயனார் திருமடம் ஒன்றும் கட்டினார்.

திருவிழா காண விழைவது சமுதாய நலன் கருதியே என்பது அறியப் படுகிறது. சமுதாய ஒற்றுமையும், உணரப்படுகிறது. பழக்கவழக்கங்களால் மக்களிடையே மனித உறவுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இறையணர்வு மனித உறவுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இறையணர்வு எல்லா மக்களையும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி இணைத்து வைகின்றது. திருவிழாக் காலங்களில் மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் பங்களிப்பைச் செய்திறார்கள்.

இறைவழிபாட்டிற்கு பின்னர் மக்கள் தங்கி, உணவு உண்ணவும், ஏற்ற வகையில் திருமடம் ஒன்று சீரமைக்கப்பட்டது. சமயத் தொண்டு சமுதாயத் தொண்டாகப் போற்றப்படுகிறது.

திருவிழா நடத்தலும், திருமடம் அமைத்தலும் சமய வாழ்வின் ஏற்றம் கருதியே என்பர்.

சமய வாழ்வின் பின்புலமாக விளங்குவது திருமடங்களே என்பர்.

“தக்க அன்பர்கள் அமுது செய்வித்தும்”

திருவிழாச்சிறப்பை தரிசித்தும் செய்தும் திருமடத்தில் உணவு அளித்திடச் செய்தும், திருப்பணியும் செய்து வருங் காலத்தில், இறைவன் திருவுள்ளம் கொண்டு எழுந்தருளினார்.

பிரமசாரியின் வடிவில் இறைவன் எழுந்தருளியது ஏன்?

திருமடம் சமைத்தும், திருவிழா நடத்தியும், வந்த தொண்டரின் சிறப்பினைப் போற்றிட, தம் கோவணத்தின் பெருமையைக் காட்டிட, தொண்டருக்கு அருள் வழங்கிட இறைவன் பிராமசாரி வடிவம் தாங்கி எழுந்தருளினான். சிலவிடங்களில் இறைவன் அந்தணர் வடிவத்திலும் வருவர். ஈண்டு பிரமச்சாரிய வடிவம் தாங்கி வந்தார்.

திருமுடிச் சிகையும், வெண்ணீறு அணிந்த கோலமும், முப்புரி நாலுடன் மான் தோலும், கைவிரலில் பவித்திரமும் அணிந்து பிரமசாரியத் தோற்றத்தில் இறைவன் காட்சி தருகிறார் என்பதாக சேக்கிழார் விளக்கம் தருகிறார்.

இவ்வாறு இறைவன் கொண்ட கோலம், சிவசின்னங்களையும் , சிவவழிபாட்டையும் நினைவுப் படுத்தும் வகையில் அமைந்திருந்தது என்பது அறிய முடிகிறது. இவை அனைத்தும் சமயத்தின் பற்றினை ஏற்படுத்தும் ஒரு கூறாக விளக்கப்படுகிறது.

**அமர்நீதியார் மடத்திற்கு
பிரமசாரி எழுந்தருளுதல்**

அமர்நீதிநாயனாரின் அடியார்த் தொண்டும், ஆண்டவன் மீது பத்தியும், வழிபடும் நெறியும், அவர் இறைவன் மாட்டு செலுத்தும் அன்பும் உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டும் நோக்கில் திருமடத்தை அணைந்தார். அமர்நீதியார் மடத்திற்கு இறைவன் எதற்காக வருகிறார்? என்பதை சேக்கிழாரின் திருவுள்ளம் விளக்கும் பாங்கினைக் காண்போம்.

“தொண்டர் அன்பெனுந் தூநெறி வெளிப்படுப்

பாராய்”⁵¹

(பெ.பு. 510)

- என்ற வரியில் - சேக்கிழார் சொல்லும் செய்திகள் எவை? ஆண்டவனிடத்து அன்பு கொண்டவர்கள் அடியார்கள்.

அந்த அடியவர் பெருமக்களையெல்லாம் சேக்கிழார் போற்றியதால் சைவசமயம் சிறப்புற்று போற்றப்படுகிறது. இந்த சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்ற மக்களும் சமுதாயமும்

நாளும் பெருமை பெற்று வருகின்றது. எனவே சமயஞ் சார்ந்த ஒரு சமுதாயப் பணியைச் சேக்கிழார். தொடங்கி வைத்துள்ளார்.

அந்தப் பணியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட அடியவர் பெருமக்களால் “மனித குலமும், மனிதகுல வாழ்வும், சமூக ஈடேற்றமும் சிறந்து விளங்குகின்றது. இப்பெரு மக்களின் அரிய செயல்களால் நிகழ்ந்த மண்ணுலக அற்புதங்களை எடுத்துக்⁵⁸ காட்டி உலகிற்கு விளக்க இறைவன் அடியார் இல்லங்களை நாடி வருகிறான்” என்பதை பேராசிரியர் தரும் விளக்கத்தால் அறியலாம்.

பேராசிரியர் முனைவர் இரா.செல்வக்கணபதி அவர்களின் விளக்கம்

பெரியபுராணத்தில் மண்ணின் மைந்தர்களாகிய தமிழகத்து அடியவர்கள், தங்கள் செயற்கருஞ் செயலால் இறைவனை மண்ணுலகை நோக்கி, ஈர்த்த அருமைப்பாடு மிக்கது. பெரியபுராண சீர்அடியார்கள் இந்நிலவுலகில் இறைநெறி வழாது வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய்வச் சீரடியார் இயற்றிய தொண்டில் மகிழ்ந்த இறைவன் அவர் அன்பை நுகர்ந்து அருளவும் அவரை விளக்கம் காணவும், அவர்தம் பெருமையை உலகறியச் செய்யவுமே மண்ணுக்கு வருகிறான்.

அடியவர் எவரையும் இறைவன் சோதித்து அறிய முயன்றதாகச் செய்திகள் இல்லை. பக்தி நெறி, உயர் பேர் ஒழுக்கம், சமூக நல்லுணர்வு, உயர்ந்த பண்பாடு மிக்க அடியவர்களை உலகவர் அறிதல் வேண்டுமென்றும், அவர்களை உரியவாறு உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்பதுமே சிவபெருமானின் திருவுள்ளமாக இருந்தது என்பர் பேராசிரியர் இரா.செல்வக்கணபதி “விடை தேடும் வினாக்கள்”⁵⁹ என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்பரை நோக்கி, “நீர் பெருகிய அன்பினால் அடியார் களுக்கு நாளும் திருவமுது செய்தல். அவர்களுக்கு நல்ல கந்தையும், கீளும், கோவண உடையும் ஈதல் கேட்டு, ஈங்கு உமைக்காண அணைந்தோம்” - என்றார். அமர்நீதியார் ஆற்றும் நல்ல சமுதாயப் பணிகள் - என்பது உயர்ந்தோர் ஏற்றிப் போற்றி விளக்கும் புகழுரையாகும். இந்நிகழ்ச்சி விளைக்கும் சமூகமாற்றம், இல்லறத்தார், சுற்றத்தார், ஊரார் அறிந்தனர். மகிழ்ந்தனர். இது நாயனாருக்கு ஊக்கமும் உவகையும் அளித்து, அவர் மனம் குளிர்ந்தது; சமயப் பணிக்கு சான்றோர் அளித்த விருது என்று எண்ணி மகிழ்ந்தார்.

திருமடம் பணிப்பற்றி விளக்குதல்

பிரமசாரி வடிவம் தாங்கி வந்தவர் அந்தணர்; மறை ஓதும் நான்மறை வேதியர்;- தவச்சீலர் என்பதால் அவருக்கு நாயனார் திருமடப் பணிப்பற்றி விளக்கினார்.

“ ..... இத்திருமடத்தே
நன்று நான்மறை நற்றவர் அமுது செய் தருளத்
துன்று வேதியர் தூய்மையின் அமைப்பதும்”⁶⁰

என்பது சேக்கிழார் அமைத்த திருப்பாடல். அந்தணர்கள், வேதியர்கள், நான்மறை ஓதும் நற்றவச் சீலர்கள், துறவிகள், இவர்கள் அமுது செய்வதற்கு என்றே திருவமுது தனியாக, வேதியர்களால், தூய்மையாக, பாகம் பண்ணி அமுது தயாரிக்கப்படுகிறது.

இது, “இத்திருமடத்தில் தனியே நடைபெறுகிறது. இதற்கென தனியிடமும் உண்டு, எனவே இன்று தேவாரீர் இங்கு அமுது செய்து எங்களை அருளுதல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார் நாயனார். இவ்வாறு கூறுவதால் திருமடத்திலே இரண்டு பிரிவாக உணவுப் படைக்கும் நிலை இருந்தது. அந்தணர், நான்மறையோர் என்ற உயர்சாதிக்கு காரர்களுக்கு உணவு படைப்பதும், பிற இனத் தாழ்ந்தவர்களுக்கு உணவு அளிப்பதும் - என்ற நிலை உள்ளது. சாதி வேறுபாடு சமையல் கூடத்திலும் தாக்கம் இருந்தது. வருண வேறுபாடு மேல் சாதியினர் ஆதிக்கம் சமுதாயத்தை ஆட்டிப் படைத்தது. சமயப் பணியாற்றும் அமர்நீதியார் உள்ளத்திலும் அவர்த் திருத்தொண்டிலும் சாதியத் தாக்கமும் ஏக்கமும் தோய்ந்து காணப்படுகிறது.

பிரமசாரி கோவணம் கொடுத்துச் செல்லுதல்

நான் காவிரியில் நீராடச் செல்கிறேன். மழைவரின் அப்போது உலர்ந்து தரித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, நான் தரும் இந்த கோவணத்தைப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பாயாக” இக்கோவணத்தின் பெருமைக் கூறுவதற்கு அரியது. தண்டிலே இருந்த இரண்டு கோவணங்களில் ஒரு கோவணத்தை அவிழ்த்து நாயனார் கையில் கொடுத்து விட்டு காவிரி நீர் ஆடச் சொன்றார். அமர்நீதியார் கோவணம்

பெற்றுக் கொண்டு அடியவரைப் பார்த்து “நீவிர் குளித்து விரைவில் இங்கு எழுந்தருள்க” எனக் கூறி ஒரு தனியிடத்தில், கோவணத்தைப் பத்திரமாகச் சேமித்து வைத்துவிட்டு வந்தார்.

இங்கு தெய்வத் தன்மையுடைய காவிரியில் துறவிகள் நீராடுதல் மரபு, காவிரியில் நீராடுதல் புனிதம், காவிரிநீர் தெய்வத்தன்மை உடையது, நீராடும் சிறப்பை ஆசிரியர் விளக்குகிறார். அப்பர் பெருமான் வாக்கும் எண்ணிப் பெருமையுறுதல் ஈண்டு நலம் பயக்கும். “கங்கை யாடினென்; காவிரி யாடினென்” எனவரும் விளக்கம் உணர்க!.

வேறு கோவணத்தை ஏற்கமறுத்தல்

நீராடித் திரும்பிய அந்தணர் மழையில் நனைந்து கொண்டு விரைந்து திருமடம் அணைந்தார். ஈரத் கோவணத்தை மாற்ற மறையவர் விழைவது போன்ற செயல் நிகழ்கிறது. வந்த மறையவரைப் பார்த்து நாயனார் தொழுது அன்புடன் வரவேற்று. “அறுகவை யோடு கூடிய திருவமுது ஆயிற்று மறையவர் பெருமானே! திருவமுது செய்திட எழுந்தருளுக”! என வேண்டினார். சேக்கிழார் வரலாற்றை இவ்விரைவாகச் சுவைப்பட நடத்திச் செல்கிற பாங்கு அழகுற அமைந்துள்ளது.

முகமலர்ந்து வரவேற்றல்

திருமடம் நோக்கிவரும் பிரமசாரியின் வடிவம் கண்டார். நாயனாரின் உள்ளம் மகிழ்ந்தது: முகம் அதனிலும் விரிந்து மலர்ந்தது: இன்சொல் அருளி, கைகூப்பித் தொழுது மாதவத்தோரை வரவேற்றார். தவநெறித்திகழும் துறவியாரைப் பார்த்து “சீலத்தீர்! தாங்கள் ஈங்கு எழுந்தருளியது யான் முன்னே செய்தத் தவப்பயன் என்னே!” என்று வியந்து, உவந்தார்.

இவண் நம் இல்லம் நாடிவரும் அருளாளர்களை வரவேற்கும் நெறிமுறையும், அவரோடு எப்படி உரையாடுவது! என்று பாங்கும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. முன்செய்த தவப்பயனே, இம்மையில் அருள் பழுத்த ஞானிகளின் பேரரஞ்சு பெறுவது என்பது பாடல் உணர்த்தும் செய்நியாகும்.

இறைவன் சிவம் பெருக்கும் சீலரைக் காணவிழைதல் ஏன்? இறைவரின் திருவுளம் நாயனார் மடம் நாடி அணைந்ததின் காரணம் உணர்த்தலே கவிஞர் பெருமானின் கடன்:-

“பேணும் அன்பரை நோக்கி நீர் பெருகிய அடியார்க்கு ஊனும் மேன்மையில் ஊட்டி நற் கந்தைகீள் உடைகள் யாணர் வெண்கிழக் கோவணம் ஈதல் கேட்டும்மைக் காண வந்தனம் என்றனன் கண்ணுதற் கரந்தோன்”⁶¹

(பெ.பு. 512)

இறைவன் சீலமார் பூசை செய்யும் திருத்தொண்டர் இல்லங்களுக்கு விழைந்து செல்லுதல். அருளுதல் என்ற நெறிமுறை புராணம் முழுவதும் தொடர்ந்து காணப்படும் செய்தியாகும்.

எழுந்தருளிய இறைவனுக்கும் அமர்ந்தியாருக்கும் நேர்காணல் பேட்டி நிகழ்கிறது. செயற்கருஞ் செய்கை செய்த சமயப் பெரியவர் அமர்ந்தியார். இறைவன் நேரடியாகப் புகழும் பாராட்டும் ஈங்கு நடைபெறுகிறது. சமூகத்தில் அரியப்பணி செய்தாரை இல்லம் சென்று பாராட்டும் நெறியை சேக்கிழார் வகுத்துக் கொடுக்கிறார். இப்பொது இறைவன் நடத்தும் பாராட்டுவிழா நிகழ்ச்சி தொடங்குகிறது.

சேக்கிழாரின் கற்பனை இப்பாடலில் பொதிந்து கிடப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுதல் சிறப்பு. காவிரியில் நீராடச் சென்ற இறைவன் திருமடம் வந்தணைந்தார். ஈரம் தோய்ந்த திருமேனிக் கோலம். அக்காட்சி சேக்கிழார் பார்வையில், இம்மறையவர்

“பொன்னிநீர் படிந்துவந் தாரோ

தூந் துஞ்சடைக் கங்கை நீர் தோய்ந்துவந் தாரோ

வான நீர்மழை பொழிந்திட நனைந்து வந்

தனைந்தார்”⁶² - (பெ.பு. 518)

என்று வருணனை அழகுற அமைந்துள்ளது.

இவர் காவிரிநீர் ஆடி வந்தா ரோ. கங்கை நீர் ஆடிவந்தாரோ, நாம் அறியோம்.

ஆயினும் வான நீர்மழை பொழிந்திட அதில் நனைந்து வந்தணைந்தார் என்பது தெளிவுபெறுகிறது.

பிரமசாரியார் ஈரக் கோவணம் மாற்றிட “நான் கொடுத்த கோவணத்தைக் கொண்டு வருக” என்றார். விரைந்து உள்ளே சென்று திரும்பிய நாயனார் கோவணத்தைக் காணாதவறாய்த் திகைத்தார்; பிற விடங்களிலும் தேடினார்; கண்டிலர்; அந்தணருடைய பெரிய தொடக்கினில் அகப்பட்டோமே! என்று நினைந்து வருந்தினார்.

வேறொரு கோவணத்தை எடுத்துக் கொண்டு பிரமசாரியரிடம் விரைந்து வந்து “அடிகளே! நீர் கொடுத்த கோவணத்தை வைத்த இடத்தில் நான் கண்டிலேன்; வேறுகோவணத்தையும் கொண்டு வந்துள்ளேன்; இஃது தனியாகவே நெய்யப்பட்டது இதனை ஏற்றருள்க! குற்றத்தையும் பொறுத்தருள்க” என்று வேண்டினார்.

கோவணத்தை மறைத்தல் ஏன்? இதற்கு ஆசிரியர் தரும் விளக்கம் “தொண்டர் அன்பெனும் தூய நீரில் ஆடுதல் வேண்டி நிகழ்த்தியத் திருவிளையாடல்கள். சமயநெறியில் நிற்போர் வஞ்சனை செய்யார்; வஞ்சனை அறியார்; வஞ்சனைச் செய்யக் கூடாது; அது அறவழியாகாது. என்பது அனைவரும் உணர வேண்டியது.

வீண் பழி சுமத்துவது கொடுமை!

சான்றோர் பழிக்கும் வினைகளைச் சமயவழி நடக்கும் பெருமக்கள் செய்ய அஞ்சவர். மெய்த்திரு ஞானம் பெற்றோர் தன்னிலையில் தாழார், மாதவத்தோர், சிவநேயர், குற்றம் இழைப்பரோ. பல்காற் பழகினும் பாவஞ் செய்வரோ, பொய்யாது ஒழுகிடும் போதகர்கள், அறம் தவறி விடுவரோ? வாய்மைத் தவறுவரோ, திறனறிந்து வீடு தேடுபவர் தீமை செய்வரோ வடுவிலா வேந்தர்கள். சிவன் கழல் சேவித்திடும் செம்மேனியார்; சிறியனச் செய்வரோ, ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானும் துறவிகள் பிறர் பொருளை கவர்ந்து கொள்வரோ! கொள்ளமாட்டார் என்பதே அறம்.

இத்தகைய சான்றோர்கள் வழி நடக்கும் அமர்நீதியார் மீது பிரமசாரியார் குற்றம் சுமத்தியது நியாயமா? வெகுண்டு பேசுவது மறையவருக்கு அழகா? பற்றற்ற துறவியார்

இலக்கணம் இதுதானா? நம் நெஞ்சம் குமுறியது. சுற்றத்தார் வருந்தினார். மக்கள் மருண்டனர். நாடும் சமுதாயமும் இதுகண்டு எள்ளி நகைத்தது. ஆனால் ஒருவர் மட்டும் மறையவர் மீது பிழைகாண விரும்பவில்லை அவர் தான் அமர்ந்தியார்! அவர் பண்பின் சிறப்பு என்னே! அமர்ந்தியார் பொறைக் காத்தார்.

வந்த பிரமசாரியார் இரண்டு குற்றங்களை நாயனார் மீது கடுமையாகச் சாடினார்.

1. “நான் உம்மிடத்தில் கொடுத்து வைத்த கோணவத்தை நீரே கவர்ந்து கொண்டு, அதற்கு மாறாக வேறு கோவணத்தைப் பெற்றுக் கெளக” எனக் கூறுவதா?
2. “நல்ல கோவணம் தருகிறேன் என்று உலகில் நானும் பறைசாற்றி வரும் நீ; என் கோவணத்தை கவர்ந்து கொள்வதற்கு உனக்கு எவ்வாறு துணிவு வந்தது?; இதுதான் நீர் உலகில் செய்து வரும் வாணிகத்தின் அழகோ?” என்று கடுமையாக் குற்றம் சுமத்தினார். மறையவர் துள்ளிச் சினந்தார். நீ ஒரு “கோவணக் கள்வன்” - என்று பழிசுமத்தினார்! அந்தோ ! பரிதாபம் நாயனார் நிலை தடுமாறினார். பொறி கலங்கியது, உடல் தளர்ந்தது, அறப்பணிச் செம்மலுக்கு இப்படி ஒரு நிலையா!, என்று எண்ணி, மறையவர் திருவடிகளில் பலமுறை வீழ்ந்து வணங்கினார், தேவரீர்! “நான் கடமை தவறவும் இல்லை - பொருளைக் களவாடவும் இல்லை” - என் பிழைப் பொறுப்பீர்! என வேண்டினார்

எடைக்கு எடைக் கோவணம்
தருக இறைவன் கட்டளை

அடியவராக, வந்த அந்தணர், கோவணம் தரும் வகை கூறினார்.

“நாம் உடுத்தியிருக்கும் கோவணம் தவிர, உம்கையில் நாம் தர, நீர்கெட்டுப் போக்கியதாய் முன்னே சொன்ன அந்த கிழிந்த கோவணத்துக்கு நிகராய் கூடிய கோவணம் இதுவாகும். எனச் சொல்லி இதற்குச் சமமான எடை கொண்ட கோவணத்தைத் தருவீராக” என்று சொன்னார்.

ஒரு தராசின் தட்டில் தம் கோவணத்தை வைத்தார் அந்தணர். மறுதட்டில் அமர்நீதியார் முதலில் தம்மிடமிருந்த கோவணங்களை எல்லாம் வைத்தார். பின்னர், பட்டை, நூல், பொன்மணிகள் அனைத்தையும் வைத்தார். எடை சரியாகவில்லை.

இதனைக் கண்ட அமர்நீதியார் வேறியர் இடம் சென்று, “தேவரீர்! அடியேனுடைய செல்வங்கள் ஒன்றுவிடாமல் தட்டில் வைத்து விட்டேன் அப்படியிருந்தும் எடை சரியாகவில்லை. இனியானும், மனைவியும், மகனும் எஞ்சியுள்ளோம். நாங்கள் அனைவரும் தட்டில் ஏற தேவரீர் எங்களை அருளுவீர்!” என வேண்டினார்; என்பது சேக்கிழார் வாக்கு :-

“தலைவ யானும் என் மனைவியும் சிறுவனும்
தகுமேல்
துலையில் ஏறிடப் பெறுவதும் அருள் எனத்
தொழுதார்”⁶³ -
(பெ.பு. 541)

என்று விளக்குகிறார்

அமர்நீதியார் மகிழ்ந்து அவர் திருவடிகளை வணங்கி, மனைவியார், மைந்தனோடு துலையை வலங்கொண்டு நின்று “நாங்கள் திருவெண்ணீற்றிலே கொண்டுள்ள அன்பு சிறிதும் பிழைத்திலோம் என்பது உண்மையாயின, இத்துலாக் கோலின் தட்டு நேர் நிற்பதாக” என திருநல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த இறைவரை வணங்கிய வண்ணம் ஐந்தெழுத்தை முறைப்படி ஓதிக் கொண்டு துலாக்கோல் தட்டின் மீது ஏறினார்கள்.

“இழைத்த அன்பினில் இறைதிரு நீற்றுமெய் யடிமை பிழைத்தி லோம்எனில் பெருந்துலை நேர் நிற்க!” என்று மழைத்த டம்பொழில் திருநல்லூர் இறைவரை

வணங்கித்
தழைத்த அஞ்செழுத் தோதினார் ஏறினார் தட்டில்.⁶⁴

- (பெ.பு. 544)

இறைவன் திருவரையில் சாத்தும் கோவணமும், அன்பிற் சிறிதும் குறையாத அமர்நீதி நாயனாரின் அடிமைத்திறமும்

பெருமையில் ஒப்புடையன; ஆதலால், துலாக்கோலின் இரண்டு தட்டுக்களும் ஒத்து நேர் நின்றன. அவ்வற்புதத்தைக் கண்டோரெல்லாம் அமர்நீதி நாயனாரைத் துதித்து வணங்கினார்கள். தேவர்கள் கற்பக மலர்களை மழைபோலப் பொழிந்தார்கள்.

சிவபெருமான் காட்சி தந்தருளல்

அக்கற்பகப் பூமழையில் பிரமசாரி வடிவுகொண்டு வந்திருந்த கயிலாசபதியாகிய சிவபெருமான் மறைந்து, உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளி வந்து காட்சி தந்தருளினார். அப்போது அமர்நீதி நாயனாரும், அவர் மனைவியும், புதல்வனும் தராசுத் தட்டில் நின்றபடியே எம்பெருமானை வாழ்த்தி வணங்கினர். எம்பெருமான்! அவர்களுக்குச் சிவபதத்தை அருளிச் செய்து மறைந்தருளினார். உடனே இறைவன் திருவருளினால் அத்தராசு தெய்வ விமானமாக மாறிச் சிவபதத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது, அமர்நீதி நாயனார் மனைவியோடும் புத்திரனோடும் வீடுபேறு பெற்றார் என்பது இவ்வரலாறும் காட்டும் பாடமாகும்.

ஆய்வு முடிவுகள்

அமர்நீதிநாயனார் தம் வாழ்வின் உயிர் பண்பாகப் போற்றுவது அடியார்களுக்கும் சாதாரண மக்களுக்கும் திருவமுது படைத்தல்; இத்தொண்டினை நம் திருமடத்திலிருந்து இடைவிடாது செய்து வந்த அறநெறிச் செல்வர்; சிவன்கழல் போற்றும் அடியார் பெருமக்களுக்கு கந்தை, கீளுடை, கோவணம், அளித்து சமுதா தொண்டாற்றியவர். திருநல்லூரில் ஆண்டுதோறும் சிவபெருமானுடைய திருவிழாவை எல்லோரும் கண்டுகளிக்க பொலிவுற நடத்திவந்தார்.

நாயனாரின் பண்பில் சிறந்து விளங்குவது எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்துவது; அன்பே எல்லா சமையத்திற்கும் பொதுவான உயிர் பண்பாகும். அனைத்துக்கும் அன்பு அடிப்படையாவதைச் சமயச்

சான்றோர்களும் வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளனர். திருமூலர் “அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார், அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார், அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின், அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே” (270) என்று திருமந்திரத்தில் கூறுவர்.

“என்னுளே அரும்பி என்னுளே மலர்ந்து
என்னுளே விரிந்த என்னுடை அன்பே
என்னுளே விளங்கி என்னுளே பழுத்து
என்னுளே கனிந்த என்னுடை அன்பே”⁶⁵

என்று அன்பே இறைவடிவாவதை வள்ளலார் புலப்படுத்துவர். வேறொரு வகையில் சிவஞான சித்தியார்.

“ஈசனுக்கு அன்பில்லார் அடியவர்க்கு அன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்”⁶⁶

என்று கூறுகிறது. ஆகவே, அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறநெறி தழுவி வாழ்வதே சமய நெறி என்னலாம்.

“பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறி நின்றார் நீடுவாழ் வார்” (குறள் 16)

என்னும் குறளுக்கியை, பொய்தீர் ஒழுக்க நெறியே சமயநெறி என்று கொள்ளுதல் இயைபுடைத்து. அத்தகு ஒழுக்க நெறிகள் புலவர்களால் புறநானூற்றில் பல எடுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. “இவ்வாறு பேராசிரியர் முனைவர் இரா.சாரங்கபாணி அவர்கள் தனது “புறநானூற்றுப்பிழிவு” என்ற நூலில் விளக்குகிறார்.

எனவே அன்பின் வழி வாழ்ந்த அமர்நீதியாரும் அவர் மனைவியும், மகனும் தராசு தட்டில் ஏறியதும், அமர்ந்ததும் நீதியும் உடன் வந்து அமர்ந்தது, எனவே நாயனார் அமர்நீதியானார்.

அவரது மாண்புக்குரிய மனைவியார் கணவரின் சொல் காத்த மாதரசி ஆவார். அவர் பண்பினைப் போற்றுவோம்!

மங்கல நாண் தந்த மாதரசி

மன்னியசீர் பொன்னி நன்னாட்டில், மருவிய திருவின்
மிக்க திருக்க ளூரில் முந்நூல் மார்பின் அந்தணர் கலயனார்
வதிந்தார். திருக்கோயிலில் நாளும் குங்குலிய தூபம்
இடுவது, இவர்தம் திருத்தொண்டு. எனவே குங்குலியக்
கலயனார் என்ற பெயர் வந்தது.

இறைவன் அருளால் இவருக்கு வறுமையாம்
சிறுமை வந்துற்றது. அப்போதும் தப்பாது, “சலம்
பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்”⁶⁷ என்ற ஒப்பரிய அப்பரின்
வாக்கிற் கிணங்க, குங்குலியத் திருப்பணியை மட்டும்
தவறாது மறவாது ஆற்றி வந்தார்.

வறுமையின் கொடுமை குடும்பத்தையே கடுமையாக
வாட்டிற்று, பட்டினியும் கிடந்தனர். மக்களும் உற்றாரும்
மற்றாரும் பசிப்பிணியால் வாடுவது கண்டு பொறாத காதல்
செய்மனைவியார், கழற்றக் கூடாத தம் திருமாங் கல்யத்தைக்
கழற்றி அதனைக் கட்டிய கணவனார் கையில் கொடுத்து,
இதனை விற்று நெல் வாங்கி வாருங்கள் என்றனுப்பினார்.
இவரும் வீதிவழி சென்றார்.

அப்பொழு ததனைக் கொண்டு நெற்கொள்வான்
அவரும் போக,
ஒப்பில்குலியங் குலியங் கொண்டு வணிகனும்
எதிர்வந்துற்றான்,
இப்பொதி என்கொல் என்றார்க் குள்ளவா
றியம்பக் கேட்டு
முப்புரி வெண்ணூல் மார்பர் முகமலர்ந் திதனைச்
சொன்னார். -(பெ.பு. 840)⁶⁸

ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த அங்கணர் பூசைக்
காண
நூறுகுங் குலியம் ஈதேல் நான் இன்று பெற்றேன்
நல்ல
பேறுமற் றிதன் மேல் உண்டோ பெறாப்பேறு
பெற்று வைத்து

வேறினிக் கொள்வ தென் என் றுரைத்தெழும்
விருபின் மிக்கார்⁶⁹ - (பெ.பு. 841)

“பொன்தரத் தாரும் என்று புகன்றிட, வணிகன்
தானம்,
என்தர இசைந்ததது என்னத் தாலியைக் கலயர்
ஈந்தார்,
அன்றவன் அதனை வாங்கி அப்பொது கொடுப்பக்
கொண்டு
நின்றிலர் விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு களிப்பி
னோடும்⁷⁰ - (பெ.பு. 842)

விடையவர் வீரட் டானம் விரைந்துசென் றெய்து
என்னை
உடையவர் எம்மை யாளும் ஒருவர்தம் பண்டா
ரத்தில்
அடைவுற ஒடுக்கி எல்லாம் அயர் த்தெழும் அன்பு
பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி இருந்தனர்
தமக்கொப் பில்லார்⁷¹ - (பெ.பு. 843)

இல்லத்தில் நாயனாரின் நன்மனைவி மக்கள்
அனைவரும் பசியால் வாடிவருந்திக் களைத்து உறங்கிப்
போயினர். அந்நிலையில் அடியவர்க்கெளியராம்
ஆண்டவர், கலயனார் வீடு முழுதும் பொற்குவியலும், நெற்
குவியலும் பிறவும் நிறைந்திடத் திருவருள் புரிந்தார்.

அதனை அம்மையார்க்கும் கனவில் உணர்த்தினார்.
அம்மையாரும் விழித்தெழுந்தார், கண்டார்,
களிகொண்டார். வியந்தார் விம்மிதம் எய்தினார். அமுது
சமைத்திடச் சென்றார்.

கடவுர்க் கோயிலில் இருந்த கலயனார் கனவிலும்
தோன்றி, “அன்ப! பசியாய்யுள்ளாய், திருமனைப் போந்து
புசித்து பருவரல் போக்குவாய்” என்றார் இறைவர்.

அங்ஙனமே இல்லம் சென்றார், மாற்றம் கண்டார்,
மனம் மிக மகிழ்ந்தார். இறைவன் திருவருள் எண்ணி
வணங்கினார். அடியவர்களுடன் அமுது உண்டார்,
வழக்கம் போலத் தூபத் தொண்டு தொடர்ந்தார்.

கடவுரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்⁷²

(திருத்தொண்டத் தொகை)

ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்திற் பூட்டி எழிற்பனந்தாள்
சாய்ந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி

தாலிகொடுத்த

தாய்ந்தநற் குங்குவி யங்கொண்ட னற்புகை

காலனைமுன்

காய்ந்த அரற்கிட்ட தென்கட வுரிற் கலயனையே

திருத்தொண்டர் புராணசாரம்

சீலமலி திருக்கடவுர்க் கலய னாராந்

திகழ்மறையோர் பணிவறுமை சிதையா முன்னே
தாலியைநெற் கொளஎன்று வாங்கிக் கொண்டு

சங்கையில்லுங் குவியத்தால் சார்ந்த செல்வர்

ஞாலநிகழ் திருப்பனந்தான் நாதர் நேரே

நரபதியுந் தொழக்கச்சால் நயந்து போதப்

பாலமுதம் உண்டாரும் அரசும் எய்திப்

பரிந்தமுது செயஅருள்சேர் பான்மை யாரே.⁷³

அம்மையார் அருள்நெஞ்சம் :

பெற்ற மக்களும் பெறாச் சுற்றமும் பசியால் துடிப்பது
பொறாது அவர்கள் வயிற்றுப் பசி போக்க, கோதில் மங்கல
நற்றாலிக் கழற்றிக் கொடுத்து, விற்று நெல்வாங்கி வருமாறு
தந்தார். எனின், அந்த அம்மையாரின் மனையற
மாண்புதான் என்ன? மாட்சிதான் யாது?

அத்துணை வறுமையிலும் சுற்றமும் ஓம்பும் பண்பு
பெற்றிருந்தார். அதனால் தான் ஆண்டவரே அம்மையின்
கனவில் தோன்றினார், கடைக்கண் அருளினார்.

குறிப்பறிதல் :

குறிப்பறிபவளே நல்லப் பெண்மணி, மிக நல்ல
மனைவி. கட்டிய கணவன் பசிபோக்க கழற்றித்தா தாலியை
என எப்படிக்கேட்பான்? மனம் வருமா? மானமல்லவா!

கேளாமுன்னம் கழற்றித்தரும் மனைவியின்
மேன்மைதான் மேன்மை. அதுவும் மங்கல நாண், அதனைக்

கழற்ற எந்தப் பெண்ணும் ஒப்பார். கணவன் இருக்கத் தாலி களைவது தகாது. தீது, அதனை இம்மியும் எண்ணாது தயங்காது தானே கழற்றித் தருகிறார். எதற்கு? மக்கள் பசி போக்க, சுற்றம் காக்க.

மங்கல நூல் மட்டுமே சுமங்கலிக்கு இன்றியமையாதது என்பதும், பெருங்கேடு வருங்கால், மங்கல நூலிற் கோத்த பொற்றாலியையும் வேறு பிரித்து எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதும், அறநூல் விதியாதலின், இங்கு மனைவியார் மங்கல நூலை மட்டும் அணிந்துக் கொண்டு, தாலியை நூலினின்றும் பிரித்து எடுத்து நெற்கொள்ளக் கொடுத்தனர். “கோநில்மங்கல நூல்” என்ற இதனால், இச்செயலால் மங்கலத்துக்கு இழுக்காகாது என்பதும் குறிப்பு. “அம்பொன்மணி நூல் தாங்காது அனைத்து யிர்க்கும் அருள்தாங்கி”⁷⁴ (திரு. நா.புரா. 34) என்றதனாலும் அறிக. (பெரியபுராணம் பேருரை, சிவக்கவிமணி சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் விளக்கம்).

இந்த நுண்ணறிவு கொண்டவர் கலயனாரின் கண்ணிய புண்ணிய மனைவியார். எனவே, தனக்கு வேலியான தாலியைக் கழற்றிச் சுற்றம் கோலினார். இந்தத் தீர்க்கமான தெளிந்த அறிவு சான்றவர் அம்மையார்!

இப்படி ஈர உணர்வும் அறிவுத் திறமும் அன்பின் சிறப்பும் மிக்கவராய் கலயனார் மனைவி இருந்தது கண்டு நாம் போற்ற வேண்டும்.

ஆய்வுச் செய்திகல்

கடலூர் சிறப்புகள் :

சோழ நாட்டில் காவிரியின் தென்கரைத்தலமாகும். இவ்வூர் கடலூர் என்றும் திருக்கடலூர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இத்தலம் அட்ட வீரட்டத் தலங்களுள் ஒன்று மார்க்கண்டேயருக்காக இறைவன் எமனை உதைத்தருளிய தலம்.

“கறுவி வீழ் காலன் மார்பிற் சேவடிச் சமலஞ்

சாத்திச்

சிறுவனுக்கு ஆயுள் ஈந்த சேவகப் பொருமான் மேய
அறை புனர் பழன மூதூர்”⁷⁵ -

(திருவிளை.புரா.அருக். 22)

“தமிழகம் ஊரும் பேரும் என்ற நூலில் ⁷⁶(பக்கம் 202ல் (1976))
-காண்க மார்க்கண்டேயனைக் காக்க யமனை உதைத்த சிவன்
இருக்கும் ஊர். இவ்வூரில் தான் குங்குலியக்கலய நாயனார்.
காரி நாயனார் (பெ.பு. 4064)⁷⁷ ஆகியோர் வாழ்ந்து
தொண்டாற்றி முத்தியடைந்த தலம்.

அனைவராலும் உள்ள முருக மனப்பாடம் செய்யப்படும்
அபிராமி அந்தாதி பாடப்பட்ட அற்புதப்பதி. அன்னை
அபிராமியின் அருள் தலம். திருக்கடவூர் திருக்கோயில்
தருமையாதீனத் திருக்கோயில் ஆகும்.

குங்கிலியக்கலயர் இவ்வூரில் இறைப்பணி செய்து வந்த
போது அப்பரும், சம்பந்தரும் எழுந்தருளக் கேட்டு
எதிரேற்றுத் தம்வீட்டில் விருந்தளித்தார். சிவனை வணங்கிக்
கடவூரில் தங்கிச் சிவப்பணி பலவும் செய்தார் (பெ.பு. 862,
864)⁷⁸ அப்பர், “குமுதமலர் வாவிக்கடவூர்” சென்று
சிவனடிதொழுது குங்கிலியக் கலயனார் திருமடத்தில்
சிவனடியாருடன் எழுந்தருளி அமுது செய்தார் - (பெ.பு. 1512)⁷⁹
மற்றும் “பொள்ளத்தந்த” - “மருட்டுயர் - மாலை
கொளானை” முதலிய பதிகங்கள் பாடி அப்பர் இறைவனை
வணங்கினார். கன்னி மாமதில் திருக்கடவூர் தொழத்
திருஞானசம்பந்தர் கருதி அப்பருடன் இப்பகுதிக்கு வரக்
குங்கிலியக் கலயரோடு அடியவர் எதிர்கொண்டனர். (பெ.பு.
2431)⁸⁰ இறைவரது வீரட்டக் கோவிலுள் சென்று
“சடையுடையாரும்” - என்ற பதிகம் பாடி வணங்கினார்.
குங்கிலியக்கலயர் மனையில் விருந்தினிதமர்ந்தார் என்று
பெரியபுராணம் பாடல் விளக்குகிறது. (பெ. பு. 2432, 2434)⁸¹.

பின்னர், சம்பந்தர் இவ்வூர் மருங்கு வந்தார்.
இறைவனை வணங்கி அப்பர் பூந்துருத்தி நகரில்
திருத்தொண்டு செய்தல் கேட்டு இங்கிருந்து அப்பரைக்

காணும் விருப்போங்கச் சென்றார். இவ்வரியச் செய்திகள்
சேக்கிழார் பெருமான் கூறும் வரலாற்றால் அறிய முடிகிறது.

பின்னர், சுந்தரரும் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி
'மலங்குனர் மணிமாடத் திருக்கடலூர்' அடைந்து
இறைவனை வணங்கினார். திருவீரட்டானத்து இறைவன்
மீது 'பொடியார் மேனியனே' என்ற பதிகம் பாடினார்
(பெ.பு.3299 - 3301)⁸²

அத்துடன் சிலம்பில் வரும் நடனமாதது மாதவியின்
இல்லம் இவ்வூரில் தேரோடும் வீதியில் உள்ளது என்று
கூறுவர்.

மூவர் பாடல் பெற்றத் திருத்தலம் ஆகும்.

அப்பர் பதிகம்

'பெரும் புலர்காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி
அரும் பொடு மலர்கள் கொண்டாங்கு ஆர்வத்தை
உள்ளே வைத்து
விருப்பி நல் விளக்குத்தூபம் விதியினால்
இடவல்லார்க்குக்
கரும்பினில் கட்டிபோல்வார் கடலூர் வீரட்டனாரே'
(அப்பர்)⁸³

"பண்பொலி நான்மறை பாடியாடிப் பலவூர்கள்
போய்
உண்பலி கொண்டுழல் வானும் வானின்ஒளி மல்கிய
கண்பொலி நெற்றி வெண்ணிங்களானும்
கடலூர்தனுள்
வெண்பொடிப் பூசியும் வீரட்டானத்தரன்
அல்லனே"⁸⁴
(சம்பந்தர்)

"பொடியார் மேனியனே புரிநூலொருபால்
பொருந்த
வடியார் முவிலைவேல் வளரங்கையின்
மங்கையொடும்

கடியார் கொன்றையனே கடவுர்தனுள்

வீரட்டத்துளம்

அடிகேள் என் அமுதே எனக்கு ஆர்துணை

நீயலதே”⁸⁵

(சுந்தரர்)

“என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்றேன் இனியான்

பிறக்கின்

நின்குறையே யன்றி யார் குறைகாண் இருநீள்

விசம்பின்

மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை

மெல்லியலாய்

தன்குறை தீர எங்கோன் சடைமேல் வைத்த

தாமரையே”⁸⁶

(அபிராமி அந்தாதி)

“கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஓர்

கபடு வாராத நட்பும்

கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்

கழு பிணியிலாத உடலும்

சலியாத மனமும் அன்பு அகலாத மனைவியும்

தவறாத சந்தானமும்

தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்

தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும் ஒரு

துன்பமில்லாத வாழ்வும்

துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய

தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே

ஆதிகடவூரின் வாழ்வே

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி

அருள்வாமி அபிராமியே”⁸⁷

(அபிராமியம்மைப் பதிகம்)

“நன்கடையூர் பற்பலவும் நன்றி மறவா தேத்துந்

தென்கடையூர் ஆனந்தத் தேறலே”⁸⁸

(அருட்பா)

சேக்கிழார் இவ்வூர் சிறப்பை காவிரி நதியோடு இணைத்துப் பாடுகிறார். காவிரி பாய்ந்து வளம் பெருக்குவது பொன்னிநாடு; சோழ நாட்டின் வளச் சிறப்பும் பேசப் படுகின்றது. இப்புனிதமான திருத்தலத்தில், செந்தண்மை பூண்ட அந்தணர்கள் பலர் வாழ்ந்தனர். இவ்வூரின் எழில் காட்சி சேக்கிழார் வழியில் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

உழவர் பயிலும் பண்ணையில் மருதப்பாடலும், மறைக்கிழவர் பயிலும் இடங்களில் சாமப்பாடலும், முழங்கும் எருமைகள் சொரியும் பாலினால் தடாகங்களில் தாமனா தீம்பால் மணங்கமழும், வேள்விச் சாலையில் ஒதுங்கும் மேகங்களில் ஆகுதிப்புகை மணங்கமழும்.

இத்தகையச் சிறப்புக்குரிய பதியே திருக்கடவூர் என்கிறார் சேக்கிழார்.

அம்மையார் அறிமுகம்

மக்களும் சுற்றமும் பசியால் வாடுவதையறிந்த அம்மையார் அன்பினால் அவர்கள் பசியாற்றும் பொருட்டு, மங்கல நூலுடன் பொருந்திய தாலியை எடுத்துக் கொடுத்து விற்று, நெல் வாங்கிவரும்படி வழங்கிய மாதரசியின் மனையறத்தின் சிறப்புத்தான் என்னே? அத்துணை வறுமையிலும் சுற்றந்தழுவும் பெற்றி வாய்க்கப் பெற்றிருந்தார். இம்மங்கை நல்லாளின் வாழ்க்கைத் துணைவராக வந்தவர்தான் குங்குலியக் கலய நாயனார் என்பவர். நாயனார் ஆற்றிய அரும்பெரும் பணிச்சிறப்பும். மனையறத்தின் வேறாக விளங்கிய நாயனாரின் துணைவியார்ச் சிறப்பும் இப்புராணத்தின் வழி ஆய்வுச் செய்யப்படுகின்றது.

**குங்குலியக் கலய நாயனார்
பண்பு நலன்கள்**

இப்புராணத்தின் துவக்கத்தில் திருக்கடவூர் வளம் மிக்க பதி என்று வருணிக்கும்; ஆசிரியர். மருதநிலச் சிறப்பும், - வளத்தின் செழிப்பும், மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் காட்சியும், சிறப்பித்து மூன்று பாடல்களில் விளக்கிப் பாடுகிறார்.

கலயர் பிறப்பும் அந்தணர்ச் சிறப்பும்

அருமறை முந்நூல் மார்பின் அந்தணப் பெருமக்கள் மிகுந்து வாழ்கின்ற ஊரே திருக்கடவூர். இவ்வூரில் நான்மறை ஒதியும் வேள்விச் செய்தும், வேதநெறிப் படியும் அந்தணப் பெருமக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் 'கலயர்' என்று மரபால் அழைக்கப்படுவர். நாளும் சிவபெருமான் திருவடி போற்றியும், சிவன் கழல் சிந்தித்தும், உருகிய அன்பு மிக்க உள்ளத்தை உடையவராயும் ஒரு பெரியார் வாழ்ந்தார். அவர்தான் குங்குலியக் கலயநாயனார் ஆவர். அவர் சிவன் சிந்தையராய் நின்று, சைவ நெறியில் ஒழுக்கம் மிக்கவராகவும் வாழ்ந்தார்.

இதனை அடுத்துவரும் பாடலில் திருக்கடவூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் அந்தணச் சிறுவனுக்காக யமனை உதைத்த இடமும் இவ்வூரே ஆகும். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்; அமிர்தகடேசப் பெருமான்; புகழ்ப் பெற்று விளங்கும் நகராகும். இந்நகரின் வாழ்கின்ற; தவச் சான்றோராகிய குங்குலியக் கலைய நாயனார் திருக்கோயிலுக்கு நாளும் எழுந்தருளுவார். அவர் ஆலயத்தில் சாலவுங் கமழச் சீலமுடன் நாடோறும் குங்குலியத் தூபமிடும் திருத்தொண்டினை அன்புடன் செய்துவந்தார். இவ்வாறு நாளும் நாயனார் செய்யும் இறைத் தொண்டின் சிறப்பை பெரியபுராண வழியில் சிந்திக்கலாம்.

“கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னி கண்ணுதல்

எம்பிராற்ப்

பொங்குஞ் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச்

செல்ல”⁸⁹

என்பது புராணம் தரும் விளக்கம்

- (பெ.பு. 837)

வறுமையிலும் செம்மை :

இறைவன் திருவருளால் அவருக்கு வறுமை வந்து சேர்ந்தது. வறுமை - பசிக் கொடுமை குடும்பத்தை வாட்டியது. ஆயினும் நல்குரவைத் தாங்கிக் கொண்டு, நாயனார் தாம் முன்பு செய்து வந்த குங்குலிய தூபமிடும் திருப்பணியை தவறாது செய்து வந்தார்.

குங்குலியத் தூபத்திற்கு தம் செல்வத்தை மிகுதியாகச் செலவழித்தமையாலும், இறைவன் அருள் இருந்தமையாலும் வறுமை வந்தெய்தியது. நன்னிலங்கள் யாவும் விற்றார். அடிமைகளான மாடு முதலியவற்றையும் விற்றார். செல்வம் யாவும் சென்றன. மனை, மக்கள் சுற்றம் வறுமையால் வாடின. அடியார்கள் தங்களை எவ்வளவுதான் வறுமை வாட்டிய போதும், வறுமை யாக சிறுமை வந்தபோதும் தங்கள் திருத்தொண்டினை முன்னிலும் விடாது சிறப்பாகவே புரிவர். இத்திறத்தினை உலகறிந் துய்யும் பொருட்டு கலயனாருக்கு வறுமை வந்துள்ளது. இருந்தாலும் தமது தூபப் பணியை தவறாது புரிந்து கொண்டிருந்தார்.

நாள் செல்லச் செல்ல வறுமையும் அதிகரித்தது. பசியினால் சுற்றமும் மக்களும் பெரிதும் துன்புற்றார்கள். இரண்டு நாட்கள் உணவின்றி வாடுவாராயினர்; இத்தகைய வறுமைச் சூழலை சேக்கிழார் விளக்கும் பாங்கினைக் காண்போம்.

இந்நெறி ஒழுகு நாளில் இலம்படு நீடு செல்ல
நன்னிலம் முற்றும் விற்று நாடிய அடிமை

விற்றும்

பன்னெடுந் தனங்கள் மாளப் பயல் மனை வாழ்க்கைத்
தன்னில்

மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தினார்கள்⁹⁰

என்கிறது பாடல்

(பெ.பு. 838)

அம்மையார் அன்பு :

மக்களும் சுற்றமும் பசியால் வாடுவதை யறிந்த அம்மையார் அன்பினால் பசியாற்றும் பொருட்டு, இறுதியில் தன் தாலியைக் கழற்றி கணவர் கலயனார் கையிற் கொடுத்து, விற்று நெல்வாங்கி வருமாறு தந்தார்.

சேக்கிழார் நெஞ்சுருகிப்பாடும் பாடல் :

இறைவன் திருப்பணியே செய்து வந்த குடும்பத்திற்கு கடவுள் தந்த பரிசு! “வறுமைக் கொடிது - கொடிது - என்பர் ஓளவையார். குடும்பத்தை வறுமை வாட்டிய துன்பக்காட்சியை சேக்கிழார் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறார். வறுமையைப் போக்கிட விழைகிறார், குடும்பத்தலைவி -

நாயனாரின் காதல் செய் மனைவியார், கணவனையேத்
தெய்வமாகத் தொழுபவர்,

“மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவரே உயிர்”

என்ற சங்க நெறிக்கு ஏற்ப - கணவனே உயிர்; மனைவிக்கு
சிறப்பு மங்கலநாண். மங்கலத்திற்குச் சின்னம் தாலி. அந்தத்
தாலியைக் கொடுத்து விற்று நெல் வாங்கி வருக! என
வேண்டிடும் கடமை தவறா பெண்ணை நம் கண் முன்
கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார். ஒரு பெண் தாலியைக் கழற்றி,
கணவனிடையே கொடுத்து, விற்றுவா, என்று சொல்கின்ற
சோகக்காட்சியைச் கண்ணீர் துணிகளால் கவிதையாக்கி நம்
நெஞ்சத்தை உருக்குகின்றார் சேக்கிழார். இதோ நம் நெஞ்சை
நெகிழ்விக்கும் அந்தப் பாடல் :-

“யாதொன்றும் இல்லையாகி இருபகல் உணவு

மாறிப்

பேதுறு மைந்த ரோடும் பெருகுந் தத்தை நோக்கித்
காதல்செய் மனைவி யார்தம் கணவனார்

கலயனார்கைக்

கோழில்மங் கலநூல் தாலி கொடுத்து நெற்

கொள்ளும்” - என்றார்

(பெ. பு. 839)

இல்லறப் பணி - மறந்தது

இறைப்பணி - வந்தது

தாலியைக் கொண்டு நெல்வாங்கச் சென்ற நாயனார்
எதிரே வந்த குங்குலியப் பொதி விற்கும் வணிகனைக்
கண்டார்; தாலியைக் கொடுத்துப் பொதியைப் பெற்றார்.
பூசைக்கு என்ற நறுமணம் மிக்க குங்குலியம் என்பதால் அந்தப்
பொதியை நிறுக்கோயிலின் உள்ளே சென்று இறைவரின்
பண்டாரத்தில் குங்குலிய மூட்டையைச் சேமித்து வைத்தார்.
பின்பு . எல்லாவற்றையும் மறந்து எழுகின்ற அன்புமிக்க எழ,
அந்தச் சடையரின் மலர் போன்ற அடிகளை துதித்தவண்ணம்
அங்கேயே இருந்தார்.

இறைவரின் கனவுக்காட்சி

நாயனாரின் மனைவியும் மக்களும் பசியால் வாட்டம் அடைந்து அன்று இரவு அயர்ந்து உறங்கினர். இறைவன் கனவில் இவ்விளைவுகளை உணர்த்தினான். மனைவியார் எழுந்து கனவில் கண்டவாறு அங்கிருந்து செல்வங்களை யெல்லாம் பார்த்து பின்வருமாறு எண்ணினார். தம் இல்லம் முழுவதும் பொற்குவியலும் நெற்குவியலும் அரிசியும் எல்லாம் எம்பெருமான் திருவருளே ஆகும் என்று எண்ணி இருகைகளும் தலைமீது குவித்து துதித்து ஒப்பில்லாத நாயகருக்கு உணவு சமைத்தாள். இவ்வாறே திருக்கோயிலில் இந்த நாயனாருக்கும் அன்பனே! என்று அழைத்து இறைவன் காட்டிய கனவுக் காட்சியில் சிலவரிகள் :-

“சாலநீ பசித்தாய் உன்றன் தடநெடு மனையில்

நண்ணி

பாலின் இன் அடிசில் உண்டுபருவரல் ஒழிக”⁹²

என்றார்

(பெபு. 847)

இறைவன் கட்டளைப்படி மனைக்குச் சென்று பார்த்து இறைவனைத் தொழுதார். மனைவியின் சிறப்புக் கண்டு மெய் மறந்தார். மனைவியாரின் இல்லறக் கடமைப் பெரிதும் போற்றப்படுகிறது. இவ்வரலாற்றில் பெண்மைச் சிறப்பு பெறுகிறது. பெண்மைப் பற்றியும் கடமைகள் பற்றியும் இணைத்துப் பார்ப்பது. சமூகத்திற்குப் பயன்படும்.

சங்கப் பெண்டிர் நிலை - சங்ககால மகளிர் நிலை என்று பல ஆய்வுச் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் - தமிழ்ப் பெண்களைப் பற்றி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பல நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன. இவற்றினின்றும் மாறுபட்ட போக்கினும் நோக்கினும் மீள்பார் வையாக ஆய்வு வந்துள்ளது. அதில் சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள் என்ற நூலும் ஒன்றாகும்.

இந்நூலில் பெண்மைக்கும் அளிக்கும் விளக்கம், பெண்டிரின் செயற்பாடுகள் பெண்டிர் பெற்ற மதிப்புகள். பெண்டிர் மதிப்புக்குறைதல், பெண்டிர் பற்றி சிலதனிக் கூறுகள்; பெண்டிர்-ஆடவர் இடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் என பல ஆய்வுகள் சொல்லப்படுகின்றன.

சமூகத்தின் நிலையோடு பெண்மையை இணைத்துப் பார்த்துதலும் இன்றையச் சமூகத்தோடு பெண்மையை ஆராய்ந்துப் பார்த்தலும் புதியன காணும் சமூகப் பார்வையாகும்.

பெண்மை என்பது

“அன்பும் மடனும் ராழலும் இயல்பும்
என்பும் நெகிழ்விக்கும் கிளவியும் பிறவும்
ஒன்று படு கொள்கை”⁹³ (அகம் 225 - -4)

பெண்ணின் மென்மை அவளுக்கு ஆடவரின் மதிப்பைப் பெற்றுத் தரும் ⁹⁴ (புறம். 68 -6).

இவற்றால் அன்பு, மடம், மென்மை, இனிமை, அழகு ஆகியவற்றுடன் கற்பிற்கு முதலிடம் தருதல்.

பெண்மை என்பது பெறப்படுகிறது. சங்கப் பெண்மையும் தொல் காப்பியர் காட்டும் பெண்மையும் பெரிதும் ஒத்திருப்பதும் சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள் சுட்டத்தக்கது.

பெண்ணின் கடமைகள் :

கணவர் உவப்பப் புதல்வரை ஈன்று புறம் தருதல் தலைகடன்⁹⁵ (புறம். 312 - 1)

அரும் பெறற் காதலற்கு விருந்திட்டு, இனிதென அவன் உண்டவின் முல்லை சான்ற கற்பினள் ஆதல்;⁹⁶(நற் -42-9.10)

இவை அனைத்தும் பெண்மை போற்றத் தக்க பண்புகள் ஆகும். அடுத்து கணவனோடு வாழ்தலே சிறந்த அறம் என்கிறார்.

“இம்மை மாறி மறுமை யாயினும் நீயாகியர்
என் கணவனே - யானே நின் நெஞ்சில் நிறைய
வேண்டும்” ⁹⁶ (குறுந் - 49)

என பெண் தன்னை ஆணுக்குள் அடக்கி கொள்கிறாள்.

எனவே பெண்ணின் கடமைகள் இவ்வாழ்வின் தடையற்ற நலன் மட்டுமே உட்கொண்டு கட்டுகிறது.

“விருந்து எதிர் கொள்ளவும் பொய்ச் சூள் அஞ்சவும்
அரும் பெறல் புதல்வனை முயங்கக் காணவும்
ஆங்கு அவிந்த ஒழியும் என்புலவி தாங்க
அவ் அவ் இடத்தான் அவை அவைகாண
பூங்கண் மகளிர் புனைநலம் சிதைக்கும்
மாய மகிழ் நன் பாத்தமை
நோவென் தோழி! கடன் நமக்கு எனவே”⁹⁷

(கவித் 75-27-33)

எனவே இவற்றின் காரணமாகப் பெண் மனைக்கு
விளக்காகிறாள் . (செங் - 405)

குடும்பம் - “சமூகவியலார் கருத்து” -

“அன்புறம் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை”⁹⁸
என்ற விதிமுறையே குடும்பம் என்ற அமைப்பை
உருவாக்குகிறது.

குடும்பத்திற்கு அடிப்படையே திருமணம் தான்.

அறத்தின் வழி நிற்பதற்கு, முறைப்படி உலகியலில் ஒத்து
வாழ்வதற்கு, அன்பு செலுத்தி வாழ்வதற்கு, சமூக ஒழுக்கம்
வரையறைசெய்து வாழ்வதற்கு, நன்னடைப் பயிற்சி
நல்குவதற்கு, மக்களைச் சான்றோர் ஆக்குவதற்கு, பழிவினை
நீக்கி புகழ்வினைக் கொள்வதற்கு, பிறர்க்கென வாழ்வதற்கு
சமூக மேம்பாட்டிற்கு, குடும்பம் என்பது ஒரு சமூக
நிறுவனமாகும் என்பது சமூகவியலார் கருத்தாகும்.

இக்குடும்பதின் பெருமை கொள்பவர்கள் கணவன்,
மனைவி என்ற இருவருமே, இரு கண்கள் எனப்படும். மற்றும்
அறமும் அறிவும், மெய்ப்பொருள் உணர்வு பெறுவதற்கும்,
சமய உணர்வு அல்லது அனுபவம் பெறுவதற்கும் சமுதாயம்
மேன்மைப் பெற்று வாழ்வதற்கும் குடும்ப அமைப்பும் இல்லற
வாழ்வும் சிறந்த சாதனம் ஆகும். இவ்வாய்வோடு இப்புராண
வரலாற்றை இணைத்துப் பார்ப்போம்.

குங்குலியக்கலய நாயனார் மனைவி

‘மனைத்தக்க மாண்புடையாள்’ - என்ற வள்ளுவர்
நெறியை வழிபடுத்தியவர் - இப்புராணத்தில் குங்குலியக்
கலிய நாயனார் மனைவி ஆவார்.

கலயனார் மனைவி

‘தாலி கொடுத்து ‘நெற் கொள்ளும்’

என்ற செயல் ஏற்புடைத்தா?

‘இல்லறக் கடமையே என்பணி’

இறைவருக்குக் குங்குலியத் தூபம் வழங்கிய மையின் அவரால் இவர்க்கு வறுமை வந்துற்றது. குடும்பம் பசிப் பிணியால் தாக்குண்டது. அம்மையார் குடும்பம் கடவுட் பணிசெய்யும் குடும்பம். உயிர்கட்கு செய்யும் பணியே கடவுட் பணி என்பதை உணர்ந்தவர். பிற உயிர்கள் இடத்து அன்பு செலுத்துவதில் தலைசிறந்து நின்றார். அன்பு என்பது தன்னால் விரும்பப்பட்டவர் இடத்துத் தோன்றும் மன நெகிழ்ச்சி. அருள் என்பது நொதுமலரிடத்துத் தோன்றும் மன நெகிழ்ச்சி. அன்பின் முதிர்வே அருள். “அருள் என்னும் அன்பின் குழவி” என்றார் திருவள்ளுவர். அன்பே இல்லாதவரிடத்து அருள் எங்ஙனம் நிகழும்? அன்புடையவரே அருளுடையவர். அன்புடன் சுற்றத்தாரிடம் நடப்பவரே அருளுடன் நொது மலரிடமும் ஏன்? பகைவரிடமும் நடக்க இயலும்.

அன்புடன் சுற்றத்தார்க்குச் செய்ய வேண்டிய பணியைச் செய்தலே கடவுட் பணியாகும். எத்தகைய இடுக்கண் நேரினும் சுற்றத்திடம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணியினைக் கைவிடலாகாது. தன்னால் இயலும் அளவேச் செய்தலே சிறந்த அறமாகும் என்பர் பேராசிரியர். ஆ. சிவலிங்கனார்.

சுற்றம் போற்றியவர்

இவ்வாறு குடும்பக் கடமையுணர்ந்து சுற்றம் போற்றிய அம்மையாரே நம்குங்கிலியக் கலயநாயனார் மனைவியார்.

சமயப்பணிக்கு துணை நின்றவர்

இவர் தம் கணவர் இறைவனுக்கு குங்குலியம் புகைக்கும் பணியினை மேற்கொண்டமையால் குங்குலியக் கலயர் எனப்பட்டனர். இவர் தம் பணிக்கு மனைவியர் உறுதுணையாக அமர்ந்தார். மனைவியர் இல்லறத்தை நல்லறமாக்கிக் கொண்டு வந்த மேன்மையர். இல்லறக் கடமை தவறாதவர். சுற்றம் போற்றிய பண்பினர்.

மனைவியர் தம் அணிகலன்கள் யாவற்றையும் விற்றுச் சுற்றத்தைக் காத்து வந்தவர். அணிகளும் தொலைந்தன. மக்களும் சுற்றமும் இரண்டு நாட்கள் உணவின்றிவாடினர். தம் கழுத்தில் மங்கல நூலில் தொங்கிய தாலி விளங்கக் கண்டார். கண்டு மன ஆறுதலுடன் கழற்றினார். கணவனார் கைக் கொடுத்து “நெல் பெற்று வருக” என்றார்.

கற்புடையப் பெண்டிர்க்கு கற்பு உயிர்; மங்கல நாண் சிறப்பு; எந்த அணிகலன்களை விற்றாலும் மங்கலத்திற்குச் சின்னமான தாலியை விற்கக்கூடாது வறுமையில் தன்குடும்பத்தைக் காப்பாற்றிட தாலியைக் கழற்றி விற்கக் கொடுத்தாள். இல்லத்திற்கு உயிராக விளங்கும் இல்லாள் - மனைவி-குடும்பத்தலைவி - சில நேரங்களில் நியாகம் செய்யக் கூடியவற்றை நியாகம் செய்து தான் ஆகவேண்டும். அஃது இல்லாளுக்கு அழகு. எனவே தாலியை விற்கத் துணிந்தார்.

தாலியைக் கழற்றலாமா? அது கணவன் அடையாளம் அல்லவா? மங்கலப் பொருள் அல்லவா? மங்கல நாண் கழுத்தில் தொங்க வேண்டாமா? மனையாள் என்பதற்கு அடையாளமே தாலிதானே! நிறுமணத்தின் அடையாளச் சின்னமல்லவா? அப்படிப்பட்ட தாலியைக் கழற்றியது நியாயமா? என்ற கேள்வி எழுவது நியாயம்.

“பேதுறு மைந்தரோடும் பெருகு சுற்றத்தை நோக்கி”

என்று சேக்கிழார் சமாதானமாக விளக்கம் சொல்கிறார் மக்களும் சுற்றமும் பசியால் வாடிட - அம்மையார் தாலி கழற்றினார். இது சேக்கிழார் தரும் விளக்கம்; அம்மையார் மக்களிடமும் சுற்றத்திடமும் காதல் கொண்டவர் (அன்பு) என்பது அறியப்படுகிறது. அடுத்து எழுப்புகின்ற வினா - நாயனார் - கலயனார் குடும்ப வறுமைப் போக்க தாலியைக் கொடு என்று கேட்டாரா? நேரிடையாக சேக்கிழார் விளக்கம் தரவில்லை. ஆனால் இதையே சேக்கிழார் நயமாக காப்பிய உள்ளீடாக விளக்கும் பாங்கினைப் பார்க்கலாம்.

“கலயனார் கைக் கொடுத்து” - என்று ஒரு சொல்லை சேக்கிழார் போட்டார் - இதனால் ஒருவர் ஒரு பொருளைக் கொடுக்கும் போது மற்றவர் வேண்டாம் என்றால்

கொடுப்பவர் அவர் கைப் பிடித்து கொடுத்தல் உண்டன்றோ? அது போலவே அம்மையார் தாலியைக் கழற்றி கலயனார் கையில் கொடுக்க, முதலில் நாயனார் வாங்க மறுத்து விட்டார். மானம் காக்கும் மரபில் வந்தவர் அல்லவா? மறை ஒதியவர் அல்லவா! ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவர் அல்லவா? சிவனடியார் அல்லவா? எனவே மறுத்துவிட்டார் என்பது தெளிவு. பின்னர் அம்மையார் குடும்பப் பசி போக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறி தானே வலிய அவர் கையில் தாலியைக் கொடுத்தார். அந்த இடத்தை விளக்கவே சேக்கிழார் “கைக் கொடுத்து” என்ற ஒரு சொல்லைக் காப்பியத்தில் சொல்லாட்சியாகப் பயன் படுத்தினார். எனவே நாயனாருக்கும் தாலிவிற்பதில் உடன்பாடு இல்லை என்பது தெளிவாகிறது.

தாலியை “கோதில் மங்கல நூல் தாலி” என்றார். மங்கல நூலில் தொங்கிய தாலி - என்பது பொருள். பின்னால் கோதில் தாலி எனப்பட்டது. கோதில் தாலி என்பது குற்ற மற்ற தாலி ஆயிற்று. ஒரு பொருளுக்கு குற்றம் என்பது அப்பொருள் பயன்படாத போது குற்றமாகும். பயன்படாப் பொருள்களையாவும் குற்றமுள்ளப் பொருள்களே ஆகும். அந்த அணி இப்போது நெல் கொள்ளப் பயன்பட்டது. எனவே குற்றமற்ற தாகி விட்டது; தாலி தொங்கிய நூல் மங்கல நூல்; மங்கல நூல் என்ற அளவில்; அது சிறந்த நூல்; மற்றைய நூல்களினும் வேறுபட்டது; குற்றமற்ற நூல் என்று கருதப்படும். ஆதலினால் கோதில் என்ற சொல் தாலியையேச் சாரும் அல்லது தாலியை நீங்கிய மங்கல நூலாயினும் அதுவே மனைக்குரிய மங்கல அணியாக விளங்கியமையால் “கோதில் மங்கல நூல்” எனப் பட்டது என்றும் கொள்ளலாம், அடுத்து அந்தப் பாடலியே சேக்கிழார் காட்டும் நயம் காண வேண்டும் என்பதற்காக ஈண்டு அப்பாடல்வரிகள் மீண்டும் கையாளப்படுகின்றன.

கணவனார் கலயனார்க் கைக்

கோதில் மங் கலநூல் தாலிகொடுத்து “நெற்

கொள்ளும்”

என்றார்

(பெ.பு. 839)

கணவனார் என்று சொன்னாலே போதும், மறு படியும் கலயனார் என்று சொல்லியதின் பொருள் என்ன? ஏதேனும் சிறப்பு இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுதல் வேண்டும்.

மனைவி யாருக்கு கணவனார் குங்குலியம் புகைப்பதில் மன வேறுபாடு இல்லை என்பது தெளிவு. இன்று தாலி கணவனாற் கைக் கொடுத்த நோக்கம் நெற் கொண்டு வந்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது அம்மையார் நோக்கம். நாயனார் குடும்பத்திற்கு தலைவன் - அம்மையாருக்கு கணவர்; கணவரின் கடமை தன் குடும்பத்தையும் மக்களையும், மனைவியையும் சோறு போட்டு காக்க வேண்டியக்கடப்பாடு உள்ளவர்; கலயனார் என்பதால் - கணவனார் என்று எண்ணி - கணவர் என்ற நிலையில் கடமை ஆற்றுவார் என்று நம்பி - அவர் கையில் தாலிக் கொடுத்தார். இது ஒரு பொருள். அதனால் தான் சேக்கிழார் கணவனார் என்ற ஒரு சொல்லையும் ஆட்சி செய்து உள்ளார்.

நாயனார் குங்குலியம் பெறுவதிலே நோக்கம் கொண்டவர் என்பதால் - மனம் அதிலேயே ஈடுபட்டவர் - பதிந்தவர் என்பதால், நாயனார் நெல், குங்குலியம் இரண்டில் குங்குலியம் பெறுதலே சிறந்தது என்று குங்குலிய பெற்றார்; வாங்கினார்.

கலயனார் இ.றைவனுக்கு

தூபம் இடும் பணியே உயிர்ப் பணி என்று கருதியவர். என்பது

“வேறினிக் கொள்வதென் என்ற ரைத் தெழும்

விருப்பின் மிக்கார்”⁶⁰

(பெ.பு. 841)

என்பதால் அவருடையகுங்குலிய தூபம் இடும் பக்தியின் அழுத்தம் வெளிப்படுகிறது. வீடும் வேண்டா விறலியருக்கு வேண்டியதெல்லாம் தூபம் இடும் பணிதான். என்னே அவர் இறையன்பு இதுகாணும் கண்ட ஆய்வின் படி - அம்மையர் நோக்கம் நெல்பெறுவது; கலயனார் நோக்கம் குங்குலியம் பெறுவது; தெளிவுப் பெற்றது. அதனால் தான் சேக்கிழார் “கணவனார் கலயனார்” என்ற இரண்டு சொற்களையும் பயன்படுத்தினார்.

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்ற முறையில் அம்மையார் தம் கடமையாக நெற் கொள்ள வேண்டித் தாலியைக் கொடுத்தார். கலயனாரும் குங்குலியம் புகைக்கும் தன் கடமை நிறைவேற்றினார் . இனித் தன் கடன் அடியேனைத் தாங்குதல்” என்ற இறைவன் வாக்குபடி செல்வங்களை அளித்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார் அம்மையார் மனம் மகிழ்ந்து கணவனார்க்கு அறுகவை அமுதுபடைத்தார் அம்மையாரின் பண்பைப் பாராட்டி இறைவன் மூலம் சேக்கிழார் “நற்றவக் கொடியார்” என்று சிறப்பித்தார்.

“இல்லறக் கடமையை ஒழுங்காக ஆற்றிய அம்மையார் தவம் உடையவர் ஆவர்” என்று பேராசிரியர் ஆ. சிவலிங்கனார் குறிக்கின்றார்.¹⁰¹

“இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை” - என்ற குறள்.

வாக்குப்படி தவப்பேறுப் பெற்ற அம்மையாரின் திருவடிகளை வணங்குவோம். நம்நாட்டுப் பெண்கள் அம்மையாரைப் போற்ற வேண்டும். வணங்க வேண்டும்!.

தவமகளின் தியாகம்

சோழ வளநாட்டில் கஞ்சனூர். அங்கே வேளாண் மரபில் வந்தவர் மேன்மைமிகு மானக்கஞ்சாற நாயனார் சேனாதிபதி. அரனடியார்க்கு ஏவல் புரிவதே அறமாகக் கொண்டவர். பணிவுமிக்கவர். “ஆன்ற செல்வமெலாம் அரனடியார்க்கே உரியவை” என்ற திண்ணிய எண்ணத்தார். கூறுமுன்னர் குறிப்பறிந்து கொடுத்திடும் குணத்தார்.

உள்ளதனைத்தும் உவந்து வழங்கிடும் இவ்வள்ளலுக்குப் பிள்ளைப்பேறு இல்லை. இதுகுறித்து இறைவனை வழுத்தினார். கூத்தன் அருளாலே தம் “மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின்” மனைக் கிழத்தியார், “பிழைக்குநெறி தமக்குதவப் பெண்கொடி” யைப் பெற்றெடுத்தார். பெ.பு. 876

வளர்மதிபோல் செல்வப்புதல்வி வளந்தார். வயதும் அடைந்தார். திருமங்கலக் குடியில் திகழ்ந்த ஏயர்க்கோன்

கலிக் காமனார்க்கு மணம் பேசப் பெருமுதியோர் வந்தனர். மானக்கஞ்சாறரும் மணமிசைந்தார்.

கலிகாமநாயனார் மணக்கோலம் பூண்டு கஞ்சாறார் வந்தணைந்தார். இதற்குள் மானக்கஞ்சாறனாரின் அன்பின் திறமும் அறத்தின் உரமும் கண்டு உலகம் உணர்ந்து உய்ய சிவபெருமான் திருவுளம் கொண்டு மாவிரத கோலம் பூண்டு நாயனார் மணமனை புகுந்தார்.

நாயனாரும் அவரை எதிர்கொண்டு ஏத்தி “உய்ந்தேன்! உய்ந்தேன்!” என உருகி வலஞ்செய்து வணங்கினார். மாவிரதியார் “இங்கென்ன, மங்கல காரியமா நிகழவுளது” என வினவ, நாயனாரும், “அடியேன் தவப் புதல்வியின் திருமணம் நடக்க இருக்கிறது” எனக்கூறி மணமகளை அழைத்துவந்து முனிவரைத் தொழச் செய்தார். தொழுதெழுந்த மணப்பெண்ணின் மேகம் போல் அடர்ந்து தழைத்த அழகிய கூந்தல் கண்டு.

“இவ்வணங்கின் கூந்தல், நமது மார்பில் அணியும் மயிர்க் கயிறாம் பஞ்சவடிக்கு ஆகும்” என்றார். என்றது தான் தாழ்த்தம், தம் உடைவாளை உருவிப் மணமகளின் கூந்தலை அடியோடு அறுத்து அடியவரிடம் நீட்டினார். அதனை,

வாங்குவார் போல்நிறை மறைப்பொருளாம்

அவர் மறைந்து

பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழையமழ விடையேறி

ஒங்கியவின் மிசைவந்தார் ஒளிவீசும்பின் நிலன்

நெருங்கத்

தூங்கியபொன் மலர்மாரி, தொழும்பர்தொழு

தெதிர்விழுந்தார்.¹⁰² - (பெ.பு. 896)

சிவபெருமான் நாயனாரை நோக்கி, நம் பாட்டு நுடங்கிருக்கும் அன்பின் திறனை உலகறியச் செய்தோம் என திருவருள் காட்சிக் கொடுத்தார்.

திருவருளால் மணப் பெண்ணின் கருங்கூந்தல் முன்னினும் பன்மடங்கு வளர்ந்தது. ஏயர்கோனும் எழில்மாதை மணந்தார், தம்மூர் திரும்பினார்!.

ஆய்வுச் செய்திகள்

மானக் கஞ்சாறனார்

இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. அவதரித்த ஊர் கஞ்சாறூர். மானம் - பெருமை : பெருமைமிக்க கஞ்சாறனார் என்பது இவருக்கு காரணப் பெயர்.

ஊர் பெயரால் பல பெரியவர்கள் அழைக்கப்படுவது மரபு. - காரைக்காலம்மையார் - பட்டினத்தார்.

அவர்கள் பெயர் மறைந்து இவ்வாறு அழைத்தலும் மரபாக உள்ளது என்பது எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

கஞ்சாறனார் :

கஞ்சாறு; கஞ்சை என்றும் அழைப்பர் தேன்பொழியக் கனிச்சாறு ஒழுகும். ஊற்றும் சுறும்புச் சாற்றினைக் கடிமணஞ் செய்யும் ஊர் வயல்களும் வாவினும் இவ்வூரில் சிறந்து விளங்கும். நெற்பயிர்கள் தவழ்கின்றன. மாடங்கள் மடில்கள சூழக் கொடி தோரணம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப் பெற்றிருக்கும். உழவுத் தொழிலில் வழிவழி சிறந்த பழங்குடியினர் இங்கு வாந்தவர் வீதிகளில் விழாச் சிறந்து விளங்கும். இவ்வூரில் மானக் கஞ்சாற நாயனார் பிறந்தார் என்று பெரியபுராணச் கூறுகின்றது.

மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவர்தாம்

விரும்பியது

நூலாறு நன்குணர்வார் தாம்பாடும் நோன்மையது

கோலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின்

சாறொழுகும்

காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறுர் கஞ்சாறுர்

- ¹⁰³(பெ.பு. 866)

கண்ணீலக் கடைசியர்கள் கடுங்களையிற்பு

பிழைத்தொ துங்கி

உண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் உறைத்துமலர்க்

கண்சிவக்கும்

தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி

தலைவணங்கும்

மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்கள் உள

அயல்கள்.¹⁰⁴

- (பெ.பு. 867)

புயல்காட்டுங் கூந்தல்சிறு புறங்காட்டப் புனமயிலின்
இயல்காட்டி இடைஒதுங்க இனங்காட்டும்

உழத்தியர்கண்

முயல்காட்டும் மறிதோற்கும் முகங்காட்டக்

கண்மூரிக்

கயல்காட்டுந் தடங்கள்பல கதிர்காட்டுந்

தடம்பனைகள்.¹⁰⁵

- (பெ.பு. 868)

சேறணிதண் பழனவயல் செழுநெல்லின்

கொழுங்கதிர்போய்

வேறருகு குலைவளைப்ப வண்டலைதண் டலையுழவர்

மாறெழுதிண் குலைவளைப்ப வண்டலைதண்

டலையுழவர்

தாறரியும் நெடுங்கொடுவாள அனையயுள

தனிஇடங்கள்.¹⁰⁶

- (பெ.பு. 869)

பாங்குமணிப் பலவெயிலும் கலவெயிலும்

உளமாடம்

ஞாங்கரணி துகிற்கொடியும் நகிற்கொடியும் உள

அரங்கம்

ஓங்குநிலைத் தோரணமும் பூரணகும் பமும்உளவால்

பூங்கணைவீ தியில் அணைவோர் புலமறுகுஞ்

சிலமறுகு.¹⁰⁷

- (பெ.பு. 870)

மனைசாலும் நிலையறத்தின் வழிவந்த

வளம்பெருகும்

வினைசாலும் உழவுதொழில் மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்

புனைசாயல் மயிலனையார் நடம்புரியப்

புகல்முழுவம்

கனைசாறு மிடைவீதிக் கஞ்சாறு விளங்கியதால்

- (பெ.பு. 871) ¹⁰⁸

அப்பதியில் குலப்பதியாய் அரசர்சே னாபதியாம்
 செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருஅவதாரஞ் செய்தார்
 மெய்ப்பொருளை அறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே
 ளாண் குடிமை
 வைப்பனைய னேமையினார் மானக்கஞ் சாறனார்.
 - (பெ.பு. 872)¹⁰⁹

மானக் கஞ்சாறர்
 திருஅவதாரஞ் செய்தார்

வேளாளர் குலத்தில் - சேனாபதிக் குடியில்
 தோன்றியவர் அரசர்பால் சேனாபதித் தொழில் பூனும்
 பண்பு வேளாளர் பால் விளங்கியது.

அத்துணை வீரமும், வேண்டியன வழங்கும் வரமும்
 அத்திருக்குலத்திற்கு உளவாயின் அக்குலத்திற்கு இவர்
 தலைமைத் தாங்கினார். பணிவுடையவராய் வாழ்ந்தார்.
 பணிவுடைய வடிவுடையார்; கொடைத்திறம் மிக்கவர்.

“இதனைக் கொடு” என்று கேளா முன் தருவதே
 கொடை எனப்படும். அது நற்குலப் பண்பாம்.

“இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
 குலனுடையான் கண்ணே உள்”¹¹⁰ - என்பது குறள்

அவ்வாறே, சிவனடியார் விரும்பியது யாதாயினும்
 கேளாமுன் அவர்தம் குறிப்பறிந்து வழங்கும் திருவுடையார்.
 இதனை விளக்கும் பெரியபுராணப் பாடல் காண்க :-

அப்பதியில் குலப்பதியாய் அரசர்சே னாபதியாம்
 செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருஅவதாரஞ் செய்தார்
 மெய்ப்பொருளை அறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே
 ளாண் குடிமை
 வைப்பனைய னேமையினார் மானக்கஞ் சாறனார்.¹¹¹
 - (பெ.பு. 872)

பணிவுடைய வடிவுடையார் பணியினோடும்
 பணிமதியின்
 அணிவுடைய சடைமுடியார்க் காளாகும்பதம் பெற்ற
 தணிவில்பெரும் பேறுடையார் தம்பெருமான்
 கழல்சார்ந்த

துணிவுடைய தொண்டர்க்கே ஏவல்செயுந் தொழில்
பூண்டார்.¹¹²
- (பெ.பு. 873)

மாறில்பெருஞ் செல்வத்தின் வளம்பெருக
மற்றதெலாம்
ஆறுலவுஞ்சடைக்கற்றை அந்தணர்தம் அடியாராம்
ஈரில் பெருந் திருவுடையார் உடையாரென்
றியாவையு நேர்
கூறுவதன் முன் அவர்தங்குறிப்பிற்றிது கொடுத்துள்ளார்.
- (பெ.பு. 874)¹¹³

பிள்ளைப் பேறு வேண்டி
இறைவன் திருவருள் துதித்தார்

இல்லறத்தின் பயன் மக்கட் செல்வமே; அதனைப்
பெறுதலே இப்பிறவியின் பயன்; எனவே மக்கட் செல்வம்
வேண்டி நின்றார்; அதுவே வாழ்க்கைப் பயன் என்பார்.

“விரிகடல்கூழ் மண்ணுலகை விளக்கிய இத்
தன்மையராம்
பெரியவர்க்கு முன்சிவநாட் பிள்ளைப்பே
றின்மையினால்
அரியறியா மலர்க்கழல்கள் அறியாமை அறியாதார்
வருமகவு பெறற்பொருட்டு மனத்தருளால்
வழுத்தினார்”¹¹⁴
- (பெ.பு. 875)

என்பதால் பிள்ளைப் பேறு வேண்டினார் என உணர்க.

பெண் குழந்தை
பிறப்பும் சிறப்பும்

சங்க வெண் குழையணிந்த சங்கரன் திருவருளினால்
மழை பெய்யெனப் பெய்யுந் தெய்வக் கற்புடைய
அவருடைய மனைவியார் பால் - பிறவிப் பிணிபோக்கும்
ஒரு அழகிய பெண்ணின் நல்லாள் பிறந்தாள்.
கண்மலரனைய பெண் மகவைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.
எல்லையற்ற இன்பம் எய்தினார். மங்கல வாத்தியங்கள்
முழங்கின. அளவில்லாத தான தருமங்கள் செய்தனர்.

நூலாசிரியர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

சிதம்பரம் மயில்வாகனன் தமிழக அரசின் நல்லாசிரியர் விருது பெற்றவர். இவரது 30 ஆண்டு காலத் தமிழ்ப்பணி, இலக்கியப்பணி, சமயப்பணி, எழுத்துப்பணி, பொதுப்பணி இவைகளைச் சிறப்பாகப் பாராட்டிச் சிதம்பரம் மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின் சார்பில்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்

பதிப்புச்செம்மல் **டாக்டர் ச. மெய்யப்பனார்** அவர்கள் தலைமையில்

கயிலைச் செல்வர்

திரு. இரத்தின. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள் (சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜ விலாஸ் ஜுவல்லரி ஹால்)

திரு. க. சுவாமிநாதன், B.Sc., B.T., அவர்கள் (தவத்திரு ஆறுமுக நாவலர் அறக்கட்டளைச் செயலர், சேக்கிழார் அறக்கட்டளைச் செயலர்)

இவர்கள் முன்னிலையில்

புதுவைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் **டாக்டர் ஆ. ஞானம்** அவர்கள்

‘செந்தமிழ்க் காவலர்’ பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

சிதம்பரம் பெருமக்கள் தொகுதி - I

சிதம்பரம் பெருமக்கள் தொகுதி - II என்ற இரு நூல்களை இவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

சென்னை V.G.P. சந்தோசம் அவர்கள் தலைமையில் ‘ஞானஒளி திருத்தொண்டர்’ விருது வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. சென்னை டாக்டர் ஆ. குலோத்துங்கன் அவர்கள் நடத்திவரும் ‘கண்ணியம்’ இலக்கிய இதழின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர்.

இவர் சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜர் திருக்கோயில் மற்றும் தில்லையம்மன் திருக்கோயில் நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்ந்து 24 மாதங்கள் பெரியபுராண தொடர்சொற்பொழிவு செய்துள்ளார்.

இவர் நாடறிந்த சொற்பொழிவாளர்.